

Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu
.... 1991 - 2011

Kỷ Yếu

20 năm GDPTVN tại Âu Châu

Chủ Trương:

- Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu

Ban Biên Tập:

- Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
- Diệu Huệ, Nguyễn Thị Kim Hồng
- Từ Khoa, Vũ Ngọc Châu
- Quảng Long, Trần Quốc Hưng
- Tâm Hùng, Nguyễn Lê Tuấn

Ban Kỹ Thuật, Ban Ấn Loát, Họa Hình:

- Đồng Tuệ, Trần Phi Hải
- Thanh Trì, Lê Huỳnh Kim Liên
- Giác Chánh, Trịnh Kim Hòa
- Thị Thiện, Phạm Công Hoàng
- Phúc Tâm, Ngô Đình Trí
- Nhuận Sanh, Đỗ Trung Kiên
- Quảng Long, Trần Quốc Hưng
- Thiện Tâm, Trần Quốc Thành
- Minh Trường, Lê Công Thọ

Đóng góp bài viết cho Kỷ Yếu:

- Chư Tăng Ni tại Âu Châu và Việt Nam
- Quý Anh Chị Niên trưởng GDPTVN tại Âu Châu và trên thế giới
- Đoàn sinh, Huynh trưởng của GDPTVN tại Âu Châu

Mục Lục

Trang	Tựa Bài	Tác Giả
1	Lời tựa	
2	Quý Thầy Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Gia Đình Phật Tử Vụ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu từ khi GDPTVNÂC được thành lập cho đến nay	
3	Hòa Thượng Thích Trí Minh	
4	Hòa Thượng Thích Như Điển	
5	Thượng Tọa Thích An chí	
6	Thượng Tọa Thích Thông Trí	
7	Tương Lai	Hòa Thượng Thích Như Điển
10	Đôi dòng chia sẻ nhân Gia Đình Phật Tử Âu Châu Kỷ Niệm 20 năm	Thượng Tọa Thích Thông Trí
12	Quý Anh Chị cấp Dũng và Tấn đã lèo lái con thuyền của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu từ trước cho đến nay	
13	Huỳnh Trưởng cấp Dũng Chí Pháp, Nguyễn Thanh Quang	
14	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Tâm Ngọc, Lê Giao	
15	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Thị Lộc, Võ Văn Mai	
16	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Tâm Cừ, Trương Tôn Châu	
17	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Huệ Kha, Khuu Thêm Đồng	
18	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Tâm Nguyễn, Trịnh Đông	
19	Huỳnh Trưởng cấp Tấn Tâm Bạch, Trần Huyền Đan	
20	Dây thân ái lan rộng	Chí Pháp
25	Thơ - Đường tôi đi	Tâm Bạch
26	Người Huỳnh Trưởng Áo Lam	Tâm Cừ, Trương Tôn Châu
27	Thơ - Ngan ngát tình Lam	Diệu Đạo
28	Diễn văn chào mừng chu niên 20 năm	Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
30	Lời chúc mừng của đại diện BHD Hải Ngoại nhân dịp lễ kỷ niệm chu niên thứ 20 BHD GDPTVN tại Âu Châu	Tâm Đăng, Nguyễn Văn Pháp
32	Hai mươi năm cũng chỉ một chặng đường	Từ Khoa
43	Một chuyến Âu du tham dự chu niên 20 năm BHD Âu Châu	Tâm Đăng
52	Tu học Bạc Định Âu Châu - Người tại gia	Tâm Minh
54	Lễ truyền đăng	Quảng Long
55	Lễ truyền đăng tục diệm & phát nguyện thọ cấp	
56	Đạo từ của Thầy TVT Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTNÂC	Thượng Tọa Thích Thông Trí
57	Cảm Niệm Hiệp kỳ (2011)	Chí Pháp
58	Lèo lái con thuyền tổ chức Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu	
60	Thông Tư số 0812-027/HDÂC/TB/TT	
61	Quyết Định số 0812-028/HDÂC/TB/QD/BT	
62	Thư Mời số 0812-032/HDÂC/TB	
63	Quyết Định số 0812-028/HDÂC/TB/QD/BT	
64	Các trại huấn luyện Huỳnh Trưởng	
71	Thơ - Tưởng nhớ chị Kim Cúc	Thiện Nghiêm
72	20 năm GDPTVN Âu Châu	Thị Thiện, Phạm Công Hoàng
74	Thơ - Anh Huỳnh Trưởng	Giác Tâm
75	Quý Thượng Tọa Đại Đức Tăng Ni xuất thân từ GDPT Việt Nam tại Âu Châu	
79	Nội San Sen Trắng GDPTVN Âu Châu	

84	GDPT Chánh Niệm - Đức Quốc	Nguyễn Thanh
87	GDPT Chánh Giác - Đức Quốc, quá trình hình thành và phát triển	GDPT Chánh Giác
89	Hạnh phúc Lam GDPT Tâm Minh - Đức Quốc	Nguyễn Hoàng
90	Thế hệ tiếp nối	Thị Hiện
93	20 năm nhìn lại để bước tới	Nguyễn Trí
97	Khoá học Phật Pháp thường niên	Nguyễn Hoàng
99	Khoá học Phật Pháp kỳ 16 của Gia Đình Phật Tử - Đức Quốc	UVBC Đức Quốc, UVHDTN GDPT Âu Châu
101	Chữ Dũng trong thế hệ Thanh Niên	Thị Thiện, Phạm Công Hoàng
104	Thơ - Đau	Ni Sư Thích Nữ Như Minh
105	35 năm GDPT tại Pháp	Minh Hiên
107	Lược sử các nhiệm kỳ BHD Pháp Quốc	Từ Khoa
113	Gia Đình Phật Tử Phổ-Hiền - Strasbourg Pháp Quốc	GDPT Phổ Hiền
116	Sơ lược về Gia Đình Phật Tử Quảng Đức - Pháp Quốc	GDPT Quảng Đức
118	Niềm nhớ có tên (những sinh hoạt GDPT Quảng Đức)	Diệu Hải
118	Thơ - Thương gọi em Oanh Vũ	Giác Tâm
123	Tùy bút - Ấm tình Lam	Diệu Đạo
126	Nhìn lại một chặng đường - BHD Na Uy	Diệu Vượng
128	Giác Viên - thăng trầm qua 17 năm - Phần Lan	BHT Giác Viên
139	GDPT Chánh Tín Hòa Lan	GDPT Chánh Tín
145	Gia Đình Phật Tử Thiện Trí - Thụy Sĩ	BHT GDPT Thiện Trí
152	GDPT tại Đan Mạch - lược sử thành lập GDPT Vạn Hạnh	Hồng Chiêu, Nguyễn Tích Kháng
154	Đôi dòng lịch sử GDPT Linh Phong - Thụy Sĩ 1985-2012	GDPT Linh Phong
159	Đại học Oanh Vũ	Chúc Phục
162	Nhạc - Hai mươi năm Lam Đức Quốc	Thị Thiện, Phạm Công Hoàng
163	Nhạc - Trại Áo Lam	Diệu Đạo – Minh Lý
164	Bầy Cọp dữ	Thiện Học, Huỳnh Hồng Ngự Sử
169	Câu chuyện con Thần Lân	Janet Nguyễn
170	Tu đường và hội thảo	
172	Tu học với bậc Định Âu Châu	Tâm Minh
173	Dòng giao cảm về khoá tu học trên diễn đàn Paltalk GDPTVN Âu Châu	Tâm Minh
174	Cùng suy ngẫm	BBT
175	Huỳnh Trưởng Âu Châu tu học trường kỳ	
177	Những mẫu chuyện của người Huỳnh Trưởng	BBT
179	Đôi nét về giới luật và một vài suy nghĩ về ngũ giới qua Kinh Ưu Bà Tắc	Thích Pháp Quang
182	Lời kết	

Lời tựa...

Hai mươi năm, kể từ lúc Ban Hướng Dẫn Âu Châu được hình thành cho đến nay. Một chặng đường đủ dài để gom góp kỷ ức nhớ lại những bước đầu mà quý Thầy, quý anh chị Huynh trưởng đã vượt biên giới, vượt khác biệt phong thổ, ngôn ngữ, vượt bức tường địa phương để thành lập một Ban Hướng Dẫn chung. Nhờ dung hợp được những khác biệt đó nên Ban Hướng dẫn Âu Châu mang nét đặc thù khá sâu sắc.

Đạo Phật là đạo luôn đề cao sự nhớ ơn và đền ơn. Nhớ công ơn tiền nhân là một trong những lý do mà kỷ yếu này ra đời. Kỷ yếu không cố tâm nắm giữ, trì kéo lại thời gian mà là mong muốn chúi sáng lại những gương xưa để anh chị em Huynh trưởng hôm nay cũng như Huynh trưởng sau này nhớ, nghĩ, tri ân và tiếp nối.

Người Phật Tử lại là người Bồ Tát hành, làm từ phát nguyện chứ không phải ban ơn. Do đó hiểu, biết, thông cảm nhau là một điều cần thiết để sách tấn nhau. Đây cũng là một lý do đóng góp cho sự ra đời của kỷ yếu này. Thành lập BHD đã khó mà tiếp nối, gìn giữ và phát triển cho tới nay lại càng khó hơn. Nếu không có những hy hiến vô vàn quý giá của tất cả anh chị em Huynh trưởng và đoàn sinh mọi nơi trên Âu Châu từ 20 năm nay thì GDPTVN tại Âu Châu khó có thể tồn tại.

Chúng tôi hy vọng từ kỷ yếu này sẽ giúp các thế hệ đàn em thấy được những công lao khó nhọc của đàn anh, đàn chị và cũng sẽ giúp cho quý anh chị hiểu thêm được những tâm sự, tình cảm và ước mơ của các em mình để chúng ta hiểu biết và thông cảm nhau hơn nhờ đó mà sự trao truyền và tiếp nối được hài hòa.

Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Âu Châu

QUÝ THẦY TỔNG VỤ TRƯỞNG TỔNG VỤ THANH NIÊN
- GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VỤ -
GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU từ khi
GDPTVNÂC được thành lập cho đến nay

HT Thích Trí Minh

- từ năm 1989 - 1997
- từ năm 2004 - 2006

HT Thích Như Điển

- từ năm 1997 - 2004

TT Thích Ân Chí

- từ năm 2006 - 2009

TT Thích Thông Trí

- từ năm 2009 đến nay

Thượng Tọa
Thích Trí Minh
(hiện nay là Hòa Thượng)

Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu từ năm 1989 - 1997 và 2004 - 2006.

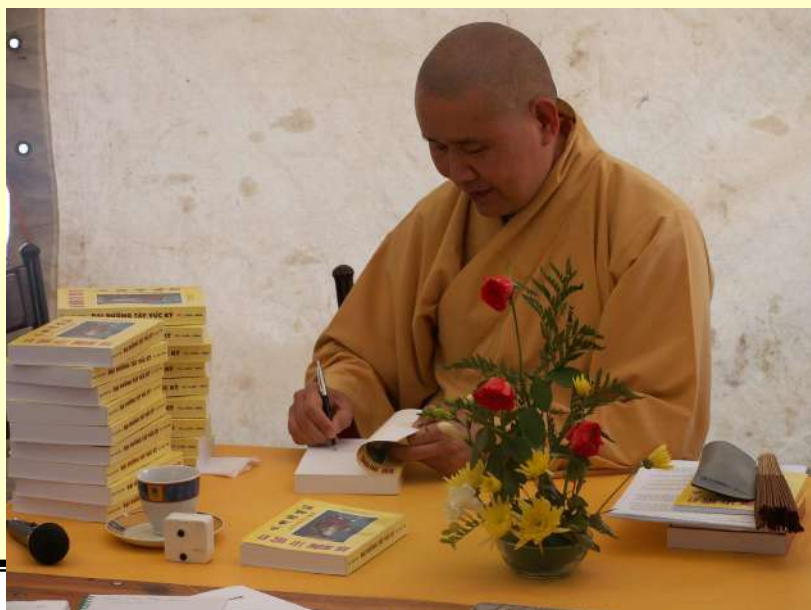
Không một thanh thiếu niên nào mà có thể buồn ngủ khi nghe Thầy giảng dạy. Với nụ cười tươi tắn luôn nở trên môi và những câu chuyện đạo nhẹ nhàng Thầy đã đi vào lòng giới trẻ rất nhanh. Do đó không có gì lạ khi thấy Thầy đảm nhiệm vai trò Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên bốn nhiệm kỳ liên tiếp và sau đó lại trở lại với vai trò này thêm một nhiệm kỳ nữa. Cũng trong nhiệm kỳ này Thầy đã được tấn phong Hòa Thượng.

Đối với tổ chức GDPT thì thật là khó mà có thể quên công ơn của Thầy, đã bốn ba kêu gọi các Huynh trưởng mọi nước ngồi lại với nhau để thành lập Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu. Những lời kêu gọi gần như “năn nỉ” của Thầy đã giúp cho những Huynh trưởng còn e dè trong bước đầu trồng Sen xứ người đã mạnh dạn, quyết tâm đứng ra thành lập Ban Điều Hành Lâm Thời GDPT Việt Nam tại Chùa Viên Giác Hannover. Đức Quốc vào năm 1991.

Vô vàn đáng tiếc cho Lam Viên toàn châu là ngày Chu Niên vì bận Phật sự nên Thầy đã vắng mặt. Tuy nhiên Thầy đã có gởi cho anh chị em chúng con một bài thơ nhắn nhủ chí tình:

Huynh Trưởng mãi mãi như Hoa bất diệt
Hoa không rụng, thời gian không thể hái
Hoa miên trường sắc mãi nét xinh tươi
Đón xuân sang hoa trái cánh ra phơi
Song vẫn giữ sạch đời không vương bụi.

Thượng Tọa Thích Như Điển (hiện nay là Hoà Thượng)

Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu từ năm 1997 - 2004.

Nghiêm nghị nhưng gần gũi, Thầy đã giúp đỡ rất nhiều cho sự tồn tại và phát triển của GDPT VN. Không riêng tại Đức Quốc, Âu Châu mà Thầy còn có mặt trong Ban Cố Vấn Giáo Hạnh của GDPT toàn Hải Ngoại. Không nói mà thực hiện, những hỗ trợ của Thầy cho tổ chức GDPT rất thực tế và cần thiết; Từ vấn đề giúp in ấn nội san Sen Trắng tại Âu châu liên tục suốt 10 năm đến việc tạo tiền lệ cho Chùa Viên Giác giúp đỡ quỹ của Ban Hướng Dẫn Âu Châu luôn cho đến ngày nay, Thầy còn hỗ trợ cho Ban Hướng Dẫn Thế Giới cũng như Hải Ngoại có cơ sở để họp Đại Hội Huynh Trưởng trong những năm 2000 và 2004. Nhìn lại các thời điểm quan trọng của các đại hội GDPT, các trại huấn luyện Huynh Trưởng Cấp II Huyện Trang, thì ngôi chùa Viên Giác, mà Thầy xây dựng, đã được nhắc nhở đến rất nhiều lần.

Thầy luôn luôn nhìn xa và rất mong muốn GDPT phải có những sinh hoạt thích hợp với hoàn cảnh sống hiện nay.

Mỗi năm Thầy đều hướng dẫn một phái đoàn đi hoằng pháp khắp nơi và Thầy dành rất nhiều thời gian để nghiên cứu và viết sách. Đến năm 2008 thì Thầy được tấn phong lên Hoà Thượng...

Thượng Tọa Thích An Chí

Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu từ năm 2006 - 2009.

Hiện đang là Trưởng Ban Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Na Uy.

Thượng Tọa là vị Thầy có năng khiếu đặc biệt khi hướng dẫn chương trình. Với hạnh nguyện “tán dương”, lời Thầy luôn tạo một không khí vui học làm cho đại chúng Phật Tử lãnh hội nhẹ nhàng và quý chư Tôn Đức Hoan Hỷ. Đối với tổ chức áo Lam thì Thầy thường chảy nước mắt khi nhắc đến tiền nhân và những gương hy sinh của quý Huynh Trưởng dựng xây Gia Đình Phật Tử. Trong một bài viết, Thầy tán thán công hạnh nhưng đồng thời nhấn mạnh và nhắc nhở đến vai trò quan trọng của người Huynh Trưởng:

“Chỉ có tâm hạnh Đại Bồ Tát mới làm được việc lớn như vậy. Tinh thần Bồ Tát là tinh thần tùy duyên hóa độ chúng sanh. Theo nhân duyên mà lập nguyện, theo nhân duyên mà hành xử. Đã khéo biết nhân duyên thì phải đòi hỏi phải có một trí tuệ Phật Pháp. Muốn đạt được trí tuệ ấy thì tu học là một thái độ nghiêm chỉnh cần có của người con Phật. Nhất là những tâm nguyện đang nắm lấy vận mạng con thuyền tổ chức GDPTVN trong thời đại này”.

Thầy đã cùng Ban Hướng dẫn Âu Châu thực hiện những buổi tu học đầu tiên trên thính phòng Paltalk cho tất cả Huynh Trưởng toàn Âu Châu.

Thượng Toạ

Thích Thông Trí

Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu từ năm 2009 đến nay.

Chưa lần nào anh chị em Ban Hướng dẫn lên trình xin Thầy một việc gì mà Thầy từ chối hoặc hẹn lại. Thầy luôn luôn tạo tất cả mọi điều kiện để sách tấn Huỳnh trưởng và đoàn viên hoan hỉ tham gia. Đơn giản, hiền hòa và vô cùng gần gũi, Thầy đến với Gia Đình Phật Tử trong bầu không khí thật an lành. Thầy luôn cố gắng đáp ứng nhu cầu của anh chị em nhưng chưa bao giờ nghe Thầy giao công tác. Có chăng là chỉ kêu gọi anh chị em Áo Lam đóng góp cho những công việc chung của Giáo hội và cho chính tổ chức Gia Đình Phật Tử.

Thầy đặt nặng vấn đề tu học cho Huỳnh Trưởng. Dù có bận rộn đến đâu, có đi xa đâu chẳng nữa, khi biết ACE có đạo tràng tu học trên Paltalk Thầy luôn tìm cách vào thính phòng để giảng dạy, để nghe anh chị em thảo luận. Nhờ sự có mặt của Thầy lớp học càng ngày càng đông và ACE tham gia đều đặn hơn. Thầy còn kêu gọi thêm quý thầy Viên Giác và Pháp Quang cùng đến để hỗ trợ cho lớp học.

Gia Đình Phật Tử tại Âu Châu vô cùng sung sướng được bao bọc dưới tình thương chan hòa của Thầy.

TƯƠNG LAI

HT Thích Như Điển

(Viết cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu nhân kỷ niệm lần thứ 20)

"Quá khứ là những gì đã trôi qua; tương lai thì chưa tới; chỉ có hiện tại mới là những giờ phút tuyệt vời". Đúng là như vậy. Người ta nhìn hiện tại để biết quá khứ và nhìn hiện tại để biết tương lai. Tương lai là những gì chưa đến; nhưng nếu không có hiện tại thì tương lai sẽ chẳng có. Vì thời gian là một mắc xích nối kéo lại với nhau để trở thành một biểu đồ vô tận của cuộc sống con người.

Gia Đình Phật Tử Việt Nam ở trong nước chắc cũng sắp kỷ niệm 80 năm; 90 năm rồi 100 năm khi tổ chức trẻ này đã được Bác Sĩ Tâm Minh Lê Đình Thám cư mang từ những năm đầu thập niên 30, 40 qua hình thức của Đồng Ấu Phật Tử và Gia Đình Phật Hóa Phổ. Ngày nay Bác Sĩ Tâm Minh không còn nơi cõi đời này nữa; nhưng những gì Bác Sĩ đã hy hiến cho Đời, cho Đạo trong giai đoạn lịch sử của thế kỷ trước, quả thật không có bút mực nào để diễn tả hết được. Vì lẽ kinh tế chỉ phát triển chừng mực trong một giai đoạn nhất định nào đó; nhưng giáo dục luôn luôn tương tục và là nhân bản của con người; nhất là giáo dục tuổi trẻ cho Đời cũng như cho Đạo.

Không ai trong chúng ta không qua sự giáo dục mà có thể thành trưởng được. Từ trong gia đình ra đến học đường rồi ngoài xã hội, đạo giáo hay nơi diễn đàn chính trị v.v... tất cả đều phải trải qua những sự tôi luyện để được trưởng thành. Gia Đình Phật Tử Việt Nam đã bước đi những bước chân thật vững chãi để tiếp nối sự nghiệp trồng người đạo đức vào xã hội bằng hoạt động thuở bây giờ cũng như lúc bây giờ; dầu cho ở trong nước hay tại ngoại quốc ngày nay.

Nhìn những em bé tung tăng theo mẹ hay nội đi chùa nhân ngày rằm, mừng một như ở tại quê nhà; hoặc những ngày cuối tuần tại ngoại quốc; ai là cha, là mẹ, là ông bà, là Thầy, Cô mà không hài lòng với những bước đi chập chững ấy đã có người thân bên cạnh, lại được học hỏi giáo lý của Đạo Phật từ lúc tuổi còn thơ mà không mủi lòng sung sướng; nhất là khi các em được khoác lên mình chiếc áo màu lam trong sáng như tuổi đời của các em đang đón nhận. Rồi lớn hơn chút nữa các em vào ngành Thiếu, ngành Thanh. Kế tiếp là tham gia các khóa huấn luyện để trở thành Huynh Trưởng. Từ cấp Tập các em sẽ tiến dần lên các cấp khác như: cấp Tín, cấp Tấn và cấp Dũng. Rồi các em sẽ cầm Đoàn để nối tiếp sự giáo dục tuổi thơ của các Anh Chị Huynh Trưởng đàn anh, đàn chị đi trước giao phó lại.

Chỉ riêng Việt Nam chúng ta là có môi trường để cho tuổi trẻ tham gia vào sinh hoạt của Gia Đình Phật Tử; nhìn chung khắp thế giới đều chẳng thấy có được một tổ chức như vậy. Các anh chị Trưởng qua bao thế hệ và các em Đoàn Sinh của Gia Đình Phật Tử Việt Nam ở trong cũng như ngoài nước nên hãnh diện về điều này.

Biến cố ngày 30 tháng 4 năm 1975 mới đó mà cũng sắp sửa được 40 năm rồi; nghĩa là Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại có tuổi thọ bằng phân nửa số tuổi thọ của Gia Đình Phật Tử Việt Nam ở trong nước. Ở trong nước có cái thuận lợi là môi trường sinh hoạt; nhưng nghịch duyên là

hoàn cảnh của xã hội đương thời, người Cộng Sản không tin tưởng những tổ chức giáo dục khác, ngoài tổ chức thanh niên của họ. Mục đích họ chỉ muốn nhồi sọ tư tưởng của tuổi trẻ theo đường hướng của họ mà thôi. Ngược lại ở ngoại quốc, tuổi trẻ có nhiều tự do hơn để được tham gia bất cứ hội đoàn nào; nhưng tuổi trẻ ở đây có quá nhiều cám dỗ phải đương đầu; nào là trò chơi giải trí, bạn bè, computer v.v... nhưng nếu có những em nào biết tự làm chủ mình, thì tổ chức Gia Đình Phật Tử tại ngoại quốc vẫn là môi trường tốt để cho các em đến sinh hoạt vào cuối tuần.

Có những Gia Đình Phật Tử tại Hải Ngoại sinh hoạt hằng tuần tại các chùa; nhưng cũng có lắm Gia Đình Phật Tử sinh hoạt cách mỗi tuần một lần và cũng có những Gia Đình Phật Tử sinh hoạt cuối tháng chỉ một lần. Tất cả đều tùy thuộc vào đời sống, nhu cầu cũng như sự giới hạn của Huynh Trưởng cầm Đoàn.

Rất nhiều Oanh Vũ được đào tạo. Khi các em lớn lên theo ngành Thiếu và trở gót qua ngành Thanh là bắt đầu thiếu bớt đi. Vì lẽ chuyện học hành thi cử và gia đình cũng như công ăn việc làm chi phối các em; nhưng chiếc áo lam, màu áo thiên thanh của tuổi trẻ không làm cho các em quên đi những bài hát đầu đời như: Trai Đoàn Áo Lam; Dây Thân Ái; Một Hôm Một Hôm Mông Một Đến Chùa... Đây là tinh thần dẫn thân của tuổi trẻ để đi xa hơn nữa, trở thành những Huynh Trưởng cầm Đoàn cho tổ chức này về sau.

Khi đến định cư tại các nước Âu Châu; nơi nào đã có những Anh Chị Huynh Trưởng sinh hoạt trước đây ở trong nước, họ đều mong mỏi tổ chức Gia Đình Phật Tử được thành hình. Do vậy mà những cuộc họp về Gia Đình Phật Tử được bắt đầu. Tại Âu Châu, Gia Đình Phật Tử lâu đời nhất có thể nói là Gia Đình Phật Tử Quảng Đức chùa Khánh Anh; họ đã sinh hoạt từ hơn 30 năm nay; rồi Linh Sơn, Hoa Nghiêm v.v... Riêng tại Đức, Gia Đình Phật Tử bắt đầu sinh hoạt vào những năm đầu thập niên 80; nghĩa là trên 25 năm và dưới 30 năm. Rồi các Gia Đình Phật Tử tại Bỉ, Hòa Lan, Đan Mạch, Na Uy, Thụy Sĩ... tiếp tục ra đời, để các Anh Chị Em Huynh Trưởng tại Âu Châu có cơ hội ngồi lại với nhau, dựa theo sự sinh hoạt của Giáo Hội tại đây để hình thành Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu, mà năm nay các Anh Chị Em làm lễ kỷ niệm 20 năm thành lập, là dấu mốc lịch sử của sự hình thành này.

Đã nhiều lần Hòa Thượng Thích Trí Minh, bản thân chúng tôi, Thượng Tọa Thích An Chí và nay là Thượng Tọa Thích Thông Trí đã nhận vai trò Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu nên hiểu biết rất nhiều về từng việc một của Gia Đình Phật Tử tại đây.

Phải thành thật mà nói rằng: Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu có mặt ở đâu là các Anh Chị Em Gia Đình Phật Tử hiện diện nơi đó để hỗ trợ Giáo Hội qua các khóa tu học Phật Pháp tại Âu Châu cũng như những khóa tu học địa phương tại đất nước mình đang cư trú. Đây là hình ảnh đẹp nhất mà các châu lục khác khó thấy được. Và chẳng do Anh Chị Em Gia Đình Phật Tử tự ý thức được điều này? hay do Giáo Hội mở rộng vòng tay để đón anh em vào cùng sinh hoạt? Câu trả lời xin để trống cho mọi người tự thẩm định.

Hai mươi năm nó chưa phải là một chặng đường dài so với 100 năm của một thế kỷ; nhưng nó là thời gian căn bản để định hướng cho những bước đi lịch lãm nhất của tổ chức trẻ này tại Hải Ngoại ngày nay. Cứ nhìn những Anh Chị Huỳnh Trưởng tóc trên đầu nay đã bạc phơ; nhưng vẫn trẻ trung ca hát bên cạnh những mái đầu xanh, là chúng ta có thể đoan chắc hay quyết đoán rằng: Tổ chức ấy đang có sự nối truyền và sự tiếp sức cho nhau.

Ở Đức có thêm "Trại Hè Thanh Thiếu Niên" cũng do các Anh Chị Em Huỳnh Trưởng trẻ của Gia Đình Phật Tử đảm trách, điều hành và tạo ra môi trường lành mạnh hóa; trẻ trung hóa trong sự hài hòa giữa hai môi trường sinh hoạt, để các em Thanh Thiếu Niên khác có cơ hội trở thành những đoàn sinh của Gia Đình Phật Tử hay ít ra các em cũng sẽ là những tín đồ thuần thành của Tôn Giáo mà mình đang theo. Đây là hình ảnh rất đẹp mà quý Thầy, Cô đang dõi theo bước chân của các Anh Chị Em Huỳnh Trưởng huân tập những chủng tử thiện lương cho các em đang sống trong xã hội nhiều sự cám dỗ xa hoa vật chất này.

Nhìn hiện tại để thấy rằng tương lai của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu có được những bước đi thật vững chãi qua sự huyấn luyện, đào tạo. Nếu các em sau này là những chính trị gia; những nhà kinh tế đại tài, thì Gia Đình Phật Tử là giềng mối đạo đức để bảo bọc các em trong khi thi thố tài năng của mình trên chính trường của quốc tế.

Hòa Thượng Thích Minh Tâm và chúng tôi được anh Huỳnh Trưởng Tâm Kiểm Bạch Hoa Mai, đại diện Ban Hướng Dẫn Hải Ngoại, cung thỉnh vào chức vụ Cố Vấn cho Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại từ khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 21 tại Bỉ vừa qua; cho đến nay chúng tôi đã chẳng có cơ hội để nói lên tâm sự của mình, khi nhìn về tuổi trẻ qua hình ảnh của Gia Đình Phật Tử đang đóng góp.

Nay Ban Hướng Dẫn Âu Châu nhờ anh Huỳnh Trưởng Tâm Cù Trương Tôn Châu, thành viên Ban Cố Vấn, đến gặp tôi ngõ lời muốn có bài vở của chúng tôi cho tờ Kỷ Yếu 20 năm Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu. Do vậy, xin thảo vội vài trang để góp mặt với các anh em trong Ban Tổ Chức để sớm được hoàn thành ý nguyện này.

Xin nói lên hai chữ "tuyệt vời" để tán thán Gia Đình Phật Tử Việt Nam Hải Ngoại nói chung và Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu nói riêng để nói về "**tương lai**" của tổ chức này. Đây cũng là sự kỳ vọng của bao nhiêu người vậy.-

Đôi dòng chia sẻ nhân Gia Đình Phật Tử Âu Châu

Kỷ NIỆM 20 NĂM

Tỳ kheo Thích Thông Trí

Sinh hoạt của Gia Đình Phật Tử là một trong những sinh hoạt được Giáo Hội Phật Giáo Việt-nam Thống Nhất Âu châu vô cùng quan tâm. Vì chính những sinh hoạt này đã đóng góp một phần lớn trong việc giáo dục, đào tạo các em thanh thiếu niên trở thành những Phật tử chân chánh, thuần thành, nhằm góp phần phụng sự đạo pháp cũng như xây dựng một xã hội tốt đẹp. Cho nên trong các thập niên qua, Giáo Hội PGVNTN Âu Châu, bằng nhiều phương cách vẫn luôn cố gắng duy trì và phát triển, ủng hộ những sinh hoạt của GDPT để làm sao cho tất cả mọi thành viên của GDPT luôn vững mạnh trên bước đường tu tập.

Hai mươi năm GDPT Âu Châu đã hiện diện trên phần châu lục này.

Hai mươi năm, thời gian không dài, cũng không ngắn, nhưng đã cho thấy được sự vững chãi của tổ chức những người áo lam tại Âu Châu. Đã có biết bao nhiêu những thăng trầm trong hai mươi năm qua mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương cũng như các Gia Đình Phật Tử địa phương ít nhiều đã trải qua. Sinh hoạt của GDPT tại hải ngoại, đặc biệt là tại Âu châu, có những khó khăn đặc thù của nó. Một trong những chướng ngại rất lớn đó là các anh chị em trong Ban Hướng Dẫn, các huynh trưởng, các đoàn sinh định cư ở nhiều quốc gia khác nhau. Muốn họp mặt, gặp gỡ, chia sẻ đổi trao những kinh nghiệm ... đòi hỏi thật nhiều thời gian để chuẩn bị.

Đứng trước nhiều chướng duyên, nhiều thử thách các anh chị em đều đã dũng mãnh vượt qua, để đến hôm nay cùng ngồi lại kỷ niệm Đệ Nhị Thập Chu Niên. Đó là một điểm son rất lớn. Các anh em đến với GDPT ít nhiều đều đã nhận rõ đâu là mục đích, cứu cánh và đâu là phương tiện.

Chúng ta đến với những sinh hoạt của GDPT, đến với đạo Phật là cốt để tu. Để làm sao trong một đời, một kiếp nào đó bước ra khỏi được vòng sinh tử trầm luân này. Trên bước đường tu tập đó, chúng ta phải theo lời Phật dạy. Lấy nhân quả làm căn bản. Luôn luôn cố gắng gieo rắc những nhân lành và rồi cũng phải duy trì và bảo vệ những thiện pháp đó. Còn những hạt giống bất thiện, chúng ta phải tránh xa như tránh hồ lửa, ráng giữ không cho nó sanh khởi.

Trong Kinh Pháp Cú, có một tích truyện:

Ngày nọ, Đức Thế Tôn đang ngự tại Kỳ Viên Tịnh Xá, trong thành Xá-vệ.

Tôn giả A-Nan trong khi ngồi thiền định, ngài khởi lên ý nghĩ rằng »Đức Thế Tôn đã dạy rõ về bảy đời chư Phật, về thọ mạng, về các cội cây mà chư Phật Quá Khứ đã ngồi thành đạo ... nhưng chưa nghe Ngài nói về phương cách giáo giới của bảy đời Chư Phật trong ngày Bố-tát. Không biết phương cách giáo giới của Chư Phật Quá Khứ đó có giống như phương cách của ngày nay không?»

Suy nghĩ như vậy, Tôn Giả tiến đến hương thất của Đức Phật và bạch lên Ngài thắc mắc trên. Ngài đã được Đức Thế Tôn dạy là: «Chư Phật tuy khác nhau về thời gian Bố-tát, nhưng tương đồng về lời dạy khi giáo giới». Và Phật đã đọc bài kệ (1):

**Chư ác mạc tác
Chúng thiện phụng hành
Tự tịnh kỳ ý
Thị chư Phật giáo
tức là:
Không làm các việc ác
Hãy làm các việc lành
Giữ tâm ý trong sạch
Chính lời Chư Phật dạy**

Lời dạy ngắn gọn đó, nhưng thật thâm sâu. Chúng ta thấy có 3 điểm chính:

- Đầu tiên, Phật dạy chúng ta đừng làm các điều ác. Mà đã không làm các điều ác, nói cách khác tức là chúng ta phải nghiêm trì, giữ những giới mình đã thọ nhận. Con đường tu tập của chúng ta không thể nào mà không bước qua con đường Giới - Định - Tuệ.

Giới như hàng rào giúp chúng ta không rơi vào hố thẳm, vực sâu. Giới cũng chính là cánh cửa để chúng ta có thể bước vào tiếp nhận được kho tàng Phật pháp.

- Điều thứ hai, Phật dạy chúng ta phải vâng làm các việc lành. Nếu chúng ta lấy một ví dụ, giới đầu tiên trong ngũ giới của người Phật tử tại gia: Không sát sanh. Chúng ta giữ giới sát, không hại sanh mạng của người khác, nhờ vậy tránh được việc gây oán thù, tránh được sự khổ đau tù tội. Nhưng đó chỉ mới là lợi cho mình thôi. Xuyên suốt trong kinh điển, chúng ta thấy Phật dạy mình làm việc gì cũng vừa lợi mình và lợi người. Cho nên giữ giới Sát cho được tròn đầy, chúng ta cũng phải cứu giúp, bảo vệ an toàn cho người khác nữa. Đó là một ví dụ mình phải làm việc lành. Và còn biết bao nhiêu ví dụ khác nữa...

Đó cũng là một phần hạnh nguyện của Bồ tát, luôn luôn tích cực làm những việc phục vụ, cứu giúp mọi người chung quanh. Nhìn rộng ra, thì thực hành Bồ Tát đạo là luôn làm các việc thiện, lợi ích cho mọi loài chúng sanh.

Nhưng nếu chúng ta thử thu hẹp cái nhìn này lại chút xíu, bằng cách quán chiếu những sinh hoạt của GDPT chúng ta. Khi ta còn là những đoàn sinh trẻ của GDPT, ta tiếp nhận sự hướng dẫn, chỉ bảo của những bậc đàn anh, đàn chị đi trước. Rồi một ngày lớn lên, ta sẽ tiếp tục cống hiến hết mình cho sự nghiệp giáo dục, hướng dẫn trở lại cho các đoàn sinh trẻ theo tinh thần Phật giáo, góp phần làm thăng hoa cho gia đình, cho xã hội. Công việc đó cũng chính là việc hoằng dương Phật pháp. Nói cách khác là chúng ta cũng đang tu hạnh Bồ tát, hành Bồ Tát đạo vậy.

- Điều thứ ba của bài kệ trên là làm sao phải luôn luôn giữ cho tâm ý của mình được trong lành. Chúng ta nhẹ nhàng, thư thái hay không là do tâm chúng ta có được thanh tịnh hay tràn ngập phiền não.

Hôm nay, nhân kỷ niệm mừng Gia Đình Phật Tử Âu Châu được hai mươi tuổi, chúng tôi xin chia sẻ đôi dòng cảm nghĩ như trên, để cùng nhắc nhở chúng ta về lời Phật dạy và cùng đồng mãn, vững chãi những bước chân trên đường Bồ tát đạo thể hiện qua mọi sinh hoạt của GDPT.

Nguyện cầu tất cả các huynh trưởng, các em đoàn sinh trong đại Gia Đình Phật Tử Âu Châu luôn được an lành trong ánh hào quang của Đức Từ Phụ Thế Tôn.

(1) Tích truyện Pháp Cú, Thiên viện Viên Chiếu dịch từ nguyên tác: "Buddhist Legends", Eugène Watson Burlingame.

Quý Anh Chị cấp Dũng và Tấn đã lèo lái con thuyền của - GĐPTVN tại Âu Châu - từ trước đến nay

Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang

- HTr. Cấp Dũng

Tâm Ngọc – Lê Giao

- HTr. Cấp Tấn

Thị Lộc – Võ Văn Mai

- HTr. Cấp Tấn

Tâm Cừ – Trương Tôn Châu

- HTr. Cấp Tấn

Huệ Kha – Khuu Thêm Đống

- HTr. Cấp Tấn

Tâm Nguyên – Trịnh Đông

- HTr. Cấp Tấn

Tâm Bạch – Trần Huyền Đan

HTr. Cấp Tấn

Huynh Trưởng cấp Dững CHÍ PHÁP, Nguyễn Thanh Quang

Hiện nay là:

- Trưởng Ban Cố Vấn,
- Chủ Tịch Hội Đồng Cấp Dững - Tấn Âu Châu. - Chủ
Tịch Hội Đồng Quản Trị Huynh Trưởng BHD
GDPTVN Âu Châu

Chịu trách nhiệm lèo lái BHD GDPTVN Âu Châu
nhiệm kỳ 2002 - 2005.

Là người anh cả của Âu châu, anh đến với tất cả bằng lòng tương kính và đặt nhiều tin tưởng vào thế hệ đàn em. Anh rất hạnh phúc mỗi khi cất tiếng hát “Đời ta có một nhóm em thơ, sung sướng thay“. Giọng hát mộc mạc miền Nam của anh đã để lại trong lòng mỗi Lam viên một tình cảm vô cùng gắn bó. Bất cứ ACE nào viết thư đến cho anh dù vui hay buồn, là cũng đều nhận được những lời chia sẻ đầy thân thương và đạo tình. Anh thường nhắn nhủ “Khi anh chị em biết tương kính, thương yêu nhau, thường xuyên trau dồi phẩm hạnh để có một tác phong đạo đức đúng đắn, kết hợp với đức tính dũng cảm, năng động của tuổi trẻ, quán xuyến khoa học kỹ thuật hiện đại, canh tân phương pháp làm việc....thì sự thành công là lẽ đương nhiên“.

Suốt một cuộc đời anh phục vụ cho lý tưởng Lam và lo tô bồi đạo hạnh, vào năm 2009 anh thọ nhận cấp Dững với tâm tư vì đàn em và vì tổ chức.

Tình Lam của anh dạt dào khắp muôn nơi, từ Âu châu cho đến toàn thế giới.

CHÍ nguyện đời Lam anh tròn giữ,
PHÁP Phật trọn đời anh huân tu.
THANH thân giữa chốn mây mù
QUANG minh lối lạc vô thù vô tranh.

Huệ Sơn

Huynh Trưởng cấp Tấn TÂM NGỌC, Lê Giao

Hiện nay là:

- Thành Viên Ban Cố Vấn
- Thư Ký Hội Đồng Quản Trị Huynh Trưởng BHD GDPTVN Âu Châu
- Phó chủ tịch Hội Đồng Cấp Dững - Tấn Âu Châu

Nắm vai trò quan trọng, Tổng Thư Ký BHD Âu Châu suốt 11 năm, 1991–1999 và 2002–2005.

Anh vừa là thầy giáo đứng lớp tuyệt vời, vừa là một cự tượng của các trò chơi lớn vào thời gian đầu.

*“Có anh, trại mạc sinh động.
Nghe anh, lớp học nhiều thú vị”*

Trại sinh Âu Châu ngày nào khó quên bài giảng vô cùng sinh động của anh “Nghệ thuật nói chuyện trước đoàn”.

Thời gian qua đi thật vô tình. Anh luôn thương và mong muốn được vui với đàn em nhưng sức khỏe không cho phép. Lúc này đến với đàn em, anh thường chảy nước mắt hơn nói. Văn chương đi vắng nhưng tình Lam vẫn còn mãi nơi đây.

Huynh Trưởng cấp Tấn THỊ LỘC, Võ Văn Mai

Chịu trách nhiệm lèo lái BHD GDPTVN
Âu Châu ba nhiệm kỳ liên tiếp, 1991-1999

Thể hiện tinh thần sẵn sàng, anh đã không
ngần ngại mà hoan hỉ nhận trách nhiệm nặng
nề trong thuở ban đầu trồng Sen xứ người.

Anh đã đi đến nhiều GDPT trên Âu Châu để thăm viếng, giúp đỡ và nối kết tình Lam.
„Săn sóc“ là hạnh nguyện của anh. Anh thường săn sóc bạn Lam rất chu đáo. Những
buổi họp, trại mạc mà có anh thì không bao giờ phải lo miếng ăn, giấc ngủ.

Anh rất siêng năng đi lễ. Dù tuổi đời cũng đã cao nhưng anh có sức khỏe trời cho.
Lạy hồng danh sám hối đều đặn. Anh là gương sáng tu tập cho thế hệ trẻ.
Lúc này vì địa phận sinh sống chưa ổn định nên anh chị em Lam Viên Âu Châu vắng
bóng anh. Tất cả đều cầu mong anh mau ổn định, trở về sinh sống tại Âu Châu để
cùng sinh hoạt với đàn em.
„Đàn em đang chờ mong“.

Du ngoạn - Hội thảo Ngành Thanh Đức Quốc 2011.

Huynh Trưởng cấp Tấn TÂM CỪ, Trương Tôn Châu

Hiện nay là:

- Thành viên Ban Cố Vấn
- Thành viên Ủy Ban Quản Trị Huynh Trưởng BHD ÂC.
- Ủy viên Tương tế Hội Đồng cấp Dũng-Tấn Âu Châu

Dù lý do gia nhập tổ chức áo Lam ngày còn trẻ của anh chỉ vì ham vui như anh tâm sự, nhưng sự gắn bó và tinh thần trách nhiệm của anh cho đến ngày hôm nay thật vô cùng xứng đáng người huynh trưởng cấp tấn của tổ chức GDPT. Là người Hoa, tiếng Việt không mấy thông thạo nhưng anh không từ nan bất kỳ công việc gì mà đại hội tin tưởng công cử, từ Ủy viên giáo dục, Ủy Viên Tổ Kiểm cho đến vai trò trưởng ban BHD GDPTVN Đức Quốc.

Anh luôn luôn giữ vững niềm tin cho đàn em, hỗ trợ Ban Hướng Dẫn và tất cả các sinh hoạt chung tại Đức Quốc cũng như Âu Châu. Hình ảnh anh một mình, với bàn tay đang băng bó, lặn lội đi đến từng địa phương để vận động xin yểm trợ cho Chu Niên và trại họp bạn 20 năm của GDPT Âu Châu đã và sẽ luôn đậm nét trong tâm tư của đàn em.

Anh Tâm Cừ đang dẫn đầu con tàu trong vòng tròn sinh hoạt tại Neuss, 2010

Anh Tôi

*Tâm lành, an lạc đến
Cừ trụ, vững như đồng
Tôn giả, đức hạnh tu
Châu ngọc, Đức quốc bảo
Tâm Bạch*

Huỳnh Trưởng cấp Tấn HUỆ KHA, Khuru Thêm Đồng

Hiện nay là:
Thành viên Hội Đồng
cấp Dũng-Tấn Âu Châu

Chịu trách nhiệm lèo lái BHD GDPTVN
Âu Châu nhiệm kỳ 1999-2002

Nếu thời gian đầu không có anh thì quý niên trưởng khó có điều kiện gặp gỡ và họp hành. Anh đi đây đó, đón đưa nhau dù cách chia biên giới. Anh dễ dãi, vui tính nên khi làm việc gì anh đều hát vang „Hè dô ta đây bao lòng trai hăng...”

Việc đạo, việc đời hai vai vững chãi. Là Nha Sĩ nên ba lô đi trại của anh bao giờ cũng nặng trĩu những hộp kem đánh răng để tặng cho Ban quản trại và trại sinh. Có một thời gian vì thân bệnh nên anh vắng mặt với anh em cho dù lòng anh vẫn luôn nhung nhớ. Thời gian này anh để hết tâm sức làm từ thiện.

Hiện nay sức khỏe đã phục hồi nên anh trở lại sinh hoạt trong Hội Đồng Cấp Dũng và Tấn tại Âu Châu. Vui thay!

Huynh Trưởng cấp Tấn TÂM NGUYỄN, Trịnh Đông

Hiện nay là:

- Thành viên Ban Cố Vấn
- Thành viên Ủy Ban Quản Trị Huynh Trưởng BHD ÂC.
- Thành viên Hội Đồng cấp Dũng-Tấn Âu Châu

Tháo vát, năng động là đặc điểm của người huynh trưởng dù tuổi đời đã chồng chất. Trại mạc, anh đến trước để cùng đàn em trang trí. Đại hội, anh tự tay cắt chữ và làm băng rôn từ bao tháng trước, Dụng công trại, trang trí bàn thờ lúc nào cũng có anh tham dự.... Nói chung không có việc nặng nhọc nào anh đứng nhìn. Anh luôn tìm cách nâng đỡ cho thế hệ trẻ đi lên trong tổ chức.

Một kỷ niệm mà anh luôn mang theo đầy thương nhớ là những tháng ngày ở chung phòng, săn sóc anh Tâm Huệ lần cuối tại Đại Hội Thế Giới kỳ II.

Anh lèo lái con thuyền tổ chức GDPT tại xứ „Tuyết lạnh tình nồng Na Uy“ đã bao nhiệm kỳ. Cho dù sóng gió có vô tình, anh luôn đứng vững với tinh thần „Bất khả phân“ của tổ chức Lam.

Trại Trưởng liên trại A-Dục Lộc Uyển tại Neuss, 2010

Xuống tấn, nề chi

Huynh Trưởng cấp Tấn TÂM BẠCH, Trần Huyền Đan

Hiện nay là:

- Thành viên Hội Đồng cấp Dũng-Tấn Âu Châu
- Chịu trách nhiệm lèo lái BHD GDPTVN Âu Châu hai nhiệm kỳ liên tiếp 2005-2012

Chị tham gia GDPT từ lúc còn tuổi Oanh Vũ ở Qui Nhơn (Việt Nam). Những ngày đầu thành lập BHD Âu châu đã có bóng dáng của chị, một bóng dáng “mình hạc, xương mai” với giọng nói nhỏ nhẹ của “o Huế”. Nhiều ĐH Âu Châu, bốn ĐH Hải ngoại và hai ĐH Thế giới đều có chị. Là người nữ Huynh Trưởng đầu tiên tại Âu Châu và cũng là nữ Trưởng Ban Hướng Dẫn Âu Châu từ hai nhiệm kỳ qua liên tiếp, chị đảm nhận chức vụ từ khi chỉ có cấp Tấn. Đức tính hài hoà và tinh thần dân thân rất cao độ. Lúc nào cũng “sẵn sàng” và “vui thôi”.

Vừa thọ cấp Tấn nên là thành viên mới trong Hội đồng cấp Dũng và Tấn tại Âu châu. Vào buổi họp, khi chị nói thì mọi người đều lắng tai nghe, vì chị nói nhỏ nhẹ quá!!!

Việc đạo, việc đời vẹn toàn, nắng mưa nhọc nhằn vẫn tươi duyên.

Trẻ tuổi, năng động, dẻo dai, bền bỉ, Chị thật xứng đáng là một Huynh Trưởng lãnh đạo tổ chức tại Âu Châu. “Chị, đoàn em hiện ngang đã đến đây rồi!” Thiệt là vui khi gia đình có chị...

Dây Thân ái ... lan rộng

Chí Pháp

LỜI GIỚI THIỆU: Htr Cấp DỪNG CHÍ PHÁP Nguyễn Thanh Quang là Htr Cố Vấn BHD GDPT Việt Nam tại Âu Châu. Anh là Htr cao niên nhất, là Htr Cấp Dừng duy nhất tại Âu Châu và là Chim Đầu đàn của bao Cánh chim Lam trời Âu. Đọc Hồi ký của anh dưới đây để chia sẻ nỗi lòng của một người anh Áo Lam đáng kính. Ban Biện Tập xin hân hạnh giới thiệu cùng các anh chị em Lam Viên bốn phương, nhất là các Lam viên Âu Châu.

– Tâm Đăng Nguyễn Văn Pháp –

Ngoại cảnh vào Thu đã buồn, sang Đông lại cảm thấy tê tái hơn, nhứt là cho người ở vào lứa tuổi thất thập như tôi. Nhìn cảnh vật, nhớ đến bạn bè, nhớ anh Tâm Hùng nhắn gọi viết bài cho Nội San Sen Trắng Âu Châu, nhớ được đọc những dòng chữ của anh Tâm Đăng gởi cho Tâm Ngọc, nhắc buổi ngồi trong một quán nhỏ cạnh bờ sông, mượn hương vị tách cà phê đá mà trao gởi nỗi niềm: **“GDPT trước kia sao thấy nó ngọt ngào như đường sữa; rồi thấy nó** (có lẽ sau năm 1975) **có vị đắng, để rồi bây giờ** (chắc là năm 2007) **thấy nó lạnh và cứng như cục nước đá!!!.”**

Đó là những động cơ khiến tôi muốn ghi lại vài đoạn hồi ký qua những vần thơ mộc mạc nhưng rất chân tình giữa anh chị em trong Gia Đình Áo Lam, trong một đơn vị nhỏ mà tôi đã cư mang. Ngày 17, 18, 19 tháng 4 năm 1954, tôi và anh bạn chí thân VHH được Hội Phật Học Nam Việt, Tỉnh hội Vĩnh Long gởi tham dự trại Huấn luyện Huỳnh Trường GDPT do Ban Hướng Dẫn GDPT Nam Phần tổ chức tại Cần Thơ. Trại mang tên Đại Chí B, tương đương trại A Dục hiện nay. Ban Quản Trại gồm các anh Tống Hồ Cầm, Nguyễn Văn Thực, Dương Xuân Dưỡng, Dương Xuân Nhon, Đặng Sỹ Hỷ... Đi dự trại với chiếc áo sơ mi trắng, dùng mực xanh pha mực tàu đen thêm ít giấm để nhuộm và cảm màu.

Mãn khóa chúng tôi về gây dựng GDPT tại tỉnh nhà và thường theo quý Thầy trong Ban Hoàng Pháp Trung Ương (chùa Ấn Quang) như Thiên Định, Huyền Vi, Thanh Từ, Từ Thông ... đến các tỉnh Trà Vinh và Sa Đéc để giúp tổ chức và nuôi dưỡng các GD Chánh Tiên và Chánh Đức. Phong trào phát triển thật nhanh vì hầu hết phụ huynh đều nhiệt thành yểm trợ để về sau lan rộng đến các Quận và các Tỉnh khác thuộc Miền Tây.

Năm 1956 tôi được trúng tuyển và phải đi làm việc tại một quận lỵ xa, không thể sinh hoạt với GDPT hằng tuần tại tỉnh lỵ được nữa, nên thường mượn văn thi để nhẩn nhủ, sách tấn đàn em và tự nhắc nhở mình. Rồi tờ Đặc San đầu tay của GD Chánh Trí thuộc tỉnh Vĩnh Long được ra mắt, chúng tôi có viết bài thơ Văn Sĩ Phật Tử, xin được ghi lại nguyên văn:

VĂN SĨ PHẬT TỬ

Thân tặng những bạn Áo Lam yêu văn nghệ

Làm văn sĩ sống trong hàng Phật tử
Khi quanh ta còn lắm cảnh khổ sầu,
Chớ để hồn vơ vẩn nghĩ đầu đầu,
Thả tâm trí mơ màng theo ảo mộng.

Cũng không phải canh tàn than kiếp sống,
Cho rằng đời ô trược phải lánh xa
Đem đời mình ra khỏi chốn phù hoa,
Mặc nhân thế trong biển trầm luân mãi.

Và chẳng phải ngồi thần thờ van vái,
Than thân, trách phận, vận mạng rủi may.
Nghĩ rằng đời sự việc đã an bày,
Mong đợi Đấng Linh thiêng về cứu giúp.

Lại không phải – nếu vần thơ tuyệt bút –
Mê hoặc đời, đầu độc tuổi ấu thơ:
“Đây bông lai, tiên cảnh, ánh trắng mơ...
Tình lãng mạn, bề bàng ... ru giấc ngủ.”

Là văn sĩ trong Gia Đình Phật tử
Biết nguyên nhân đau khổ: Tham Sân Si.
Quyết cùng nhau khẳng định một hướng đi
Đem Bi Trí Dũng vào Đời diệt khổ.

Là mở rộng lòng Từ Bi cứu độ
Lấy lợi mình làm lợi ích tha nhân
Lấy lợi tha làm cứu cánh tu thân,
Lấy thù oán đối thành tình thương hại.

Là xem Đời không có gì tồn tại,
Biết Vô thường: Không Có mãi đi đôi.
Biết Vô Minh: nguồn gốc của Luân hồi.
Lấy trí huệ soi đường Tín Hạnh Nguyện.

Là noi gương Thích Ca hằng Tinh Tiến
Gặp gian lao, nguy khốn chẳng sờn lòng,
Xem chướng duyên, nghịch cảnh có như không
Giữ thân khẩu ý hài hòa hoan hỷ.

Là góp phần điểm tô Chân Thiện Mỹ,
Dùng bút Thiền xây dựng cảnh hiền lương
Cải thiện người không lý tưởng, đau thương,
Đẩy định hướng của làng văn Phật tử.
(*Quận Cái Nhum ngày 26-12-1956*)

Văn Mỹ Nghệ được chú ý nhiều, các Tờ Bích
Báo được ra thường xuyên. Ngoài những văn
xuôi đa dạng thể loại để khuyến học, khuyến tu,
chúng tôi cũng có viết bài thơ.

LÝ TƯỜNG

(Mượn ý trong sách Thử Hoà Diệu Sống của Anh Cả Võ Đình Cường)

*Thân mến gọi các bạn cùng chí hướng nhưng
thiếu tinh tấn.*

*Riêng gọi các em tôi, đang xoay trở chưa tìm ra
Lẽ Sống.*

Có Lý tưởng, thuyền đời không lạc hướng,
Sống cuộc đời thấy tươi đẹp, thăng hoa.
Gầm nhìn đời vạn nẻo ở quanh ta,
Đâu phải tiến, nơi nao nên dừng bước.
Có kẻ lên đường tìm Chân lý trước
Nhưng quần quanh, dãi dãi chẳng tận tình
Mãi a tòng, bị động, thiếu niềm tin
Để thuyền đời bấp bênh theo ngọn sóng.
Đến một chiều tà, tóc bạc răng long,
Dừng bước lại, nhìn quăng đường đã trải,
Thì ôi thôi, có đi mà thất bại!
Đêm đến rồi, còn lạc lõng giữa đàng.
Tiếc đời người, buồn cuộc sống dở dang,
Người ngồi khóc, mong đời tươi trẻ lại.
Hoài công! Hết đời người! Bao thương hại!

Hành giả ôi! Hãy tìm hướng đi trước,
Đường LÝ TƯỜNG, đường chông gai khó
bước,
Đừng nản lòng, trở bước trước gian nan.
Có tang thương, cuộc sống mới vững vàng,
Có thử thách, đời ta càng già dặn.
Các bạn thanh niên! tâm hồn cứng rắn,
Với tuổi đôi mươi, tuổi đã trưởng thành,
Nếu chẳng tìm đường LÝ TƯỜNG đời mình
Cuộc sống vô vị, chán nhàm biết mấy!?

- LÝ TƯỜNG là gì? Tìm đâu cho thấy?

- “Tự biết mình“, ngần ấy đã tìm ra.

Có người cho mình gồm đủ tài ba
Làm muôn việc, nhưng chẳng ra đầu cả.
Có người nghĩ mình vô tài, hèn hạ
Sợ trường đời, ngần ngại chẳng xông pha.
Hai hạng ấy đều là Không Lý Tường
Người có Lý Tường, người không xu hướng,
Thoát ngoài vòng dục lạc của trần gian.
Nhìn thú vui vật chất chẳng ham màng,
Đoạn tất cả dây oan đang vướng vít.

Lý Tường tìm ra, phải đi đến đích
Hoạch chương trình thích hợp khả năng ta
Không duy kỷ, phải hành động vị tha
Không vụ lợi, phải rời xa cảnh khổ
Có LÝ TƯỜNG, gặp bạn đường ngoan cố,
Lượng sức mình: Hóa độ hoặc Đoạn tình,
Ai đường nấy, theo chí hướng riêng mình,
Ấy thuật màu nhiệm viên thành **LÝ TƯỜNG**

(*Vĩnh Long, ngày 7-2-57*)

Mến Gia Đình

Đánh dấu những ngày ít đến với Gia Đình

Đã hiến mình cho lý tưởng Màu Lam
Anh tiếc rẻ phải đi làm xa cách
Tà Áo Lam tượng trưng màu thanh bạch
Giục anh về cùng sống phút Tin Vui.
Vắng các em, anh cảm thấy buồn ngủi
Xa Ánh Đạo, anh thấy đời đáng ngại.
Phải chẳng sống trong Gia Đình thân ái
Cảm thông nhau qua Phật Pháp uyên thâm.
Đây cuộn phim dĩ vãng đã âm thầm
Diễn qua trí người anh đang phân tán:
Buổi họp Đoàn các em reo „Tinh Tấn“
Là vang âm „xả kỷ“ khuyến nhủ anh!
Các em ơi, vì hoàn cảnh anh đành
Ôm quá khứ sống cùng em trong mộng.
Kìa Bi Trí Dũng đường xa mở rộng,
Tiến lên em, hoài vọng của lòng anh.
Dù vắng anh, em luôn nhớ thực hành,
Tròn Năm Hạnh để rạng danh con Phật.
Cứu khổ, ban vui, hài hòa cảnh vật.
Chúc em vui, đừng xao lãng lời anh.

(*Vĩnh Long 5-11-1957*)

Năm 1964 Đại Hội GDPT toàn quốc để thảo luận Nội Quy mới theo tinh thần Hiến Chương của GHPGVNTN và bầu cử Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN theo Nội Quy vừa hình thành.

Qua đại hội, tôi đảm trách Đại Diện Miền Huệ Quang, miền Tây Nam Phần Việt Nam.

Năm 1965 tôi được gọi nhập ngũ, những vần thơ được viết để nhớ nhau sau buổi tiệc trà do BHD Tỉnh Vĩnh Long tổ chức tại Chùa Giác Thiên.

TÂM TÌNH LÚC RA ĐI

Bốn, năm, sáu lăm (4-5-65), ngày tôi giã biệt,
Bạn Áo Lam đề cất bước lên đường.
Chiều hôm ấy, lòng nghe rộn niềm thương
Tâm tư se thắt, gượng vui cùng Bạn.
Đã biết ra đi là sứ mạng
Của người trai trả nợ tang bồng
Người thanh niên đối với non sông
Nhưng cảm thấy lòng sao khó tả!
Vui sao được lúc mình chưa trả
Vẹn niềm tin với bạn tin mình
Chưa trọn thành sứ mệnh một người Anh
Phải xa bạn Đạo, Đời thân kính.
Lời tiễn đưa, u buồn bịn rịn.
Cười vu vơ, khó giấu được lòng đau.
Giã dùng trà, nuốt lệ dâng trào
Một bối cảnh cười trong thổn thức!

Quên sao được

...(hai đoạn lược bỏ, vì kể tên người dự và công lao)

Những Lam viên ấy,

Từng cảm hoá những tâm hồn đau khổ,
Từng vuốt ve những trẻ thiếu tình thương,
Từng góp phần công đức chốn Phật đường
Và gương sáng nhắc tôi hằng Tinh Tấn.

Rời hôm nay

Tạm xa các bạn thân yêu
Tạm xa chiếc áo mỳ miều Màu Lam
Tạm xa những buổi Pháp đàm
Nghĩa lý tám vạn bốn ngàn Pháp môn.
Tìm đâu những buổi họp Đoàn.
Tìm đâu khóa lễ nghiêm trang Phật đường.
Tìm đâu hình bóng dễ thương
Của Đoàn Oanh Vũ noi gương Cha Lành

Các bạn ơi

Ra đi thật dạ chẳng đành
Chỉ còn hy vọng nơi anh chị mình
Ở nhà vì Đạo hy sinh,
Vì đoàn em nhỏ, luôn Tin Vui Hòa.
Gian lao, nguy khốn, phong ba
Xem là lý đạo để mà tu thân.

Để chờ ngày mai

Ngày trả chiến y, trở về hậu tuyến.
Gặp đủ bạn hiền đã tiễn khi đi
Cùng đoàn em hòa khúc nhạc Từ Bi
Hành diện kể những gì lo Phật sự.
Bạn, tôi nhìn vào nhau không tự rời
Vì bảo tồn danh dự bộ Lam Y,
Và cùng nhau tiếp tục hướng đi
Để hoàn tất cuộc hành trình giải thoát.

(Viết trong tâm trạng „Đi là chết trong lòng một ít“)

Nhưng đến Trại Nhập Ngũ độ vài tuần, tôi được Nha Động Viện cho hoãn dịch, được trở về nhiệm sở cũ và có cơ duyên tiếp tục sinh hoạt GDPT.

Các Huynh Trưởng đa phần tuổi trẻ, thường dễ bị phiền não quấy nhiễu, sinh hoạt trong Gia Đình lăm lăm đụng chạm sanh bất hòa chán nản ... nhiều lúc tôi phải đóng vai trò người Anh Cả để phân tích, khuyên lơn, hóa giải ... Và dưới đây là một trường hợp:

SỰ ĐỜI

Anh viết bài thơ thân gọi Chương
Người em đồng đạo thiếu tình thương.
Sao toàn gặp chướng duyên phiền não?
Sinh hoạt Gia Đình cũng chẳng an!
...Chương hơi buồn chi, Chương của anh
Người đời đau khổ bởi vì Danh
Càng vào cuộc sống càng cuồng loạn
Mấy kẻ hiểu đời, sông Tịnh Thanh
Huynh Trưởng các em cũng thế thôi
Các em đều lứa tuổi đôi mươi
Với bầu nhiệt huyết, ham hành động

Dễ lạc hướng đi, Đạo lộn Đồi.
 ...Chán nản làm chi!, em mến thân
 Từ xưa Giáo Pháp đã bao lần
 Dạy ta hỷ xả, vun công đức.
 Quả xấu chớ buồn, gắng tạo Nhân
 ... Công việc của em dẫu phũ phàng
 Khuyên em suy gẫm chớ bi quan
 Đoàn sinh sẽ hiểu và thông cảm
 Gia Trưởng tin em, phó thác Đoàn.
 ... Mở rộng lòng thương Bạn lạc đường
 Thương người chưa hiểu được lòng Chương
 Thương ai nữ nhẩn gây phiền toái
 Phá hoại niềm tin chốn Phật đường.
 Gạt lệ đi Chương, đừng khóc nữa.
 Em đừng rơi lệ bận lòng anh.
 Khóc cười đều chẳng làm nên việc.
 Suy lý mới cần cho chữ «Thành».
 Rồi sẽ có ngày Chương hết than.
 Thấy Đoàn Thanh, Thiếu được «huy hoàng»
 Lục Hòa áp dụng, thêm Tinh Tấn
 Vui Dựng Gia Đình theo Ánh Vàng.
 (ghi chú: Chương hiện là một cư sĩ thuần thành,
 sinh hoạt Phật sự vùng Sacramento)

Năm 1968 tôi lại được gọi phải thụ huấn quân sự tại Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung và Nha Trang. Trong chuyến đi cũng có những vần thơ đưa tiễn. Vài bài ghi lại để nhớ tình cảm hành xử ngoài đời.

.... Trong cảnh hợp rồi tan, đoàn tụ sẽ chia tay,
 lòng người thương mượn thi văn để nói lên nỗi
 niềm xa cách. Cũng thế, tôi đã hai lần phục vụ
 tại quận Bình Minh nên đã có nhiều thiện cảm
 nơi đây, và nay phải lên đường nhập ngũ.
 Người có thể hãnh diện, nhìn sự thắng trầm tan
 hợp như giấc mộng, nhưng với tôi tâm tư nhiều
 lưu luyến, nào những kỷ niệm êm đềm với bạn
 đồng nghiệp, nào mang nặng nghĩa ân với
 những bậc hiền hữu đã giúp đỡ trong thời gian
 hành sự, nên:

– Để cảm tạ thâm tình người tri kỷ
 – Để thay lời từ giã lúc ra đi
 tôi đã nói lên tiếng lòng của mình qua bài

TỪ GIÃ BÌNH MINH

Hai lần tạm biệt quận Bình Minh
 Tình cảm lưu giữ giữa chúng mình
 Tình giác Nam Kha buồn thế sự,
 Thọ com Phiếu Mẫu bạn ân tình.
 Tâm tư nặng trĩu tình bằng hữu,
 Tất dạ cuu mang nghĩa đệ huynh.
 Nghiên bút từ nay thay lấy súng
 Lên đường lòng mãi nhớ Bình Minh

(11/1968)

Và đọc thơ hiểu lòng người, nên một số thi hữu
 khả ái, cảm cảnh người đi, đã họa lại với những
 ước vọng chân thành. Sau đây là những cảm
 nghĩ và bài thi họa còn được sưu tập.

Anh Quang.

Rất cảm động khi nhận được tập thơ của Quận
 Bình Minh, ghi lại những vần thơ nơi cố quận
 lúc anh lên đường nhập ngũ.

Tôi cũng có dịp sống ở Quận này, tôi cũng đã
 có dịp hiểu được cảm tình của tất cả anh em đối
 với anh, từ công chức, quân nhân đến Hội đồng
 Thôn Xã, và nhất là của dân chúng ở Quận Bình
 Minh. Cho nên tôi mạo muội họa lại một bài
 thơ, tuy vẫn chưa chỉnh lắm, nhưng mong ý thơ
 phản ánh được phần nào những gì anh để lại
 cho cái Quận này, và nó cũng phản ánh được ý
 của người dân ở đây họ muốn gì ...

LUYẾN TIẾC

Khéo tu ở được „xứ“ Bình Minh
 Trời sắp ông Quang đáo Quận mình!
 Mến đức thanh liêm soi khắp xã
 Cảm ơn chính trực giúp dân tình.
 Quên thân, nhã nhận hòa Quân Chính
 Giữ phận, khiêm nhường đẹp đệ huynh.
 Nguyễn người mẫn nhiệm, nghiên thay súng
 Trở về chức cũ Quận Bình Minh.

Vĩnh Long, ngày 11/11/1968

Một người dân có điểm phúc sống ở Quận Bình
 Minh – DHN.

(ghi chú: Đại Tá Dương Hiếu Nghĩa, Tỉnh
 Trưởng Vĩnh Long, tôi có thời gian cùng Anh
 thành lập Chi Hội Phật Học Nam Việt và GĐPT
 Chánh Lý tại quận Bình Minh, xây Bảo Tháp Xá
 Lợi Miền Tây. Sau này xuất gia, thọ Tỳ kheo

năm 2004 tại Bồ Đề Đạo Tràng (Ấn Độ) có pháp tử Thích Không Như, hiện chăm lo Phật sự tại đạo tràng Tánh Không, Houston)

Thầy Thích Không Như có lẽ vừa tìm thấy trong những hồ sơ cũ, gặp bài thi thời Xây Dựng Bảo Tháp Xá Lợi Miên Tây tại Vĩnh Long, nên gửi đến tôi để cùng ôn lại một kỷ niệm và nhân đây tôi cũng xin lưu lại để nhớ một thời:

DỪNG CHI

Bửu Tháp dừng chi hả bạn mình?
Đựng gì trong khối Đại Hồng Linh?
Rung hè nô nức dòng Thiên ảnh,
Lót dạ phiêu phong nhóm lục bình.
Hang thâm gò cao đầy hồ báo,
Lời con tiếng hổ gọi đao binh.
Thuốc đâu chữa hết sầu duyên nợ,
Nhân quả triền miên dệt hải kinh.
(*Huyền Châu Tử 24-6-72*)

TỨ TẮT ĐÀN (1)

Bảo Tháp dựng nên vị chúng sinh
Phụng thờ Xá Lợi: Phật Tâm Linh.
Nhận chân Phật Tánh sang bờ giác,
Phóng đảng buông lung loại lục bình (2)
Chăm học siêng tu chuyển nghiệp báo
Tham Si đoạn sạch hết đao binh.
Mấy ai quyết dứt sầu duyên nợ,
Nhân quả **tự mình**, chớ hải kinh!
(*Chí Pháp 18-01-11*)

1. Tất cả Giáo Pháp, Phật tích đều mang bốn tính; Vị nhân, Thế Giới, Đối trị, Đề nhất nghĩa tất đàn.
2. Sống không lý tưởng, giống như đám Lục bình, mãi trôi giạt theo dòng nước, không biết đâu là bến bờ!

Xong các giai đoạn huấn luyện quân sự, tôi được hưởng quy chế biệt phái ngoại ngạch và trở về đời sống công chức, được thuận duyên tiếp tục sinh hoạt lại với GDPT, có em đã viết tặng tôi bài:

MỪNG ANH VỀ

Thân kính gửi Anh Thanh Quang để đáp lại lòng người Anh Cả.

Hôm nay một sớm mai hồng
Đoàn em Chánh Trí nức lòng đón anh ...
Anh về, về thật hả anh?
Chúng em cứ ngỡ mơ anh trông lâm.
Anh về lướt dặm xa xăm
Chân anh rạn nứt bởi nhăm chông gai.
Áo anh phủ bụi đường dài.
Vây quanh khẻ vuốt, lòng say đón chào.
Để cùng ôn lại hôm nao
Đưa anh lên chốn gai rào lối đi.
Một lòng vì Đạo Từ Bi,
Đem hồn "Sen Trắng" cứu nguy cho đời.
Anh đi khắp nẻo cùng nơi
Những mong kêu gọi người rời bến mê.
Hôm nay anh lại trở về
Thăm đoàn em cũ không hề quên anh.
Quyết đem năng lực thực hành
Theo gương trong sáng cha lành Thích Ca.
Một là tự giác, giác tha
Hai là viên mãn Phật Đà mai sau.
Dù cho thân phải lao đao
Lòng bền dạ vững, không nao can trường.

– **Hồng Tiến** –

Đây là lời các em mừng tôi, nhưng chúng tôi phải xem đây là lời nhắc nhở: một bốn phận thiêng liêng của Người Huynh Trưởng khi quỳ trước Tam Bảo phát nguyện. Vì thế mà tôi còn lưu giữ cho đến hôm nay để chia sẻ lại với quý anh chị em.

Năm 1981 tôi cũng trôi theo dòng **người mất nước, mất dân chủ, tự do, nhà cửa...** vượt biên và được định cư tại vương quốc Hòa Lan. Mười năm sau, cuộc sống tạm ổn định, được Thầy Thích Minh Giác yêu mến GDPT triệt để nên anh Tâm Ngọc, cùng một số 'Trưởng' thuộc hàng con em và tôi gây dựng Gia Đình Chánh Tín. Thời gian này Chư tôn Giáo Phẩm thuộc GHPGVNTN Châu Âu cũng nhiệt tình ủng hộ để thành lập GDPT khắp các nước thuộc Châu Âu như Pháp, Đức, Thụy Sĩ, Na Uy, Hòa Lan, Đan Mạch, Bỉ, Phần Lan, Anh...

Tổ chức lớn mạnh nhanh, **nhu cầu phải có BHD Châu Âu để thống nhất hình thức sinh hoạt, hệ thống điều hành ngang dọc, chương trình tu học ...** Trong tinh thần Dân Chủ, truyền thống của GDPT nói riêng và Phật Giáo nói chung, **Đại hội Huynh Trưởng toàn Châu được triệu tập để biểu quyết các văn**

bản Lập Quy dưới sự chứng minh của chư tôn đức trong Hội Đồng Điều Hành và sự Duyệt Ý của Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên để áp dụng trong toàn Châu.

Sự chấp hành các văn bản cao quý này của Tổ chức đã và đang được mọi cấp Đoàn viên trang nghiêm tuân thủ, vì nó là con của GHPGVNTN Châu Âu, là tim óc của những bậc đàn anh, đàn chị truyền thừa.

Năm 1995 là một thành viên trong BHD/AC, nhận thấy phong trào phát triển nhanh và mạnh, lòng chúng tôi vừa vui mừng vừa âu lo, nên muốn nói lên nỗi niềm mong ước, như là lời nhắn nhủ cuối đời sinh hoạt, xuyên qua đoạn cuối bài thơ

Sen Âu Châu

.... Bốn năm, nay đến số ngàn,
Áo Lam, Sen Trắng lan tràn toàn Châu.
Nhìn Sen phát triển nhanh mau
Lòng này cảm thấy rạo rạo hoan...

Nhưng hoài vọng sâu đậm nhất là:

Mong Sen thực hiện chu toàn
Châm Ngôn, Điều Luật: 'khuôn vàng' nhà Lam.
Con đường Lý Tưởng thậm thâm
Khai quang, phá ám hướng Tâm y về.

Dấn thân gặp khó trăm bề

Sen ôi, Tinh Tấn chớ hề bỏ nhau!

Ước muốn, mong mỗi chi có thể, vô cùng đơn giản, nhưng định luật Vô Thường có kiên nề một ai, một vấn đề nào, một tổ chức nào ... Nhiều anh chị em vì lý do này, hoàn cảnh nọ... rồi cũng xa Mái Nhà Lam đây ấp tình thân mến để cho người còn lại luôn mong nhớ!

Năm 2005 tự biết sức khoẻ đã kém đi nhiều, nên chỉ còn hụ hợ với anh chị em chứ không thể gồng gánh Tổ chức nổi nữa, nhất là khi anh Huệ Kha bất thần lâm bệnh, chúng tôi như mất đi đôi chân, không còn phương tiện di chuyển dễ dàng đó đây như trước. Do đó trong Đại Hội chúng tôi đã thiết tha mong anh chị em đại biểu chọn thành phần trẻ để thích ứng với xã hội và sinh hoạt hiện tại. Và kết quả đã được như ý muốn của đa số.

Đã hơn 50 năm qua rồi, nay ôn lại những dòng thi ký sự như mới ngày nào. Điều vui mừng tận cùng và an ủi lớn lao là hiện tại Âu Châu còn khá nhiều Anh Chị Em xung phong kế thừa, quyết tâm bảo vệ di sản tinh thần, biết thương yêu nhau, biết tương kính nhau, biết gìn giữ gia phong gia kỷ ... để tổ chức GĐPT còn giữ được hương vị ngọt ngào thơm ngon của thuở ban đầu

như anh Tâm Đăng đã nhận xét vô cùng chính xác...

Viết lại ký sự này hôm nay, tự hỏi chẳng biết hàng ngàn Lam viên quen biết trước kia từ quốc nội đến Châu Âu, nay còn bao nhiêu anh chị em còn đủ duyên lành, còn kiên nhẫn đọc những dòng chữ vô vị này và tha thứ cho tôi bất đắc dĩ phải nói về „tự ngã“. Trải qua biết bao nhiêu sự sàng sảy, lừa lọc của thời gian, của chướng duyên, của nghịch cảnh, của sự nản chí, ngã lòng ... để còn lại trên sàng những **Hạt Gạo Cội** đáng cho những anh chị có tâm nguyện 'vì đàn em mai sau' và tôi cùng trân quý. Xin quý anh chị em khiêm cung mà nhận nơi đây tấm lòng tôn kính của chúng tôi.

Người Huynh Trưởng ÁO LAM

Huynh Trưởng Tâm Cừ Trương Tôn Châu, thành viên Ban Cố Vấn BHDGDPTVN ÁC, Hội viên Ủy Ban Quản Trị Huynh Trưởng GDPTVN tại Âu Châu, nhiệm kỳ 2005-2008. Trưởng Ban Bảo Trợ Ban Hướng Dẫn Đức Quốc nhiệm kỳ 2006-2009.

Anh là vị huynh trưởng có tư tưởng rất tiến bộ, luôn sẵn lòng hỗ trợ đàn em bất luận trong cương vị nào. Do đó anh đã nhận lãnh nhiều nhiệm vụ khác nhau, từ vai trò Trưởng Ban đến Ủy Viên Nghiên Huấn của BHD Đức Quốc. Trong địa hạt Âu Châu anh cũng không từ nan, anh đảm nhận Ủy Viên Tu Thư, Ủy Viên Ngành Thanh cho đến Thủ Quỹ.

Huynh Trưởng là gì? Áo Lam là gì?
Huynh là anh, Trưởng là lớn, Huynh trưởng là anh cả, chị lớn.
Áo là y phục che thân.
Lam là màu lam.
Màu lam được phối hợp giữa màu trắng và màu đen.
Màu trắng tượng trưng cho Đức Tin, Ánh Sáng, Trí Tuệ và Giác ngộ của đạo Phật.
Màu đen tượng trưng cho tuyệt vọng và bóng tối đau khổ của cuộc đời.

Gia đình Phật Tử là một tổ chức giáo dục Thanh Thiếu Nhi sống theo tinh thần Phật Giáo, vì thế người Huynh Trưởng áo lam phải đặt nặng trọng tâm trách nhiệm là giáo dục Thanh Thiếu Nhi.

Người Huynh Trưởng áo lam phải xem mình là một phương tiện giáo dục. Từ phong cách, nhất cử nhất động, từ lời nói đến việc làm phải thể hiện đặc tính của sự giáo dục. Phải hiểu rõ phương cách giáo dục, có kiến thức, hiểu tâm lý Thanh Thiếu Nhi, v.v...

Người Huynh Trưởng áo lam phải khai sáng cho Thanh Thiếu Nhi có một tình thương cao rộng,

có một nhận thức sâu sắc, một đời sống thật gương mẫu.

Người Huynh Trưởng áo lam phải tự nhủ mình luôn luôn sống trong chánh niệm và tỉnh thức, thể hiện ngôn hành tiên ứng, tri hành hợp nhất, nhân cách thiện mỹ.

Người Huynh Trưởng áo lam là những người chịu trách nhiệm về sự thịnh suy của đơn vị mình, để hoàn thành trách nhiệm này ngoài sự ôn đức, rèn luyện trong Tổ chức, nhờ sự huân tập ở các trại huấn luyện dành riêng cho Huynh Trưởng.

Người Huynh Trưởng áo lam cần kết hợp với sự tự huấn luyện, tự tu tập, tìm tòi học hỏi, nỗ lực hoàn thành trách nhiệm mà tổ chức đã giao phó. Trách nhiệm này đã chính mình tự nguyện nhận lấy kể từ ngày được phát nguyện làm Huynh Trưởng và cũng từ lúc mình thề nguyện khi thọ cấp. Quý trước Tam Bào, Người Huynh Trưởng áo lam thề nguyện hy hiến cuộc đời mình phục vụ cho lý tưởng và mục đích sáng ngời, cao đẹp của Tổ chức.

Người Huynh Trưởng áo lam chỉ nghe, biết trách nhiệm. Trách nhiệm này chưa kịp hoàn thành, thì trách nhiệm khác lại đến, cứ thế liên tục không ngừng...

Người Huynh Trưởng áo lam chưa hề nghe nói đến quyền lợi. Thường tình ngoài đời của thế gian, khi nói đến trách nhiệm thì phải nói đến quyền lợi, còn quyền lợi trong GDPT gắn liền với trách nhiệm hoặc giả đồng nghĩa với hy sinh.

Người Huynh Trưởng áo lam phải có ý thức của người có trách nhiệm mới có thể hoàn thành được trách nhiệm, nhiều khi phải hy sinh thú vui riêng của cá nhân mình để lo cho việc chung của tổ chức GDPT.

Người Huynh Trưởng áo lam trong lúc điều hành công việc, lắm lúc gặp phải khó khăn từ bên trong hay bên ngoài, đôi khi gặp phải sự bất đồng ý kiến hay không được sự đồng tình ủng hộ của các anh chị Huynh Trưởng khác. Trong trường hợp này Người Huynh Trưởng áo lam nên kiên nhẫn, bình tĩnh, sáng suốt nhận định sự việc để bàn luận, phân tích vấn đề thật ôn hoà, lễ độ, nhất là phải tương kính và yêu quý lẫn nhau, áp dụng tinh thần Lục hòa của đạo Phật mà giải quyết. Để tránh sự hiểu lầm, Người Huynh Trưởng áo lam không nên phê bình hoặc khiển trách, chỉ trích cá nhân Huynh Trưởng khác trước đoàn viên, mà nên có ý kiến xây dựng riêng với Huynh Trưởng đương sự.

Nói tóm lại Người Huynh Trưởng áo lam phải tuân hành, bảo vệ nội quy và quy chế Huynh Trưởng bởi vì đó là Pháp quy duy nhất phải được bảo tồn. Người Huynh Trưởng áo lam trong tổ chức GDPT phải thực hiện Tam Quy Ngũ Giới trong đời sống hằng ngày, sống theo năm điều luật của thanh thiếu niên và Huynh Trưởng của GDPT, phải đem Đạo ứng dụng vào Đời là học Phật Pháp, tu theo Phật Pháp, mang tinh thần Phật Pháp cho đời sống được thường an lạc.

Nam Mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát Ma Ha Tát.
Tâm Cừ Trương Tôn Châu.

Huynh Trưởng

*Gian nan vất vả vẫn cười,
Giông ba bão táp trọn đời không run.*

*Khoan thai tự tại ung dung,
Vui cùng đồng bạn chung đi một đường.*

Thiện Tín

Ngan Ngát Tình Lam

Vạn vật vào thu đều đổi thay
Sắc xanh của lá nét hư gầy
Thu phong chạm nhẹ liền lay động
Khắp cả trời Âu lá rụng bay
Đứng giữa không gian cảnh ác tà
Lòng ta tự lự thoáng nhìn xa
Đường trần rộng lớn về đâu nhỉ?
Cửa Phật nương thân ấy chính là...
Dâu bể tang thương của cuộc đời
Khiến người lặn đạn mãi không thôi
Xả buông tất cả nương Tam Bảo
Cổng mái nhà Lam đang đón mời
Chập chững bước vào sinh hoạt chung
Tình Lam sao ấm cúng vô cùng
Bên anh, bên chị ta song bước
Tu tập luyện rèn tính tự Không
"Một cây không thể tạo nên non"
Cần phải thêm công phá núi mòn
Quyết chí ghi danh trại Lộc Uyển
Làm người huynh trưởng tấm lòng son
Nguyện cùng anh, chị góp bàn tay
Dù dắt đàn em theo tháng ngày
Từ lúc ban đầu khi Mở Mắt
Cánh Mềm, Chân Cứng biết Tung Bay
Từ ấy Phổ Hiền thêm cánh hoa
Ao Sen Trắng rộ sân chùa nhà
Gia đình Phật tử thêm đông đảo
Giòn già giọng cười tiếng hát ca
Lam tự Phổ Hiền tại Strasbourg
Các em nay rất thích đi chùa
Đoàn sinh oanh, thiếu gồm hăm bốn
Mỗi chủ nhật về học buổi trưa
Chuông mõ âm ba gõ nhịp đều
Lời kinh tụng niệm trở vang kêu
Tiếng ê a của bảy em trẻ
Đọc tiếng Việt nghe rộn rã chiều
Anh, chị, em cùng sống lục hòa
Kết dây thân ái rộng lan xa
Hoa Lam rực rỡ ngời muôn cội
Ngan ngát hương thơm rất dịu hoà
Một thoáng lùi về năm tháng xưa
Lòng đầy xao xuyến nói sao vừa
Nay thành huynh trưởng càng thêm gắng
Chăm sóc vườn Lam nở bốn mùa
Thắm thoát nay đã gần bốn năm
Tuổi đời năm tám lăm thẳng trăm
Bên đàn oanh vũ hồn như trẻ
Sinh hoạt vui đùa tình rất thâm
Dưới mái nhà Lam từng bước thiền
Lòng vui đã được gặp nhân duyên
Cùng anh cùng chị vui huân tập
Rèn luyện thân tâm hạnh Phổ Hiền
Xin nguyện đời này mãi đến khi
Thân thành tro bụi vẫn kiên trì
Ơn Ba Ngôi Báu xin đền đáp
Mầu Áo Lam ngày rợp lối đi

Diệu Đạo 09.11.2011
(Phổ Hiền - Pháp quốc)

Diễn Văn Chào Mừng

Chu Niên 20 năm

- ❖ Kính ngưỡng bậc Chư Tôn Đức Hội Đồng điều hành giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại Âu Châu
- ❖ Kính bậc Hòa Thượng Tổng Thư Ký Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu
- ❖ Kính bậc quý thầy cô Cố vấn giáo hạnh Gia Đình Phật Tử
- ❖ Kính thưa quý bác Gia Trưởng, quý bác trong Ban bảo trợ và phụ huynh đoàn sinh Gia Đình Phật Tử
- ❖ Kính thưa Huynh Trưởng Đại Diện Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại
- ❖ Kính thưa huynh trưởng điều hành trang nhà Gia Đình Phật Tử Việt Nam trên Thế Giới
- ❖ Kính thưa quý anh chị Huynh Trưởng và toàn thể anh chị em Lam viên thân thương đến từ 7 nước trên Âu Châu

Trước và trên hết con xin cung kính đánh lễ quý chư Tôn đức, thành kính tri ân quý chư Tôn đức đã dành thời gian quý báu đến tham dự buổi lễ Chu Niên 20 năm BHD Âu Châu của chúng con hôm nay. Sự thương yêu và đùm bọc Gia đình Phật tử chúng con tại Âu Châu của Chư Tôn Đức từ 20 năm qua quả không lời tri ân nào tỏ cặn. Toàn thể Lam Viên Âu Châu xin dâng lễ và cầu chúc Chư Tôn Đức Pháp Thể khinh an, chúng sanh dị độ.

Tiếp đó là niềm hân hoan cung đón quý Thầy Cô xuất thân từ những đóa hoa Lam. Sự hiện diện của quý Thầy Cô trong đạo tràng hôm nay không chỉ nói lên sự gắn bó, thương yêu với Tổ chức vốn là con thuyền chuyên chở từ thuở ban đầu, mà quý Thầy Cô là những hình ảnh thay cho lời báo cáo một phần thành quả mà GDPT đã có được.

Tiếp là lời cảm ơn quý huynh trưởng từ phương xa, gần nửa vòng địa cầu đã đến đây, đại diện đoàn thể Áo Lam cùng chung vui, chia sẻ với Lam Viên trời Âu. Sự hiện diện của quý anh hôm nay đã chứng minh hương Lam tỏa ngát khắp năm châu.

Sau cùng là nụ cười hân hoan, là ánh mắt tin tưởng gởi đến toàn quý anh chị Lam viên toàn Âu Châu. Từ quý anh tuổi đã cận kề 80 đến các em vừa lên 6 đã đến đây cùng vui, cùng sinh hoạt. Đây chính là hình ảnh của 1 gia đình bất khả phân. Một gia đình tâm linh song hành với gia đình ruột thịt quanh đời Lam viên.

Xin quý anh chị cùng chúng tôi hòa nhịp đập con tim và vỗ tay, vỗ tay thật lớn cho tất cả chúng ta, cho niềm tin yêu không bờ bến, cho sự họp mặt ngày hôm nay.....

20 năm theo tuổi đời thì chỉ vừa qua tuổi vị thành niên, tạm gọi là vừa trưởng thành. 20 năm hiện hữu của một BHD Âu Châu hôm nay vừa đúng 1 phần 3 tuổi đời danh xưng tổ chức GDPT VN, và gần một phần tư sự hiện diện của tổ chức giáo dục Thanh Thiếu đồng niên này. Theo thời gian thì quả là đàn con, đàn cháu. Lịch sử GDPT Việt Nam kéo dài từ đoàn Đồng Ấu, Gia đình Phật Hoá Phổ đến khi chính thức mang tên Gia đình Phật Tử Việt Nam đã trải qua bao thăng trầm cho đến lúc màu áo Lam già từ quê hương làm người xa xứ. Và cho dù cuộc sống có nổi trôi đến đâu màu áo Lam vẫn tồn tại và vươn lên. Nơi nào có người Huỳnh Trường Áo Lam thì nơi đó mọc lên những đầm Sen trắng. Và hôm nay xin được nhắc lại những bước đầu tiên tại Âu Châu để tri ân.

- Gia đình Phật Tử có mặt sớm nhất là GDPT Quảng Đức, Pháp Quốc.
- Ban Hướng Dẫn đầu tiên là Ban Hướng Dẫn Đức Quốc.
- BHD Âu Châu được hình thành vào năm 1991 và vị Trưởng Ban Hướng Dẫn Âu Châu đầu tiên là Huỳnh Trường Thị Lộc, Võ Văn Mai.
- Vị thầy Tổng Vụ Trưởng đầu tiên chăm sóc cho Anh Chị Em Lam Viên là Thượng Tọa mà hiện nay là Hòa Thượng Thích Trí Minh, NaUy.
- Ngôi chùa nuôi dưỡng tài chánh cho BHD Âu Châu đều đặn cho đến hôm nay, cứ mỗi năm tối thiểu 400 Euro là chùa Viên Giác Hannover, Đức Quốc. Nơi đã giúp in ấn cho tờ Sen Trắng Âu Châu.

.....

GDPT Âu Châu lớn lên bằng nhiều thứ tiếng, bằng sự khác biệt phong thổ, thể chế... Nhưng GDPT Âu Châu vẫn tồn tại và tiến tới dưới mẫu số chung là Mục đích Gia Đình Phật Tử, cùng nhau tu học, cùng nhau phục vụ đạo pháp và dân tộc. Đặc biệt hơn hết là mẫu số chung Tiếng Việt. Một thứ tiếng duy nhất mà các anh chị em Lam viên từ các nước Đan Mạch, Đức Quốc, Na Uy, Hòa Lan, Pháp quốc, Phần Lan và Thụy Sĩ có thể nói với nhau. Có thể nói đây là cái đặc biệt nhất của BHD Âu Châu vì ngoài Ban Hướng Dẫn Âu Châu ra không có một Ban Hướng Dẫn nào như vậy.

Càng khó khăn bao nhiêu thì anh chị em Lam viên GDPT VN Âu Châu càng sung sướng bấy nhiêu khi trở về đây để cùng nhau thấp lên 20 ngọn nến, hát lên một bài hát mừng Sinh Nhật bằng nhiều ngôn ngữ nhưng tay nắm tay nhau, chỉ một vòng tròn Viên Dung.

Âu Châu Vượt Khó.

Âu Châu quyết tâm Vững Tiến dưới ánh đạo vàng.

Nam Mô Thường Tinh Tấn Bồ Tát

Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu.

Trưởng Ban

Tâm Bạch, Trần Huyền Đan

LỜI CHÚC MỪNG CỦA ĐẠI DIỆN BHD HẢI NGOẠI

Nhân dịp

LỄ KỶ NIỆM CHU NIÊN THỨ 20 BHD GDPTVN TẠI ÂU CHÂU

Nam Mô Bốn sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch Hòa Thượng Tổng Thư Ký HĐĐH Giáo Hội PGVN Thống Nhất Âu Châu, Phương Trượng Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.

Kính bạch Thượng Tọa Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội PGVN Thống Nhất Âu Châu và Chư Thượng Tọa Đại Đức, Tăng Ni.

Kính thưa Quý Huynh Trưởng Cố Vấn BHD Âu Châu

Kính thưa HTr Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Âu Châu và Quý Thành viên trong BHD

Kính thưa Quý HTr Tr. Ban HD GDPT Đức Quốc, Pháp Quốc và Na Uy

Kính thưa Quý vị trong Ban Bảo Trợ, Quý Phụ Huynh Đoàn sinh, Quý Bác Gia Trưởng và Quý Vị Quan khách

Kính thưa Quý Huynh Trưởng các Cấp

Cùng tất cả các anh chị em Đoàn sinh thân thương

Trước hết, chúng con xin thành kính tri ân sự quang lâm chứng minh của Chư Tôn Đức và chúng tôi xin chân thành cảm tạ sự hiện diện quý báu của Quý Huynh Trưởng các Cấp và Chư liệt vị Quan khách trong Buổi Lễ Kỷ niệm Chu Niên 20 năm của BHD Âu Châu hôm nay.

Kính bạch Chư Tôn Đức

Kính thưa quý liệt vị

Trong bầu không khí tung bừng rộn rã, các anh chị em Lam viên Âu Châu từ bốn phương trời đã hân hoan hội tụ về đây để cùng nhau đón mừng Lễ Chu niên 20 năm BHD Âu Châu.

20 năm, một khoản thời gian dài với nhiều nổi thăng trầm, buồn vui của Tổ chức 20 năm với sự phát triển không ngừng từ những ngày đầu chập chững theo giòng Lam sử hùng hồn vươn lên.

Ngày đó, ngày 16/11/1991 tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc, ngày những Đóa Sen lam, nhô lên khỏi mặt nước, rải rác trên khắp lục địa Âu Châu quy về một mối: Ngày Thành lập **BHD TRUNG ƯƠNG GDPT ÂU CHÂU**.

20 năm, một khoản thời gian khá đủ để GDPT Âu Châu xây dựng và trưởng thành. Chính khoản thời gian dài đó đã tôi luyện được ý chí, huân đúc sự nhẫn nại, thử thách lòng trung kiên, bồi đắp kiến thức cho tất cả Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh, để Lam viên Âu Châu, hôm nay có được một Ban Hướng Dẫn hùng mạnh, sau 7 kỳ Đại Hội, có được nhiều Đơn vị GDPT kiên cường sinh hoạt và phát triển tại **Đức Quốc, Pháp Quốc, Na Uy, Đan Mạch, Thụy Sĩ, Hòa Lan, Phần Lan ...** có được một đội ngũ Huỳnh Trưởng lãnh đạo, tận tụy hy sinh và có được những Đoàn sinh ngoan hiền, thâm nhuần giáo lý Phật Đà, đóng góp thiết thực văn hóa đạo đức và lợi ích cho Xã hội.

Kỷ niệm Chu Niên 20 năm, các anh chị từ bốn phương về đây, có dịp được sống bên nhau, có thời gian kết nối tình thân, có thời cơ trao đổi kinh nghiệm và sách tấn nhau trên bước đường tu học.

Khoảnh không gian nơi đây sẽ vang dội câu hát, tiếng cười ... và kỷ niệm tình Lam trong ngày Chu Niên này, sẽ mãi mãi là dấu ấn khắc ghi vào tim, không bao giờ phai nhạt.

Trong Tình Lam gắn bó, với tấm lòng hiểu và thương, chúng tôi xin chúc các anh chị em có những ngày vui trọn vẹn, trao đổi cho nhau những kinh nghiệm quý báu đã trải qua, để mai đây trở về Đơn vị tiếp nối hành trình phục vụ Đạo Pháp và Dân Tộc, xây dựng và kiện toàn Tổ chức, hướng dẫn và dìu dắt đàn em, đem nguồn an lạc và hạnh phúc cho mọi người và làm cho cuộc sống càng ngày càng giảm đi nỗi khổ đau.

Thân chúc các anh chị em Lam viên Âu Châu có một ngày Lễ Chu niên 20 năm, ngập tràn niềm vui và hạnh phúc.

Nhân dịp Mừng Chu Niên 20 năm BHD Âu Châu, BHD GDPTVN Hải Ngoại xin trao tặng tấm “plaque” kỷ niệm.

Kính đánh lễ chư Tôn Đức và thân ái kính chào tất cả quý anh chị em.

TÂM ĐĂNG - Nguyễn Văn Pháp

Hai mươi năm... cũng chỉ một chặng đường!

Mở mắt

Mùa hè 1991, tôi đến Aarhus - Đan Mạch đơn thuần là học viên khóa giáo lý kỳ 3 do giáo hội Âu châu tổ chức. Tại đây tôi được quen biết với một số anh em Phật tử trẻ đến từ Đức quốc như Trương Minh, Nguyễn đình Khanh, Nguyễn thái Bằng, ... Một ngày cuối khoá học, Thầy Quảng Đạo đến gặp tôi và hai anh nữa ở Pháp - một tại Paris, một ở Marseille - dành một buổi chiều để họp cùng «mấy anh Gia đình Phật tử Việt Nam». Đúng 3 giờ chiều ngày 20 tháng 7 năm 1991, tôi đến địa điểm họp, lờ mờ, ngây ngô, chẳng biết ắt giáp gì, vậy mà lại được khoác lên mình chức danh: đại diện GDPT tại Pháp, trong khi ba người ở Pháp chỉ có anh tại Paris mới thực sự là đang sinh hoạt GDPT mà thôi, sau này tôi biết tên anh là Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý. Trong phòng họp có một anh đến từ Na Uy: anh Tâm Đức - Lê đình Phúc; một anh đến từ Đức: anh Thị Lộc - Võ Văn Mai, một anh ngay tại Đan Mạch: anh Minh Tuệ - Nguyễn Phước Trí, và một Thầy đến từ Na Uy hướng dẫn buổi họp: Thầy Trí Minh. Sau khi niệm Phật, anh Mai xin mọi người cho biết sơ lược về sinh hoạt GDPT tại địa phương mình. Dĩ nhiên ở Pháp chỉ tại Paris mới có GDPT, còn tôi và anh ở Marseille - anh René - tại địa phương không có GDPT thì biết gì đâu mà nói. Có chăng là kể về sự sinh hoạt của anh chị em thanh niên Phật tử trong chi hội. Hai anh Tâm Đức và Minh Tuệ đã sinh hoạt trong tổ chức này nhưng không đủ túc số để biểu quyết cho sự «thành lập một Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam toàn Âu châu», vì thiếu quá nhiều các địa phương như Hòa lan, Bỉ quốc, và điều quan trọng là thiếu những huynh trưởng thâm niên đứng vào Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam tại Âu châu này. Đây là lần đầu tiên

tôi nghe đến danh xưng này, và dĩ nhiên là không chú ý gì để nhớ cái tên dài lòng thòng ấy.

Chín tháng trôi qua, các mùa hè, thu, đông, xuân lần lượt đến rồi đi, tôi được khuyến khích tham dự một trại huấn luyện GDPT, tôi lục lại trong ký ức danh xưng này và biết đây là một tổ chức dành cho các thanh thiếu niên Phật tử sinh hoạt. Cảm giác ban đầu dự trại cũng chỉ là hiếu kỳ, không biết có giống như Hướng đạo Việt Nam không, tôi đã đi Hướng Đạo hồi nhỏ. Trại được tổ chức vào mùa Xuân, tháng 4 năm 1992, tại thị xã Troyes - Pháp quốc, được mang tên Lộc Uyển, nhằm mục đích huấn luyện huynh trưởng Sơ cấp cho sinh hoạt GDPT. Lại thêm điều mới lạ, vừa ngỡ ngàng, vừa không kém phần thú vị. Trước đây tôi đã có vài kiến thức sinh hoạt lúc đi Hướng đạo, và đã dự khoá giáo lý kỳ 3 năm trước, nên trại huấn luyện này đối với tôi không khó khăn chi mấy. Tại trại này tôi gặp lại Trương Minh, anh Mai, anh Phúc, được quen thêm nhiều anh chị mới: anh Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang, anh Huệ Kha - Khuru Thêm Đổng, anh Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng, chị Tâm Bạch - Trần Huyền Đan, chị Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga, chị Nguyễn thị Kiều Hạnh, anh Thị Nhơn - Ngô Ngọc Hiếu. Kể từ ngày ngưng sinh hoạt Hướng Đạo - do miền Nam bị cộng sản chiếm đoạt - tôi không còn dịp sinh hoạt lửa trại nữa, dù trong nước có các đoàn thể dành cho thanh, thiếu niên do chính quyền mới lập ra, nhưng chỉ tham gia miễn cưỡng - kỳ trại này tôi tìm lại không khí sinh hoạt lửa trại gọi lại trong tôi nhiều kỷ niệm cũng như gây phấn khởi tinh thần sinh hoạt. Cũng tại trại này tôi được biết thế nào là lễ Truyền đăng tục diệm và lần đầu tiên trong đời khoác áo lam, được đeo huy hiệu hoa sen trên sống túi áo bên trái, chính thức trở thành anh lính mới tò te trong đội ngũ GDPT VN tại Âu châu. Vậy mà thật tếu, các anh chị tại Pháp lại đặt hy vọng nơi tôi nhiều cho sự phát triển GDPT tại Pháp để sớm hội nhập vào thành phần

Ban hướng Dẫn GDPT VN tại Âu châu - Cái tên lòng thông ấy làm tôi nhớ lại buổi họp tháng 07 năm trước ở Aarhus, và BHD này đã được Ban Điều hợp GDPT VN tổ chức một cuộc họp tại Hanover - Đức quốc vào giữa tháng 11 năm trước để hình thành nó.

À, thì ra nó đã được mở mắt tháng 11 năm 1991: Ban Hướng dẫn GDPT Việt nam tại Âu châu.

Cánh mềm

Từ trại Lộc Uyển ở Troyes về, trong balô đầy ắp những điều vừa học hỏi: những kỹ năng, tinh thần cần phải có của một người huynh trưởng, tất cả những thứ đó làm tôi choáng. Chân ướt chân ráo vừa chui ra khỏi vỏ trứng tự kỷ của bản thân, lại được trông vào cổ sợi dây chuyền trách nhiệm «Đoàn Phó, anh chị là ai?». Hỏi làm sao không choáng? Tôi là ai? Tôi còn chưa biết, một tên bá vợ cù bơ cù bất chỉ sinh hoạt văn nghệ tại chi hội Phật giáo địa phương, bây giờ lại được hỏi «Đoàn phó GDPT, anh là ai?» nếu ... biết, chết liền!!!

Dù ngỡ ngàng, ú ớ trong cương vị huynh trưởng, nhưng tổ chức GDPT đối với tôi đã thành quen thuộc, thân thiết, một đại gia đình mà mình là một thành viên, ngày đó chưa có mạng internet, các anh chị em chúng tôi chỉ có phương tiện duy nhất để liên lạc với nhau bằng cách viết thư và cũng để hưng phấn tinh thần nhau, lâu lâu sang một tý thì điện thoại. Trại Lộc Uyển đợt một tại Troyes để lại cho chúng tôi nhiều ấn tượng. Sống trong tập thể GDPT, tôi nghiệm thấy rằng đây là một tổ chức tốt dành cho thanh thiếu niên Phật tử, và chúng tôi ít nhiều đều thấm lý tưởng của tổ chức này. Cuộc đời chúng tôi rẽ sang một bước ngoặt mới, nhận định ra lý tưởng của mình.

Để hoàn tất liên trại A Dục - Lộc Uyển, BHD Âu châu tiếp tục tổ chức trại A Dục - Lộc Uyển giai đoạn hai tại đồi Falli Holly - Thụy Sĩ trong khuôn viên khoá giáo lý Âu châu kỳ 4 vào tháng 07 năm 1992. Tôi được xếp ở đội Sen Trắng, đoàn Thanh Nam, GDPT Đôn Hậu, đội trưởng là anh Tâm Quy - Trần Quốc Cường, một trại sinh trại A Dục đến từ Na Uy. Tiếp tục làm quen với những khuôn mặt mới đến từ khắp các nước Âu châu: anh Tâm Ngọc - Lê Giao, anh Tâm Cừ - Trương Tôn Châu, anh Thị Hiện - Nguyễn Hữu Lộc, anh Thiện Nguyễn - Lý Hùng Sơn, anh Minh Hiền - Lê Vinh, chị Thiện Hạnh - Võ Thị Mỹ, anh Chúc Phúc - Võ Ngọc Thịnh, anh Nguyên Mẫn - Nguyễn Đình Hưng, chị Huệ Thành - Trương Mạnh Mai, anh Nguyễn Hoà - Phạm Phước Thuận, anh Huệ Trí - Hồ Gia Thông, anh Giác Ngộ - Võ đình Trọng, anh Hồng Nhiên - Phạm Hồng Sáu, ... Lọc lợi trong ký ức tên các anh chị em mình thì rất nhiều, kể ra khá dài dòng, và lại đầu óc tôi thật tẻ, có nhiều anh chị em lâu ngày chỉ nhớ tên mà không còn nhớ pháp danh, hoặc có khi quen gọi bằng pháp danh nên chẳng nhớ tên là gì nữa.

Liên trại A Dục - Lộc Uyển ở Falli Holly - Thụy Sĩ phà thêm hơi ấm tình lam cho cánh chim 4 phương mau khô. Các đơn vị GDPT trên khắp vùng Tây Âu dần dần hình thành. Những quốc gia nào có 5 GDPT trở lên được thành lập một BHD cấp quốc gia, tương đương như BHD miền trong nước. Tính đến cuối năm 1992, thì BHD Âu châu có tổng cộng tất cả 4 BHD cấp quốc gia: Na Uy, Đan Mạch, Đức, Pháp và 6 đơn vị trực thuộc tại 4 quốc gia: Hoà lan, Thụy Sĩ, Phần Lan, Bỉ quốc.

Tuy đôi cánh yếu ớt, nhưng những cánh chim trại sinh A Dục - Lộc Uyển thấy sáng ngời niềm tin vào lý tưởng tổ chức GDPT VN, sức sống tinh thần cuộn cuộn lưu chảy trong huyết mạch, từng bước chập chững sẵn sàng dần thân vào đời, bỏ lại sau lưng vỏ trứng tự kỷ, anh chị em chúng tôi nhìn về phía trước thấy rõ bao nhiêu gương sáng của các anh chị tiền bối lấy thân giáo làm đầu, truyền đạt lại cho đàn em tình thương đậm ấm. Chỉ bao nhiêu đó thôi, anh chị em trại sinh tủa ra 4 phương mang sứ mạng ươm sen trên lục địa Âu châu lạnh giá nhiều hơn ấm áp này.

Hơi ấm còn được tiếp nhận từ quý Thầy, Cô nơi các chùa, viện, các chi hội Phật giáo tại địa phương. Khắp nơi, anh chị em lao đầu vào những trại họp bạn lớn bé, những hội nghị thường niên, đại hội. Mở trại huấn luyện Anôma - Ni Liên đào tạo Đội - Chúng trưởng, Lộc Uyển

để đào tạo thêm huynh trưởng sơ cấp nhằm cung cấp cho các đơn vị GDPT vừa được hình thành. Dù địa bàn hoạt động rộng lớn, mọi sinh hoạt đều có tính cục bộ, địa phương, không theo một nguyên tắc nhất định, nhưng vẫn không xa rời hẳn mục đích của tổ chức.

Tháng 07 năm 1993, lồng trong khoá giáo lý kỳ 5 tại Amiens - Pháp quốc, được sự hỗ trợ của giáo hội Âu châu, BHD Âu châu tổ chức trại họp bạn đầu tiên trên phạm vi toàn Âu châu, cũng là năm chu niên tổ chức GDPT VN tròn 50 tuổi. Trại họp bạn kéo dài 10 ngày, trong kỳ trại này Đại hội Huynh trưởng GDPT Âu châu kỳ 2 được khai diễn nhằm công cử thành phần BHD Âu châu nhiệm kỳ 2, kết quả anh Thị Lộc - Võ Văn Mai tiếp tục đảm nhận vai trò Trưởng Ban, và Nội quy GDPT VN Âu châu được thông qua. Trong thời gian 2 ngày Đại hội, lúc các huynh trưởng đại biểu thảo luận sôi nổi chung quanh bàn hội nghị, các trại sinh trại họp bạn tiếp tục chương trình trại với những hoạt động thể thao, trò chơi lớn và học Phật pháp.

Cánh chim Âu châu tuy còn non nớt nhưng đã khẳng định sự tồn tại của mình giữa muôn vàn khó khăn của cuộc sống hội nhập nơi xứ lạ quê người. Tưởng rằng khó có thể còn trông thấy cánh chim lam ở bầu trời phương Tây, vậy mà đã hai năm kể từ ngày mở mắt thành lập, cánh chim BHD Âu châu có thể đủ đôi cánh non nớt của mình chập choạng từng bước dạo cánh khô.

Chân cứng

Đôi cánh ấy được nhiều hơi ẩm phà vào, khô dần, ban đầu nó xoè ra một cách yếu ớt tại Đức, Pháp, Hòa lan, nhưng bây giờ nó đã có những chiếc lông vũ vươn đến Bỉ, Thụy Sĩ và các nước Bắc Âu. Cái mỏ bé tí của nó cất tiếng hót vang ở sân trại A Dục trong ngôi nhà khoá giáo lý kỳ 6 tại Sint Truiden - Bỉ quốc vào tháng 07 năm 1994. Chẳng biết tự bao giờ tôi chợt nghiệm ra rằng không chỉ riêng mình tôi là lính mới tò te của hai năm trước mà rất nhiều anh chị em cũng giống như tôi. Và bây giờ chúng tôi đã trở thành những tên lính có ít nhiều thuần thực, câu hỏi nêu trên: Đoàn Phó GDPT, anh chị là ai? được tự giải đáp trong mỗi người, làm điểm tựa bước thêm bước nữa, chúng tôi bước vào phòng học «Đoàn trưởng, anh chị là ai?» Một nửa câu trả lời đã được giải đáp, vì đây là câu hỏi thứ nhì nên không có gì ngỡ ngàng như câu hỏi

trước. Tuy trong anh chị em chúng tôi cũng có vài người e dè, do dự trước khi dự trại, nhưng được các anh cao niên khích lệ, anh chị em khác khuyến khích, rủ rê, thế là với tinh thần «Đã học Lộc Uyển rồi, đủ điều kiện, cũng cứ học A Dục xem sao!» Thật sự ra, sự do dự theo học một trại huấn luyện không phải là do giáo án, kỹ năng hay chương trình trại huấn luyện khó, mà khó là liệu mình có xứng đáng làm một huynh trưởng sau khi trúng cách hay không?, và lỡ được giao, liệu có gánh vác nổi trách nhiệm Đoàn trưởng như bài học mình đã thụ huấn hay không? Đó là vấn đề chính trong mỗi chúng tôi. Đến khi nhìn hình ảnh anh Chí Pháp, anh Tâm Trí - Tư Đồ Minh từ Canada sang, chúng tôi mạnh dạn hơn. Vào lớp học trại A Dục, chúng tôi xác quyết bước đi kế tiếp của mình là như vậy.

Trò chơi đoàn ty nạn thành Kalinga đi tìm thân nhân kéo dài một ngày một đêm làm mọi người mệt mỏi, uể oải. Từ anh đội trưởng đội Sen Trắng của tôi: anh Minh Thiện - Nguyễn Quang Phục - đến từ Bergen, Na Uy - la hét suốt cả ngày, đến giờ cũng chẳng còn hơi mà nói, đến đội sinh Đức Hình - Hồ Vinh chẳng khi nào mở miệng, vậy mà cũng bảo là hết hơi để nói!!! Dầu sao thì trại cũng thành công tốt đẹp, anh chị em luyện tiếu chia tay tại Bruxelles - Bỉ quốc. BHD Âu châu tươi rói trên khuôn mặt, đến nỗi anh cả, anh hai, anh ba đều có cảm tưởng mình trẻ ra một chục tuổi, mọi nếp nhăn trên trán đều được dần ra.

Trại thành công mỹ mãn như vậy nhưng xét thấy các huynh trưởng tại Bắc Âu về tham dự ít quá, trong khi nhu cầu cần huynh trưởng cấp 1 tại Bắc Âu đang cần thiết. Thế là BHD Âu châu tiếp tục mở trại A Dục Bắc Âu.

Tháng 12 năm 1995, giữa mùa đông băng giá, tuyết phủ trùm khắp vạn vật, không gian, trại A Dục 3 được khai giảng tại Oslo - Na Uy, nhiệt độ ngoài trời đang là âm 25 độ C, tuyết rơi la tả trắng phau, nhưng cái lạnh bên ngoài

không làm lạnh nổi bầu nhiệt huyết của đoàn Lam, anh chị em tiếp nối bước vào lớp A Dục, hai từ «tiếp nối» chính xác từ nghĩa trắng lẫn nghĩa đen, số là có hai trại sinh là anh trai và em trai của anh Hồ Vinh - ít nói, vì năm trước không dự trại A Dục ở Bỉ được, nên năm nay quyết tâm lặn lội lên Bắc Âu dự trại, đó là anh Đức Thụ - Hồ Lộc và anh Đức Lập - Hồ Thành.

A Dục vương thế kỷ thứ 20 chinh phục mỹ mãn Bắc Âu, ai nói đoàn quân cờ xanh sen trắng ra đời ở xứ nóng khó mà thắng được những trận địa trên tuyết, vậy mà trại A Dục Bắc Âu là câu trả lời không cần bàn cãi. Quân A Dục Bắc Âu hân hoan trở về, quân A Dục Bỉ quốc năm trước chào đón, tờ Nội san Sen Trắng số 3 phát hành tháng 07 năm 1996 hồi hải đưa tin tức, hình ảnh, thông báo lên trang nhất.

Đông tàn - tuyết tan, Xuân đến - muôn hoa đua nở, Hạ sang - nắng ấm chói chan, Thu về - mưa giăng bủa lối, tất cả không ảnh hưởng gì những sinh hoạt của chúng tôi. Trang tin tức Nội san Sen Trắng đều đặn đưa tin sinh hoạt các đơn vị tại Âu châu, có những đơn vị vừa ra mắt, có những đơn vị được chính thức công nhận, có đơn vị tăng cường thêm huynh trưởng có cấp. Đúng ra ở tại thời điểm này, huynh trưởng có cấp tại Âu châu hiếm như lá mùa thu, cấp Tập là cấp nhỏ nhất cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay vài người.

Hay thay, sau bước đầu yếu ớt, BHD Âu châu bước tiếp những bước vững chãi trên đôi chân cứng cỏi của mình.

Tung cánh

Mùa hè năm 1996, trại họp bạn Thiện Minh và đại hội Huynh trưởng kỳ 3 được tiến hành tại Helvoirt - Hoà Lan, tái đắc cử lần 3 vẫn là anh Thị Lộc - Võ Văn Mai làm trưởng ban và thời hạn một nhiệm kỳ BHD Âu châu được tu chính là 3 năm. Cánh chim lam Âu châu tiếp tục vươn dài đến đảo quốc Anh Cát Lợi, đứng ra GDPT Linh Sơn tại Luân Đôn đã vượt biên Manche tham dự trại Lộc Uyển tại Pháp năm 1995 rồi, nhưng về dự trại Thiện Minh là lần đầu tiên Lam viên Anh quốc quen biết với các anh chị em toàn Âu châu.

Tháng 09 năm 1996, theo Quy chế Huynh trưởng, Ủy ban Quản trị Huynh trưởng GDPT VN Âu châu được thành lập, các anh chị có cấp tại Âu châu ráo riết đào tạo kỹ năng, bồi dưỡng

tinh thần cho hàng hậu bối nhằm mai này có huynh trưởng kế thừa chèo lái con thuyền BHD Âu châu. Đoàn sinh gia nhập ngày càng tăng, khó khăn cho huynh trưởng càng lúc càng dày áp lực, nặng nề không phải là do thiếu kỹ năng thụ huấn các kỳ trại huấn luyện, mà nặng nề vì những kỹ năng thụ huấn đã được soạn tỷ mỉ cho đoàn sinh trong nước thiếu tính áp dụng trước tư duy và nhu cầu của đoàn sinh sinh trưởng tại hải ngoại. Những đoàn sinh ngành Thanh do còn nhiều Việt Nam tính trong người và hiểu tiếng Việt giỏi nên không có vấn đề, các buổi hội thảo ngành Thanh Nam tại Aschaffenburg và Thanh nữ tại Hannover - Đức quốc, tìm ra được hướng đi mới cho ngành Thanh nhằm phù hợp với phong thổ địa phương Âu châu.

Cánh chim Âu châu tạm đủ lông đủ cánh, nghe tiếng gọi đàn từ phương xa, nó dang rộng đôi cánh tung bay về dự Hội nghị Ban điều hợp Trung ương GDPT VN Hải ngoại tại San Diego vào tháng 07 năm 1997.

Tháng 07 năm 1998, trên đồi Glaubenberg - Thụy Sĩ, hội thảo ngành Thiếu cổ gắng tìm giải pháp hội nhập bản tính đoàn sinh ngành Thiếu vào sinh hoạt GDPT. Các anh chị chăm sóc ngành chịu đựng các em hết mình, nhưng cái tính ương ương, dở dở của các em làm các anh chị hết biết làm sao cho vừa lòng, các em vui, hờn bất thường. Có lúc ngoan ngoãn rất dễ thương, và có lúc bướng bỉnh khó thương nổi. Các sinh hoạt trại họp bạn toàn Âu châu không lôi kéo được sự yêu thích của các em vì Việt ngữ các em yếu quá.

Vì là trại họp bạn toàn Âu châu nên trại sinh đến từ các quốc gia khác nhau, mỗi quốc gia một thứ tiếng, không gì chán cho bằng mình nói chuyện với bạn đồng đội - chúng với mình mà bạn ấy không hiểu hết, và chính mình muốn diễn tả hết bằng Việt ngữ cũng khó. Dù phân chia trại sinh đến cùng một nước khác đội nhau, nhưng những giờ tự do các trại sinh nói tiếng Đức tự tìm đến nhau, các trại sinh nói tiếng Pháp lại tụ tập với nhau, và cứ thế vô hình chung ngành Thiếu trở thành các đơn vị cục bộ. Huynh trưởng điều khiển ngành Thiếu cũng vất vả không kém, anh chị nói Việt ngữ rành rẽ trong khi các em hiểu Việt ngữ «chút chút», còn dùng tiếng địa phương thì anh chị thường hay bị các em cười vì nói không đúng giọng, nói cách khác là phát âm sai.

Đe dọa trước mắt của Ban Hướng dẫn Âu châu là ngành Thiếu «tung bay».

Tạm gác ngành Thiếu qua một bên.

Đã đi thì đi tới cùng, tháng 07 năm 1999, chúng tôi bước vào lớp học huấn luyện Huynh trưởng cấp 2 Huyện Trang mở tại chùa Viên Giác, Hanover - Đức quốc, sau đó dự đại hội Huynh trưởng kỳ 4. Đảm trách chức vụ Trưởng ban BHD Âu châu cho nhiệm kỳ 1999 - 2002 được anh Huệ Kha - Khru Thên Đóng nhận lãnh. Chẳng ai đặt câu hỏi «Liên đoàn trưởng, anh là ai?» nữa. Phần lớn các bài tiểu luận chúng tôi phải hoàn thành đều xoay quanh các bài Phật pháp, hiện tình thực tế trước hoàn cảnh cá nhân của huynh trưởng đối với xã hội, gia đình. Còn BHD Âu châu trước mắt là phải chuẩn bị yểm trợ cho Đại hội GDPT Việt Nam tại Hải ngoại vào tháng tư năm sau.

Một năm trôi qua mau chóng, các đơn vị ở Bắc Âu tụ tập về Oslo dự khoá học mùa đông, Đức vẫn đều đặn khoá tu học mùa Xuân nhân lễ Phục sinh, tại Pháp tổ chức trại họp bạn hay hội nghị thường niên. Ai có công việc nấy, sự bận rộn ngày càng nhiều, chúng tôi ngó ngang tới nhau thưa dần, đôi lúc cũng nhận ra điều đó, nhưng chẳng thay đổi được, những việc của BHD Âu châu thì BHD Âu châu lo, việc của BHD cấp quốc gia thì BHD cấp quốc gia lo, các đơn vị biệt lập cũng vậy. BHD Âu châu ngoài sự ngó ngang đến các BHD, các GDPT biệt lập, còn phải ngó ngang đến công việc cho đại hội hải ngoại nữa.

Tháng 04 năm 2000, Đại hội GDPT Việt Nam tại Hải ngoại diễn ra tại chùa Viên Giác, Hanover - Đức quốc, chính thức thành lập BHD GDPT VN tại Hải ngoại do anh Tâm Huệ - Cao Chánh Hựu làm Trưởng Ban. Lần đầu tiên lam viên Âu châu trực kiến với một đại hội toàn là những huynh trưởng lão thành trong tổ chức GDPT. Các huynh trưởng từ Hoa Kỳ, Canada, Úc châu phần nhiều toàn cấp Tín trở lên, cấp Tấn nhiều lắm, cấp càng cao thì càng già. Vài anh cấp Tấn Âu châu xem ra không còn là lão thành đệ nhất nữa. Âu châu lại chẳng có chị nào cấp Tấn, đến ngay cả chị cấp Tín cũng không có luôn. Bước vào đại hội, phái đoàn Âu châu triệt để ngồi vào hết số ghế và bầu cử hết số phiếu mình có. Có chị nhận định «đại biểu Âu châu trẻ trung, dễ thương», có anh nhận xét «đại biểu Âu châu toàn loi chơi, lóc chóc, cấp Tập mà cũng là đại biểu chính thức cho một đại hội quy mô như

vầy thì không biết tại sao lại như vậy!!!». Tuy có nhiều tình cảm khác nhau của các anh chị phương xa dành cho Âu châu, nhưng chung qui tình thương vẫn nhiều và có ưu ái đặc biệt.

Sau đại hội, BHD Âu châu tiếp tục công việc mình. Theo nhu cầu của địa phương, năm 2001, hai trại A Dục được mở tại Thụy Điển và Thụy Sĩ trong cùng một năm; và theo quyết định của BHD Hải ngoại, BHD Âu châu khai giảng các chương trình tu học dài hạn: bậc Kiên, Trì, Định, Lực cho các huynh trưởng.

Tháng 07 năm 2002, trại họp bạn Huyện Quang 1 và Đại hội Huynh trưởng kỳ 5 BHD Âu châu khai diễn tại Norfolk - Anh quốc, anh Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang được bầu vào chức vụ Trưởng Ban. Lần đầu tiên cờ BHD Âu châu bay trong gió Anh quốc. Trại họp bạn Huyện Quang 1 đem lại cho anh chị em chúng tôi niềm vui, sinh khí bao nhiêu thì Đại hội 5 lại uể oải bấy nhiêu. Huynh trưởng trẻ tham dự đại hội rất nhiều, nhận lãnh mọi hoạt động cho trại Huyện Quang đều năng nổ, nhưng chẳng ai dám nhận lãnh các chức vụ trong Ban Thường Vụ Ban Hướng Dẫn. Anh Trưởng ban đương kim cũng khẳng khái từ khước tái nhiệm. Đại hội tưởng như bế tắc. Là người anh cả của GDPT VN tại Âu châu, không thể để đại hội bế tắc, anh Chí Pháp phải đưa áo lãnh loan 3 gạch Âu châu, không gian đại hội vỡ oà, hơi thở từng đại biểu dồn dập hít lấy hít để không khí, mạch máu anh chị em lưu thông hồi hả, mọi người vỗ tay rôm rốp. Một em thiếu niên hiếm hoi của ngành Thiếu đi ngang qua cửa sổ phòng đại hội, liếc mắt nhìn vào, không hiểu chuyện gì xảy ra cho bậc cha anh mình, chỉ thấy «bác Chí Pháp» cười, một nụ cười bao hàm nhiều ý nghĩa, nhiều tâm trạng. Không dừng chân, em tiếp bước, hướng về chánh điện khoá giáo lý, nơi có bậc toàn giác, toàn thiện đang ngồi, với một tinh thần thái hướng thiện.

«Vai sánh vai tiên bước trên đường dài xá chi», tân Ban Thường vụ nhiệm kỳ 5 gồm 5 huynh trưởng cấp Tấn và 2 huynh trưởng cấp Tập, việc đầu tiên là ra quyết định ban hành Nội quy GDPT Việt Nam tại Âu châu vừa được đại hội 5 tu chính.

Có người thường hay nói chơi: «Ồ Oanh Vũ đông lắm, sau khi học xong bậc Tung Bay, lên ngành Thiếu, ban đầu Hướng Thiện còn đỡ đỡ, nhưng sang Sơ Thiện thì đúng là chỉ thấy sơ chứ không còn mui, nó bay dần!» BHD Âu châu nhìn BHD Đan Mạch bay mất mà chẳng biết làm sao giữ lại.

Chúng tôi suy tư nhiều cho việc duy trì ngành Thiếu, trong khi việc mưu sinh, việc gia đình càng lúc càng nhiều. Và lại tuổi càng lúc càng cao, càng cách xa dần với thế hệ các em ngành Thiếu. Sự liên lạc của chúng tôi ngày càng bị giới hạn - thiếu thốn vì áp lực công việc bao nhiêu, thì trái lại sự liên lạc giữa các em ngành Thiếu ngày càng dày đặc bấy nhiêu. Các em có thể chat mỗi ngày 4 - 5 tiếng trên mạng, nằm trên giường hay đi ngoài phố, di động lúc nào cũng áp tai để tán. Bước ra khỏi cổng trường, các em sinh hoạt cuộc sống thường nhật của mình theo hướng buông thả, tự do của các em. Và các em hài lòng, rất hài lòng với cuộc sống như vậy, nên khó chấp nhận một sự uốn nắn nào khác dù chỉ là một uốn nắn nhỏ. GDPT lại là một tổ chức giáo dục, ít nhiều không thể để đàn em mình có những tự do quá đáng như lớp thiếu niên bản xứ nên phải uốn nắn. Nhờ áp lực phụ huynh, một số các em còn đến với GDPT, nhưng chỉ cần phụ huynh hơi lơ là, buông xuôi một tý thôi thì coi như xong, GDPT vắng em luôn.

Trên tờ Nội san Sen Trắng, chị Từ Đường kiên nhẫn giải đáp thắc mắc các em về cách ăn mặc, chải chuốt sao cho hợp với tác phong GDPT, những lời lẽ thân yêu triêu mến, nhưng xem chừng chỉ là những tiếng vang nhỏ giọt như tiếng giọt cà phê trong ly. «Ăn theo thuở, ở theo thời», các em đang sống ở thời đại: con trai đeo bông tai, mặc quần: gấu lê gót, lưng xệ dưới rốn. Cũng may ở Âu châu mùa hè chỉ vốn vẹn có 3 tháng, thời tiết nóng để các em ăn mặc hở bụng cũng chỉ được 3 tháng. Tại các trại họp bạn cấp quốc gia, do được gặp lại các bạn đồng

lúa ở xa nên vẫn thu hút sự hiện diện của các em, chứ sau trại họp bạn thì lại không thấy các em đi sinh hoạt nữa. Chat và di động là hai phương tiện hữu hiệu, đặc lực nhất trong sinh hoạt của các em! Biết vậy, nhưng vẫn phải có trại họp bạn, đó là cách duy nhất để các em về với GDPT.

Trại họp bạn Liên Hoa cấp Âu châu được tổ chức tại Bremen - Đức quốc vào tháng 6 năm 2003, các huynh trưởng Ban Quản trại đều trẻ trung, năng động, thích hợp với tâm lý thanh thiếu niên năng động nên trại thổi một bầu không khí tươi mát đầy sức sống cho GDPT Âu châu. Hễ có trại là có vui, có học, còn hết trại giống như ăn thức ăn cũ, nhai tới nhai lui cũng có bấy nhiêu, chán phèo!!!

Nội san Sen Trắng Âu châu hết bảy nôi đến lúc ba chìm, số tháng 7 năm 2003, tức số 17, không phát hành đúng hẹn. Mãi đến tháng giêng năm 2004, Nội san Sen Trắng Âu châu số 17 mới ra lò, thành ra từ số 16 đến số 17 cách nhau đúng một năm.

Tháng 11 năm 2003, BHD Âu châu hỗ trợ trại A Dục - Lộc Uyển, do BHD Pháp quốc tổ chức tại chùa Khánh Anh, Paris - Pháp quốc, trại này đặc biệt có một khuôn viên trại rộng nhất thế giới, chạy dài từ Paris đến Bruxelles - Bỉ quốc, hai thủ đô của hai nước Pháp - Bỉ, bài thi kiểm tra lý thuyết được các trại sinh làm trên xe buýt trên đường từ Bruxelles về Paris.

Tháng 4 năm 2004, trại họp bạn được mỗi BHD cấp quốc gia tổ chức trong phạm vi quốc gia mình, BHD Đức và BHD Pháp tiến hành như thông lệ hằng năm. Riêng BHD Na Uy rơi vào tình trạng rên rỉ, sắc thái Na Uy xanh xao, vàng vọt như sốt rét ngã nước, có lúc liên lạc được thì thều thào qua điện thoại, còn không thì bật vô âm tín. Vài đơn vị GDPT như Đức Dục, Chánh Đạo rơi vào cơn bệnh thiếu huynh trưởng, giống như người suy não, thiếu máu. «Máu đỏ, ruột mềm», dĩ nhiên là BHD Âu châu cũng phát sốt theo cơn bệnh Na Uy. Sốt thì sốt, BHD Âu châu cũng phải chuẩn bị lên đường dự Đại hội Huynh trưởng GDPT VN tại Hải ngoại kỳ 3 và Lễ hội GDPT VN trên Thế giới lần nhất tại Bodh Gaya - Ấn Độ. Chuẩn bị báo cáo, sắp xếp hành trang, tư tưởng lên đường về đất Phật. Thời tiết cuối năm Giáp Thân - 2004 lạnh sớm, hai câu chuyện tiền thân «Người nông dân phản bội» và «Con khi có lòng đại Bi» trong chương trình Sơ Thiện đánh động năm Khi sắp hết.

Đầu tháng 11 năm 2004, chúng tôi lên đường dự Đại hội Huynh trưởng GDPT VN tại Hải ngoại lần 3 và Lễ hội GDPT VN trên Thế giới đầu tiên tại Bodh Gaya - Ấn Độ. Đại hội được khai diễn tại chùa Viên Giác ở Bodh Gaya, hoạch định kế hoạch cho nhiệm kỳ 4 năm từ 2004 đến 2008, anh Tâm Huệ - Cao Chánh Hựu vẫn được tín nhiệm vào chức vụ Trưởng ban BHD Hải ngoại. Còn Lễ hội Thế giới không được suông sẻ cho lắm vì hầu hết các đại biểu Việt Nam đều bị chính phủ Việt Nam cản lại tại các cửa khẩu, không thể đến Ấn Độ được, dù vé máy bay và chiếu khán đã đầy đủ, hợp lệ. Tuy nhiên, qua mạng internet, đại biểu quốc nội cũng đồng ý với các đại biểu hải ngoại hình thành một Ban Hướng Dẫn có tầm vóc qui mô hơn, đó là Ban Hướng Dẫn GDPT Việt nam trên Thế giới. Kể từ nay, BHD Trung ương GDPT VN trong nước sẽ mang danh xưng là Ban Hướng Dẫn Quốc Nội, chữ Trung Ương được dành cho BHD Thế giới.

Đại biểu Âu châu về tham dự đại hội có anh chị chỉ mới cấp Tập, nên cũng lại gây cho vài đại biểu khác thắc mắc và khó chấp nhận. Sau khi hai đại hội bế mạc, phái đoàn Âu châu cùng phụ huynh theo sự tổ chức của BHD Hải ngoại tham dự lễ hành hương đến các thánh tích Phật giáo, lễ bái những nơi đã từng in dấu chân đáng Từ Phụ. Cuộc hành hương rất ấn tượng, đặc biệt là từ nay tại hải ngoại, chúng tôi có một huynh trưởng cấp Dũng mà buổi lễ thọ cấp của anh được tổ chức ngay dưới cội Bồ đề Thành Đạo ở Bodh Gaya.

Rời Ấn Độ với nhiều kỷ niệm, nhiều cảm xúc lưu luyến, từ giữa cái nóng nhiệt đới, trở về Âu châu, co ro kéo kín áo chống chọi với cái lạnh giá buốt, mỗi người một tư lương, BHD Âu châu chuẩn bị tổ chức trại Huyền Quang 2 vào mùa hè năm 2005.

Đến hẹn lại lên, tháng 07 năm 2005, các huynh trưởng đủ điều kiện khăn gói ôm sách vở bước vào lớp học Huyền Trang 2 tại chùa Viên Giác, Hanover - Đức quốc. Thôi cái phù, thấm thoát mới đó ba năm bay qua cái vèo, sau khi trại Huyền Trang 2 chấm dứt, Đại hội Huynh trưởng GDPT VN tại Âu châu kỳ 6 khai diễn. Ba năm trước, tại đại hội 5 ở Anh quốc, BHD Âu châu đã có ý định trẻ trung hóa thành phần ban viên BHD, nhưng duyên chưa tới. Nay trong tinh thần trại Huyền Trang 2 đang hâm

nóng bầu nhiệt huyết anh chị em trẻ, đại hội 6 diễn ra đúng thời đúng lúc nên việc trẻ trung hóa BHD Âu châu đã thành hiện thực. Kết quả đại hội, từ các thành viên Ban Thường Vụ đến các Ủy viên toàn những anh chị trẻ, trưởng ban là chị Tâm Bạch - Trần Huyền Đan, tuổi chị mới năm chục chẵn tròn, nhưng mặt mũi, vóc dáng thì có người cho chị khoảng ba chục hay ba mươi lăm dề xôm, mà thôi! Chả là chị ta tuổi Mùi!!!

Âu châu vốn hiếm cấp Tín, thì sang năm 2005, BHD Âu châu được tăng cường 11 anh chị huynh trưởng được thăng cấp Tín. Một trưởng ban trẻ đầy năng động, ăn nói khéo léo, một BHD trẻ đầy lòng nhiệt thành, hăng hái bắt tay vào nhiệm kỳ 2005 - 2008, trên được các huynh trưởng lão thành cổ vũ, dưới được các huynh trưởng cấp Tín bổ xung, mọi người đều có quyền hy vọng một tương lai sáng lạng đang chờ trước mắt. Đó là hy vọng, sống ở Ta bà này thì phải có hy vọng mới sống được, nếu không hy vọng thì khó kham nhẫn, chữ Ta bà - Phạm ngữ là Saha - có nghĩa là Kham nhẫn. Tân Ban Thường Vụ cũng hy vọng, nhưng trước mắt chưa thấy sáng lạng mà thấy là cánh chim BHD Đan Mạch bị vật trụi lông, đứng dậy không nổi, miễn nói đến bay. Còn cánh chim BHD Na Uy vẫn ủ rũ như con gà mắc mưa. Và tân BHD tự thấy trách nhiệm là cần mang hơi ấm nồng nàn tình Lam thối về phương Bắc để sưởi ấm người anh em miền Bắc.

Năm 2005, Nội san Sen trắng, tờ thông tin sinh hoạt GDPT VN tại Âu châu tròn 10 tuổi, ra mắt bạn đọc khắp nơi được 20 số. Nội san Sen Trắng số 20 là tờ báo cuối cùng được in tại nhà in Viên Giác, mang hình thức giấy mỏng, bìa mỏng. Kỷ niệm 10 năm làm báo của anh chị em Âu châu cũng chẳng có gì đặc sắc, nhưng là cả một nỗ lực đóng góp bài vở và tinh thần báo chí của lam viên. Đôi mới thành viên BHD Âu châu

kéo theo đôi luôn huynh trưởng điều hành tờ nội san, kể từ số 21 trở đi sẽ do anh Tâm Hùng đảm trách.

Đại hội 6 đánh dấu bước ngoặt mới cho GDPT VN tại Âu châu, anh chị em trưởng thành hơn, mạnh dạn hơn, nồng nhiệt hơn, dám nghĩ, dám làm, vì đàn em thân yêu, không ai tự hỏi mình đang giữ chức vụ gì, cấp bậc gì, đã trúng cách trại huấn luyện nào, vân vân, mà chỉ biết mình là một huynh trưởng, phải có trách nhiệm với đàn em mà thôi. Trước nghịch duyên xã hội mang lại, tình trạng các em rời đoàn, rời gia đình dần dần, anh chị em chúng tôi thử nghiệm lại đường hướng sinh hoạt: Không nên khe khắt quá, cũng không nên quá buông lung. Đó cũng là con đường Trung Đạo, phương cách có lẽ hợp lý nhất để dẫn dắt đàn em quay về cái Chân Thiện Mỹ. Trung đạo dắt đến chân Thiện mỹ, một tư tưởng Trung Thiện mà chương trình Trung Thiện không có.

Chánh thiện

Trên trang bìa tờ Nội san Sen trắng số 21 có chủ đề Vượt Khó, bao hàm ít nhiều đã đi xuống của tổ chức GDPT tại Âu châu. Trong phát biểu nhậm chức, chị Tân Trưởng ban đã thẳng thắn cầu mong «Tất cả anh chị em hăm thẳng lại trước đã đang tuốt dốc ...», đủ biết tình trạng Âu châu đang đối đầu phủ phàng cỡ nào!

Tại trại Huyền Trang 2, Thầy Hạnh Tấn vạch ra xu hướng: «GDPT phải bám rễ được vào tuổi trẻ bản xứ», một xu hướng đòi hỏi hàng ngũ huynh trưởng phải là những huynh trưởng giỏi song ngữ, nhưng đó là yêu cầu ngoài khả năng các huynh trưởng đã trưởng thành từ trong nước. Vậy thì chỉ còn trông cậy vào các huynh trưởng trưởng thành tại hải ngoại. Thử nghiệm xu hướng này đề hướng dẫn ngành Thiếu và Thanh được áp dụng tại khoá giáo lý Âu châu thứ 18 ở Tostedt - Đức quốc. Có 4 lớp học qui tụ gồm 118 thanh thiếu niên tuổi từ 10 đến 23, chia ra theo 4 ngôn ngữ: thuần Việt, Đức - Việt, Pháp - Việt và Anh - Việt. Kết quả khả quan, rất đáng khích lệ. BHD Đức rút kinh nghiệm từ đợt thử nghiệm này đã hăm được đã xuống dốc tại Đức. Còn tại Pháp, Na Uy vẫn chưa có dấu hiệu nào tươi sáng. Cánh chim Lam Anh quốc biến mất tiếng hót trong sương mù dày đặc. Đàn chim tại Hoà lan vững chãi nhờ hai cây đại thụ che mưa đỡ nắng. Đàn chim Thụy Sĩ cứng cáp nhờ tình thương của phụ huynh, không có sự

khác biệt giữa gia đình đời và GDPT, cả hai như một.

Gặp nhau tại hội nghị huynh trưởng vào tháng 07 năm 2006 ở Tostedt, BHD Âu châu tiếp tục công việc hội thảo Huyền Trang 2 và khóa tu dưỡng huynh trưởng. Các huynh trưởng trẻ trại Huyền Trang 2 bàn thảo sôi nổi chung quanh đề tài «hăm thẳng đã tuốt dốc». Rất nhiều ý kiến đưa ra và đã thành công ở địa phương, được mọi người phó hội tiếp thu, nhưng đem áp dụng ở địa phương khác có thành công hay không thì chỉ có thử mới biết.

Một năm 4 mùa sinh hoạt, anh chị em chúng tôi thử hết cách này cách nọ, BHD Âu châu tiếp sức nhân sự trong BQT cho trại liên trại A Dục - Lộc Uyển (do BHD Na Uy tổ chức) vào tháng 12 năm 2006 ở Oslo là cũng mong tiếp sinh khí cho BHD Na Uy hồi phục.

Mùa hè năm 2007 gặp nhau trong khuôn viên khoá giáo lý Âu châu tại Goteborg - Thụy Điển, tin tức đem lại cho nhau có nhiều niềm vui: Đã tuốt dốc tại Đức được khắc phục hoàn toàn, Na Uy đang trở mình đứng dậy sau cơn bệnh kéo dài mấy năm qua - 5 đơn vị GDPT với tổng số 30 huynh trưởng và 146 đoàn sinh. Đan Mạch tái sinh hoạt với GDPT Vạn Hạnh. Thụy Sĩ, Hòa Lan vững chãi như kiềng 3 chân. Duy chỉ có Pháp vẫn trong tình trạng 3 chìm 7 nổi. Anh quốc tan theo sương khói luôn rồi. Phần Lan vẫn được coi là dân tộc thiểu số tự lực tự cường.

Chị Trưởng ban tươi cười hơn hờ đi thăm từng nơi như: về dự chu niên 20 năm GDPT Đức quốc, các lớp Thanh Thiếu Oanh Vũ trong mỗi khoá giáo lý Âu châu, vân vân. Tờ Nội san Sen Trắng số 23 là tờ báo được in đẹp nhất từ 13 năm qua, tất cả mọi hình ảnh trong báo đều là hình màu.

Kể từ khi tân BHD nhiệm kỳ 6 phát nguyện, Ban Thường vụ thường xuyên dùng internet hệ Paltalk họp mỗi 2 tháng một lần. Nhờ đó sự thông tin liên lạc chặt chẽ hơn, giải quyết nhanh chóng - kịp thời công việc BHD, cũng như tiến hành những hoạch định đề ra được hiệu quả hơn. Theo dõi, sách tấn mọi sinh hoạt các BHD quốc gia và các đơn vị GDPT là nhiệm vụ hàng đầu của anh chị em trong Thường Vụ, ngoài ra gọi báo cáo và giữ liên lạc thường xuyên với BHD Hải ngoại.

Tuổi đời bước vào 16, với tuổi này cô gái đã chững chạc vóc dáng, đã khôn khéo xử thế như một phụ nữ. Với tuổi này, cậu thiếu niên có những bước nhỏ giở tốc độ, vóc dáng thay đổi từng ngày, tính nết dờ dờ ương ương, lớn chẳng

ra lớn, bé chẳng ra bé, thể nhưng rất năng động và trí óc tỏ ra khôn khéo - dù là khôn vật. Còn BHD Âu châu, thừa hưởng cách xử thế khéo léo của các anh đi trước, có những sức bật nhỏ giơ trong đường hướng chỉ đạo sinh hoạt, nhưng cũng gặp khó khăn dờ dờ ương ương dễ làm nản lòng chiến sĩ. Và toàn anh toàn chị toàn em từ Oanh Vũ đến huynh trưởng cấp Dũng phải quyết tâm Vượt Khó, để tiếp tục con đường chân Chánh Thiện mỹ đã chọn trước mắt.

Hòa

Tại một vài đơn vị vì số lượng ngành Thiếu quá ít, không đủ túc số thành lập một đoàn, nên đã phải tách đoàn sinh tuổi thiếu ra làm hai, em trai dưới 15 tuổi và em gái dưới 13 tuổi vẫn để sinh hoạt với ngành Oanh, em trai từ 15 tuổi và em gái từ 13 tuổi trở lên cho sinh hoạt chung với ngành Thanh. Sự phân chia như vậy biết rằng không hợp lý và đáng thương cho đoàn sinh ngành Thiếu, một bên thì vẫn xem như trẻ con, một bên thì lại phải chấp tác như người lớn. Sự hoà nhập này để chính đương sự lựa chọn, phần nhiều các em thiếu nữ thích làm người lớn sớm hơn các em thiếu nam. Các em thiếu nam ở hải ngoại dù 15 tuổi nhưng vẫn còn tính trẻ con, và lại một vài đơn vị ở Âu châu, đồng phục cho Oanh Vũ không khác với hai ngành lớn vì khí hậu quá lạnh, nên Oanh Vũ cũng mặc chemise lam tay dài và quần tây dài, chứ không mặc quần soot có quai và áo đầm có quai như ở Việt Nam.

Ba năm - một ngàn lẻ chín mươi lăm ngày - có là bao, tháng 07 năm 2008 Đại hội Huynh trưởng kỳ 7 cho nhiệm kỳ BHD Âu châu lần 7 được khai diễn tại Amiens - Pháp quốc. Tại đại hội này, nhiệm kỳ BHD Âu châu được tu chính thành 04 năm, từ 2008 đến 2012, và lưu nhiệm đến 80% thành viên BHD, chỉ thay đổi vài người vắng mặt đã gởi thư không nhận một chức vụ nào trong BHD nhiệm kỳ mới. Trưởng ban vẫn là chị Tâm Bạch - Trần Huyền Đan, ban thường vụ chỉ đổi duy nhất chức vụ Phó Thư ký. Sau đại hội, BHD nhiệm kỳ 7 chuẩn bị khăn gói lên đường sang Vọng Các (Bangkok) - Thái Lan - dự Đại hội Huynh trưởng Hải ngoại lần 4 và Đại hội Huynh trưởng Thế giới lần 2.

Đầu tháng 11 năm 2008, bỏ mặc Âu châu lạnh buốt, chúng tôi tụ họp về Bangkok nóng bức, hòa cao lời hát cùng với những cánh chim đến từ Bắc Mỹ, Úc châu và Việt Nam. Phái

đoàn Việt Nam do anh Nguyễn Tín - Nguyễn Châu dẫn đầu đến Thái bằng nhiều ngã, nhiều phương tiện, được đầy đủ trọn vẹn. Trưởng ban Hướng Dẫn Hải ngoại nhiệm kỳ 4 được anh Tâm Kiểm - Bạch Hoa Mai đảm nhận và Trưởng ban Hướng Dẫn Thế giới do anh Nguyễn Tín - Nguyễn Châu đảm nhận. Đại hội tại Thái lần này thành công ngoài dự định, các dị biệt về hình thức sinh hoạt giữa trong và ngoài nước được hai Ban Hướng Dẫn Quốc Nội và Hải ngoại lập kế hoạch san định, từ đồng phục cho đến chương trình tu học các bậc các ngành. Quy hoạch lại các công tác từ thiện xã hội để yểm trợ sự sinh hoạt trong nước được nhiều điều kiện thuận lợi hơn. Tại đại hội, anh Tâm Huệ vẫn cất tiếng hát vang, vẫn đứng giữa vòng tròn vung tay điều khiển sinh hoạt, không ai ngờ đó là lần cuối cùng chúng tôi còn được trông thấy anh, còn hát, còn vỗ tay và kết dây thân ái với chúng tôi trên cõi Ta bà này.

Về Âu châu, cũng không ai ngờ tờ Nội san Sen Trắng số 23 đẹp để hình ảnh đầy màu sắc lại cũng là tờ nội san sen trắng cuối cùng ra mắt đọc giả. Anh Tâm Hùng vẫn kêu gào đóng góp bài vở để thực hiện tờ báo, nhưng tiếng kêu tan loãng trong hư không. Mọi tin tức im lặng. Ban Thường vụ họp hai tháng một lần kiểm điểm tình hình, vẫn nhận thấy tình trạng không đến nổi trĩ trệ như vậy. BHD Na Uy ngày càng phục hồi, các đơn vị GDPT sinh hoạt đều đặn, tiến bộ. Đức quốc vẫn giữ ngọn cờ đầu trong mọi sinh hoạt củng cố, duy trì, phát triển GDPT tùy theo từng địa phương. Hoà Lan, Thụy Sĩ dẫn đầu chương trình tu học các bậc. Đan Mạch, Phần Lan: sinh hoạt đều đặn hơn. Pháp quốc hơi thiếu đồng bộ, có đơn vị mạnh vẫn phát triển, nhưng có đơn vị tuột dốc đáng lo ngại. Còn Bỉ quốc tắt lịm từ đây.

Mùa hè năm 2009 tại thị xã Carlsbourg - Bỉ quốc, chúng tôi đông đủ kéo nhau về dự hội nghị thường niên và lễ Thọ Cấp Dũng của anh Chí Pháp, đặc biệt còn có sự hiện diện của anh trưởng ban Hướng dẫn Hải ngoại - anh Tâm Kiểm - và anh huynh trưởng cấp Tấn đến từ Hoa Kỳ: anh Quảng Dũng - Hồ Chí Cường, người điều hành trang nhà BHD Hải ngoại trên mạng.

Từ ngày thành lập BHD Âu châu đến nay đã qua 7 đại hội, 18 năm tồn tại, tất cả đại hội, hội nghị, trại lớn, trại bé đều được tổ chức trong khuôn viên khoá giáo lý Âu châu dưới sự trợ giúp của Giáo hội Âu châu. Và các lớp «Đại học Oanh Vũ» trong các khoá giáo lý đều do anh chị em GDPT đảm nhiệm hướng dẫn. Năm 2009, khoá giáo lý được tổ chức trong một tu viện công giáo nằm hẻo lánh tại một vùng quê thị xã Carlsbourg, tu viện này rất rộng, phòng ốc khang trang có thể chứa trên ngàn người tu học, ăn ở. Tu viện có gần 200 năm tuổi, đã đào tạo bao nhiêu thế hệ chủng sinh từ Thầy Năm, Thầy Sáu đến Linh Mục cho tòa Tổng Giám mục Bỉ quốc. Dĩ nhiên các vị Linh mục, Giám mục, Hồng Y, Cha Bề Trên của chủng viện đã nhiều thế hệ qua đời ở tu viện này. Từ cuối thế kỷ 20 sang đầu thế kỷ 21, tu viện gần như ít chủng sinh, không còn nhiều lớp thần học đào tạo tu sĩ cho giáo hội công giáo như trước, vì thanh niên Âu châu mất niềm tin vào tín ngưỡng. Được Giáo hội Âu châu tìm đến thuê để tổ chức khoá giáo lý, được Cha Bề Trên, hiệu trưởng chủng viện đồng ý, thế là trong lòng tu viện Công giáo, Phật giáo nảy nở sinh hoạt, một hội trường được bài trí trang nghiêm thành Chánh điện khoá giáo lý. Ban ngày ba thời chuông mõ rền vang, khi đêm xuống, sau giờ chỉ tịnh, các hành lang, sân trường, hội trường đều vắng lặng, lạnh lẽo đẫm trong bóng tối, vắng trong gió tiếng chuông bò lắc cổ leng keng, là giờ phút trong giấc ngủ

chập chờn người ta dễ gặp lại các bóng dáng người của trăm năm cũ lai vãng trở về. Anh chị em GDPT chúng tôi, ban ngày sinh hoạt nhiều mệt mỏi, đặt lưng xuống thì ngáy như gọi đồ sang sông, nên chẳng thể gặp bóng dáng người xưa, mở mắt dậy thì trời đã sáng toét mắt, giờ hội họp vẫn vui vẻ hoà ca tiếng hát, hoà chung tiếng kinh, giới Hòa đồng tu với học viên khóa giáo lý vào những ngày còn lại trên đất Bỉ.

Trực (x)

Tờ Nội san Sen Trắng đóng cửa, để tiếp tục công việc của cơ quan ngôn luận thông tin tin tức sinh hoạt trong phạm vi Âu châu, đầu năm 2010 ban Thường Vụ BHD Âu châu cho ra đời tờ Bản Tin Lam Viên, đây là báo mạng, ai muốn in ra giấy thì cứ lên mạng in ra, phát hành hai tháng một lần và kêu gọi anh chị em gửi tin sinh hoạt về trụ sở bản tin đặt tại tư gia anh Phúc Tâm - ngoại ô Paris.

Mùa hè, tháng 07 năm 2010, liên trại A Dục - Lộc Uyển được tổ chức tại Neuss - Đức quốc, Ban Quản Trại mời anh Quảng Dũng sang làm Đồi Sống Trại. Tinh thần trại sinh hăng hái, tình Lam thêm sâu đậm, bền bỉ hơn. Trò chơi lớn tuy không được mỹ mãn nhưng rồi cũng xong, đây thân ái vẫn lan rộng muôn nhà.

Tháng 09 năm 2010, lần đầu tiên ngày Hiệp Kỳ Lịch đại Tổ Sư, còn gọi là ngày Về Nguồn được Giáo hội Âu châu đứng ra đảm trách và được tổ chức tại Đức, dĩ nhiên là không thể thiếu bóng dáng BHD Âu châu cùng những chiếc áo Lam. Đáng lẽ chuyện giáo hội nói ra thêm đau lòng, không muốn nhớ làm gì, nhưng ít nhiều cũng đã ảnh hưởng không ít đến tổ chức GDPT tại hải ngoại. Đó là chuyện giáo chỉ số 9 của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất và sự bài trí của Văn phòng 2 Viện Hóa Đạo đối với các giáo hội Phật giáo tại hải ngoại, đã làm suy thoái mạnh mẽ tổ chức GDPT trong cũng như ngoài nước. Tuy tại Âu châu ít bị lung lay, nhưng không phải là không có ảnh hưởng, nhất là tại Na Uy. Ngày Về Nguồn trở thành cái gai trong mắt văn phòng 2 Viện Hóa Đạo. Ai tham dự ngày Về Nguồn sẽ được văn phòng 2 xem là thành phần bất cộng tác với Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, nặng nề hơn thì bị tẩy cho cái nón cối cộng sản. Ô hô!!! Thiệt là đau lòng!!!

GDPT Âu châu vẫn trung kiên với giáo hội Âu châu nên bỏ ngoài tai ngoài mắt những

chuyện rắc rối đó, có ai nói cũng không muốn nghe, có ai gọi lên mạng cũng không muốn đọc. Lý tưởng người áo Lam là làm sao hướng dẫn đàn em thành Phật tử chân chánh, thì trước hết phải sống theo tinh thần Từ Bi, vị tha trước đã.

«Một năm hết vào, mừng năm mới đến hết nghèo», lời hát Chúc Xuân của ban AVT thỉnh thoảng vẫn âm vang trong tai, năm Tân Mão đến. Một năm sinh hoạt tiếp tục Vượt Khó trôi qua. Tháng 07 năm 2011 chúng tôi kéo nhau về Wiesenburg - Áo quốc dự trại Hạp bạn Huyền Quang 2, dự lễ Hiệp kỳ GDPT, dự Chu niên chào mừng 60 năm danh xưng GDPT Việt Nam và quan trọng nhất là Mừng Chu niên 20 năm Ban Hướng Dẫn GDPT Việt Nam tại Âu châu.

Đầu tháng 09 năm 2011, Lam viên Âu châu tiếp tục có dịp dự ngày Về Nguồn do giáo hội Âu châu tổ chức tại Lyon – Pháp quốc.

Hai mươi năm qua rồi còn mãi bên nhau. BHD Âu châu bước vào tuổi đôi mươi, tuổi người thanh niên cư sĩ thường được cha mẹ chú ý đến chuyện lập gia đình, cho nên chương trình bậc Trục dành cho thanh niên đã giáo dục đoàn sinh GDPT tư tưởng «Phát triển hạnh phúc gia đình theo ngũ giới và thập thiện». Vài bài hát đời vắn rĩ rả «Khi ta hai mươi, yêu thương đến trong ta chơi vui...» Lễ Chu niên 20 tuổi này được sự hiện diện của đại diện BHD Hải ngoại: anh Tâm Đăng - Nguyễn Văn Pháp sang tham dự, và trại Huyền Quang 2 tiếp tục được sự hỗ trợ của anh Quảng Dũng sang làm Đồi sống trại. Anh Tâm Đăng sang Âu châu còn dự lễ thọ cấp Tấn cho chị đương kim trưởng ban BHD Âu châu: chị Tâm Bạch. Thêm một cấp Tấn hiếm hoi nữa gánh vác GDPT Âu châu.

Hai mươi tuổi, thanh niên thích du lịch, thích sống theo thời đại, thích thực hiện những hoài bão riêng mình; Trò chơi lớn trại Huyền Quang 2 cho toàn trại sinh đi du lịch các nước Âu châu để tìm cách gây dựng GDPT Âu châu; Lửa trại Huyền Quang 2 trại sinh được xem biểu diễn

thời trang GDPT do chính Ban Quản trại làm người mẫu! Hic!!! danh từ «người mẫu» dành cho người đẹp bị sụp đổ ý nghĩa từ đây.

Trời xui đất khiến sao, sau khi dứt lễ khai mạc trại Huyền Quang 2, anh MC lú lờ nói thành Lễ Bế mạc trại Huyền Quang, nên coi như trại Huyền Quang đã có lễ bế mạc, thành ra đêm lửa trại, dây thân ái buông tay, lửa tàn là coi như trại bế mạc mà không cần có lễ bế mạc nữa!!! Đúng ra, đó là một thiếu sót mà đôi khi phải tự tếu để mà vui.

Kể từ ngày dự buổi họp sơ bộ tại Aarhus - Đan Mạch, đến ngày thành lập tại Hanover - Đức quốc năm 1991, đến nay năm 2011, Ban Hướng Dẫn Âu châu đã vượt được chặng đường 20 năm. Có lúc đường đầy hoa hồng, có lúc đường đầy chông gai, lúc thịnh lúc suy; dù hôm nay không còn hùng mạnh như những ngày đầu Tung bay mà phải Trục diện với một khúc quanh ngặt nghèo, thì «20 năm cũng chỉ một chặng đường» (**) mà thôi!

(*) Tác giả mượn tên các bậc tu học của 3 ngành Oanh, Thiểu, Thanh để đặt tên từng phân đoạn của bài viết.

(**) Lời trong Bài thơ Dân Người của Thầy Thích Đồng Văn, được Thầy Thích Viên Giác - Phi Long phổ nhạc.

MỘT CHUYẾN ÂU DU THAM DỰ CHU NIÊN 20 NĂM BHD ÂU CHÂU

TÂM ĐĂNG

Nhận được Ủy Nhiệm Thư, Đại Diện BHD Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại, tham dự Lễ Kỷ niệm Chu Niên 20 năm BHD GĐPTVN Âu Châu và Trại Họa Bạn Huyền Quang II tại Thành phố Wieselburg, Áo Quốc, trong khuôn viên Khóa Tu Học Phật Pháp lần thứ 23 của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu, tôi lên đường tham dự.

Ngày thứ nhất - 20/07/2011:

Từ 6 giờ sáng, gia đình đưa tôi ra Phi Trường Quốc tế San Diego, Terminal 1. Chuyến bay số UA 0970 của Hãng United Airline rời Phi đạo lúc 7:30 am và đáp xuống Phi Trường Washington DC lúc 3:35 pm. Nơi đây, tôi được đổi sang Chuyến bay số UA 0916, khởi hành đi Phi trường Frankfurt, Đức Quốc... Máy bay gặp trở ngại kỹ thuật, nên đến Phi Trường Frankfurt, Đức Quốc lúc 10:30 am thay vì 08:30 am ngày 21/07/2011.

(Ngày Thứ hai - Hành trình):

Hơi vất vả để đổi chuyến bay khác vì chuyến bay trước đến trễ nên tôi đến Phi Trường Áo Quốc lúc 2g30 chiều ngày 21/07. Nơi đây có Ban Tổ chức Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu đón tiếp. Vì số lượng người tham dự Khóa tu học đến quá đông nên tôi phải chờ đến 7g30 tối mới có xe bus đưa về Địa điểm Khóa Tu, cũng là Địa điểm tổ chức Trại Huyền Quang II của BHD Âu Châu.

Thật bất ngờ, tôi vui mừng được gặp Chị Tâm Bạch, Trưởng Ban Hướng Dẫn Âu Châu, tại Phi Trường và cảm thấy an tâm hơn, trên miền đất xa lạ, được đến đất Trại cùng chị Trưởng Ban trên cùng một chuyến xe bus.

Và cũng là dịp may cho tôi, với hành trình trên 100 cây số về đất Trại cùng với chị Trưởng Ban Âu Châu, tôi hiểu được rõ hơn tiến trình tổ chức Lễ Kỷ Niệm Chu Niên, Lễ Thọ Cấp và Trại Họa Bạn Huyền Quang II Âu Châu.

Chúng tôi đến Đất Trại lúc 9g30 tối nhưng không còn cảm thấy mệt dù đã trải qua một hành trình dài, khi các Lam viên thân thương Âu Châu tràn đến chào mừng với những nụ cười thân thương nở trên môi, và với những vòng tay ấm cúng tình Lam.

Ngày thứ ba - 22/07/2011:

Lúc 8 giờ sáng, Tôi đến hội trường cùng với tất cả Huỳnh Trường và Đoàn sinh để tham dự Lễ Khai Giảng Khóa Tu học Phật Pháp thứ 23 Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu. Lễ Khai Giảng được tổ chức trọng thể với sự hiện diện của hơn 800 Đạo Hữu tham dự Khóa tu và Chư Vị Hòa Thượng Giảng Sư: Hòa Thượng Thích Thắng Hoan, Chánh Văn Phòng Hội Đồng Giáo Phẩm GHPGVNTN Hoa Kỳ, Hòa Thượng Thích Bảo Lạc Đệ I Phó Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Hải Ngoại tại Úc Đại Lợi và Tân Tây Lan, Hòa Thượng Thích Minh Tâm, Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Âu Châu, Hòa Thượng Thích Nguyên Siêu, Tổng Thư Ký Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Hoa Kỳ, Hòa Thượng Thích Như Điển, Tổng Thư Ký Hội Đồng Điều Hành GHPGVNTN Âu Châu, Hòa Thượng Thích Tánh Thiệt, Thượng Tọa Thích Quảng Hiền, TT Thích Minh Giác, TT Thích Tâm Huệ, TT Thích Giác Thanh, TT Thích Thông Trí, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, Trưởng Ban Tổ chức. Ngoài ra còn có nhiều Chư vị Thượng Tọa đến từ xa: TT Thích Thượng Hiền,

TT Thích Phổ Hương, TT Thích Tịnh Giác đến từ Úc Đại Lợi, TT Thích Phước Hiền đến từ Hoa Kỳ. Về phía chính quyền địa phương có sự hiện diện của Ông Thị Trưởng Thành phố Wieselburg, Ông Hội Trưởng Hội Phật Giáo Áo Quốc, Bà Vụ Trưởng Văn Hóa v.v. Và các cơ quan truyền thông báo chí địa phương.

Đây là lần thứ 23 Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu mở Khóa Tu Học Phật Pháp. Khóa Tu học Phật Pháp lần này từ ngày 23/07 đến 31/07/2011, được tổ chức lần đầu tiên tại Áo Quốc, một nước nhỏ trong Vùng Trung Âu. Điều này đã khiến cho Đồng bào Phật Tử tại Áo vô cùng hân hoan tham dự.

Để có sự hỗ trợ của Giáo Hội Âu Châu, hằng năm trong khuôn viên Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu, BHD Âu Châu thường tổ chức các sinh hoạt đặc biệt như Đại Hội, Trại Huấn Luyện, Trại Hợp Bạn v.v. Trong tinh thần đó năm nay trong khuôn viên Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ thứ 23, BHD Âu Châu tổ chức Lễ Kỷ niệm Chu Niên 20 năm BHD Âu Châu và Trại Hợp Bạn Huyền Quang II.

Sau khi tham dự Lễ Khai Mạc Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu Kỳ thứ 23, chúng tôi trở lại Khu vực Trại Huyền Quang II để chuẩn bị tham dự Lễ Khai Mạc Trại Huyền Quang II.

Lễ Khai Mạc Trại Huyền Quang II được cử hành lúc 2:00 pm chiều cùng ngày.

Tham dự Trại Huyền Quang II có đầy đủ 3 Ban Hướng Dẫn Đức Quốc, Ban Hướng Dẫn Pháp Quốc, Ban Hướng Dẫn Na Uy, và các Đơn vị thuộc các Quốc Gia, Hòa Lan, Phần Lan, Đan Mạch và Thụy Sĩ. Tổng số có 19 Đơn vị GDPT tham dự trên Tổng số 23 Đơn vị GDPT cơ hữu thuộc Ban Hướng Dẫn Âu Châu. Với số lượng 148 Huynh Trưởng và Đoàn sinh đến từ khắp trời Âu.

BHD Đức Quốc có 6 Gia Đình Phật Tử tham dự: Chánh Niệm, Chánh Dũng, Chánh Tín, Chánh Giác, Pháp Quang và Tâm Minh (vắng GDPT Minh Hải).

BHD Pháp có 5 Gia Đình Phật Tử tham dự: Quảng Đức, Linh Sơn, Thiện Minh, Phổ Hiền, Kim Quang (vắng GDPT Vạn Hạnh).

BHD Na Uy có 3 Gia Đình Phật Tử tham dự: Đức Dục, Chánh Đạo và Thiện Tâm (vắng GDPT Đức Minh và Thiện Chánh).

Đan Mạch có GDPT Vạn Hạnh, Phần Lan có GDPT Giác Viên, Hòa Lan có GDPT Chánh Tín, Thụy Sĩ có GDPT Thiện Trí và Linh Phong. Đặc điểm mà tôi nhận thấy, khác với những nơi tôi đã đi qua là 7 lá cờ của 7 Quốc Gia phát phới bay trong Lễ Khai mạc. Với 7 ngôn ngữ khác nhau, nhưng tiếng Việt, ngôn ngữ của Mẹ Việt Nam, là ngôn ngữ yêu thương chính dùng để nói thân tình, để hiểu và thương nhau. Mọi người đều có quan niệm cùng nhau duy trì được ngôn ngữ Việt, tức là duy trì được nền Văn Hóa Dân Tộc Việt mãi mãi trường tồn nơi đất khách quê người, ngoài Tổ Quốc thân yêu của chúng ta.

Ngày thứ tư - 23/07/2011:

Kể đó các Ngành Thanh, Thiếu sinh hoạt riêng: Thi đua Thể thao, sinh hoạt vòng tròn và hội thảo từng ngành. Ban Quản Trại họp để kiểm điểm tiến trình sinh hoạt Trại và duyệt xét về Chương trình 3 Buổi Lễ quan trọng cho ngày sau: 24/07/2011. Lễ Thọ Cấp, Lễ Hiệp Kỵ và Lễ

Chu niên 20 năm BHD Âu Châu. Tôi được mời tham dự và đóng góp ý kiến về 3 buổi Lễ.

Buổi tối, theo Chương trình là Buổi sinh hoạt Tâm Tình Lam. Tôi được mời nói về đề tài: “Sự hình thành và Phát triển của GDPT tại Hải Ngoại và trên Thế Giới, qua đó các anh chị em có thể hiểu rõ được và khắc ghi sự hy hiến lớn lao của các anh chị Huỳnh Trưởng đàn anh, đàn chị, đã tận tâm tận lực, trọn đời xây dựng, phát triển và kiện toàn Tổ chức”.

Trong bầu không khí thân thương của Tình Lam, tôi đã chia sẻ những hiểu biết trong khả năng và trao đổi ý kiến qua các câu hỏi của các anh chị em tham dự. Buổi Tâm Tình Lam, ngoài các anh chị Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh Ngành Thanh, còn có sự hiện diện của các anh trong Ban Cố Vấn: HTr Chí Pháp, HTr Tâm Ngọc, HTr Tâm Cừ, HTr Tâm Nguyên và HTr Trưởng Ban Hướng Dẫn Âu Châu, cùng các anh chị Thành viên BHD Âu Châu và Toàn thể Ban Quản Trại Huyền Quang II. Buổi Tâm Tình Lam được kết thúc và trong sự bất ngờ, các anh chị trong Ban Hướng Dẫn Âu Châu đã tổ chức Lễ Mừng Sinh Nhật thứ 78 của anh Chí Pháp và Sinh Nhật Thứ 70 của anh Tâm Nguyên, Trưởng ban Hướng Dẫn Na Uy. Tiếng hát “Happy Birthday” vang lừng, rộn rã niềm vui.

Ngày thứ năm - 24/07/2011:

Lễ Thọ Cấp TẤN và TÍN được cử hành trong bầu không khí trang nghiêm và trọng thể lúc 6 giờ sáng ngày 24/07/2011, dưới sự chứng minh của Hòa Thượng Thích Minh Tâm, Chủ tịch Hội Đồng Điều Hành GHPGVN Thống Nhất Âu Châu, Hòa Thượng Thích Như Điển, Tổng Thư Ký Hội Đồng Điều Hành GHPGVN Thống Nhất Âu Châu, Hòa Thượng Thích Nguyên Siêu, Tổng Thư Ký Hội Đồng Điều Hành GHPGVN Thống Nhất Hoa Kỳ, cùng với sự hiện diện của Thượng Tọa Thích Thông Trí, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, GHPGVN Thống Nhất Âu Châu và Chư vị Thượng Tọa Đại Đức. Chủ Tọa Lễ Thọ Cấp là

HTr Cấp Dũng Chí Pháp Nguyễn Thanh Quang, Cố Vấn Ban Hướng Dẫn Âu Châu và HTr Cấp Tấn Tâm Đăng Nguyễn Văn Pháp, Ủy viên Nghiên Cứu Kế Hoạch, Đại Diện Ban Hướng Dẫn GDPT VN tại Hải Ngoại. Về Phía GDPT, có sự hiện diện của HTr Cấp Tấn Tâm Ngọc Lê Giao, Cố Vấn BHD Âu Châu, HTr Cấp Tấn Tâm Nguyên Trinh Đông, Cố Vấn BHD Âu Châu kiêm Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT Na Uy, HTr Cấp Tấn Tâm Cừ Trương Tôn Châu, Cố Vấn BHD Âu Châu, HTr Cấp Tấn Quảng Dũng Hồ Chí Cường, Ủy viên Tổ Kiểm BHD Hoa Kỳ, Đặc trách Trang Nhà Thế Giới, HTr Cấp Tín Thị Hiện Nguyễn Hữu Lộc, Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPT Đức Quốc. HTr Cấp Tín Nguyên Hòa Phạm Phước Thuận, Thành viên BHD Âu Châu, điều hành Chương trình buổi Lễ.

Sau phần Nghi Lễ Chào cờ và Tuyên đọc Quyết Định Phong Cấp là Lễ Truyền Vô Tận Đăng và Phát nguyện. Hòa Thượng Chứng minh đã thỉnh nhận Ánh Sáng Vô Tận Đăng của Chư Phật và trao truyền cho HTr Cấp Dũng Chí Pháp, HTr Chí Pháp đã tiếp nối trao truyền Ánh sáng Vô Tận Đăng cho HTr Thọ cấp TẤN: HTr **TÂM BẠCH** Trần Huyền Đan và các HTr Cấp Tấn hiện diện. Các HTr Cấp Tấn hiện diện đã tiếp nối trao truyền Ánh sáng Vô Tận Đăng cho 5 HTr thọ Cấp TÍN: HTr **NGUYỄN TRÍ** Nguyễn Thị Diệu Hạnh, HTr **DIỆU HUỆ** Nguyễn Thị Kim Hồng, HTr **NHU' LIÊN** Trần Hồng, HTr **THỊ TRỰC** Võ Văn Chánh và HTr **QUẢNG LONG** Trần Quốc Hưng. Kế đến là Lễ Phát Nguyện và Khai tụng Tựa Kinh Thủ Lăng Nghiêm.

Tiếp theo là Lễ Trao Cấp Hiệu. Chư Tôn Đức hiện diện đã trao gán Cấp Hiệu cho các Huỳnh Trưởng tân thăng. HTr Nguyễn Trí thay mặt các HTr tân thăng phát biểu cảm tưởng. Kế đến là Huấn Từ của Đại Diện Ban Hướng Dẫn GDPT VN tại Hải Ngoại và Đạo Từ của Hòa Thượng Chứng minh.

Buổi Lễ Thọ Cấp, với sự điều hành xuất sắc và linh hoạt của MC HTr Nguyễn Hòa Phạm Phước Thuận, được hoàn thành mỹ mãn, trong khung cảnh trang nghiêm nhưng không kém phần cảm động. Lời phát nguyện thọ cấp trước Tam Bảo, trong giờ phút linh thiêng khiến các HTr tân thăng xúc động và lo lắng cho trách nhiệm của người Huỳnh Trưởng thọ Cấp trong tương lai, với lý tưởng mãi mãi tôn thờ, hai vai sẽ nặng trĩu với bốn phận và hy sinh. Con đường đi không phải là hoa gấm, nhưng dù gian nan nguy khốn, người Huỳnh trưởng cũng sẽ phải cố gắng vượt qua. Những vòng tay mừng mừng, thương thương ...ôm choàng lấy nhau.... Như chia sẻ niềm vui và ...không tránh khỏi những giọt nước mắt...trong giây phút cảm động nhất của Đời người Huỳnh Trưởng. Tiếp theo là Lễ Hiệp Kỳ, được cử hành lúc 10 giờ sáng cùng ngày.

Lễ đài trang hoàng rất công phu và thẩm mỹ. Dưới Hình Đức Phật là Hình Cổ Hòa Thượng Thích Thiện Minh, Nguyên Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVN Thống Nhất, Chư Huỳnh Trưởng Thánh Tử Đạo, Hình Bác Tâm Minh, Ân Sư Sáng lập viên GDPT Việt Nam, Hình Chư Vị Ân Sư, Gia Trưởng, Huỳnh Trưởng quá cố.

Chung quanh là Cờ Hoa Sen Trắng, Hiệu kỳ các BHD và các Biểu ngữ chào mừng.

Khi tất cả Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh đã vân tập tại Hội Trường, Ban Tổ chức tiến hành thỉnh Sư. Hiện diện trong Lễ Hiệp Kỳ có Hòa Thượng Thích Tánh Thiệt, Viện chủ Chùa Thiện Minh, Lyon, Pháp Quốc, Hòa Thượng Thích Nguyên Siêu Viện chủ Chùa Phật Đà, California, Hoa Kỳ, Thượng Tọa Thích Thông Trí, cùng Chư vị Thượng Tọa, Đại Đức.

Sau các phần Nghi Lễ, HTr Trưởng Ban HD Âu Châu đã đọc diễn văn khai mạc và HTr Nguyễn Trí tuyên đọc công hạnh của Cổ Hòa Thượng Thích Thiện Minh, nguyên Tổng Vụ Trưởng

Tổng Vụ Thanh Niên Giáo Hội PGVN Thống Nhất.

Tiếp đến là phần dâng hương hoa cúng dường của các Ban Hướng Dẫn, Hải Ngoại, Âu Châu, Đức Quốc, Pháp Quốc, Na Uy và các Quốc Gia Đan Mạch, Hòa Lan, Phần lan và Thụy Sĩ. Đại Diện Ban Hướng Dẫn Hải Ngoại tuyên đọc Điều Văn Tưởng Niệm. Tiếp theo là Giáo Từ của Chư Tôn Đức và Phần Nghi Lễ cúng dường Chư Hương linh.

Buổi Lễ Hiệp Kỳ được cử hành trong bầu không khí trang trọng, với tất cả lòng thành kính biết ơn và nhớ ơn. Buổi Lễ chấm dứt lúc 12 giờ trưa cùng ngày.

Đêm về là Lễ Kỷ niệm Chu Niên 20 năm BHD Âu Châu. Một Buổi Lễ ngập tràn hân hoan có văn nghệ chào mừng. Tham dự Lễ Chu Niên có sự hiện diện của Hòa Thượng Thích Như Điển, Thượng Tọa Thích Thông Trí, Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên và Chư vị Thượng Tọa, Đại Đức, Tăng Ni. Ngoài ra còn có sự hiện diện của Quý vị trong Ban Bảo Trợ và Thân nhân của các Huỳnh Trưởng và Đoàn sinh.

Sau phần Nghi thức, HTr Tổng Thư Ký BHD Âu Châu đọc Báo cáo Tổng Kết hoạt động của BHD Âu Châu trong quá trình 20 năm xây dựng và phát triển.

Ban Hướng Dẫn GDPT VN tại Âu Châu được hình thành ngày 16/11/1991, từ Đại Hội Huỳnh Trưởng Kỳ I vào ngày 15-18/11/1991, trong khuôn viên Liên Trại Huấn Luyện Huỳnh Trưởng Lộc Uyển - A Dục do BHD Đức Quốc tổ chức tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc. Nhiệm Kỳ I (1991-1993) BHD Âu Châu được hình thành. HTr Thị Lộc Võ Văn Mai được tín nhiệm trong chức vụ Trưởng Ban. Tại Đại Hội Kỳ II tổ chức tại Amiens, Pháp Quốc, trong khuôn viên Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu Kỳ V và Trại Họa BẠN kỷ niệm 50 năm thành lập GDPT Việt Nam, Nội Quy Gia Đình Phật Tử Việt Nam - Âu Châu được ban hành, làm nền tảng sinh hoạt cho các BHD và GDPT VN tại Âu Châu. BHD Âu Châu dần dần phát

triển và lớn mạnh qua 7 kỳ Đại Hội Huynh Trưởng. Các Huynh Trưởng Thị Lộc Võ Văn Mai, Huệ Kha Khuru Thêm Đông, Chí Pháp Nguyễn Thanh Quang và Tâm Bạch Trần Huyền Đan, tiếp tục kế nhiệm, đảm nhiệm Chức vụ Trưởng Ban Hướng Dẫn Âu Châu. Phái Đoàn Ban Hướng Dẫn Âu Châu đã tham dự 4 Kỳ Đại Hội Huynh Trưởng GĐPT VN tại Hải Ngoại, năm 1997 tại Chùa Vạn Hạnh, San Diego, Hoa Kỳ, Năm 2000 tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc, Năm 2004 tại Chùa Viên Giác, Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ, và năm 2008 tại Bangkok, Thái Lan. Phái Đoàn BHD Âu Châu cũng tham dự 2 Kỳ Đại Hội Thế Giới. Năm 2004 tại Chùa Viên Giác, Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ và năm 2008, tại Bangkok, Thái Lan. BHD Âu Châu hiện có 3 Ban Hướng Dẫn: BHD Đức Quốc gồm 6 Đơn vị GĐPT, BHD Pháp Quốc gồm 6 Đơn vị GĐPT, BHD Na Uy gồm 5 Đơn vị GĐPT và các GĐPT thuộc các Quốc Gia: Hòa Lan, Phần Lan, Đan Mạch, mỗi Quốc Gia có 1 Đơn vị và Thụy Sĩ có 2 Đơn vị GĐPT. Tổng cộng có 23 Đơn vị Gia Đình Phật Tử với số lượng 723 Đoàn viên gồm 145 Huynh Trưởng (1 Htr Cấp Dũng, 5 Htr Cấp Tấn, 21 Htr Cấp Tín) và 578 Đoàn sinh.

Sau phần Báo cáo Tổng Kết là Cảm tưởng của một Cựu Đoàn Viên GĐPT Âu Châu, nguyên là một HTr Cấp Tấn sinh hoạt tại Âu Châu, Thầy Tâm Đoàn Nguyễn Văn Cư, nay đã thí phát xuất gia tại Đan Mạch. Tiếp đến là Lời Chúc mừng của HTr Đại Diện BHD Hải Ngoại và Đạo Từ của Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trượng Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc. Niềm vui rộn rã vang lên khi cất bánh Sinh Nhật...các anh chị em Áo Lam tiếp nối... hát vang to bài “MỪNG SINH NHẬT” (Happy Birthday) bằng 7 ngôn ngữ khác nhau... Tôi chưa bao giờ được tham dự một buổi Mừng Sinh Nhật tràn ngập niềm vui như thế! HTr Cố vấn, HTr Đại Diện BHD Hải Ngoại, Bác Đại Diện Ban bảo Trợ và HTr Trưởng Ban Âu Châu, cùng thời tất

20 ngọn nến, đánh dấu kỷ niệm Chu niên 20 năm của BHD Âu Châu.

Cả hội trường reo vang tiếng cười tiếng hát mừng vui, với bao nỗi hân hoan hiện về trên nét mặt.

Đêm Văn nghệ Mừng Chu niên bắt đầu, MC Tâm Hùng, Diệu Đạo, với tài năng xuất sắc, hướng dẫn toàn bộ chương trình. Được hỗ trợ bởi một Ban nhạc hùng hậu do HTr Nhạc sĩ Minh Lý điều khiển. Nhiều tiếng hát ngọt ngào, nhiều điệu múa uyển chuyển duyên dáng chứng tỏ tài năng khá điêu luyện về Văn nghệ của các em trong GĐPT Âu Châu. Đặc biệt nhất là tài diễn xuất qua các vở kịch của các em trong GĐPT Thiện Trí, Thụy Sĩ. Tôi hết sức chiêm ngưỡng và thán phục tài năng của các em... Tiếng còi... của HTr Phụ trách Tinh thần... đã chấm dứt Đêm Văn Nghệ Mừng Chu Niên, trong hồi tiếc... vì nhiều tiết mục vẫn chưa được thi thố tài năng.

Ngày thứ sáu - 25/07/2011:

Sáng nay, sau buổi Lễ Phật hằng ngày và sau Câu chuyện dưới cờ của HTr Diệu Hồng, chúng tôi dành thì giờ thăm viếng Khu vực “Đại Học Oanh Vũ”.

“Đại học Oanh Vũ” là tên đặt cho 2 lớp học, dành cho các con em của Các Đạo hữu tham dự Khóa Tu của Giáo Hội, tuổi từ 6 đến 12 và chia thành 2 lớp. Lớp 1 tuổi từ 6 đến 8, lớp 2 tuổi từ 9 đến 12. Tổng số khoảng 50 em tham dự. Lớp học do 10 đến 12 Huynh Trưởng GĐPT thay nhau hướng dẫn sinh hoạt, nuôi dưỡng. Sinh hoạt gồm học Kinh, Niệm Phật, Lễ Phật, học chữ Việt, xem phim ảnh, sinh hoạt vòng tròn, tham dự các trò chơi, tập hát các bài hát của GĐPT và ăn uống ngày 2 buổi.

“Đại học Oanh Vũ” do các HTr thuộc các Đơn vị tham dự Trại Huyền Quang II, được phân nhiệm đảm trách hướng dẫn: HTr Diệu Đạo, HTr Thiện Tịnh, HTr Thanh Trì, HTr Thanh Hiền, Htr Huệ An, HTr Huệ Sơn v.v. Các anh chị Huynh Trưởng phụ trách đã sinh hoạt với

các em bằng tất cả tình yêu thương và lòng nhiệt thành. Tương lai những em này chắc chắn sẽ trở thành những Đoàn sinh ngoan của GĐPT VN. Đây là một sáng kiến cần được quảng bá, một sinh hoạt cụ thể hữu ích trong kế hoạch phát triển Tổ chức GĐPTVN tại Hải Ngoại.

Buổi trưa và buổi chiều hằng ngày chúng tôi được ăn chung với các Đạo hữu trong Khóa Tu học Phật Pháp, có sự hiện diện của Chư Tôn Đức. Các buổi ăn được Ban Hành đường Khóa Tu phụ trách. Gia Đình Phật Tử được sự ưu ái của Giáo Hội nên vấn đề cư trú và ẩm thực không còn là mối quan tâm của Ban Hướng Dẫn Âu Châu và Ban Quản Trại.

Buổi chiều, các sinh hoạt Ngành Thanh, Thiếu được tiếp diễn. Các Trại sinh cùng nhau hội thảo để đóng góp vào sự phát triển và kiện toàn Tổ chức. Buổi Hội thảo về việc áp dụng kỹ thuật hiện đại trong GĐPT được HTr Phúc Tâm, Phó Trưởng Ban HD Âu Châu thuyết trình và hướng dẫn. Trong buổi hội thảo này, chúng tôi thật vui mừng nhận thấy trình độ hiểu biết về kỹ thuật của các em trong GĐPT rất cao và nếu chúng ta biết khai thác cũng như kết hợp, sẽ giúp cho Tổ chức phát triển vững mạnh trong thời đại khoa học kỹ thuật tiến bộ của xã hội hiện nay.

Sau buổi họp, tôi qua Khu triển lãm Trại: ngoài các tài liệu, hình ảnh, sách báo do các Đơn vị

thực hiện trưng bày, chúng tôi thấy nổi bật là những Tờ Bích báo, được trình bày rất thẩm mỹ và sinh động. Các em của Âu Châu có nhiều năng khiếu, ngoài việc tích cực tham gia tu học Phật Pháp thường xuyên, các em còn có khả năng sinh hoạt vòng tròn, tham gia hội thảo, trình diễn văn nghệ, khả năng diễn đạt tâm tư tình cảm, và có những nhận xét sắc bén qua những tờ bích báo. Những hình vẽ linh động, những lời văn mộc mạc chân thành, những bài thơ diễn tả niềm vui hội ngộ rất dễ thương và ngay cả những nhận xét khách quan về sinh hoạt Trại.

Sau buổi họp, tôi qua Khu triển lãm Trại: ngoài các tài liệu, hình ảnh, sách báo do các Đơn vị thực hiện trưng bày, chúng tôi thấy nổi bật là những Tờ Bích báo, được trình bày rất thẩm mỹ và sinh động. Các em của Âu Châu có nhiều năng khiếu, ngoài việc tích cực tham gia tu học Phật Pháp thường xuyên, các em còn có khả năng sinh hoạt vòng tròn, tham gia hội thảo, trình diễn văn nghệ, khả năng diễn đạt tâm tư tình cảm, và có những nhận xét sắc bén qua những tờ bích báo. Những hình vẽ linh động, những lời văn mộc mạc chân thành, những bài thơ diễn tả niềm vui hội ngộ rất dễ thương và ngay cả những nhận xét khách quan về sinh hoạt Trại.

Buổi tối tại Phòng họp Thanh Niên, có buổi trao đổi đặc biệt giữa HTr Đại Diện BHD Hải Ngoại với Ban Thường Vụ BHD Âu Châu và các Trưởng Ban Hướng Dẫn các Quốc Gia. Trong buổi họp đặc biệt này, HTr Đại Diện BHD Hải Ngoại đã chuyển đạt các yêu cầu của BHD Hải Ngoại đến BHD Âu Châu, đã trao đổi về tình hình sinh hoạt của GĐPT VN trên Thế Giới, đặc biệt là tình hình sinh hoạt của GĐPT VN tại Quốc Nội. Cũng trong buổi họp này, có đề cập đến Đại Hội Thế Giới Kỳ III và Đại Hội Hải Ngoại Kỳ V và đồng thời cũng bàn bạc thảo luận đi đến chỗ thống nhất vấn đề Hành Chánh trong Gia Đình Phật Tử.

Ngày thứ bảy - 26/02/2011:

Hôm nay ngày cuối của Trại Huyền Quang II. Một số Trại sinh, vì nhu cầu sinh hoạt cá nhân, đã rời đất trại ...Không khí chia ly... đã hiện về trên nét mặt của các anh chị em. Nhưng ngược lại Trò chơi lớn cũng là niềm vui của Trại sinh trong những ngày cuối Trại. Ban Đời sống Trại nhận nhíp ra vào ... HTr Nguyên Bình, thuộc BHD Na Uy, đi Trại mang theo một túi giấy nhợ, để làm công Trại, một HTr xuất sắc trong nhiệm vụ Đời sống Trại, anh đã làm hết sức mình từ việc xây dựng công Trại đến việc điều hành sinh hoạt Trại sinh thật linh hoạt. Và rồi trò chơi bắt đầu với ý niệm hành trình tìm bảo vật xuyên các Quốc Gia!

Áo quần tôi tả, mồ hôi đầm ướt... dù trời trở lạnh, nhưng các em ca hát cười vang... khi trò chơi lớn chấm dứt lúc 5 giờ chiều.

Dưới bầu trời đêm gió lạnh, lửa Trại bùng sáng... Đêm lửa Trại bắt đầu... Hồn lửa thiêng ... bùng bùng cháy! Đoàn Áo Lam nắm tay nhau nhảy lửa! MC Nguyên Bình và Thanh Trì, tài năng sáng chói Vùng Trời Na Uy và Đan Mạch, trở tài điều động... Song ca Thị Thiện - Tâm Đăng trong nhạc bản lòng danh "GIÒNG SÔNG XANH" của Kinh Thành Vienne, mở đầu Chương trình Đêm Lửa Trại. Kế tiếp là màn Trình diễn Thời Trang do Đạo Diễn Nguyên Hòa: "Trang phục của nam nữ Huynh Trưởng và Đoàn sinh GDPT trên khắp Thế Giới qua các buổi sinh hoạt, nghỉ lễ, trại mạc, mùa Hè, mùa Đông. Tiếng hát "Vọng cổ" của Thanh Hiền, GD Vạn Hạnh, Đan Mạch ngân cao làm xao xuyến lòng người, vỡ hài kịch chớp nhoáng của các em GDPT Thiện Trí đủ nhắc nhở sự thức tỉnh của lương tri giữa tình và hiếu...

Theo ngọn lửa tàn... trái tim dần dần se lại... không phải vì gió lạnh, sương khuya mà vì sắp đến giây phút chia tay ...

... Gặp nhau đây rồi chia tay

... Ngày dài như đã vụt qua trong thoáng giây

... Đường trường sông núi, hẹn mai ta sum vầy!!

... Tay sắp xa nhưng tim không xa!

... Gan thép ta chia tay đừng buồn ...

... Ta hát vang trời rồi mai ta sẽ chia tay!!

Ôi! Những bàn tay siết chặt, những vòng tay ấm cúng của Tình Lam!

Ôi! Những giòng nước mắt tuôn rơi, thương quá đi! Hẹn ngày tái ngộ!!

Trại Huyền Quang II bế mạc... sau những ngày họp mặt bên nhau, từ bốn phương trời về đây.

Ngày thứ tám - 27/07/2011:

Hôm nay, một số Huynh Trưởng và Trại sinh rời Đất Trại, một số còn tiếp tục theo Khóa Tu học Phật Pháp Âu Châu cho đến ngày 31/07, một số tình nguyện tham gia "rửa chén" thay toán Hành đường trong 1 ngày. Một số Huynh Trưởng vẫn tiếp tục hướng dẫn lớp: "Đại Học Oanh Vũ" và một số ở lại thu dọn, làm sạch Khu Trại: Tháo Cổng Trại, Tháo gỡ trang hoàng Hội trường, tổng kết tài chánh v.v.

Riêng tôi, có dịp thăm hỏi các Huynh Trưởng trong Ban HD Âu Châu, trong Ban Quản Trại và trong một số Đơn vị sinh hoạt tại các Quốc Gia. Chính khoản thời gian này giúp tôi hiểu được sự sinh hoạt vui, buồn và khó khăn gặp phải của một số Đơn vị và ngay cả một số Huynh Trưởng mà trước đây tôi chỉ giao tiếp trên E-Mail.

Một tình cờ, tôi gặp lại một người em, trước đây cùng quân ngũ "lính biển", anh Nguyễn Huệ Nguyễn Phúc Vĩnh Viễn, đang là Gia Trưởng GDPT Thiện Trí, Anh và Chị cùng tham dự Trại với tất cả nhiệt tình... Ly café hội ngộ như một lời giao ước... mãi gặp nhau trong Màu Áo Lam... Tôi thật xúc động trước cảm tình anh chị Nguyễn Huệ dành cho tôi. Chúng tôi, ngày xưa cùng màu Áo trắng Biển khơi, ngày nay cùng màu Áo Lam dưới Ánh Đạo Vàng. Anh và tôi trước sau cùng quay về một hướng. Cũng là

nhân chứng cho buổi hội ngộ này, em Thị Trục, anh Nguyễn Hòa, GĐPT Thiện Trí, những Huynh Trưởng chưa một lần gặp gỡ mà sao thương mến như tự kiếp nào. Cả hai có vẻ thích thú nghe tôi nói chuyện Áo Lam... những năm tháng dài trôi qua, trên vòng quanh trái đất... Áo Lam sòn vai, mái tóc thì đã bạc... Sứ mạng của các em là tiếp nối hành trình... Tôi kỳ vọng khả năng và nhiệt tình của 2 em... Các em sẽ cho tôi... niềm tin và hy vọng.

Về tập thể, trước hết là Ban Hướng Dẫn Âu Châu, trong năm 1997, có 4 BHD GĐPT và 33 Đơn vị GĐPT: BHD Đức Quốc, BHD Pháp Quốc, BHD Na Uy, BHD Đan Mạch. Hiện tại BHD GĐPT Đan Mạch với 5 Đơn vị GĐPT, nay chỉ còn 1 Đơn vị GĐPT Vạn Hạnh. Các Đơn vị Giác Hải, Quảng Hương, Tỉnh Thức, Quang Minh đã không còn sinh hoạt nữa, do vậy không còn BHD GĐPT Đan Mạch. Một nỗi buồn... làm sao phải vui lại ... Cuộc sống thăng trầm ... Khi đã trầm thì lại phải thăng! Mong sao Đan Mạch vươn lên!

Các Đơn vị Chánh Trí và Thiện Minh của BHD Na Uy, Đơn vị Trí Thủ, Thiện Hoa của Thụy Sĩ, Các Đơn vị Chánh Giác, Phước Hải của BHD Pháp Quốc, Đơn vị Tuệ Giác của Bỉ Quốc, Đơn vị Linh Sơn của Anh Quốc cũng ngưng sinh hoạt, do vậy BHD Âu Châu hiện chỉ còn 23 Đơn vị và 3 BHD. Nhiệm kỳ 7 của BHD ÁC đang được Chị Trưởng Ban, tài năng và nhiệt tình vẹn toàn khôi phục. Hy vọng, một BHD Âu Châu hùng mạnh ...vươn lên!

Về BHD Na Uy, hiện tại đang gặp trở ngại vì đang bị ảnh hưởng của ...ngoại tại.

Tuy nhiên, HTr Tâm Nguyên, Trưởng Ban Hướng Dẫn Na Uy, cho biết sẽ cố gắng duy trì sinh hoạt như cũ, không có gì thay đổi. Bởi vì Nội Quy và Quy Chế của GĐPT VN đã được Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất phê chuẩn, mọi quyết định sẽ theo tinh thần của Nội Quy – Quy chế và sẽ tuân thủ Tổ chức theo tiến

trình phát triển của Tổ chức qua các Đại Hội truyền thống của GĐPTVN tại Hải Ngoại và trên thế Giới.

Về BHD Pháp Quốc: Có vấn đề sinh hoạt của một Đơn vị trực thuộc. Một vấn đề tế nhị cần được chia sẻ cảm thông và tìm cách tháo gỡ chướng duyên.

Tôi không tìm thấy điều gì nơi đôi mắt ngây thơ của các em oanh vũ tương lai đang theo học tại “Đại Học Oanh Vũ” do GĐPT hướng dẫn... Tôi nghĩ nếu hành xử theo giáo lý của Chư Phật, Chư Bồ Tát, với tâm hồn thanh tịnh, trong sáng, an lạc, chúng ta sẽ tìm thấy Tịnh Độ ngay nơi cõi Ta Bà này.

Ngày thứ chín - 28/07/2011:

Hôm nay, sau 8 ngày cư trú, với nhiều kỷ niệm và cảm xúc thân thương, tôi rời Đất Trại để đi thăm viếng Thủ đô Vienna của Áo Quốc trước khi trở về trú xứ. Các anh chị trong Ban Hướng Dẫn Âu Châu đã sắp xếp hành trình và tình nguyện hướng dẫn tôi thăm viếng Thủ Đô Vienna, thành phố lừng danh của Áo Quốc. Chúng tôi gồm có Chị Tâm Bạch, anh Phúc Tâm, anh Tâm Cừ, anh Từ Khoa, anh Thị Hiện, anh Quảng Long, Chị Diệu An, chị Diệu Vượng, em Huệ Nhiên và 2 cháu con của anh Quảng Long, đi trên 2 xe, lúc 9 giờ sáng, hướng về Thành Phố Vienna, cách đất Trại 100 cây số. Đến nơi, sau khi để hành lý tại Khách sạn, ở đường Bendlegasse, chúng tôi thả bộ dọc theo Đại lộ Langenfeld, rồi chuyển qua Đại lộ Schonbrunner để viếng thăm Lâu đài nổi danh thế giới Schonbrunn. Lâu Đài rất đồ sộ và kiến trúc thật vĩ đại.

Lâu Đài là nơi trưng bày hình ảnh sống động cuộc đời của Hoàng Đế Áo Quốc, Vua Franz Joseph I và Hoàng hậu: Nữ Hoàng Áo Quốc Elizabeth of Austria (Empress of Austria) mà Gia đình và bạn bè thường gọi tên là Sissi hay Sisi.

Bà cũng là Hoàng Hậu Hung Gia Lợi (Queen Consort of Hungary) theo tên gọi.

Nữ Hoàng Elizabeth sinh tại Munich ngày 24/12/1837, là Quận Chúa (Duchess Elizabeth Amalie Eugene in Bavaria) con của Quận công Maximilian và Công Nương Ludovika of Bavaria. Ngày 24/04/1854, Nữ Hoàng lấy Hoàng Đế Franz Joseph I (Emperor of Austria) lúc 16 tuổi. Đến năm Nữ Hoàng 60 tuổi, Nữ Hoàng bị 1 tên vô lại dùng dao đâm vào tim Bà lúc bà đi dạo trên bờ hồ Geneva, dự định xuống tàu đi Montreux. Nữ Hoàng được chôn cất tại Imperial Crypt, Trung tâm thành phố Vienna.

Nữ Hoàng Sissi rất đẹp và quý phái. Được mọi người ca tụng và chiêm ngưỡng. Hình ảnh của bà được phổ biến trên khắp hệ thống truyền hình, phim ảnh và cuộc đời của bà cũng đã được dàn dựng qua nhiều bộ phim, điển hình là phim Sissi do Nữ Tài tử trẻ đẹp Rommy Schneider đóng năm 1955, chiếu tại Việt Nam.

Trước khi thăm viếng Lâu Đài Schonbrunn, chúng tôi dừng lại tại một quán PHỞ Việt Nam do người Việt làm chủ trên Đại lộ Meidlinger Hauptstrasse, số 5, để thưởng thức hương vị Quê Hương.

Trời đổ mưa... chúng tôi di chuyển đến thăm viếng Địa điểm khác trước khi về Khách sạn thay đổi áo quần để dùng xe điện ngầm vào Trung Tâm Thành phố thăm phố Thành Phố Vienna về đêm.

Thành phố Vienna dưới ánh đèn rực rỡ, trong cơn mưa bay... chúng tôi bước từng bước trên hè phố, tiếng hát của bài hát quen thuộc lúc ấu thời “Giòng sông xanh” vọng lại từ 1 quán café bên đường ...

Một giòng sông xanh,

Một giòng tràn mênh mông!

khuyến hồn tôi ...như trôi về dĩ vãng ...Một thời là thủy thủ, phiêu bạt hải hồ, lang thang trên hè phố khi con tàu cập bến ...từng bước, từng bước chân cô đơn ...t rên đất khách quê người, nhớ về cố hương...

Ngày thứ mười - 29/07/2011:

Tôi thức dậy lúc 4g00 sáng, chuẩn bị hành lý... 5g00 sáng, như đã hẹn, tôi xuống cầu thang... Anh Thị Hiện, anh Phúc Tâm và anh Từ Khoa đã có mặt... Vài phút sau chị Tâm Bạch đến. Chúng tôi trực chỉ Phi Trường Vienna. Đoạn đường dài đến Phi Trường chừng 45 phút... nhưng tôi cảm thấy ngắn, vì thời gian bên nhau chẳng còn bao lâu nữa...

Ai đã từng chia ly mới cảm nhận được nỗi buồn trong phút giây ly biệt. Cho dẫu chúng tôi đã

gần 10 ngày bên nhau ..., mà sao cảm thấy, chưa từng nói lời nào.

Cuộc đời như bánh xe lăn, như giòng nước trôi ...tất cả sẽ qua đi ...qua đi ...chỉ còn lại tấm lòng sống cho nhau ... Hạnh phúc là niềm vui mình đem đến cho người khác. Ý nghĩa của cuộc sống chỉ có là khi mình đã làm được gì cho người khác.

Trong thân xác nhỏ nhoi như hạt cát ngoài biển khơi, tôi cảm thấy có niềm vui.

Xe đến phi trường ...Chị Tâm Bạch, anh Phúc Tâm, anh Thị Hiện và anh Từ Khoa tiễn chân tôi lên máy bay.

Tôi nói nhỏ: Mình xa nhau rồi sao! ...Tôi bật cười... thì “Ta cách xa nhưng tim không xa”... Nhìn chị Tâm Bạch, tôi liên tưởng đến giòng nước mắt của chị khi Thọ nhận Cấp Tấn... Chị khóc vì trách nhiệm nặng nề trước Tổ chức không biết có chu toàn được hay không? và tôi cũng đã khóc ...Tôi cũng đã nhiều lần khóc... vì trách nhiệm, vì bốn phận, và vì tuổi đã trên 70 rồi mà vẫn chưa làm được gì cho Tổ chức của chúng ta. Tôi cũng đã khóc khi nhìn cảnh Gia Đình Phật Tử của chúng ta sao cứ mãi mãi nổi trôi trong bể khổ trầm luân... Cọng nghiệp khổ đau! chúng con xin cúi đầu gánh chịu.

Qua cửa sổ của máy bay... Thành phố Vienna xa dần... Vài đám mây trắng lơ lửng trôi qua giữa nền trời xanh biếc ...Tâm Bạch, Phúc Tâm, Từ Khoa, Thị Hiện ... xa dần ... xa dần ... nhưng hình bóng các anh chị Áo Lam thân thương trời Âu vẫn còn mãi mãi trong tim tôi ...Vẫn còn mãi trong tim tôi ... cho đến một ngày!!!

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Phẩm PAPA VAGGO

**Ví như hạt móc nhỏ
Xoi mãi cũng mòn thêm
chớ khinh điều ác nhỏ
tội báo mãi dầy thêm**

**hạt mưa thu lấm tẩm
hứng mãi cũng tràn bình
dù một điều thiện nhỏ
lòng chớ lấy làm khinh.**

Tu Học Bậc Định Âu Châu: NGƯỜI TẠI GIA

I. Định nghĩa và vị trí: “Người tại gia” thuộc về 2 Chúng trong 4 Chúng thời đức Phật còn tại thế (Ưu bà Tắc và Ưu bà di). Người tại gia còn có tên là người cư sĩ – ví dụ trưởng giả Duy Ma Cật là một Ưu bà tắc (Bồ tát giới); Thắng Man phu nhân là một Ưu bà di Bồ tát giới. Thời bây giờ, chúng ta gọi “nam cư sĩ” và “nữ cư sĩ” thay cho mấy chữ Hán Phạn trên đây.

Thời đức Phật chưa có GĐPT nên chúng ta chưa có chỗ đứng thích hợp. Thật vậy, chúng ta không phải là đệ tử xuất gia của Phật nhưng cũng gần như xuất gia; vì sao?

- Xin thưa, vì “Xuất gia” là gì? - Là xuất thế tục gia, xuất phiền não gia, xuất tam giới gia, nghĩa là ra khỏi 3 cái nhà: 1. gia đình thế tục, 2. ngôi nhà của phiền não, 3. ngôi nhà của Tam giới (Dục giới, Sắc giới và Vô sắc giới).

Người HTr./GĐPT tuy chưa từ bỏ gia đình sống đời tu sĩ nhưng về tu học và tu tập thì không hô với đệ tử Phật: Chúng ta trau dồi 5 Hạnh của chư Phật, chư Bồ tát, thực hành 5 điều luật, áp dụng Phật Pháp vào cuộc sống hằng ngày; nhờ vậy chúng ta được an lạc (đó chính là “xuất phiền não gia”).

Chúng ta thực tập Thiền để chứng ngộ phần nào thực tướng vô thường, vô ngã và khô của cõi Ta Bà này, để không còn tham đắm dục lạc, và trong khoảnh khắc, hay trong thời gian 1 ngày, 1 tuần, 1 tháng v.v... Tâm chúng ta có thể vượt ra ngoài “dục giới” sắc giới, vô sắc ở các trạng thái Tâm an nhiên trong thiền định - Chỉ tiếc là những trạng thái tâm thức đó không được kéo dài như ở các bậc giác ngộ mà thôi. Như vậy chúng ta có thể xác định vị trí của người Huynh trưởng GĐPT là vị trí tiếp tuyến giữa xuất gia và tại gia, đó là lý do tại sao HTr./GĐPT chúng ta nhiều vị đã xuất gia như các Hoà thượng, Đại đức, Sư Cô v.v...: Chơn Thiện, Minh Tâm, Chơn Kim, Phổ Hoà, Huệ Tâm, Tịnh Ngọc, Thoại Nghiêm v.v... và còn nhiều, nhiều nữa.

II. Công phu tu tập của người tại gia HTr. GĐPT

Người Tại gia (vừa là HTr. GĐPT) tu học Phật Pháp và áp dụng vào tu tập từ khi còn là 1 đoàn sinh GĐPT, theo thời gian trưởng thành qua các bậc Học: Kiên, Trì, Định, Lực song song với

các Trại Huấn Luyện: Lộc Uyển, A Dục, Huyền Trang, Vạn Hạnh qua các giáo lý Bốn Ân, Duyên Khởi, Bát Chánh Đạo, Bốn Nhiếp pháp v.v..

Nói cách khác, người HTr./GĐPT được rèn luyện để trở thành một người Phật tử chân chánh, một người anh/người chị biết hướng dẫn đàn em của mình trên con đường Đạo bằng cách truyền đạt Phật Pháp và 1 người công dân tốt, cố gắng đóng góp sức mình cho quê hương và đất nước mình đang sống. Người HTr./GĐPT đã học và thực hành sống theo những giáo lý mình đã học được.

1. Giáo lý Bốn ân (giáo dục lòng tri ân đối với Tam Bảo, Cha Mẹ, Thầy Bạn và Quốc gia xã hội)
2. Giáo lý Duyên Khởi (giáo dục sự hiểu biết về mối tương quan mật thiết giữa người với người, người với vũ trụ, thế giới ...)
3. Sáu Phép Hòa Kính (giáo dục sống chung hòa bình giữa những người đồng Đạo, cùng Tổ chức, v.v..)
4. Bảy pháp diệt tránh (7 phương pháp dập tắt tranh cãi): đó là các phương pháp sau:

1. **Phương pháp hiện tiền** (có mặt đông đủ đại chúng, đủ mặt cả 2 phía tranh chấp)
2. **PP ức niệm** (trình bày theo trí nhớ, đầy đủ chi tiết để đại chúng có đủ thông tin mà phán xét).
3. **PP bất si** (không đả động, si ám, bướng bỉnh).
4. **PP tự ngôn** (tự mình phát lồ sám hối không cần ai hạch hỏi).
5. **PP đa ngữ** (lấy ý kiến đa số).
6. **PP tội xử sở** (đọc lớn quyết định xử phạt 3 lần để đại chúng nghe rõ lần cuối cùng, nếu không có ai phản đối mới đem ra thi hành).
7. **PP thảo phủ địa** (rom phủ lên đất) => buổi họp đặt dưới sự chứng minh của 2 vị có uy tín được cả 2 phía kính trọng, 2 vị lắng nghe là chính, thỉnh thoảng mới nói, lời nói của 2 vị có tác dụng làm giảm căng thẳng, làm mát lòng cả 2 bên ... để sự hoà hợp lan tỏa và sự hoà giải đến 1 cách dễ dàng.

Đó là vài giáo lý, phương pháp tu tập cá nhân và tập thể trong rất nhiều đề tài mà ACE chúng ta đã học được và đã áp dụng tùy theo hoàn cảnh, tâm tánh của mỗi người.

Ngoài ra chúng ta còn có bốn phận tôn trọng và bảo vệ Nội quy Quy chế của GDPT nữa.

III. Tin, Học và Hiểu

Người Tại gia (vừa là HTr. GDPT) chuyên luyện đức TIN của mình (Tin đẹp, Tin lành, Tin sáng), học hỏi không ngừng - không chỉ trong bài học mà trong cả từng lá cây, ngọn cỏ ... - và tìm hiểu ngọn ngành (học tận nơi, hiểu tận gốc) và trong chữ Hiểu có bao gồm chữ “thương”, nói cách khác người Tại gia (vừa là HTr. GDPT) huân tập, trau dồi cả về Trí Tuệ lẫn Từ Bi; đây là đôi cánh cho chúng ta bay cao bay xa ... suốt quá trình tu tập Quy Giới Nguyên Hành; vì con đường của người Tại Gia HTr. GDPT là con đường của Bồ tát (Bồ tát đạo). Người Tại Gia HTr. bậc Định của GDPT đã qua Quy và Giới rồi, nhưng con đường trước mặt còn dài, đó là Nguyên và Hành - thật ra trước đây chúng ta vẫn thường làm nhưng không rõ nét, không phát nguyện nên không được nỗ lực, tinh cần đúng mức; khi nguyện đã lập, chúng ta phải hoàn thành giống như đã hứa lời hứa danh dự - với ai điều gì thì không được thất hứa vậy.

IV. Nguyên và Hành (áp dụng Phật Pháp để tự hoàn thiện)

Phật Pháp thì thiên kinh vạn quyển, chỉ nói riêng về chương trình tu học 4 Bậc của người HTr. GDPT chúng ta cũng đủ ngợp rồi ☺ ☺!! Tuy nhiên, chúng ta chỉ chọn cho mình một số phương pháp, thích hợp với hoàn cảnh, tâm tánh, căn cơ trình độ, nhận thức... của mình để nỗ lực áp dụng, và từ đó hoàn thiện bản thân mình. Chúng ta có thể phát một nguyện rất nhỏ, nhưng cố gắng hoàn thành lời nguyện ấy, thật không phải dễ đâu; sau đây là vài ví dụ về các nguyện nho nhỏ ấy:

1. Tôi xin nguyện mỗi khi đi ra đường hay những nơi công cộng thấy có rác vứt bừa bãi, tôi sẽ nhặt bỏ vào thùng rác.
2. Tôi xin nguyện bỏ ống mỗi ngày 50 xu để cuối tháng có 15\$ gởi về giúp đỡ các em cô nhi bên nhà.
3. Tôi xin nguyện mỗi ngày dành ra 15 phút buổi sáng sau khi thức dậy và 15 phút buổi tối trước khi đi ngủ để ngồi thiền, giữ Tâm vắng lặng.
4. Tôi xin nguyện mỗi tối trước khi đi ngủ sẽ tụng 1 phẩm trong kinh Pháp Hoa, như vậy trong 1 tháng tôi sẽ tụng xong cuốn Kinh Pháp Hoa.
5. Tôi xin nguyện cứ mỗi ngày ăn chay tôi đều lễ Phật và lạy sám hối 20 lạy.

6. Tôi xin nguyện mỗi ngày niệm Phật 3 chuỗi 108 - “A Di Đà Phật” / Quán Thế Âm Bồ tát.
7. Tôi xin nguyện ăn chay trong suốt tháng 2 ÂL và mỗi tuần lạy 12 lời nguyện của đức Quán Thế Âm.
8. v.v...

Chúng ta sẽ thấy rằng bất cứ lời nguyện nào, mới thấy rất đơn giản dễ làm nhưng trên thực tế, muốn giữ tròn lời nguyện, chúng ta phải vượt qua rất nhiều trở ngại - trở ngại lớn nhất là tự tâm mình (giải đãi, thiếu quyết tâm, biếng nhác, ham mê ngũ dục v.v...) chưa nói hoàn cảnh đưa tới làm trở ngại dự tính của ta - tất cả, như là sự thử thách đối với người TU vậy.

Người tu - người Tại Gia (vừa là người HTr. GDPT) giống như người leo núi; mục đích tối thượng là đỉnh núi, chúng ta tinh tấn, nỗ lực leo lên, cố gắng thắng lướt trọng lực kéo xuống ... nhưng sự leo núi này không phải có kết thúc ngay mà đó là 1 cuộc leo núi trường kỳ, không chỉ trong đời này mà có khi từ nhiều đời kiếp trước và còn mãi nhiều kiếp sau Khi chúng ta tinh tấn, cố gắng vượt bậc, chúng ta leo phẳng phẳng tường chừng như chỉ 1 chút nữa là tới đỉnh, nhưng rồi đủ thứ chướng duyên kéo xuống, làm chúng ta phải dừng lại, hay bị trượt xuống, hay có khi rớt lại xuống chân núi luôn ☺ ☺!! Nhưng chúng ta không được nản lòng, phải sống đúng khẩu hiệu TINH TẤN của GDPT.

Kết Luận:

Tóm lại, người Tại gia (vừa là HTr. GDPT) phải luôn tu học và tu tập để hoàn thiện mình, hoằng dương Phật Pháp, bảo vệ Giáo Hội, Dân Tộc và Đạo Pháp nhờ vào chánh kiến và đạo đức của mình; phương tiện là Ngũ minh pháp, phương châm là lời đầu của Bản Hiến Chương của GHPGVNTN: ***“GHPGVNTN không đặt sự tồn tại của mình trong nguyên vị cá biệt mà đặt sự tồn tại của mình trong sự tồn tại của Dân tộc và nhân loại”***

Cũng thế, ***người Tại gia (vừa là HTr. GDPT) không đặt quyền lợi của mình trong nguyên vị cá biệt mà đặt quyền lợi cá nhân trong sự tồn tại của Đơn vị và Tổ chức.***

[Chúng ta nghĩ gì, làm gì và nói gì cũng phải trong chánh niệm tinh thức và cũng nhắm đến LỢI MÌNH LỢI NGƯỜI].

Tâm Minh

Loạt Truyện

Quảng Long

Trong sinh hoạt GDPT, khi Huỳnh Trưởng phát nguyện Thọ Cấp, phân nghi lễ có ba đặc tính chánh, nói lên tinh thần dân thân, đạo hạnh phải có của người huynh trưởng, thể hiện qua hình ảnh truyện “Vô Tận Đẳng”, ứng dụng tựa kinh Thủ Lăng Nghiêm và Tứ Hoàng Thệ Nguyên.

Vô Tận Đẳng

Ánh sáng của ngọn Vô Tận Đẳng khởi nguồn từ tuệ giác của Như Lai, ánh sáng biểu trưng ấy được quý Thầy cung thỉnh từ bàn Phật và truyền trao đến quý anh chị qua hệ cấp.... Tiếp nhận ánh sáng nhiệm màu này, quý anh chị tự nhận là sứ giả Như Lai, có sứ mạng duy trì và phát triển ngọn đèn chánh pháp bừng cháy mãi, hành sự theo khả năng để trao truyền lại cho thế hệ sau. Theo quan niệm thế gian, khi ngọn nến cháy hết nhiên liệu thì ánh sáng sẽ phải tắt theo luật nhân duyên tiếp thu năng lượng. Nhưng với Phật Pháp, theo Pháp môn “Vô Tận Đẳng” được đề cập trong kinh Duy Ma, phẩm thứ 4 nói về Bồ Tát, kinh văn trích đoạn đức Phật bảo Bồ Tát Trì Thế đi thăm bệnh ngài Duy Ma. Khi ngài Trì Thế ở trong tịnh thất bị Ma Vương cải trang Trời, khuấy phá bằng cách đem 12 ngàn Thiên Nữ hiến cho Ngài để xử dụng. Nhờ có Duy Ma Cật xuất hiện kịp thời mà ngài Trì Thế được hóa giải. Ma Vương phải miễn cưỡng trao toàn thể 12 ngàn Thiên Nữ cho ngài hóa độ. Các Thiên Nữ nhờ đó phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, ngộ được các pháp vui để tự vui, không vui theo ngũ dục, vui thương tin Phật, vui nghe pháp, vui cúng dường tăng, vui lợi ích chúng sanh, vui mở rộng tâm bồ đề, vui với chánh pháp, vui tu vô lượng đạo phẩm...”

Khi Ma Vương xin cho các Thiên Nữ được trở về. Các Thiên Nữ xin gặp Duy Ma và nhờ ngài chỉ dạy cho họ phải làm gì ở ma cung? Nhân đó ngài Duy Ma Cật dạy cho họ pháp môn “VÔ TẬN ĐẲNG”. Chính pháp môn này dù ở trong

cõi vô minh, đất của Ma Vương vẫn có thể dùng để hướng dẫn và chuyển hóa họ phát tâm mong cầu giải thoát.

Ngũ Trước Ác Thế Thệ Tiên Nhập

Tiếp nhận ánh sáng **vô tận đẳng** thì chính anh chị đã là một điểm sáng. Điểm sáng này hòa hợp với hằng hằng lớp lớp ánh sáng khác để thể hiện tinh thần Bồ Tát Đạo. Xung phong vào cõi đời đầy khổ đau để cứu độ tất cả mọi loài. Đây cũng là hạnh nguyện Tự Giác, Giác Tha, Giác Hạnh Viên Mãn mà người huynh trưởng GDPT noi gương Tôn Giả A Nan đồng mãnh tuyên thệ “**ngũ trước ác thế thệ tiên nhập**”. Cõi ngũ trước ác thế phải có ánh sáng từ ngọn Vô Tận Đẳng bừng chiếu liên tục và năng lượng là Hạnh Tinh Tấn, Đại Hùng, Đại Lực, Đại Từ Bi.

Tứ Hoàng Thệ Nguyên

Và khi đã bước vào đời ngũ trước ác thế với mục đích phát huy ánh sáng giải thoát thì không thể bỏ sót một chúng sanh nào mà phải cứu độ tất cả, theo **Bốn lời phát nguyện rộng lớn**:

“Chúng sanh không số lượng, thệ nguyện đều độ khắp”

“Phiền não không cùng tận, thệ nguyện đều dứt sạch”

“Pháp môn không kể xiết, thệ nguyện đều tu học”

“Phật đạo không gì hơn, thệ nguyện được viên thành”.

Vâng, con đường theo Phật không còn gì hơn, anh chị em chúng ta hãy cùng thệ nguyện và quyết được viên thành, để cùng gìn giữ ngọn Vô tận đẳng tục diệm mãi mãi.

LỄ TRUYỀN ĐĂNG TỤC DIỆM & PHÁT NGUYỄN THỌ CẤP

ngày 24-7-2011

HTr. **TÂM BẠCH** - TRẦN HUYỀN ĐAN

HTr. **NGUYỄN TRÍ** - NGUYỄN THỊ DIỆU HẠNH

HTr. **NHƯ LIÊN** - TRẦN HỒNG

HTr. **DIỆU HUỆ** - NGUYỄN THỊ KIM HỒNG

HTr. **THỊ TRỰC** - VÕ VĂN CHÁNH

HTr. **QUẢNG LONG** - TRẦN QUỐC HƯNG

Trại Huyền Quang 2
do BHD GDPT Âu Châu tổ chức
lồng trong khóa Phật Pháp Âu Châu kỳ 23
tại Wieselburg Áo Quốc
từ ngày 22 đến 31 tháng 7 năm 2011

Đạo từ của Thầy TVT

Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN ÂC

Xuất phát từ Châm Ngôn BI TRÍ DŨNG và luôn luôn lấy năm hạnh TINH TẤN, TRÍ HUỆ, TỪ BI, HỖ XẢ, THANH TỊNH làm phương châm nên GDPT là một tổ chức Tu Học rất có quy củ, luôn luôn dẫn dắt nhau trong tình thương bao la đối với các thế hệ đàn em, từ tinh thần trách nhiệm của những bậc đàn anh, đàn chị cũng như sự quan tâm sâu sắc trước những thăng trầm của Giáo Hội, mà quý vị trong nhiều năm tháng qua đã đóng góp thật nhiều tâm sức, làm viên gạch nối liền với các thế hệ trẻ, đoàn sinh của GDPT và chư tôn đức trong Giáo Hội.

Quý vị đã phát hạnh nguyện lớn, đưa bờ vai mình ra để nhận lãnh trách nhiệm trọng đại nhằm xây dựng lại, duy trì và phát triển sự sinh hoạt của Gia Đình Phật Tử tại Hải Ngoại này.

Lật lại những trang kinh điển, Đức Phật đã đưa ra rất nhiều những hình ảnh đại từ đại bi của chư vị Bồ tát tượng trưng cho nhiều thế hệ. Hình ảnh một Thắng Man Phu Nhân từ hoà như người Mẹ, hình ảnh một Duy Ma Cật biểu trưng cho thế hệ lão thành, hình ảnh một Thiện Tài Đồng Tử đại diện cho thế hệ thanh thiếu niên tâm thành dốc lòng cầu đạo. Phật giáo đã đưa ra nhiều hình ảnh tiêu biểu của mọi giai tầng trong xã hội tích cực đóng góp trong cuộc sống. Nay quý vị cũng thế, phát nguyện thọ cấp, cũng như đang "học đòi" theo các tâm hạnh bồ tát dần thân phục vụ Giáo Hội, làm cuộc đời thêm thăng hoa, thêm tươi sáng. Ấy cũng nương theo con đường cao cả đó, chính là góp phần vào việc dựng xây đạo pháp và dân tộc.

Với tư cách Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên của GHPGVNTN Âu Châu, tôi tán thán việc làm của quý anh chị em và sẽ nhiệt tình giúp đỡ trong mọi khả năng.

*Thân chào Tinh Tấn
Tỳ Kheo Thích Thông Trí*

Cảm Niệm Hiệp Kỳ (2011)

Nam mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật!
Chí tâm đánh lễ chư giác linh và hương linh,
Kính bạch chư Tôn đức
Kính thưa quý anh chị em Lam viên

Hôm nay nhân khóa Tu Học Phật Pháp Thường Niên, lần thứ 23 do Giáo Hội PGVNTN Âu Châu tổ chức tại thành phố Wieselburg Áo Quốc và trại Hạp Bạn Huyền Quang 2 do BHD GDPT Âu Châu kết hợp, lòng trong khóa Tu Học. Một tiết mục sinh hoạt tâm linh: Hiệp Kỳ Tưởng Niệm Thâm Ân Thầy Tổ, Thánh tử đạo, Sáng lập viên, Huynh Trưởng các cấp, mọi ngành... đã dày công khai sáng, bảo vệ duy trì và phát triển tổ chức GDPTVN được ôn cố lại.

Khởi thủy Tổ chức mang những tên như Gia Đình Phật Hóa Phổ, Phật Học Đức Dục, Đồng Ấu Phật Tử, có tính cách địa phương, cục bộ, một đại hội được triệu tập nhân lễ Phật Đản năm 1951 tại chùa Từ Đàm (Huế) đổi thành danh xưng Gia Đình Phật Tử.

GDPT phát triển nhanh chóng vào Sài Gòn ra Hà Nội, lan khắp toàn quốc, từ thành thị đến thôn quê, để rồi theo vận nước, sau năm 1975 trôi giạt đến gần khắp năm Châu, đâu đâu cũng nghe biết đến Tổ Chức Gia Đình Phật Tử. Sự phát triển không phải ngẫu nhiên mà nhờ những vị sáng lập viên, những anh chị truyền thừa đã biết ứng dụng Đem Đạo Vào Đời, áp dụng triệt để tinh thần BI TRÍ DŨNG, lấy Pháp Môn Lục Hòa đối xử trong mọi sinh hoạt. Và điều kiện tiên quyết là chấp hành nghiêm chỉnh **Hiếu đạo, Nhớ ơn, lấy Thân Giáo** làm gương mẫu.

Nhìn lại quá trình, thoát tiên GDPT có 3 ngành: Đồng, Thiếu, Thanh. Nhưng vì muốn dạy các em những điều thiết thực trong bước đầu vào Tổ Chức, nên ngành Đồng được thay tên Oanh Vũ, lấy gương Hiếu Hạnh của chim này theo Kinh điển, làm nền tảng khích động tuổi trẻ. Là loài chim mà còn biết Hiếu đạo, tìm tha từng hạt thóc về nuôi dưỡng cha mẹ bị mù lòa. Thậm chí khi bị sa lưới, bị bắt, Oanh Vũ biện bạch do lòng hiếu thảo mà hành động. Nhờ đó Oanh Vũ được tha mà còn cảm hóa được Trưởng Giả, phát tâm đại bi, nguyện cúng dường tất cả chúng sanh.

Với ngành Thiếu Thanh vào Đoàn, đã phải học qua Tứ Ân để báo đáp trọng ân của Cha Mẹ, Tam Bảo, Nhân quần xã hội, Tổ quốc... Ngoài xã hội luôn luôn ứng dụng tinh thần BI TRÍ DŨNG dần thân, nhập thế cứu đời.

Ứng dụng những điều Tu Học, Tổ chức GDPT, noi gương đức Mục Kiền Liên, lấy Lễ Vu Lan làm mùa Báo Hiếu. Lễ Hiệp Kỳ Tưởng Niệm Thâm Ân Tiền Bối hôm nay là kết tinh của **60 năm Tổ chức chánh thức mang danh hiệu GDPT và 20 năm hình thành Đơn vị GDPT Âu Châu**, bao nhiêu tâm nguyện của những bậc đàn anh, đàn chị, đàn em hiện đang dần thân trên bước đường tiếp nối sự nghiệp của tiền nhân, từ Mỹ Châu xa xôi, bên kia bờ Đại Tây Dương, từ khắp các quốc gia thuộc Châu Âu đều có đại diện quy tụ về đây, đồng nguyện thấp nén hương lòng, chung hòa với niềm tôn kính và tri ân, trước lễ đài, xin bái tạ chư giác linh và hương linh tiền bối.

Kính đánh lễ.
-Chí Pháp-

LÈO LÁI CON THUYỀN TỔ CHỨC

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ÂU CHÂU

Ngày 18 tháng 07 năm 1990, trong khuôn viên khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ II, GHPGVNTN – Âu Châu được chính thức thành lập nhằm nối tiếp Giáo Hội truyền thống tại quê nhà. Một năm sau, tại Đan Mạch, trong khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ III, Giáo Hội đã mời dự phiên họp gồm những Huynh trưởng đang cầm đoàn tại một số quốc gia nhằm thành lập một cơ cấu lãnh đạo chung cho GĐPTVN tại Âu Châu. Phiên họp bắt thành vì con số hiện diện không tiêu biểu cho tập thể áo Lam tại Âu Châu. Phiên họp được đề nghị dời lại hai tuần sau, 28 tháng 07 năm 1991, tại thành phố Hannover, nhân lễ khánh thành chùa Viên Giác (Đức quốc). Lần này Huynh trưởng tập họp đông đủ hơn, gồm quý anh chị của các nước: Đức, Bỉ, Hòa Lan và có sự biểu đồng tình bằng thư của các nơi khác như Na Uy, Đan Mạch và Thụy Sĩ. Phiên họp biểu quyết thành lập:

BAN ĐIỀU HÀNH LÂM THỜI GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM ÂU CHÂU

Ban thường Vụ các nhiệm kỳ

1991-1993 Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai
Phó Trưởng Ban Nội Vụ: Huynh Trưởng Tâm Đức, Lê Đình Phúc
Phó Trưởng Ban Ngoại Vụ: Huynh Trưởng Huệ Kha, Khuru Thêm Đồng
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Tâm Ngọc, Lê Giao

1993-1996 Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai
Phó trưởng Ban Nội Vụ: Huynh Trưởng Chí Pháp, Nguyễn Thanh Quang
Phó trưởng Ban Ngoại Vụ: Huynh Trưởng Huệ Kha, Khuru Thêm Đồng
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Tâm Ngọc, Lê Giao
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Minh Trí, Nguyễn Chánh Lý
Thủ Quỹ: Huynh Trưởng Tâm Bạch, Trần Huyền Đan

1996-1999 Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai
Phó trưởng Ban Nội Vụ: Huynh Trưởng Chí Pháp, Nguyễn Thanh Quang
Phó trưởng Ban Ngoại Vụ: Huynh Trưởng Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Tâm Ngọc, Lê Giao
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Minh Trí, Nguyễn Chánh Lý
Thủ quỹ: Huynh Trưởng Huệ Kha, Khuru Thêm Đồng

1999-2002: Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Huệ Kha, Khuru Thêm Đồng
Phó Trưởng Ban: Huynh Trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Minh Trí, Nguyễn Chánh Lý
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Diệu Hồng, Cam Thị Hằng Nga
Thủ quỹ: Huynh trưởng Tâm Cừ, Trương Tôn Châu

2002-2005: Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Chí Pháp, Nguyễn Thanh Quang
Phó Trưởng Ban: Huynh Trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Tâm Ngọc, Lê Giao
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Từ Đường, Hồ Thị Kim Hiếu
Thủ quỹ: Huynh Trưởng Tâm Cừ, Trương Tôn Châu

2005-2008 Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
Phó trưởng Ban: Huynh Trưởng Phúc Tâm, Ngô Đình Trí
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Quảng Long, Trần Quốc Hưng
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Từ Đường, Hồ Thị Kim Hiếu
Thủ quỹ: Huynh Trưởng Diệu Huệ, Nguyễn Thị Kim Hồng

2008-2012 Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu

Trưởng Ban: Huynh Trưởng Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
Phó trưởng Ban: Huynh Trưởng Phúc Tâm, Ngô Đình Trí
Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Quảng Long, Trần Quốc Hưng
Phó Tổng Thư Ký: Huynh Trưởng Từ Khoa, Vũ Ngọc Châu
Thủ quỹ: Huynh Trưởng Diệu Huệ, Nguyễn thị Kim Hồng

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT – ÂU CHÂU

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TRÊN THẾ GIỚI

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI

BAN HƯỚNG DẪN GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ÂU CHÂU

BI - TRÍ - DŨNG

VPBHD Johanniterhof 5 - 3544 NG - Utrecht - The Netherlands Email: btv_gdptvnac@yahoo.com

Số: 0812-027/HDÂC/TB/TT

Thông Tư

Đề mục: Năm 2011, kỷ niệm Chu niên 20 năm BHD GDPTVN tại Âu Châu.

Tham chiếu: Biên bản phiên họp thường niên tháng 07/2010 của BHD GDPTVN Âu Châu.

Năm 2011, sẽ là năm đánh dấu 20 năm thành lập của Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Âu Châu. Từ cuối thập niên 80 của thế kỷ 20, nhiều đơn vị áo Lam đã bắt đầu bám đất sinh hoạt vững chắc tại các địa phương và từ đó làm nền tảng để hình thành lên một Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Âu Châu. Thể hiện tinh thần đoàn kết của những chiếc áo Lam trên Âu Châu, sau nhiều nỗ lực Ban Hướng Dẫn “trung ương” GDPTVN Âu Châu ra đời vào năm 1991. Kể từ năm đó, trôi theo dòng thời gian nhiều sự kiện thăng trầm của BHD, của các đơn vị đã được ghi lại trong ký ức.

Trong chiều hướng “ôn cố tri tân”, ôn chuyện cũ để vững bước tiến về tương lai, BHD GDPTVN tại Âu Châu sẽ tổ chức:

Lễ Chu Niên: Nhằm kỷ niệm 20 năm hiện hữu và hành hoạt của Ban Hướng Dẫn GDPTVN trên địa bàn Âu Châu. Buổi lễ sẽ do BHD Âu Châu chịu trách nhiệm và Huynh trưởng Nguyễn Hòa, Phạm Phước Thuận đảm trách điều hành.

Trai họp ban toàn châu: BHD GDPTVN được hình thành với mục đích thể hiện tình đoàn kết giữa các đơn vị địa phương, tạo tình tương thân, tương trợ. Tình thân ấy có được keo sơn không là do ở yếu tố con người. Nhân kỷ niệm thành lập 20 năm của BHD, trại họp ban toàn châu được tổ chức để “kết nối tình Lam”, anh chị em Lam viên trên Âu Châu sẽ có những ngày đêm quây quần, chung sống bên nhau. Cùng chia sẻ những nỗi buồn niềm vui trong sinh hoạt của những năm tháng đã qua, gom góp những hành trang quý giá cho tương lai. Để cùng nhau sách tấn, chung vai đưa con thuyền Lam vững chãi đi lên. Quyết định về thành phần BQT sẽ được ban hành trong nay mai.

Kỷ yếu Chu Niên: Thực hiện một tập kỷ yếu nhằm ghi lại những thành quả, sự kiện đáng nhớ xuyên suốt 20 năm qua. BHD Âu Châu chịu trách nhiệm, Huynh trưởng Ủy Viên Báo Chí Tâm Hùng - Nguyễn Lê Tuấn đảm trách thực hiện.

Những chi tiết cho công việc được nêu trên đây sẽ được các ủy viên, huynh trưởng nhận sự ủy nhiệm của BHD, phụ trách thực hiện và sẽ có văn thư thông báo đến quý Ban Hướng Dẫn và các đơn vị trong thời gian tới.

Theo dự tính sẽ tổ chức lòng trong khuôn viên Khóa Phật Pháp mùa hè của GHPGVNTN Âu Châu, do đó địa chỉ và thời gian chính thức sẽ được thông tin ngay khi nhận được thông báo từ Giáo Hội. Xin quý Ban Hướng Dẫn, quý GDPT dành thời gian vào cuối tháng 7 và đầu tháng 8 như mọi năm.

BHD GDPTVN Âu Châu kính mong quý BHD, đơn vị khi nhận được văn thư, thông báo của các ủy viên, các huynh trưởng đặc trách công việc, hoan hỷ tích cực tiếp tay hỗ trợ.

Kính chào tinh tấn,

Phật lịch 2554

Âu Châu, ngày 05 tháng 01 năm 2011

Trưởng Ban

Tam Bạch Trần Huyền Đan

Bản sao kính gửi:

- TT. Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN-AC
- Ban Hướng Dẫn GDPTVN Hải Ngoại
“**Kính thăm tường**”
- Ủy viên và phụ tá BHD GDPTVN Âu Châu
“**Để theo dõi và đôn đốc**”
- Các huynh trưởng trách nhiệm
“**Kính tường hành**”

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT – ÂU CHÂU

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TRÊN THẾ GIỚI
GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI

BAN HƯỚNG DẪN GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ÂU CHÂU

BI - TRÍ - DŨNG

VPBHD Johanniterhof 5 - 3544 NG - Utrecht - The Netherlands Email: btv_gdptvnac@yahoo.com

Số: 0812-028/HDÁC/TB/QD/BT

QUYẾT ĐỊNH

V/v: Thành lập Ban quản trại Trại Họp Bạn HUYỀN QUANG II

- Chiếu nội quy GDPTVN tại Âu Châu chung quyết ngày 30-07-1993 tại thành phố Amiens (Pháp Quốc), tu chính lần thứ 3 vào ngày 26-07-2008 tại Amiens, Pháp quốc.
- Thẻ theo biên bản công cử thành phần BHD GDPTVN Âu Châu ngày 20-08-2008, về việc công bố thành phần BHD GDPTVN Âu Châu, nhiệm kỳ 2008-2012.
- Thẻ theo biên bản phiên họp thường niên tháng 07/2010 của BHD GDPTVN Âu Châu.

Nhằm kỷ niệm 20 năm thành lập và hành hoạt của tổ chức áo Lam trên địa bàn Âu Châu, tại phiên họp thường niên của BHD GDPTVN Âu Châu vào ngày 25 tháng 07 năm 2010, Ban Hướng Dẫn đã đồng thuận về việc mở trại họp bạn cho toàn thể Lam viên sinh hoạt trên địa bàn Âu Châu. Nay BHD GDPTVN Âu Châu thông tin liên quan trại họp bạn đến các Ban Hướng Dẫn quốc gia, các đơn vị trực thuộc với những chi tiết như sau:

- Tên trại : HUYỀN QUANG II
- Địa điểm : Lồng trong khuôn viên khóa tu học Phật Pháp Âu Châu lần 23
- Thời gian : 5 ngày, 5 đêm
5 ngày đầu của khóa tu học Phật Pháp Âu Châu.
Sau đó quý Lam viên có thể ghi danh tu học những ngày còn lại của khóa Giáo lý.

Thành phần Ban Quản Trại

- Tinh thần trại : Ban Cố Vấn GDPTVN Âu Châu
- Trại trưởng : Htr. Phúc Tâm, Ngô Đình Trí
- Trại phó : Htr. Thị Thiện, Phạm Công Hoàng
- Thư ký : Htr. Từ Khoa, Vũ Ngọc Châu
Htr. Diệu Hồng, Cam Thị Hằng Nga
- Thủ quỹ : Htr. Diệu Huệ, Nguyễn Thị Kim Hồng
- Đời sống trại : Htr. Quảng Long, Trần Quốc Hưng
Htr. Nguyễn Bình, Trần Văn Thái
- Họa Mi trại : Htr. Minh Lý, Phạm Phú Minh
- Kỷ luật trại : Htr. Tâm Cừ, Trương Tôn Châu
- Tiểu trại ngành Thanh : Htr. Thị Hiện, Nguyễn Hữu Lộc (UV ngành Thanh)
- Phụ tá : Htr. Thiện Tâm, Trần Quốc Thành,
Htr. Diệu Vượng, Vũ Thị Ngọc Tuyền
- Tiểu trại ngành Thiếu : Htr. Phúc Tâm, Ngô Đình Trí (UV ngành Thiếu)
- Phụ tá : Htr. Tâm Tịnh, Nguyễn Hương Giang,
Htr. Mỹ Tiên, Vũ Mỹ Linh,
Htr. Như Thảo, Lê Thị Minh Loan
Htr. Diệu Tịnh, Văn Thị Kiều Thanh
- Yểm trợ : Đơn vị địa phương
- Ban Bảo Trợ : Htr. Tâm Cừ, Trương Tôn Châu
Htr. Nguyễn Hòa, Phạm Phước Thuận
Htr. Minh Hiền, Lê Vinh
- Thành phần tham dự : Đoàn viên thuộc các Ngành trong GDPT.
Mời các Ban Bảo Trợ, quý ân nhân của tổ chức và phụ huynh đoàn sinh.
- Ghi danh : Đơn vị địa phương lập danh sách gửi về BHD trực thuộc.

Kính chào tinh tấn,

Phật lịch 2554

Âu Châu, ngày 05 tháng 01 năm 2011

Trưởng Ban

(Signature)
Tam Bạch Trần Huyền Đan

Bản sao kính gửi:

- TT. Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN-AC
- BHD QG, GDPT liên hệ
- Các huynh trưởng trách nhiệm
“Kính tường hành”

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT – ÂU CHÂU

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TRÊN THẾ GIỚI

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI

BAN HƯỚNG DẪN GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ÂU CHÂU

BI - TRÍ - DŨNG

VPBHD Johanniterhof 5 - 3544 NG - Utrecht - The Netherlands Email: btv_gdptvnac@yahoo.com

Số: 0812-032/HDÁC/TB

Thư mời

V/v: Lễ Chu niên 20 năm BHD Âu châu

Kính bạch Quý Thầy, Cô,
Kính thưa Quý Anh, Chị Huynh trưởng,
Các Anh Chị Em Lam viên thân mến,

Hai mươi năm là một thế hệ, theo tuổi đời, 20 năm là một khoảng thời gian đủ để một con người lớn mạnh, trưởng thành một cách chín chắn trong mọi hoạt động tư duy và xử thế của mình. Tuy thế gian pháp chấp nhận tuổi 18 là tuổi trưởng thành về mọi hành vi pháp lý, nhưng thật sự trong kiếp nhân sinh, tuổi 20 mới đủ chứng chạc để định vị con người trong quần thể.

Bước vào năm 2011, Ban Hướng Dẫn Âu châu vừa tròn 20 năm tuổi, một mốc tuổi của một thanh niên trẻ trung, năng hoạt. Nhưng thực sự đã 20 năm qua, Ban Hướng Dẫn Âu châu đã phải trải qua không biết bao nhiêu thăng trầm. Tuy là lứa tuổi thanh niên trẻ trung, thực tế ở tuổi 20 này, GĐPT Âu châu đang đương đầu với đầy khó khăn từ trong đến ngoài. Nhưng nhờ sự thương yêu nồng nhiệt của Quý Thầy Cô, sự tận tình hy hiến của quý anh cô vẫn cao tuổi, sự quyết tâm vượt khó của tất cả huynh trưởng trẻ, Ban Hướng Dẫn Âu châu cùng toàn thể Anh Chị Em Lam viên tại Âu châu vẫn đứng vững cùng Giáo hội Âu châu, vượt qua mọi sóng gió để Tung Bay như một Oanh Vũ, để Chánh Thiện như một Thiếu niên, để Trung Trực như một Thanh niên và để Tín Lực vững chãi như một Huynh trưởng.

Kính bạch Quý Thầy, Cô,
Kính thưa Quý Anh, Chị Huynh trưởng,
Các Anh Chị Em Lam viên thân mến,

Được sự chấp thuận của Chư Tôn giáo phẩm trong Hội đồng Điều hành GHPGVNTN Âu châu, và nhằm cùng cố, duy trì mọi sinh hoạt của GĐPT VN tại Âu châu đã trở thành truyền thống cao đẹp từ bao năm nay. Ban Hướng Dẫn GĐPT VN Âu châu xin:

- 1 Kính mời quý chư tôn Hòa thượng, Thượng tọa, Đại Đức, Tăng Ni, các Thầy, Cô Cổ vấn Giáo hạnh đã gần bó ít nhiều với tổ chức Lam viên chúng con trước đây;
- 2 Kính mời quý đàn Anh, đàn Chị trong các Ban Hướng Dẫn GĐPT VN trên Thế Giới, BHD Hải ngoại, BHD Gia Nã Đại, BHD Hoa Kỳ, BHD Úc Đại Lợi, đã từng dìu dắt đàn em từ trong nước ra đến hải ngoại;
- 3 Kính mời quý Bác Gia trưởng, quý bác trong Ban bảo trợ, quý Anh trong Ban Cổ vấn, các Anh, Chị huynh trưởng thâm niên đã ít nhiều gần bó một phần cuộc đời mình với tổ chức GĐPT VN tại Âu châu;
- 4 Thân mời quý anh chị em huynh trưởng cùng đoàn sinh các cấp, các ngành đang sinh hoạt trong địa hạt Âu châu;
- 5 Thân mời các Huynh trưởng, các em đoàn sinh đã sinh hoạt, nay vì một lý do nào đó đã tạm ngưng sinh hoạt;

Hãy về tham dự cùng chúng con, chúng em, chúng tôi:

- ❖ Lễ Khai Mạc trại họp bạn (ngày 23 tháng 7)
- ❖ 06 giờ 00 Lễ Thọ Cáp Tản, Tín và Tập.
- ❖ 10 giờ 00 Lễ Hiệp Kỳ
- ❖ 15 giờ 00 Lễ Kỷ niệm Chu niên lần thứ 20 của Ban Hướng Dẫn GĐPT VN Âu châu

Ba buổi lễ sẽ được long trọng tổ chức trong ngày Chủ Nhật, 24 tháng 7, lồng trong:

- ❖ Trại Họp bạn Huyền Quang 2 (23 - 7 đến hết ngày 27-7)

Trại được tổ chức trong khuôn viên:

- ❖ Khóa Giáo lý Âu châu lần thứ 23 tại Áo quốc kể từ ngày 22 tháng bảy đến 31 tháng bảy tại:

Messe Wieselburg
Volksfestplatz 3
3250 Wieselburg
Austria

Sự hiện diện của Quý Chư Tôn Đức, của Quý Bác, Quý Anh Chị, và các anh chị em sẽ là một niềm khích lệ lớn lao cho tổ chức Áo Lam tại Âu châu. Mà qua đó chúng con, chúng em, chúng tôi sẽ vững tiến hơn về mặt tinh thần trên con đường giáo dục mà tổ chức đã vạch ra.

Trân trọng kính mời.

Nam mô Bổn Sư Thích ca Mâu Ni Phật
T/m Ban Hướng Dẫn GĐPTVN Âu châu

Trưởng Ban

Tâm Bạch Trần Huyền Đan

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT – ÂU CHÂU

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TRÊN THẾ GIỚI

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI

BAN HƯỚNG DẪN GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM TẠI ÂU CHÂU

BI - TRÍ - DŨNG

VPBHD Johanniterhof 5 - 3544 NG - Utrecht - The Netherlands Email: btv_gdptvnac@yahoo.com

Số: 0812-028/HDÂC/TB/QD/BT

QUYẾT ĐỊNH

V/v: Bổ túc thành phần Ban Quản Trại Hợp Bạt HUYỀN QUANG II

- Chiếu nội quy GĐPTVN tại Âu Châu chung quyết ngày 30-07-1993 tại thành phố Amiens (Pháp Quốc), tu chính lần thứ 3 vào ngày 26-07-2008 tại Amiens, Pháp quốc.
- Thẻ theo biên bản công cử thành phần BHD GĐPTVN Âu Châu ngày 20-08-2008, về việc công bố thành phần BHD GĐPTVN Âu Châu, nhiệm kỳ 2008-2012.
- Thẻ theo biên bản phiên họp thường niên tháng 07/2010 của BHD GĐPTVN Âu Châu.
- Thẻ theo quyết định của BHD GĐPTVN Âu Châu số văn thư 0812-028/HDÂC/TB/QD ký ngày 05 tháng 01 năm 2011.

Nhằm tăng cường nhân sự điều hành cho các chương trình của trại thêm phong phú, Ban Hướng Dẫn đã đồng thuận bổ túc thành phần Ban Quản Trại với các huynh trưởng dưới đây:

Trại phó	: Htr. Thị Thiện Phạm Công Hoàng
Đời sống trại	: Htr. Nguyễn Bình Trần Văn Thái
Phụ tá ngành Thanh	: Htr. Thiện Tâm Trần Quốc Thành
Phụ tá ngành Thiếu	: Htr. Tâm Tịnh Nguyễn Hương Giang
	: Htr. Diệu Tịnh Vân Thị Kiều Thanh
	: Htr. Mỹ Tiên Vũ Mỹ Linh
	: Htr. Như Thảo Lê Thị Minh Loan

Kính chào tinh tấn,

Phật lịch 2555

Âu Châu, ngày 16 tháng 07 năm 2011

Trưởng Ban

Tâm Bạch Trần Huyền Đan

Bản sao kính gửi:

- TT. Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN-AC
- Ủy viên và phụ tá BHD GĐPTVN Âu Châu
“**Để theo dõi và đôn đốc**”
- Các huynh trưởng trách nhiệm
“**Kính tường hành**”

CÁC TRẠI HUẤN LUYỆN HUYNH TRƯỞNG

Hành trình của một người Huynh trưởng Gia Đình Phật Tử khởi đầu từ trại sơ cấp Lộc Uyển, rồi từng bậc tiến lên A Dục, Huyền Trang và cuối cùng là Vạn Hạnh. Tại Âu Châu, từ khi quý anh, chị niên trưởng lên kế hoạch thành lập Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Âu Châu hoặc do BHD đảm trách tổ chức hay do các BHD quốc gia, đơn vị địa phương tổ chức với sự tham gia của BHD ÁC, liệt kê theo thời gian gồm các trại sau đây:

Những trại huấn trước khi BHDTU GDPTVN ÁC hình thành.

Tháng 07 năm 1986:

Trại Lộc Uyển tại Joinville-le-Pont.

- BQT gồm có Thầy Cố vấn Giáo hạnh Thích Trí Sáng, bác Gia trưởng Minh Giác, Nguyễn Chí Hiệp và anh Thiện Phương, Ngô Mạnh Dũng
- trại sinh lúc đó gồm có anh Phúc Tâm, Ngô Đình Trí (cùng 3 Huynh trưởng Linh Sơn vùng Paris) 1 huynh trưởng của GDPT Linh Sơn ở Bỉ quốc) và 5 đoàn sinh GDPT Linh Phong (Diệu Huệ, Nguyễn Thị Kim Hồng, 2 HTr. Trần Văn Thoại, Phạm Hải Triều, và 2 đoàn sinh Trần Nguyên Đức, Phạm Bảo Thắng)

- Các Trại sinh của Linh Sơn đã tham dự trại này, đến ngày hôm nay chỉ còn có 1 mình anh Phúc Tâm còn sinh hoạt và bác Gia trưởng.
- Các Trại sinh của Linh Phong đã tham dự trại này, đến ngày hôm nay thì có chị Diệu Huệ còn sinh hoạt.

Tháng 07 năm 1988:

Liên trại A Dục - Lộc Uyển tại Tùng Lâm Linh Sơn - Pháp Quốc.

- BQT gồm có Thầy Cố vấn Giáo hạnh Thích Trí Sáng, bác Gia trưởng Minh Giác, Nguyễn Chí Hiệp và các anh Thiện Phương, Ngô Mạnh Dũng, anh Huệ Kha, Khưu Thêm Đông (Bỉ quốc), anh Phú Hào Đỗ Văn Hùng (Đức quốc)
- Trại sinh A Dục lúc đó gồm có anh Phúc Tâm, chị Diệu Huệ, và 2 Huynh trưởng của Linh Phong
- Trại sinh Lộc Uyển gồm có các Huynh trưởng của GDPT Linh Sơn Limoges, và 2 HTr. của GDPT Linh Phong (Minh Trí, Nguyễn Thành Phụng và Minh Đạo, Huỳnh Lai Hưng)
- Các Huynh trưởng của Linh Sơn đã tham dự trại này, đến ngày hôm nay chỉ còn có 1 mình anh Phúc Tâm còn sinh hoạt và bác Gia trưởng.

- Các Trại sinh của Linh Phong đã tham dự trại này, đến ngày hôm nay thì có chị Diệu Huệ và anh Minh Trí còn sinh hoạt.

Từ 20 đến 22-01-1989:

Trại Lộc Uyển - Giai đoạn 1, Hannover Đức Quốc.

Tổng số trại sinh tham dự là 35. Tổng số trại sinh trúng cách là 25.

Từ 28 đến 30-04-1989:

Trại Lộc Uyển - Giai đoạn 2, Nuernberg Đức Quốc.

Tổng số trại sinh tham dự là: 25. Tổng số trại sinh trúng cách là 22.

Từ 15 đến 17-11-1991:

Liên trại Lộc Uyển – A Dục I Hannover Đức Quốc

Nhiều HTr. từ các quốc gia bạn Bỉ, Pháp, Hòa Lan, Na Uy, Đan Mạch, đã mang đoàn sinh đến tham gia trại cũng như tham gia hỗ trợ trong BQT như HTr. Chí Pháp, HTr. Tâm Ngọc (Hòa Lan) HTr. Huệ Kha (Bỉ Quốc) HTr. Tâm Đức (Na Uy) Thụy Sĩ không có Huynh trưởng nhưng có trại sinh đến tham dự.

Lòng trong Đại Hội HTr GDPTVN lần I, Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh niên đã triệu tập buổi họp với sự tham dự của quý Huynh trưởng từ các nước nói trên cùng năm anh chị HTr. BHTTU của ĐQ: HTr. Tâm Cừ, HTr. Thị Lộc, HTr. Thiện Căn, HTr. Thị Chon và HTr. Tâm Bạch. BHDTU GDPT VN Âu Châu được thành lập. HTr. Thị Lộc được bầu làm Trưởng Ban.

Những trại huấn luyện từ khi BHDTU GDPTVN tại ÁC hình thành

Từ 17 đến 20-4-1992:

Trại Lộc Uyển, Troyes Pháp Quốc (BHDTU GDPT Âu Châu tổ chức)

Mục đích trại này là để thúc đẩy sức sống cho các GDPT tại Pháp do sự kêu gọi của Thượng Tọa Thích Minh Tâm (nay là Hòa Thượng), trưởng ban điều hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thông Nhất Âu Châu.

Đến từ Âu Châu gồm có: HTr. Chí Pháp, HTr. Thị Lộc, HTr. Huệ Kha, HTr. Tâm Bạch, HTr. Tâm Đức và HTr. Thị Nhơn.

Đặc biệt tại trại đã có sự viếng thăm của HTr. Thiện Phương, Ngô Mạnh Dũng (nay là Sư Chánh Đạo) từ các GDPT Giáo Hội Linh Sơn. Cuộc viếng thăm này đã kết hợp các GDPT tại Pháp và chứng minh được tinh thần bất khả phân của đoàn thể Áo Lam.

Nhờ sự gặp gỡ tại trại và tinh thần vươn lên của quý HTr. tại Pháp, BHD Pháp Quốc về sau ra đời và HTr. Thiện Phương là vị Trưởng Ban đầu tiên.

Từ 22 đến 31-7-1992:

Liên trại Lộc Uyển – A Dục I - Giai đoạn 3, Falli Holli Thụy Sĩ

Sau giai đoạn 2, Ban Huynh Trưởng Trung Ương nhường quyền tổ chức trại giai đoạn 3 cho BHD Âu Châu. Đây là giai đoạn cuối được tổ chức trong khuôn viên khóa tu học Phật Pháp Âu Châu lần thứ 4.

Trại nằm trên một ngọn núi cao thật đẹp và thơ mộng. Nhưng mảnh đất đẹp đó ngày nay đã không còn, mưa lũ đã cuốn đi sạch không còn để lại dấu tích, như một bức tranh Mạn Đà La trên cát đã được xóa đi.

Ban Quản Trại hùng hậu gồm có: Trại trưởng Tâm Cừ: HTr. Chí Pháp, HTr. Thị Lộc, HTr. Tâm Ngọc, Thiện Căn, HTr. Tâm Cừ, HTr. Huệ Kha, HTr. Tâm Bạch và có thêm quý HTr. Từ Pháp và HTr. Thiện Phương.

Những trại sinh từ A-Dục I này trở thành những HTr. nòng cốt tại Âu châu cần được nhắc tới như:

- Thị Hiện, Nguyễn Hữu Lộc, Trưởng Ban Hướng dẫn GDPT Đức Quốc nhiều nhiệm kỳ.
- Minh Trí, Nguyễn Chánh Lý, Tổng Thư Ký Ban Hướng dẫn Âu Châu nhiệm kỳ 1999-2002
- Từ Đường, Hồ thị Kim Hiếu, Phó Tổng Thư Ký BHD Âu Châu và Tổng Thư Ký BHD ĐQ trong nhiều nhiệm kỳ.
- Nguyên Hòa, Phạm Phước Thuận, HTr. nòng cốt tại Thụy Sĩ và hiện nay và là Ủy Viên Giáo Dục Tu Thư BHD GDPT VN Âu Châu.

Trại tổ chức trên đất Thụy Sĩ cũng là nhân duyên sinh hoạt của GDPT tại xứ này. GDPT Trí Thủ được BHDTU GDPT Âu Châu chính thức công nhận tại Niệm Phật Đường Trí Thủ, Bern vào Lễ Vu Lan.

Đa phần quý anh chị đã tham dự và trúng cách kỳ liên trại này cũng là những anh chị sẽ là trại sinh Huyền Trang I.

Từ 23 đến 31-7-1994:

Trại A Dục II Sint Truiden, Bỉ Quốc

Trại Ban Hướng Dẫn Âu Châu tổ chức trong khuôn viên khóa tu học Phật Pháp Âu Châu lần thứ 6.

Điều diễm phúc với trại sinh là được hân hạnh tiếp đón anh Tâm Trí, Tư Đồ Minh đến từ Canada. Hình ảnh chiếc áo Lam lần đầu tiên hội ngộ trên quê hương người thật vô cùng cảm động. Trại có địa thế rất thuận tiện để cắm lều và thực hiện trò chơi lớn. Một trong những điểm làm cho các trại sinh khó có thể quên được đó là không gian cuộc tử chiến thành Kalinka. Trò chơi lớn với bầu không khí căng thẳng như ngàn cân treo trên sợi tóc. Trại sinh có cơ hội phát huy tinh thần đồng đội, rèn luyện tính kiên nhẫn chịu đựng, quả cảm và tự chủ cao độ qua trò chơi. Nhiều anh chị khăn gói sẵn sàng, mất trắng suốt đêm chỉ vì nơm nớp lo sợ giấc tràn ngập kinh thành. Đối với Âu Châu thì có lẽ đây là trò chơi lớn đã để lại trong lòng trại sinh nhiều nhớ nhung nhất.

BQT: Trại Trưởng là HTr. Thị Lộc, HTr. Chí Pháp, HTr. Tâm Ngọc, HTr. Huệ Kha, HTr. Tâm Bạch, HTr. Tâm Cù, HTr. Tâm Đức, HTr. Quy Tâm và quý HTr. đã trúng cách trại A-Dục

1 như: HTr. Minh Trí, HTr. Thị Hiện, HTr. Nguyên Hòa.

Những trại sinh của A Dục II cần được nhắc đến như:

- Phúc Tâm, Ngô Đình Trí, phó Tr. Ban BHD Âu Châu từ 2005 đến nay.
- Từ Khoa, Vũ Ngọc Châu, phó tổng thư ký BHD Âu Châu từ 2008 đến nay
- Diệu Hồng, Cam Thị Hằng Nga, Ủy Viên Xã Hội BHD Âu Châu từ 2005 đến nay, đã từng nắm vai trò Tr.B BHD Pháp quốc 3 nhiệm kỳ liên tiếp.
- Nguyên Mãn, Nguyễn Đình Hưng, về sau đã tham gia liên tiếp trong BQT trại huấn luyện A-Dục, Trưởng ban BHD Đức Quốc nhiệm kỳ 2006-2009.
- Nguyễn Hoàng, Trương Minh hiện là Tổng Thư Ký BHD ĐQ.
- Thiện Hạnh, Võ Thị Mỹ là cặp bài trùng với HTr. Nguyên Mãn trong vai trò đời sống trại của các trại huấn luyện về sau.
- Minh Hiên, Lê Vinh, trưởng ban BHD GDPT PQ từ 2011 cho đến nay.
- Thiện Mỹ, Thái Văn Anh, phó Trưởng ban BHD Đức Quốc hiện nay.
- Tâm Ngọc, Lê Huyền Trang từng làm Ủy Viên Ngành Oanh và phụ tá cho Thư Ký UBQT HTr. Âu Châu.
- Diệu An, Nguyễn thị Mỹ Ngừ từng làm phụ tá Thư Ký UBQT HTr. Âu Châu.
- Thị Thiện Phạm Công Hoàng Ủy Viên HĐTN 2 nhiệm kỳ.

...

Tháng 11- 1994:

Trại Lộc Uyển - Giai đoạn I, Chùa Thiện Minh Pháp Quốc.

Ban Hướng Dẫn Trung Ương Pháp quốc tổ chức HTr. từ Ban Hướng Dẫn Trung Ương Âu Châu tham dự: HTr. Chí Pháp, HTr. Tâm Ngọc, HTr. Huệ Kha. Ngoài trại sinh tại Pháp còn có sự tham dự của trại sinh đến từ Pháp quốc và Hòa Lan.

Từ 14 đến 16-04-1995:

Trại Lộc Uyển - Giai đoạn I, Winterthur Thụy Sĩ

Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN Âu Châu tổ chức

Trại được dành cho quý anh chị em tại các GDPT Trí Thủ, Linh Phong và Tuệ Giác vì hoàn cảnh hoặc không xin được giấy phép nhập cảnh vào Pháp.

Tháng 07-1995:

Trại Lộc Uyển - Giai đoạn II, Tùng Lâm Linh Sơn Pháp Quốc

Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN Pháp Quốc

HTr. từ Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN Âu Châu tham dự:

BHD PQ: trại Lộc Uyển (giai đoạn 2) tại Tùng Lâm Linh Sơn vào tháng 07-1995. Huynh Trưởng BHD Âu Châu tham dự: HTr. Chí Pháp, HTr. Huệ Kha.

Hai anh đã khen ngợi kỹ thuật cũng như nội dung tổ chức của kỳ trại này “thật đúng mức và xứng đáng”. Kỷ niệm dành cho anh chị em trại sinh là những ngày mưa tầm tã, mưa cuốn trôi lều của trại sinh vào giữa khuya. Anh chị em lần lượt cứ từ lều này di tản rồi lại tới lều khác cuốn gói đi cả mấy trăm thước để được vào nhà nghỉ.

Từ 23 đến 29-12-1995:

Trại A Dục III, Oslo Na Uy - Ban Hướng Dẫn GDPTVN Âu Châu tổ chức

Do tổ chức tại Na Uy nên Trại Trưởng được trao cho Tr. Ban Hướng dẫn Trung Ương GDPTVN Na Uy là HTr. Tâm Đoan, Nguyễn Văn Cư (hiện nay là Đại Đức Như Tâm). Những HTr. đến từ Âu Châu: HTr. Huệ Kha, HTr. Chí Pháp, HTr. Tâm Ngọc, HTr. Thị Lộc, HTr. Tâm Bạch, HTr. Thiện Hạnh.

Trại qui tụ được 27 trại sinh của các nước Đức, Na Uy, Đan Mạch và Phần Lan.

Trên chuyến máy bay đến vùng tuyết lạnh Ban Quản Trại thì thăm “Mình đang làm việc trồng Sen trên tuyết”.

Trại trường với không gian trừ 20°C nhưng tinh thần trại cao độ. Mỗi ngày trại sinh đi kinh hành trên tuyết, quanh bàn thờ được chính mỗi đội đã dựng lên giữa trời. Bước chân nhẹ nhàng với tiếng niệm Phật đầy tín tâm đã tạo một nội lực vô cùng đồng mãnh. Cho nên không gì ngạc nhiên khi hai trại sinh ngày nào với đôi giày mùa thu vì không kịp chuẩn bị, đi kinh hành trên tuyết lạnh nay đã là hai vị Thầy đức độ của Đức Quốc. Đó là Thầy Hạnh Giới (nay trụ trì chùa Viên Giác, Hannover Đức quốc) và thầy Hạnh Giả.

Trại sinh A Dục II có Trò Chơi Lớn để nhớ nhưng thì trại sinh A Dục III không thể quên cây kem lạnh mà BQT đã tặng và phải ăn cho hết giữa cái lạnh buốt da.

Trại đã đào tạo được những trại sinh mà đến nay là những nòng cốt của các BHD hoặc tại GD địa phương.

- Nguyên Trí, Nguyễn thị Diệu Hạnh hiện là LĐT GDPT Chánh Niệm Berlin
- Nguyên Lượng, Nguyễn Thị Đan Thanh hiện là Phó Tr. Ban Nội Vụ BHD GDPT Na Uy
- Nguyên Trang, Nguyễn Thị Túy Phượng Liên Đoàn Trưởng GDPT Thiện Tâm, Na Uy
- Nguyên Bình, Trần văn Thái một đời sống trại vững vàng của các trại huấn luyện
- Minh Trường, Lê Công Thọ cột trụ của ban tổ chức các khóa tu học tại Thụy Sĩ
- Nguyên Hằng, Nguyễn Thị Ngọc Diễm Thủ Quỹ nhiều nhiệm kỳ của BHD GDPT Na Uy
- Từ Chi, Hồ Thị Kim Hạnh từng là phụ tá Ủy Viên ngành Thanh Nữ
- Thiện Hùng, Trần Lê Khánh Dũng Liên đoàn trưởng nhiều năm của GDPT Chánh Niệm.

...

Từ 5 đến 8-04-1996:

Trại Lộc Uyển - giai đoạn 2, Château Sartey Embourg Bỉ Quốc

GDPT Tuệ Giác tổ chức

Đại diện BHD GDPTVN Âu Châu: HTr. Huệ Kha.

Trại Lộc Uyển (giai đoạn 2) cùng với các đơn vị Thiện Hoa, Linh Phong tại Château Sartey Embourg, Bỉ quốc từ ngày 5 tới 8 tháng 4 năm

1996. Ban quản trại gồm 15 anh chị và tổng số 31 trại sinh tham dự từ các GDPT khắp nơi tụ hội về: Tuệ Giác, Trí Thủ, Thiện Hoa, Linh Phong, Linh Sơn (Anh quốc), Pháp Quang và Chánh Giác. Linh Phong dương oai lực lượng với các đơn vị với số lượng tham dự là 2 anh chị.

Từ 26 đến 30 -03-1997:

Liên trại Lộc Uyển, Anoma - Ni Liên, Na Uy
- BHD Na Uy tổ chức

Từ 31-12-1998 đến 03-01-1999:

Trại Huấn luyện sơ cấp Lộc Uyển, Chùa Linh Thử Berlin - Ban Hướng Dẫn GDPT Đức Quốc tổ chức

Thời gian trại nằm giữa hai năm, thường thì các tổ chức đều tránh né vì e không có người tham dự. Đêm giao thừa Dương lịch là đêm mà các gia đình Việt Nam tại phương Tây thường dành để họp mặt gia đình hoặc bạn bè thân mật. Thế mà trại sinh thật đông và còn có sự tham dự của các trại sinh đến từ các nơi xa xôi trên ngàn cây số như Pháp và Hòa Lan. Đêm giao thừa toàn trại tha hồ đốt pháo, thật là hi hữu.

Không gian cũng nhiều khó khăn. Nhờ chánh điện nhỏ hẹp, vừa là nơi hành lễ mà cũng là lớp học. Nhưng nhờ đó mà trại thật ấm cúng, đúng là vai sát (sánh) vai. Kỷ niệm đáng nhớ nhất của trại là đêm truyền Đăng.

Từ 16 đến 24-08-1999:

Trại huấn luyện Huỳnh trưởng cấp II Huyền Trang I, Chùa Viên Giác Hannover Đức Quốc - Ban hướng dẫn Âu Châu tổ chức

Trại quy tụ 23 trại sinh đến từ các quốc gia Hòa Lan, Thụy Sĩ, Pháp, Phần Lan, Đức, Đan Mạch. Phần giáo lý được chư Thượng Tọa Thích Nguyên Siêu (Hòa Kỳ), TT Thích Như Điển và TT Thích Thiện Thông (Việt Nam) khai tâm,

ngoài ra còn có Bác Ngô Văn Phát (Hội trưởng Hội Phật Tử VN Tỵ Nạn tại Đức) và Bác Phạm Ngọc Đánh (Bác Gia Trưởng GDPT Chánh Niệm) phụ trách các phần về lịch sử Phật Giáo cận đại. Các trại sinh được khuyến khích tự mình thuyết giảng và thảo luận trao đổi kinh nghiệm qua nhiều đề tài liên quan đến việc sinh hoạt, duy trì và phát triển GDPT.

Nhân duyên khéo đặt là Huỳnh trưởng Tâm Trí Tư Đồ Minh từ Canada lại một lần nữa sang, sát cánh với anh chị em Ban Quản Trại cũng như trại sinh mà đã từng hội ngộ tại trại A Dục 2 trong suốt thời gian trên.

Trại sinh là những trại sinh các trại A Dục I, II, và III, ngoài ra có hai trại sinh đặc biệt:

- Tâm Bạch, Trần Huyền Đan là giảng viên của tất cả các trại A-Dục từ trước và sau trại này lại trở về với vai trò giảng huấn. Trưởng ban Giảng Huấn trại Huyền Trang 2. Tr. Ban BHD Âu Châu từ 2005 đến nay.
- Hồng Chiêu, Nguyễn Tích Kháng, hiện là Gia Trưởng GDPT Vạn Hạnh, Đan Mạch.

Tháng 04 năm 2001:

Trại Lộc Uyển giai đoạn 1, chùa Thiện Minh (Lyon) & chùa Vạn Hạnh (Nantes) Pháp Quốc

Sở dĩ một trại Lộc Uyển mà phải tổ chức hai nơi khác nhau vì ngày lễ Phục sinh của hai vùng Đông và Tây Pháp không trùng nhau, nhưng vì nhu cầu huynh trưởng của hai địa phương, nên BGH của BQT không ngại khó khăn di chuyển đến từng địa phương để khai giảng các lớp lý thuyết cho trại huấn luyện. Sau giai đoạn 1, trại Lộc Uyển vẫn tiếp tục chương trình hàm thụ trong 1 năm.

Từ 23 đến 29- 7-2001:

Trại A Dục IV, Goteborg Thụy Điển

Ban Hướng GDPT Âu Châu tổ chức trong khuôn viên khóa Phật Pháp Âu Châu kỳ 13

HTr. Trịnh Đông đến sinh hoạt chung với anh chị em GDPT Âu Châu

Ban Quản Trại hùng hậu gồm có: HTr. Huệ Kha, Thị Lộc, Tâm Ngọc, Hồng Chiêu, Tâm Bạch, Minh Trí, Tâm Nguyễn, Tâm Cừ, Thiện Hạnh, Nguyễn Mẫn, Diệu Hồng, Nguyễn Lượng, Nguyễn Hằng, Nguyễn Hòa.

Tuy chỉ có 16 trại sinh đến từ 4 Quốc gia Đức, Pháp, Thụy Sĩ và Na Uy nhưng A Dục 4 đã thể hiện tinh thần vượt khó tìm về đất trại chịu điều khiển, để học hỏi những bài pháp quý giá. Điểm nổi bật của A Dục 4 là các trại sinh rất tháo vát và lạc hòa.

- Quảng Ân, Nguyễn Thanh Hường nay là Thầy Viên Tường xuất gia tại chùa Khuông Việt
- Quảng Long, Hà Văn Sơn sau định cư sang Canada và góp công tái thành lập GDPT Quan Âm

Từ 23 đến 28- 12-2001:

Trại A Dục V, Bern Thụy Sĩ

Đáp ứng nhu cầu cần thiết của các địa phương, trong một thời gian ngắn mà BHDÂC đã tổ chức 2 trại A Dục liên tiếp. 21 trại sinh đến từ 3 Quốc gia đó là Thụy Sĩ, Hòa Lan và Đức.

Hành trang về nhà ngoài kiến thức học làm Đoàn trưởng, ACE không quên chương trình vận động “miếng ngói cho chùa Khánh Anh và quỹ Hương về Quê hương tương trợ các Lam Viên quốc nội.”

Thành phần BQT: Chí Pháp, Thị Lộc, Tâm Ngọc, Tâm Bạch, Nguyễn Hòa, Nguyễn Mẫn, Thiện Hạnh ...

Tháng 4 năm 2002:

Trại Lộc Uyển giai đoạn 2 do BHD GDPT VN tại Pháp quốc tổ chức tại chùa Vạn Hạnh (Nantes) Pháp quốc

Đến mùa Phục sinh năm này, trại LU giai đoạn 2 do BHD GDPT VN tại Pháp quốc tổ chức tại chùa Vạn Hạnh (Nantes) qui tụ tất cả trại sinh giai đoạn 1 năm trước ở chùa Thiện Minh (Lyon) và Vạn Hạnh (Nantes) bao gồm 24 trại sinh từ các đơn vị tại Pháp: Thiện Minh, Vạn Hạnh, Phổ Hiền, Phước Hải, và Chánh Tín (Hòa Lan). Trại thành công tốt đẹp với một chuyện khó quên là huynh trưởng Nguyễn Đức đang đứng trạm trong trò chơi lớn thì bị chó rượt chạy te tua. Vừa chạy vừa la, chủ nhân chó cũng la gọi chó quay lại. Hai người hai đầu, mạnh ai nấy càng la, chó chạy ở giữa càng sủa. Cuối cùng, chủ chó túm được chó kèm giữ lại được thì anh Nguyễn Đức cũng tả tơi hoa lá cành trong trang phục hóa trang của mình (anh ta hóa trang là một vị giai cấp quý tộc thời đức Phật).

Từ 03 đến 06 -10-2002:

Trại Lộc Uyển Aurich

BHD ĐQ tổ chức trại sơ cấp Lộc Uyển từ ngày 3 đến 6 tháng 10 năm 2002 Aurich (Norddeich). Trại quy tụ 34 Lam viên thuộc các đơn vị Đức quốc và Hòa Lan, những người Áo Lam trẻ này đã dũng mãnh vượt đoạn đường dài, bỏ lại sau lưng những thú vui riêng tư, những phiền toái của cuộc đời để về đây học nghề Huynh trưởng.

Cuối năm 2002:

Lộc Uyển tại Oslo, Na Uy – BHD GDPT Na Uy

Với sự đóng góp của các HTr. Thiện Hạnh, Nguyễn Mẫn.

Trại khai mạc với 17 trại sinh, gồm: Na Uy 7 em, Đan Mạch 4 em, Phần Lan 4 em, và Thụy Điển 2 em. Đa số trại sinh là những em đã gián đoạn sinh hoạt, có cả em mới lần đầu mặc áo Lam. Trại có hoàn cảnh tương tựa thời “khai hoang” mở trại Lộc Uyển tại Troyes tháng 4 năm 1992.

Từ 29 đến 31-05-2004:

Lộc Uyển, Lausanne, Thụy Sĩ

BCH GDPT Thụy Sĩ tổ chức trại huấn luyện huynh trưởng sơ cấp Lộc Uyển với sự tham dự của các trại sinh từ các đơn vị Linh Phong, Trí Thủ, Thiện Hoa và Chánh Tín (Hòa Lan).

Đặc biệt trong trại này A. Thị Lộc, Võ Văn Mai đã qua thăm và có buổi lễ thọ cấp Tập cho các HTr. của 3 đơn vị Thụy Sĩ.

Từ 8 đến 11-11-2004:
A Dục 6 chùa Khánh Anh, Pháp quốc

Đây là một trại huấn luyện A Dục vô cùng đặc biệt. Điểm đặc biệt thứ nhất là tổng cộng thành phần Ban Quản Trại vượt hơn phân nửa số lượng 17 trại sinh tham dự. Điểm thứ hai, “Ai đòi Đoàn phó hay Đoàn trưởng một đoàn đã trúng cách trại A Dục mà anh LĐT vẫn chỉ mới là Huỳnh trưởng Lộc Uyên.” Ấy vậy mà lại đúng với hoàn cảnh của nhiều anh chị tham dự trại này. Chắc có lẽ thành phần tham dự trại thuộc hạng ưu tú nên trại chỉ vón vện trong 3 ngày thay vì ít nhất là 7 ngày. Trò chơi lớn của trại không phải nằm trên sự “bày trận” của BQT, ra quân lần này là chiến trường thật sự. Hành quân trên một đoạn đường dài 600 km đi và về. Chiến sự là buổi biểu tình tại Bruxelles nhằm hỗ trợ công cuộc đấu tranh của GHPGVNTN và trường thi cuối khóa được diễn ra ngay trong xe bus trên đường trở về chùa Khánh Anh.

Cũng trong trại này lễ thọ cấp Tín đầu tiên của Âu Châu được diễn ra. Thọ nhận cấp gồm: HTr. Tâm Bạch, Minh Trí, Thị Hiên.

Từ 02 đến 07-07-2005:
Trại huấn luyện Huỳnh trưởng cấp II Huyền Trang 2 Chùa Viên Giác - Đức Quốc

BQT: từ ngày 13 đến 19 tháng 6 năm 2005. Trại đã được quý anh lên kế hoạch rất chu đáo. Quyết định đã được đưa ra trong phiên họp mở rộng tại đất trại họp bạn Liên Hoa tháng 6 năm 2003. Đất trại ban đầu dự trù tổ chức tại Thụy Sĩ, nhưng vì không đủ thuận duyên phải chuyển sang Hòa Lan và cuối cùng cũng phải cầm dùi trên đất chùa Viên Giác. Thành phần trại sinh là những anh, chị đến từ Đức, Pháp, Thụy Sĩ, Hòa Lan và Na Uy. Ban Giảng Huấn ngoài các anh chị tại Âu Châu, trại hân hạnh có được sự góp

tay của một người chị Cả tại hải ngoại, chị Tâm Minh, Vương Thúy Nga. Tổ chức hành chánh trại quy mô và chặt chẽ, trại sinh điều hành trại sinh thông qua Hội Đồng Trại Sinh trên tinh thần kỷ luật tự giác.

Từ 23 đến 28-12-2006:
Liên trại Lộc Uyên – A Dục, Oslo – Na Uy

Trong không gian lạnh giá của Bắc Âu vào những ngày Giáng Sinh, đáp lời kêu gọi của BHD Na Uy, BTV BHD Âu Châu đã cùng một số ủy viên trong BHD đã tham dự tổ chức liên trại A Dục - Lộc Uyên tại thành phố Oslo (Na Uy).

BTV- BHD Âu Châu đã có mặt cùng BHD Na Uy với các HTr. Tâm Bạch, Phúc Tâm, Nguyễn Mẫn và Thiện Hạnh.

Từ đến 10-04-2009:

Liên trại Lộc Uyển – A Dục giai đoạn I tại Hannover và giai đoạn II tại Ravenburg, Đức Quốc – BHD Đức Quốc tổ chức

Minh Tâm, ... và sự tham dự của HTr. Quảng Dũng (Hoa Kỳ) đa năng.

Thành phần Ban Quản Trại ...

Từ đến -07-2010:

Liên trại Lộc Uyển – A Dục tại Neuss, Đức Quốc

Sau một thời gian dài vắng bóng BHD qua các trại huấn luyện Huỳnh trưởng, liên trại huấn luyện Huỳnh trưởng sơ cấp Lộc Uyển và cấp I A Dục được BHD GDPTVN AC tái khởi. Phải nói đây là lần đầu tiên, thành phần trại sinh hội đủ anh chị em trong các quốc gia có đơn vị GDPT hoạt động.

và trại sinh A Dục ...

Với sự tham dự của ba trại sinh Lộc Uyển Thanh Trì, Thanh My và Quảng Nhơn đã tạo nhịp cầu cho GDPT tại Đan Mạch được phục hồi tái sinh hoạt.

Với tài năng “xuất khẩu thành thơ” HTr. Diệu Đạo, trại sinh Lộc Uyển, đã viết tặng anh chị em bài thơ “Trại Áo Lam” và tức thời được HTr. Minh Lý làm nguồn cảm hứng liền phổ nhạc thành một bài ca khắc ghi vào tâm can của toàn thể anh chị em tham dự trại.

Cơ duyên có được quý HT giảng sư: HT. Thắng Hoan, HT. Nguyễn Siêu (đến từ Hòa Kỳ), HT.

Hai Mươi Năm GDPTVN Âu Châu

Thị Thiện - Phạm Công Hoàng

*Vòm trời Âu muôn màu rực rỡ
Xứ tuyết rơi bùng nổ hoa sen
VIỆT đoàn Lam học hạnh sông Hằng
Luôn chấp nhận chê khen thế gian*

*Trại Hạp Bạn Huyền Quang xứ Áo
Hai mươi năm hoài bão dựng xây
Các Lam Viên nam bắc đông tây
Về sum họp mừng ngày Chu Niên*

*Đại Bi Đại Trí Đại Dũng
Đầy tình thương tinh tấn vượt gian nan
Đại Tín đại Hạnh đại Nguyện
Đầy niềm tin khắp mọi miền gieo duyên
(1 hay 2 tùy ý)*

Điệp Khúc:

*Đoàn Lam Việt Nam Âu Châu Hôm nay
Như đàn chim nương gió lớn tung bay
Xây tình Lam: Chung bước chung vai
Gieo chủng sen: Nảy mầm tương lai
Lòng tươi mát như tia nắng ban mai*

*Đoàn Lam Việt Nam Âu Châu chúng ta
Tâm vượt khó nào sợ hãi phong ba
BI TRÍ DŨNG: Ta quyết tiến bước
HÒA TIN VUI: Chân như trong ta
Nguyện tinh tấn tu đạo mẫu Thích Ca*

Nhạc và lời UVHĐTN_GDPTVNAC

Bài hát này viết cho Trại Hạp Bạn Huyền Quang, được lồng vào khóa Phật Pháp Âu châu kỳ thứ 23, được tổ chức tại Wieselburg, một thành phố triển lãm của nước Áo, gần thành phố WIEN nổi tiếng, thủ đô của nước Áo.

Là UV Hoạt Động Thanh Niên của GDPTVNÂC, được Ban Thường Vụ và Ban Hướng Dẫn GDPTVNÂC, đề nghị làm Trại Phó của Trại Hạp Bạn, hành giả không viết về những sinh hoạt của Trại Hạp Bạn như Lễ khai mạc, Lễ thăng cấp Tấn và cấp Tín, cũng như Lễ Hiệp Ky... (Huynh Trưởng Tâm Đăng đã viết rất đầy đủ về toàn bộ của Trại Hạp Bạn và Khóa Phật Pháp Âu Châu) mà chỉ viết về những điểm chung nhưng hầu như chưa ai đề cập đến, hay đã đề cập, nhưng chưa được nêu ra ...

Như anh Chi Em chúng ta đều biết là trong Trại Hạp Bạn (THB) vừa qua, GHPGVNTN Âu Châu, đặc biệt Thầy Trưởng Ban Tổ Chức qua sự chiếu cố của Hòa Thượng Trưởng Ban, Gia Đình Phật Tử Âu Châu được nhận Thẻ Tham Dự với chữ “MIỄN”. Nghĩa là ACE Phật Tử không có phân công làm Phật Sự gì cả mà chỉ sinh hoạt trong phạm vi Trại Huyền Quang mà thôi. Riêng phần vệ sinh thì GDPT phải đảm nhận làm sạch phạm vi của GDPT và giúp Ban Trại Soạn rửa chén bát. Tuy nhiên quý Anh Chị Tham dự viên Phụ Huynh đã sẵn sàng làm nốt công việc ấy. Quý Anh Chị đó đã nói như thế này: “Chúng tôi cố gắng làm công quả để các ACE và các cháu trong GDPT sinh hoạt cho đều đặn mà không lo lắng”. Hành giả có đóng góp một phần của việc làm vệ sinh và kiêm luôn việc thay đổi thùng giấy lau tay cho toàn bộ phòng vệ sinh của khu tổ chức; Vì bên Áo cũng nói tiếng Đức, nhưng khó nghe và hơi giống tiếng Tiêu Bang Bayern và hành giả có thể liên lạc với Ông người Áo lo toàn bộ, điện, nước phòng vệ sinh...

Nhằm tán thán công đức của tất cả quý Cô Bác Anh Chị Em trong tất cả các ban, hành giả xin diễn đạt qua những câu về bình dân sau đây:

1. Xin lắng lắng mà nghe
Cái về về Phật Pháp
Không phải Effel tháp
Mà xứ Danube blue.
Nơi đây chưa bao giờ
Khóa Âu Châu tổ chức
Nên Phật Tử nỏ nức
khắp mọi nơi kéo về.

Tu học Đạo Bồ Đề
Khu Triển lãm Wieselburg
Bao hình ảnh quen thuộc
Gọi lại lúc gặp nhau
Hành giả viết đôi câu
Khóa 23 Phật Pháp
Áo, Việt đều ngơ ngác
Cảnh hoành tráng đạo tràng

Với nét mặt hân hoan
Trong ngày Lễ khai mạc
Đội ngũ đều chưng chạc
Bồ Tát Gối Nam Nữ
Đoàn Phật Tử Áo Lam
Đứng nghiêm chỉnh hai hàng
Cung nghinh Chư Tôn Đức
Sau thủ tục nghi thức:

Túc trực Thầy Trưởng Ban
Chư Tôn Đức vấn an
Chào quan khách bà con
Đồng đảo về tham dự
Đặc biệt về phái nữ
Có chị Đinh Kim Dung
Cảm ơn Chị vô cùng
Giúp Sư Ông tìm chỗ

Trước khổ sau thái lai
Thật có một không hai.

2. Trong khóa tu năm nay
Sư Ông lời chỉ dạy
Lý thuyết hay chưa đủ
Chuyên tu phải thực hành
Câu đạo lý rành rành
Nếu có công mài sắt
Kết quả sẽ thành kim.
Phật Tử gắng truan chuyên
Phước điền ngày càng rộng

Hoi một chút truyền thống
Xin viết về các ban

Trang trí trong đạo tràng
Hương đăng ban, chánh điện
Giao thông giúp phương tiện
Ban chuyên chở có ngay
Thật quý hóa lắm thay!!

Chuyện ăn uống hằng ngày
Trai soạn ban thương mến
Đặc biệt xin nói đến
Áo Quốc, Đức, Hòa Lan
Làm nhiều nhưng không than
Cô Bắc, Anh Quý, Lục
Đậu hủ ra thường trực
Hầu phục vụ bà con
Đây những tấm lòng son
Xin tuyên dương tán thán

Vừa lo việc buôn bán
Nước uống, trà, cà phê
Sắp chỗ cho chỉnh tề
Bàn Tăng Ni đạo hữu
Ban hành đường nghiên cứu
Ăn xong dọn cho nhanh
Những trại sinh ngành Thanh
Xắn tay lên rửa chén

3. Sắp ly bát ngay ngắn
 Tuy mệt vẫn mỉm cười
 Hoa biết nói thật tươi
 Mọi người đều quý mến

Một việc xin nói đến
 Dọn Toilette lối đi
 Giấy lau tay tiện nghi
 Ban vệ sinh ra sức
 Công việc thật là cực
 Lau chùi lúc ban đêm
 Đây là việc làm thêm
 Trân quý những người Chị

Viết về ban hành chánh
 Kể từ chục năm nay
 Công việc chạy như bay
 Thật quá hay hết cỡ
 Lập ghi danh, bài vở
 Chia chỗ ngủ khóa thi
 Ngay cả việc thu chi
 Cũng ra tay làm nốt
 Một số việc then chốt
 Các bài giảng thu âm
 Quý Anh Chị thành tâm
 Làm việc quên ngại nghỉ
 Đại chúng thật hoan hỉ.

Thủ pháp như Tài Chí
 Tập dượt môn khí công
 Cô Thiện Giới có lòng
 Xin tán dương công đức

Thêm bộ môn tiếp tục
 Dưỡng sinh chỉ bà con
 Cho thân thể đẹp thon
 Cô Nguyễn Hạnh Chánh Tìn

Hành giả vừa nhẩm tính
 Khóa Phật Pháp năm nay
 Tăng vọt như tên bay
 Một ngàn hai mươi bốn
 Tài chánh không lỗ vốn

Chư Tôn Đức thật vui
 Đúng Phật Pháp rèn trui
 Thấy nhân và thấy quả

Vài cảm tưởng hành giả
 Viết về khóa Âu Châu
 Thật Phật Pháp nhiệm mầu
 Thâm sâu nhưng đơn giản
 Khi tâm hồn trong sáng
 Hành Bồ Tát lợi tha
 Dù sóng gió phong ba

4. Bỏ để Tâm tiến bước.
 Khó khăn là cái thuốc
 Vô động chuyển cái tâm
 Cực Lạc không xa xăm.

Viết về Trại Huyền Quang
 Nào trang trí đạo tràng,
 Lăn phân ban sinh hoạt
 Lo tổ chức tổng quát
 Có Trại Trưởng Phúc Tâm
 Dụng Công Trại rất chăm
 Quyết tâm Huỳnh Nguyên Bình
 Oanh Vũ lập chương trình
 Thiện Tịnh nữ Huỳnh Trưởng
 Ngành Thanh có Huỳnh Trưởng
 Thị Hiện, Đức, Trưởng Ban
 Ngành Thiếu hướng dẫn đoàn
 Nữ Huỳnh Trưởng Tâm Tịnh
 Những nghi lễ dự tính
 Hoạch định Huỳnh Nguyên Hòa
 Tập nhip bước hài hòa
 Tâm Đăng Huỳnh từ Mỹ
 Luật trại kiểm soát kỷ
 Đức Quốc Tâm Cừ Huỳnh
 Sinh hoạt trại chuyển mình
 Quảng Long huynh đồn đốc
 Làm bích báo thần tốc
 Có Huỳnh Trưởng Từ Khoa
 Chịu trách nhiệm Lam nhà
 Trưởng Ban chị Tâm Bạch
 Tập sinh hoạt đúng cách
 Anh Quảng Dũng Mỹ châu
 Dọn vệ sinh đêm thâu
 Huỳnh Thị Thiện trại phó
 Kể sao hết ra đây
 Hành giả xin tỏ bày
 Viết đôi dòng tán than!!!

LAM trời Âu trong sáng
 Luôn nhớ đến công lao
 Những Anh Cả tuổi cao
 Vì đàn em vất vả
 Quý Anh nào thư thả
 Ngay cả đường xa xôi
 Bể qua vạn núi đồi
 Wieselburg nước Áo
 Nghe đàn em báo cáo
 Quá trình hai mươi năm
 Thật quý hóa đến thăm
 Anh Chị cả Chí Pháp

5. Anh Chị được từng tháp
 Có Anh Cả Tâm Giao
 Chúng em biết nói sao
 Diễn tả lòng quý mến
 Hai mươi năm đã đến
 Chúng em viết đôi dòng
 Với tất cả tấm lòng
 Trước kính dâng Tam Bảo
 Sau hiếu thảo Mẹ Cha
 Tiếp đến Huỳnh tài ba
 Cả nhà LAM thương mến.

Hợp tan, tan hợp chỉ là duyên

Duyên đến, duyên đi chẳng chút phiền
 Thông dong, anh sống trong trời đất
 Vui giữ tình thương xóa ưu phiền.

Gió thoảng, mây trôi tâm tĩnh lặng
 An lành, anh gọi khắp muôn phương
 Từ bi, rõ lối chân anh bước
 Hỷ xả, song hành vượt tuyết sương

Trí dũng, kiên cường

anh Huỳnh Trưởng
 Cho em Oanh Thiếu trọn tình thương.
 Giác Tâm

Quý Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni Xuất thân từ GDPT Việt Nam tại Âu Châu

Đức Quốc

GDPT Chánh Giác

Đại Đức Thích Hạnh Lý

GDPT Chánh Niệm

Sư Cô Thích Nữ Từ Khánh
Sư Cô Thích Nữ Hựu Hiền

GDPT Minh Hải

Đại Đức Thích Hạnh Sa
Sư Cô Thích Nữ Tuệ Đàm Nghiêm
Sư Cô Thích Nữ Hạnh Thông
Sư Cô Thích Nữ Thông Chu
Sư Cô Thích Nữ Thông Chiêu

GDPT Quán Thế Âm

Đại Đức Thích Hạnh Thức

GDPT Tâm Minh

Đại Đức Thích Hạnh Giới
Đại Đức Thích Hạnh Giả

Pháp Quốc

GĐPT Linh Sơn

Sư Chánh Đạo

*Nguyên là Huỳnh Trưởng Thiện Phương Ngô Mạnh Dũng.
Trưởng ban Hướng Dẫn nhiệm kỳ đầu tiên của
GĐPT Pháp Quốc*

Sư Cô Thích Nữ Linh Bích

GĐPT Quảng Đức

Thượng Tọa Thích Quảng Đạo
Thượng Tọa Thích Chúc Nhuận
Thượng Tọa Thích Minh Phú
Đại Đức Thích Tâm Từ

Thụy Sĩ

GĐPT Linh Phong

Sư Cô Thích Nữ Viên Hoa
Sư Cô Thích Nữ Tịnh Hóa
Sư Cô Thích Nữ Giác Thiện

GĐPT Thiện Trí

Sư Cô Thích Nữ Quảng Trí
Sư Cô Thích Nữ Viên Đàn

Hoà Lan

GDPT Chánh Tín

Đại Đức Thích Pháp Ứng

Đan Mạch

GDPT Liễu Quán

Đại Đức Thích Chân Pháp Trú
Sư Cô Thích Nữ Tuệ Đàm Vân

GDPT Quảng Hương

Đại Đức Thích Tâm Viên

Na Uy

GDPT Chánh Đạo

Đại Đức Thích Viên Giác
Đại Đức Thích Viên Tường

Sư Cô Thích Nữ Tuệ Tịnh
Sư Cô Thích Nữ Tuệ Viên

GDPT Đức Dục

Đại Đức Thích Viên Tánh
Đại Đức Thích Quán Tung

Sư Cô Thích Nữ Diệu Linh Âm

GDPT Thiện Minh

Đại Đức Thích Như Tâm
*Nguyên là Huỳnh Trưởng
Tâm Đoan Nguyễn Văn Cư.
Trưởng ban Hướng Dẫn
nhiệm kỳ đầu tiên của
GDPT Na Uy.*

Sư Cô Thích Nữ Diệu Thảo

GDPT Thiện Tâm

Đại Đức Thích Viên Ngộ
Đại Đức Thích Viên Duy
Đại Đức Thích Viên Đại

Sư Cô Thích Nữ Viên Hạnh
Sư Cô Thích Nữ Quan Châu

Nội san Sen Trắng

GDPTVN ÂU CHÂU

Chào đời trong Long Hoa của Đại Hội Tăng Ni Việt-Nam Hải Ngoại tại Chùa Viên Giác, Đức Quốc, Nội san Sen Trắng đầu tiên của Âu châu (tháng 09, 1995) cất lời ngỏ:

"Dù có lắm sự cân nhắc, dè dặt, nhưng qua sự quyết tâm của đa số và nhu cầu đòi hỏi của tổ chức, đặc biệt Ban Hướng Dẫn quốc gia Pháp và Đức hối thúc mãi trong những kỳ họp, do đó phiên họp Ban Hướng Dẫn Trung Ương thu hẹp ngày 03, 04-12-94 tại Hòa Lan và trong ngày 11, 12-03-95 tại Đức, Ban Thường Vụ quyết định thực hiện tờ Nội San của GDPT VN tại Âu Châu, mang tên Sen Trắng, mỗi năm hai kỳ..."

... „Sen Trắng chào đời trên đất Âu châu - miền tuyết giá, nếu diễn dịch theo nghĩa trắng thì yếu tố „Địa lợi“ không có (Sen làm sao sanh trưởng trên tuyết); „Thiên thời“ thì khá dĩ, vì đúng lúc có nhiều sự khát khao của đồng hương tỵ nạn; riêng „Nhân hòa“ thì vững tin lắm vì được các Giáo Hội tại Âu Châu thương mến, nâng đỡ tận tình. Các Ban Hướng Dẫn Quốc gia và các đơn vị Gia đình biệt lập đều có sự tương kính, hài hòa, đoàn kết chặt chẽ, một yếu tố nội tâm tối ư quan trọng để kỳ vọng được trường tồn và sáng lạng ở tương lai.“

Rồi những năm qua với nhiều cam go, thử thách, có lúc tưởng rằng Nội san Sen Trắng sẽ phải ngưng, không đáp ứng được niềm hoài vọng của quý đọc giả và các ACE, nhưng rồi nhờ chư Phật, chư Bồ Tát gia hộ, và nhất là tình thương yêu vô vàn của Thầy Phương Trượng chùa Viên Giác, tờ báo vẫn đến tay quý vị đều đặn mỗi năm hai lần. Vừa kỷ niệm 10 năm Nội san Sen Trắng thì Nội San lại thừa dần đúng như chủ đề tờ Sen trắng thứ 21 là Vượt Khó vì Nhà in chùa Viên Giác không còn làm việc. In ấn ở ngoài thì tốn kém khá nhiều. Do đó Sen Trắng chỉ còn một số cho mỗi năm.

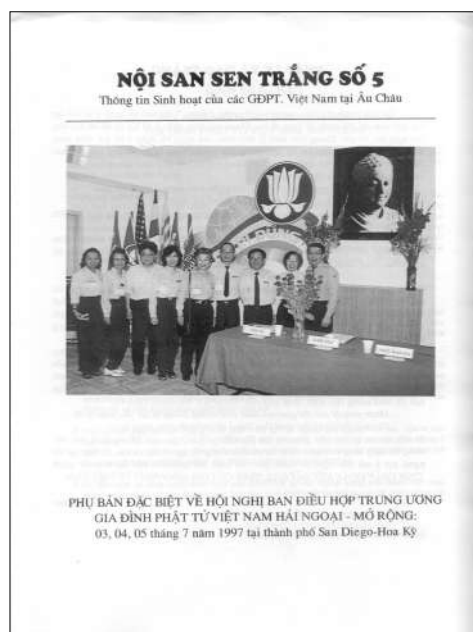
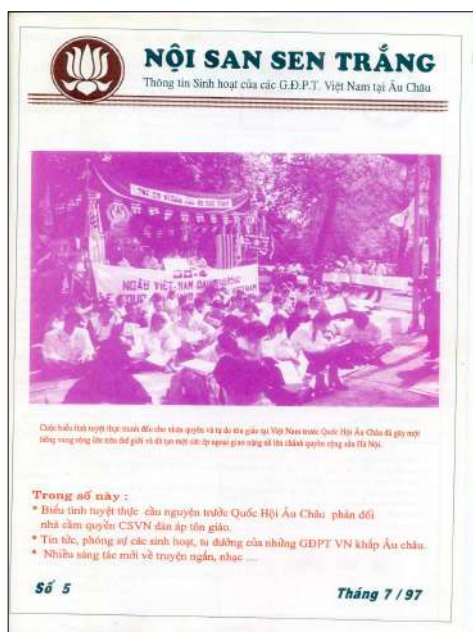
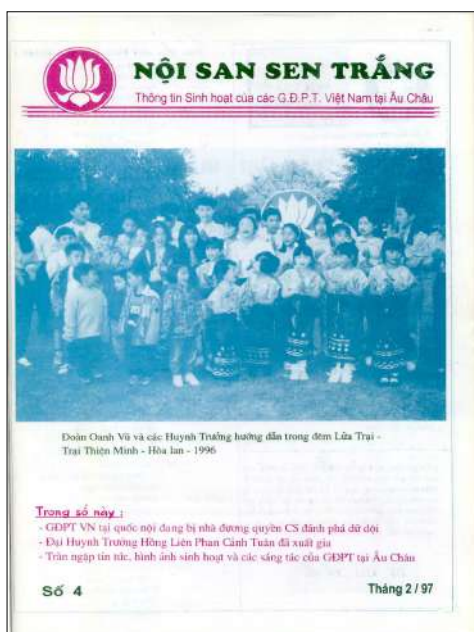
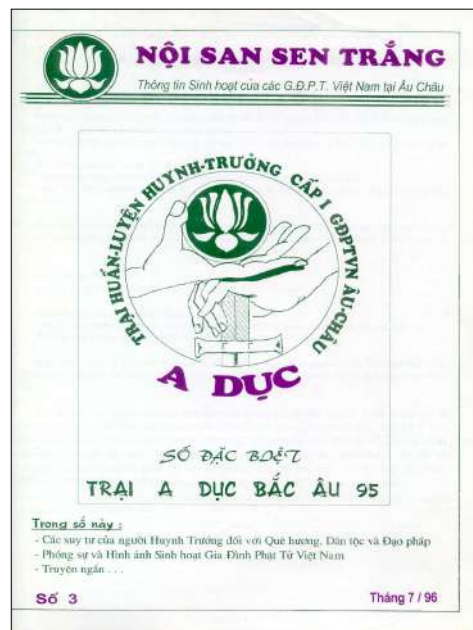
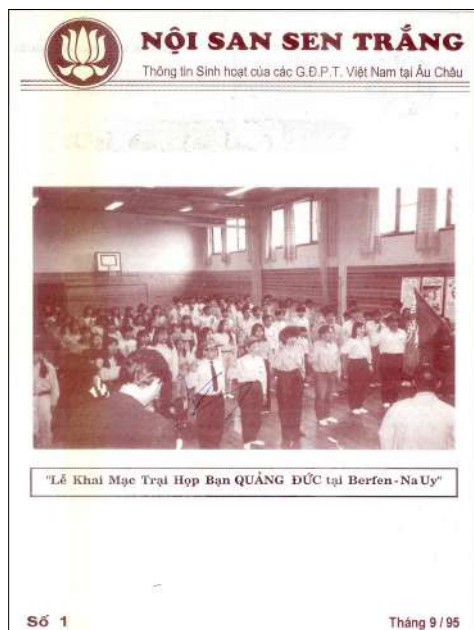
Ngoài vấn đề in ấn, chi phí gởi đi cũng khá nặng nề, Trong khi hệ thống Internet càng ngày càng phổ biến nên tờ Sen trắng sau cùng số 23 (2008) đã tạm ngưng và chuyển qua tờ Bản Tin Lam Viên kể từ Giao Thừa đầu năm 2010 như lá thư đầu năm của chị Trưởng Ban đã viết và kêu gọi:

„Tờ Bản Tin ra đời đều đặn kể từ đó đến nay cứ hai tháng một lần. Nghinh đón Canh Dần là nghinh đón cái dũng mãnh, cái quyết tâm. Cái khó vẫn còn đó nhưng một khi nhận thấy công việc làm là điều cần thiết thì cương quyết vun bồi, thực hiện. Vai sánh vai tiến bước, bất thối bỏ đề tâm.

Trong tinh thần đó, Bản Tin Lam Viên Âu Châu ra đời dù còn rất khiêm tốn về hình thức, nội dung và số lượng bài vở. Mục đích là để nối kết, bắc nhịp cầu thân ái giữa các Lam viên và GDPT tại Âu Châu. Thông tin cho nhau những sinh hoạt từ trung ương đến địa phương. Gợi ghém tâm tình cho nhau, trao nhau những kinh nghiệm tu học, sinh hoạt.

Để đạt được mục đích đó, Bản Tin Lam Viên Âu Châu sẽ được thực hiện hai tháng một lần. Đó là một quyết tâm mà BHD Âu Châu khởi đầu cho năm mới.

Ngưỡng mong quý anh chị em Lam Viên toàn Âu Châu đóng góp tin tức, bài vở và hình ảnh sinh hoạt tại địa phương mình. Mỗi tấm hình, mỗi tin tức sinh hoạt được gởi đăng là một đóng góp vào sự vun bồi, khích lệ, phấn chấn tinh thần chung cho sinh hoạt tổ chức GDPT tại Âu Châu“.

NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

Các Gia Đình Phật Tử VN tại Đức quốc thị Bát Quan Trại Giới với Thượng Tọa Thích Trí Minh

Trong số này:

- Vật Nạn năm 1997 qua cái nhìn của báo chí trong và ngoài nước.
- Đại hội kỷ 20 Đoàn Hội Phật Giáo VN Thống Nhất tại Oslo (Na Uy)
- GDPT VN tại quốc nội trong cơn bão lũ - Nhiều phần chng tại hải ngoại.
- GDPT VN tại Đức đã tổ chức mừng chu niên thứ 10.
- Tin tức, phóng sự của sinh hoạt, hội thảo, khóa tu đường của những GDPT VN khắp Âu Châu.
- Nhiều sáng tác mới và truyện ngắn, thơ, nhạc, đồ vẽ

Số 6 **Tháng 2 / 98**

NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

Hội thảo Ngành Nữ GDPT VN tại Âu Châu lần thứ 1 tại chùa Viên Giác (Hannover-Đức quốc)

Số đặc biệt Hội Thảo Ngành Nữ GDPT:

- Vai trò và vị trí của người phụ nữ trong đạo Phật.
- Hình ảnh và vai trò của người phụ nữ trong dân tộc
- Người Nữ Huỳnh Tường GDPT VN tại hải ngoại.-
- Tiểu sử của những Huỳnh trưởng Thành Tử Đạo-
- Tin tức, phóng sự của sinh hoạt, hội thảo, khóa tu đường của những GDPT VN khắp Âu Châu.
- Nhiều sáng tác mới và truyện ngắn, thơ, nhạc, đồ vẽ

Số 7 **Tháng 7 / 98**

NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

Hội thảo Ngành Nữ GDPT VN tại Âu Châu lần thứ 1 tại chùa Viên Giác (Hannover-Đức quốc)

Số đặc biệt Hội Thảo Ngành Nữ GDPT:

- Vai trò và vị trí của người phụ nữ trong đạo Phật.
- Hình ảnh và vai trò của người phụ nữ trong dân tộc
- Người Nữ Huỳnh Tường GDPT VN tại hải ngoại.-
- Tiểu sử của những Huỳnh trưởng Thành Tử Đạo-
- Tin tức, phóng sự của sinh hoạt, hội thảo, khóa tu đường của những GDPT VN khắp Âu Châu.
- Nhiều sáng tác mới và truyện ngắn, thơ, nhạc, đồ vẽ

Số 7 **Tháng 7 / 98**

NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

Đoàn Ông Vũ, tượng lai của quê hương, dân tộc và đạo pháp. Số Ông Vũ quy tụ về các khóa tu học Phật pháp Âu Châu cùng ngày cúng dâng

Trong số này:

- Đại Hội kỷ 20 Đoàn Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại quốc nội và hải ngoại.
- Trong cơn bão lũ GDPT VN tại quốc nội đã mở Đại hội toàn quốc vào đầu năm 1999.
- GDPT Việt Nam tại quốc nội đã gửi Kháng Nghi Thờ phụng đối chính quyền trả đũa tố chức GDPT
- GDPT VN tại Đức đã cho ra đời CD Mộng Lam.
- Tin tức, phóng sự của sinh hoạt, hội thảo, khóa tu đường của những GDPT VN khắp Âu Châu.
- Nhiều sáng tác mới và truyện ngắn, thơ, nhạc, đồ vẽ

Số 9 **Tháng 7 / 99**

NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

Cánh Chồn
Chào Mừng Năm 2000
Chào Mừng Năm Mới
HAPPY NEW YEAR

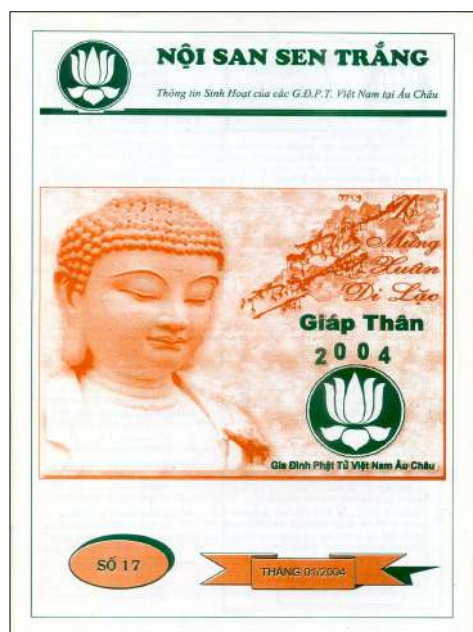
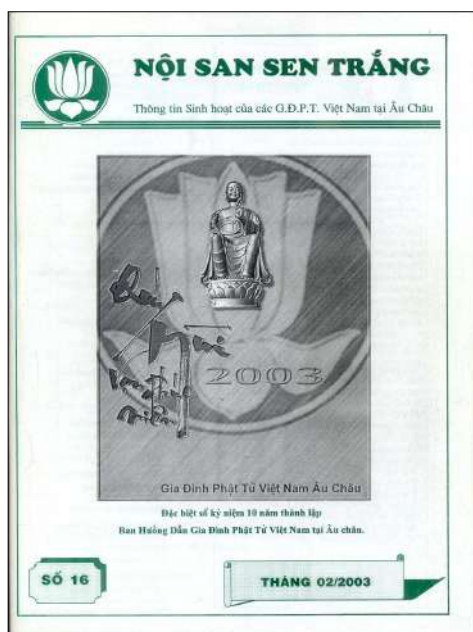
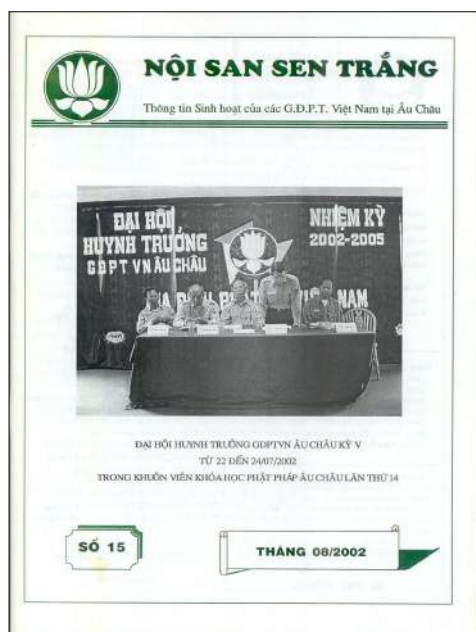
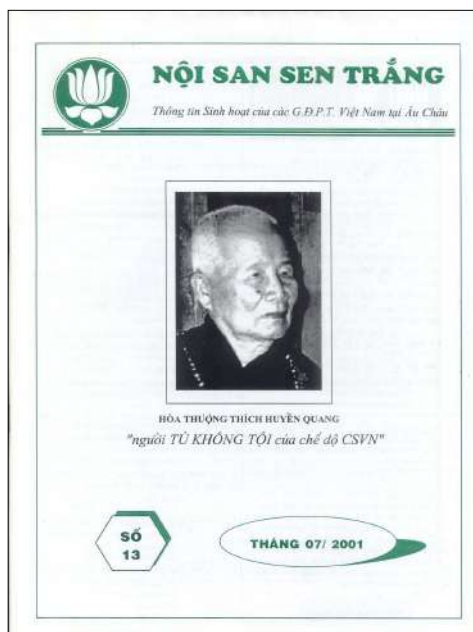
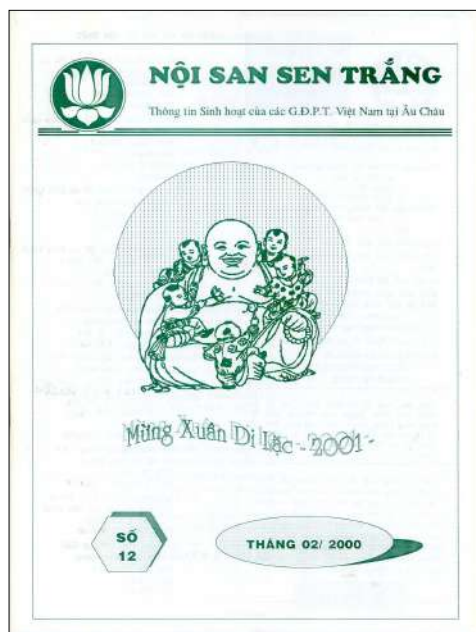
Số 10
THÁNG
HAI
NĂM
2000

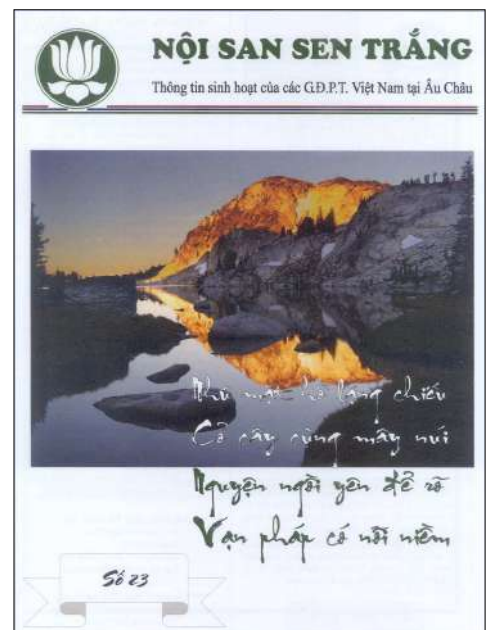
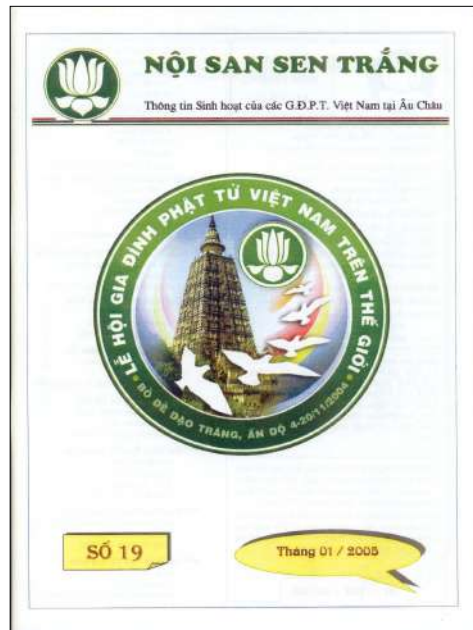
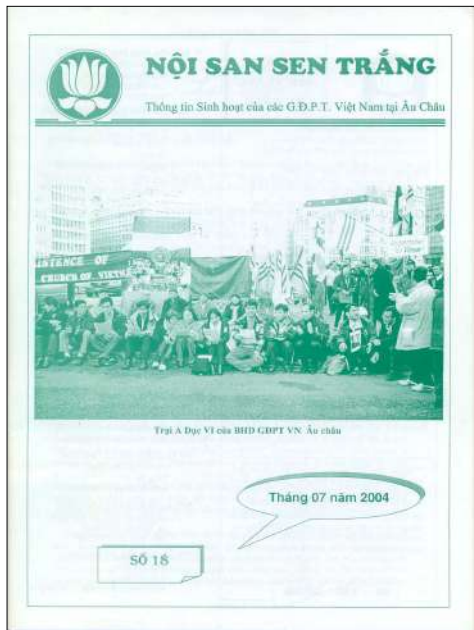
NỘI SAN SEN TRẮNG
Thông tin Sinh hoạt của các G.D.P.T. Việt Nam tại Âu Châu

ĐẠI HỘI GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM HẢI NGOẠI
CHùa Viên Giác, BUNG QUỐC, TỈNH LINH TRAM

Số đặc biệt về ĐẠI HỘI GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM HẢI NGOẠI
vào tháng 4 năm 2000 tại chùa Viên Giác - Đức Quốc

Số 11 **THÁNG 7/ 2000**

Chánh Niệm Đức Quốc

Nguyễn Thanh tóm lược

B iến cố 1975 sau khi miền nam bị cưỡng chiếm đã đưa đây hàng triệu người dân Việt nam phải rời bỏ quê cha, đất tổ, bỏ nước ra đi, vượt biển để tìm tự do.

Những ngày đói khát lênh đên trên biển, vô số đồng bào nửa đường đã vĩnh viễn bỏ cuộc, thân xác đã bị chôn vùi ở một nơi nào đó giữa biển cả rộng lớn mênh mông. Những người còn lại may mắn thoát nạn tìm được đến bờ tự do, sống tạm dung tại những trại tỵ nạn và sau đó được Cao ủy tỵ nạn Liên Hiệp Quốc phân chia đến những quốc gia tự do khác nhau để định cư. Từ đó cộng đồng người Việt tỵ nạn được hình thành, phát triển và có mặt khắp mọi nơi trên khắp thế giới.

Từ khoảng năm 1980 riêng tại Đức Quốc, số người Việt định cư ngày càng gia tăng. Vào những ngày đầu xa quê hương và nhiều ngỡ ngàng trên xứ người, những người đồng hương ở đây thường xuyên gặp gỡ, giúp đỡ nhau trong cuộc sống cũng như về tinh thần. Mặc dù những bận bịu và ràng buộc trong cuộc sống nhưng người Việt tha hương luôn dành thời gian cho những công tác Chính trị, Xã hội, Văn hóa chung. Từ đó những tổ chức tự do, nhân quyền, xã hội và văn hóa lần lần được ra đời.

1981-1987: GDPT Bá linh sinh hoạt tại nhà thờ Zuckerdamm Siemenstadt

Quan tâm đến đời sống tâm linh và mong muốn giữ gìn văn hóa Việt, ban văn nghệ do anh Thị Hiện và anh Lý Trường Kính, trưởng ban nhạc Bắc Âu, thường đóng góp cho công tác cộng đồng, cúng dường các ngày Đại Lễ tại chùa Viên Giác và tạo điều kiện sinh hoạt lành mạnh cho những nhóm trẻ lúc đó.

Năm 1981 trong đêm văn nghệ “*Lạc quynh cho con tàu Cap Anamur*” do hội người Việt tỵ nạn tại Berlin tổ chức, chị Tâm Bạch - một Huynh trưởng GDPT Việt Nam mới qua - lúc đó tình cờ có gặp gỡ và trao đổi với anh Thị Hiện về vấn đề sinh hoạt và đưa ra những đề nghị áp dụng hình thức GDPT vào trong sinh hoạt cộng đồng, khởi đầu cho sự thành hình GDPT Bá linh và Chánh Niệm sau này. Sau lần gặp gỡ đó, trong cộng đồng người Việt tại Đức bắt đầu thấy xuất hiện bóng dáng GDPT.

Ban văn nghệ Hội Phật tử Berlin từ đó chuyển sang sinh hoạt theo hình thức GDPT thường xuyên mỗi cuối tuần ngày chủ nhật từ 14 đến 18 giờ tại nhà thờ Zuckerdamm Siemenstads dưới sự phụ trách của chị Tâm Bạch và anh Thị Hiện cùng với sự ủng hộ nhiệt tình của các Bác các anh chị em sinh hoạt trong Chi Hội Phật tử lúc đó. Hình thức sinh hoạt trẻ trung và lành mạnh đem lại luồng sinh khí mới, thu hút khá đông sự hưởng ứng, tham gia của các bạn trẻ thời bấy giờ.

GDPT Bá Linh lúc đó mặc dù với khí thế và tinh thần sinh hoạt rất cao nhưng vào những ngày đầu tại hải ngoại có những yếu tố khách quan ít nhiều ảnh hưởng đến việc sinh hoạt lúc ban đầu như: không có chùa, không có sư thầy, phòng ốc sinh hoạt phải mượn tạm chùng, lúc được lúc không, những người Việt định cư mới đến còn phải đương đầu với những khó khăn ban đầu về ngôn ngữ, về sinh kế, phải làm quen với cuộc sống mới ở xứ người v.v., cho nên sự sinh hoạt cũng theo đó mà nổi trôi, có lúc phải tạm ngưng và tập trung sinh hoạt qua những công tác đóng góp văn nghệ Xã Hội và Phật sự để cúng dường Đại Lễ ở chùa Viên Giác hoặc tham dự và tổ chức những khóa tu học tại chùa Viên Giác v.v.. và cho đến năm 1986 thì chị Tâm Bạch có cháu đầu lòng, không thể tiếp tục công tác được, lúc đó sinh hoạt GDPT phải tạm ngưng.

Từ 1981–1987, thời gian 7 năm là một đoạn đường mà dài GDPT Berlin đã đi qua với nhiều khó khăn và thử thách của buổi ban đầu. Có những lúc sự sinh hoạt thật thuận lợi và khởi sắc, và có lúc cũng có đoạn đường chông gai trắc trở. Nhưng mỗi bước đi, dù thành công hay thất bại là mỗi bước trưởng thành giúp cho GDPT mỗi ngày thêm vững vàng và cứng cáp hơn, cho đến năm 1988, để đáp ứng sự mong đợi của tất cả mọi người, cũng như để đáp ứng nhu cầu sinh hoạt tuổi trẻ đang lên cao. Anh Thị Hiện nóng lòng kêu gọi, vận động những anh chị em cũ trở lại sinh hoạt. Trong thời gian này anh tìm được sự hưởng ứng, đóng góp của rất nhiều anh chị em cũ và mới cùng sự giúp đỡ tận tình của anh Huỳnh Trường Thị Lộc định cư tại Norddeich.

1988-1990: Oldenburger Str. 21 (Moabit)

Sau những năm tháng khó khăn về phòng ốc Chi Hội và GDPT Berlin cũng tìm được nơi sinh hoạt cố định. Oldenburger Str. 24, đó là

một căn nhà cũ và nhỏ (Wohnung) gồm một phòng làm chánh điện, một phòng dùng sinh hoạt và một phòng khách cũng là phòng bếp. Mỗi phòng chứa cao lắm khoảng chừng 20 người. Ngoài ra còn có một cái gác nhỏ để làm phòng ngủ. Là Niệm Phật Đường Linh Thử đầu tiên.

Năm 1988 được sự đỡ đầu của Hòa Thượng Phương Trượng chùa Viên Giác Hanover, Đức quốc – tức Hòa Thượng Thích Như Điện, lúc đó ngài còn là còn là Đại Đức - GDPT Berlin được tái sinh hoạt và mang cái tên chính thức là GDPT Chánh Niệm cho đến ngày nay. Chánh Niệm là Pháp hiệu do Hòa Thượng đặt cho GDPT Bá Linh, một trong Bát Chánh Đạo trong giáo lý nhà Phật. Cũng xin được nhắc thêm về Hòa Thượng, ngài là vị Thầy luôn đặc biệt quan tâm đến vấn đề giáo dục tuổi trẻ, trong suốt bao nhiêu năm qua và đến ngày hôm nay Hòa Thượng luôn căn dặn tuổi trẻ tinh tấn tu học rèn luyện đạo tâm, đào tạo kiến thức và khả năng cần thiết để sau này có thể gánh vác những trọng trách của đất nước, những công việc trong Xã hội.

Tháng 05.1988 GDPT Chánh Niệm triệu tập buổi họp để thành lập Ban Liên Đoàn. Với sự hiện diện của anh Thị Hiện, anh Thiện Hải, anh Thiện Sơn, chị Thiện Khiết, chị Nguyên, anh Thiện Mỹ, anh Trí Thông, anh Thiện Cư, anh Thiện Hà v.v... và nhiều ACE khác. Ngoài ra còn có sự giúp đỡ của anh Huỳnh Trường Thị Lộc tại Norddeich, là người có nhiều kinh nghiệm về tổ chức GDPT và cũng là người đã thành lập GDPT Minh Hải tại Đức. Anh đã trình bày về hình thức, cơ cấu tổ chức và kinh nghiệm quản trị, điều hành v.v... còn Chị Tâm Bạch lúc đó vì gia duyên ràng buộc nên không thể có mặt để tham dự chung với ACE.

Ban liên Đoàn lúc đó được thành lập với nhân sự như sau:

Liên Đoàn Trưởng: anh Thị Hiện

Liên Đoàn phó:

Chị Tâm Bạch kiêm phụ trách Đoàn nữ.

Thư ký: anh Thiện Hải.

Thủ quỹ: anh Thiện Tịnh

Phụ trách Đoàn nam:

Anh Trí Thông và anh Thiện Sơn.

Phụ trách Oanh Vũ:

Anh Thiện Cư và anh Thiện Mỹ.

Ủy Viên Văn Nghệ: Anh Nguyễn Lương.

Ủy Viên Chuyên môn: Anh Danh Thành.

Và đặc biệt có Bác Trúc Ngộ mà chúng tôi vẫn thường gọi là bác Đảnh đã đồng ý nhận lời làm bác Gia Trưởng đầu tiên của GDPT Chánh Niệm. Bác lúc xưa là giáo sư triết học trường Pétrus Ký tại Việt nam, sau này bác tìm hiểu và nghiêng hẳn về đạo Phật.

Chương trình sinh hoạt được trở lại hàng tuần từ 10-15 giờ vào mỗi Chủ nhật.

1990-1998: Krefelder Straße 6 (Moabit)

Đến năm 1990 Chi Hội muốn được một nơi khang trang và rộng rãi hơn, cũng nhờ vào sự đóng góp tài chánh của bà con Phật tử. Bác Trúc Ngộ lúc đó là gia trưởng và cũng là chi Hội trưởng kêu gọi mọi người giúp đỡ. Anh em chúng tôi ai nấy cũng đều phấn khởi. Mỗi người một tay dọn dẹp, sửa chữa. Trong khoảng thời gian này GDPT thu hút được rất nhiều những anh chị em trẻ tham gia vào đoàn thể áo lam. Vào hàng tuần có những sinh hoạt rộng rãi về Phật Pháp với các anh chị em trẻ về tư tưởng đạo Phật, về những lợi lạc thực tiễn khi áp dụng giáo lý Đạo Phật vào đời sống hàng ngày với bác Gia Trưởng. Những giờ Phật pháp như vậy đã thu hút mạnh mẽ các giới trẻ đến tham gia sinh hoạt, lúc đầu vì hiếu kỳ, sau đó một số những anh chị em đã say mê đạo Phật và tham gia hẳn vào sinh hoạt Phật giáo cũng như sinh hoạt GDPT. Số lượng đoàn sinh thanh và thiếu nhờ vậy mà tăng lên đáng kể.

1998 đến nay

Kể từ đó tới nay đoàn quán GDPT Chánh Niệm cũng nhiều lần dời địa chỉ theo chùa. Chùa Linh Thửu dọn về quận Spandau, Berlin từ Pinneberger Weg 14 rồi đến Heidereuter Str. 30. Quý bác Gia Trưởng của GDPT Chánh Niệm từ bước đầu đến nay:

- Trúc Ngộ, Phạm Ngọc Đảnh
- Thị Lộc, Võ Văn Mai
- Thiện Bảo, Nguyễn Văn Quang
- Tâm Bích, Trần Thị Hồng Sương

Quý anh chị đảm nhiệm Liên Đoàn Trưởng:

- Thị Hiện, Nguyễn Hữu Lộc
- Tâm Bạch, Trần Huyền Đan
- Thiện Sơn, Nguyễn Thanh Hải
- Thiện Hùng, Trần Lê Khánh Dũng
- Giác Chánh, Trịnh Kim Hòa
- Nguyên Mãn, Nguyễn Đình Hưng
- Quảng Tú, Lê Hoàng Quốc Tuấn
- Nguyên Trí, Nguyễn Thị Diệu Hạnh

GDPT Chánh Niệm đã đóng góp rất nhiều cho tổ chức chung, nhất phần nhân sự đóng góp cho các BHD Đức Quốc cũng như Âu Châu. Gia Trưởng và Liên đoàn trưởng GDPT Chánh Niệm làm trưởng ban hướng dẫn như:

Trưởng ban Hướng dẫn Âu Châu:

Gia trưởng Thị Lộc, Võ Văn Mai

Liên đoàn trưởng Tâm Bạch, Trần Huyền Đan

Trưởng ban hướng dẫn GDPT Đức Quốc:

Liên đoàn trưởng Thị Hiện, Nguyễn Hữu Lộc

Liên đoàn trưởng Nguyên Mãn, Nguyễn Đình Hưng.

Mỗi người mỗi giai đoạn trong suốt 30 năm qua, ngoài những ACE nêu trên còn có rất nhiều anh chị em khác đã âm thầm đóng góp, dần thân cho lý tưởng **“giáo dục thanh thiếu đồng niên để góp phần xây dựng xã hội theo tinh thần Phật giáo”**. Nhờ vậy mà vai trò của GDPT đối với dân tộc đạo pháp, đối với nhân quần xã hội vẫn còn tồn tại và đứng vững đến ngày nay.

GDPT Chánh Giác - Đức Quốc

quá trình hình thành và phát triển

1. Quá trình hình thành đơn vị

GDPT Chánh Giác bắt đầu hình thành vào mùa xuân năm 1995 khi Ni sư Thích Nữ Như Viên đến tiểu bang Bremen - Đức Quốc để gây dựng Niệm Phật Đường. Sau gần 4 tháng chuẩn bị, tháng 7 năm 1995 nhân trại Liên Hoa III được tổ chức tại Bremen GDPT Chánh Giác chính thức ra mắt.

Từ lúc thành lập đến nay Chánh Giác cũng phải trải qua những khó khăn như:

1. Thiếu Thầy Cổ Vần Giáo Hạnh ở tại địa phương.

Thời gian đầu Gia đình được Ni sư Như Viên dạy cho giáo lý, nhưng sau một thời gian ngắn Ni Sư được Giáo Hội điều động đến nơi khác hành đạo nên từ đó ACE trong Gia đình phải tự nghiên cứu Phật Pháp và trao đổi với nhau.

2. Mất đoàn sinh.

Mặc dù rất có lòng với Tổ Chức nhưng vì hoàn cảnh sống nên một số ACE đã phải dọn đi nơi khác làm ăn sinh sống và học hành. Số đoàn sinh còn lại ngày nay là những ACE kỳ cựu gắn bó với Gia đình. Con số hiện nay tổng cộng 37 Lam viên. Ngành Thanh - Huynh trưởng: 10, ngành Thiếu: 15 và Oanh Vũ: 12.

Cho đến nay, mặc dù có những tham gia công tác xã hội khá tốt nhưng việc phát triển thêm đoàn sinh của Chánh Giác tương đối chậm.

2. Sinh hoạt

Cứ vào tuần lễ thứ hai đầu tháng đoàn sinh GD Chánh Giác gặp nhau một lần.

Nội dung sinh hoạt gồm có:

- * tụng kinh và nghi thức chào cờ đoàn
- * thông báo văn thư của Ban Hướng Dẫn
- * giải quyết các vấn đề liên quan đến Gia đình
- * thuyết trình và thảo luận các đề tài giáo lý nằm trong chương trình tu học của GDPT
- * hướng dẫn các em Oanh Vũ, phân chia công tác, sinh hoạt với các cô bác trong chi hội

Vì đa số các đoàn sinh trong GD Chánh Giác đều trong ngành Thanh và là những Huynh trưởng đã qua các khóa đào tạo nên có ý thức trách nhiệm với đoàn rất cao, luôn biết ý thức và

trách nhiệm của mình, nếu có nhận công tác thì anh em phân chia và mỗi người cố gắng hoàn tất công việc của mình. Những Huynh trưởng có trách nhiệm trong Ban liên đoàn luôn quan tâm hỏi thăm để theo dõi công việc của nhau.

Mỗi năm đoàn sinh GD Chánh Giác thường về chùa Viên Giác tham dự các khóa Giáo lý do Ban Hướng Dẫn Đức Quốc tổ chức vào dịp nghỉ lễ Phục Sinh cũng như các khóa giáo lý do Giáo Hội tổ chức cho Phật tử Châu Âu hằng năm. Ngoài những đoàn sinh tham dự vào các khóa học, Chánh Giác còn cắt cử đoàn sinh của mình vào ban điều hành và nhóm kỹ thuật hỗ trợ cho các khóa học ấy nữa.

Nhờ sự may mắn là Chánh Giác có anh cựu Liên Đoàn Trưởng và nay là Bác Gia Trưởng có tương đối nhiều quan hệ tốt với chính quyền nên đã rất nhiều lần các kỳ trại Liên Hoa đã được chọn tổ chức tại địa phương của GD Chánh Giác. Những lần trại Liên Hoa tổ chức ở các địa phương khác GD Chánh Giác cũng đều luôn có mặt.

Hàng năm, nếu có các khóa đào tạo Huynh trưởng được tổ chức thì GD Chánh Giác cũng giới thiệu và tạo điều kiện cho các Lam viên của mình có dịp tham gia. Các khóa đào tạo huynh trưởng mà các đoàn sinh đã trải qua là Anoma, Lộc Uyển, A Dục và Huyền Trang.

Vào những dịp lễ lớn tại chùa Viên Giác như Phật Đản, Vu Lan, Tết, Chánh Giác đều về dự và nhận công tác như đóng góp tiết mục cho chương trình văn nghệ cúng dường, dọn dẹp vệ sinh. Nhờ một số ACE trong GD có khả năng nghệ thuật nên Chánh Giác đến giờ luôn có những đóng góp lớn trong lãnh vực này cho Giáo Hội. Nhân Lễ Chu Niên 10 năm cách nay 2 năm Chánh Giác cũng đã lên chương trình và thực hiện buổi lễ thật long trọng trong vòng thân ái của ACE và thân hữu của GD tại địa phương. Vào những tháng nắng ấm mùa hè và trong kỳ nghỉ của học sinh, GD Chánh Giác cũng kết hợp với bên Chi hội tổ chức dã ngoại nhằm tăng thêm sự khăng khít với cô bác Phật tử trong chi hội.

GD Chánh Giác luôn có mặt trong các khóa học Giáo lý Châu Âu và Trại Thanh Thiếu Niên do Ban Hướng Dẫn tổ chức hằng năm nhằm tạo điều kiện cho các thanh niên Phật tử có cơ hội làm quen với tổ chức GDPT.

Ngoài ra, nhờ quan hệ tốt của anh cựu Liên đoàn trưởng với chính quyền liên bang nên nhiều công tác ngoại giao khác của Giáo Hội đưa xuống đã được Gia đình hoàn tất tốt đẹp.

Trong những kỳ Thọ Bát Quan Trai do Giáo Hội tổ chức ở các địa phương lân cận Chánh Giác cũng kêu gọi ACE tham dự, 1 sự tiến bộ là GDPT hàng năm cùng với Chi Hội tổ chức những buổi Huân Tu, Bát Quan Trai Giới, Phóng sanh ...

Những năm đầu Chánh Giác có tổ chức đến thăm các GD bạn để sinh hoạt chung nhằm học hỏi thêm kinh nghiệm. Những năm sau này do điều kiện thời gian và hoàn cảnh của nhiều đoàn sinh không cho phép GD luôn là thành phần nòng cốt trong những đóng góp văn nghệ và văn hoá cho cộng đồng Hội người Việt tại địa phương vào những dịp lễ hội lớn như Tết Nguyên Đán và Trung Thu. Một vài đoàn sinh còn có chân trong hội người Việt và tham gia các công tác cộng đồng thuộc liên bang.

3. Thành quả

A) TU HỌC:

Ngoài những khóa đào tạo huynh trưởng mà các ACE trong Gia đình đã tham gia thì Chánh Giác đặt ra việc tự tu học là chính vì thời gian sinh hoạt mỗi tháng một lần không đủ để ôn học một cách rột ráo cho mỗi cá nhân, nhất là do thiếu Thầy lãnh đạo tinh thần. Chính vì vậy nên trình độ Phật Pháp của đoàn sinh trong ngành Thanh không đồng nhất. Nhưng nhờ sống trong tình Lục Hòa nên các ACE có kiến thức cao hơn luôn sẵn sàng truyền lại kiến thức của mình cho các ACE kém hơn.

Riêng đối với các em Oanh Vũ thì đến nay, việc tu học chỉ tự trung ở những câu chuyện đạo và những trò chơi được Phật hoá mà thôi. GD có thảo ra chương trình học cho các em nhưng vì sự đi sinh hoạt của các em Oanh Vũ không được thường xuyên và đều đặn nên không thực hiện được như ý muốn. Đây cũng là một khó khăn lớn của Chánh Giác.

B) HOẠT ĐỘNG XÃ HỘI:

Từ hơn 3 năm nay GD cũng tham gia hội thảo giới thiệu về Phật Giáo cho các Tôn Giáo bạn tại địa phương, cũng như tham gia ngày cầu

nguyện chung được Hội đồng các tôn giáo tổ chức hàng năm.

4. Nhận xét - Kinh nghiệm

Là một Gia đình nhỏ so với nhiều GD khác và tuy không có điều kiện phát triển nhiều hơn nhưng đoàn sinh Chánh Giác tương đối ổn định về số lượng. Các đoàn sinh đa số thuộc ngành Thanh nên hiểu biết chín chắn nhờ vậy ý thức được sự tham gia và trách nhiệm của mình. Ban Liên đoàn vì vậy không phải đôn đốc nhắc nhở. Tình đoàn kết cao. Tuy nhiên khó khăn lớn nhất của GD là làm sao phát triển được ngành Oanh Vũ và ngành Thiếu.

Nhờ có nề nếp của lớp anh chị Trưởng đi trước để lại nên hình thức sinh hoạt của GD tương đối chặt chẽ, có tổ chức.

Đóng góp trong sinh hoạt văn nghệ và kỹ thuật cho giáo hội và cộng đồng là một trong những công tác tương đối tốt của Chánh Giác. Tuy nhiên trong lãnh vực Giáo Lý và Kinh Kệ thì cần phải cố gắng nhiều hơn.

5. Đề nghị

Trong một năm ACE Lam viên Chánh Giác luôn có những công tác từ phía Giáo Hội, Tổ chức GDPT, cộng đồng và xã hội tương đối nặng nề. Trong khi nhân sự của Chánh Giác lại ít nên nếu có những công tác nào không nhất thiết phải có sự đóng góp toàn diện của hầu hết các GD thì xin miễn cho Chánh Giác để các ACE còn có thời gian ôn tập Giáo Lý, vì nếu chỉ tập trung vào công tác không thôi thì sẽ mất đi ý nghĩa của việc tu tập.

Hạnh phúc Lam

Nguyễn Hoàng
GDPT Tâm Minh - Đức Quốc

Hai mươi năm rồi, thật không? Hồi tưởng lại ngày hôm ấy, chúng tôi về chùa Viên Giác dự lễ khánh thành. Một đoàn thể áo Lam hiện diện trong sân chùa. Các anh chị em tất bật trong các công việc chuẩn bị. Những nụ cười rạng rỡ trên môi, khi gặp nhau, công việc được tạm ngưng, mọi người hoặc bắt tay nhau hoặc chấp tay xá chào với câu „A Di Đà Phật“ hoặc đứng nghiêm bất ần Cát tường, tiếp sau đó là những lời chào hỏi thân tình. Những câu chuyện những trận cười dòn tan. Lần đầu tiên đến chùa Viên Giác, tất cả với tôi đều xa lạ. Nhìn quanh, chủ ý tìm một người quen để làm bầu bạn và nói chuyện cho mất đi cái cảm giác bơ vơ, trống trải...

Một tiếng còi hiệu vang lên, các anh chị em trong đồng phục áo Lam đang di chuyển dần đến nơi phát ra để tập hợp. Tôi lững thững đi theo các bạn ấy, tìm một góc để có thể nhìn thấy rõ mọi người làm gì. Sau khi tập hợp, chào hỏi nhau, các anh chị em di chuyển với một bài hát và tạo thành một vòng tròn. Một anh quản trò đứng vào giữa điều khiển trò chơi. Các anh chị em sinh hoạt rất vui nhộn, những tiếng reo hò và những tiếng cười vang động cả một phần sân chùa. Cũng như tôi, không ít người cũng tò mò đứng lại xem. Số khán giả càng lúc càng đông. Hòa với niềm vui của các anh chị em, các khán giả và chính tôi cũng phải bật cười lớn khi nhìn thấy những pha gay cấn hay ngộ nghĩnh xảy ra đối với các tham dự viên. Điều thú vị nhất khi tôi nhìn thấy một anh, đáng tuổi ba tôi cũng chơi chung với một em chừng 10 tuổi. Anh đã thua trong các động tác có tính cách phản xạ nhanh... để rồi anh cũng bị quản trò phạt với bài hát „kia con bướm vàng“ một đàn bướm lớn nhỏ bay trong vòng tròn làm cho mọi người đứng xem có một pha cười nắc nẻ. Có những máy quay phim được chạy và những máy chụp hình được đưa lên, nhằm ghi lại một chút gì để kỷ niệm chuyến đi chùa năm nay...

Những dịp lễ kế tiếp trong những năm sau đó, tôi về chùa lễ Phật. Vẫn một cảm giác thú vị, như buổi ban đầu, tôi tiếp tục theo dõi sự sinh hoạt của các bạn trong đồng phục màu Lam ấy. Một niềm tiếc nuối và cảm giác bơ vơ trở lại

trong tôi, khi buổi sinh hoạt tại sân chùa chấm dứt, sau ba tiếng vỗ tay tan hàng để mọi người trở lại với công tác đã được phân công.

Rồi ngày ấy cũng đã đến, tôi đến chùa với một tâm trạng hạnh phúc vô vàn. Tôi đến để gặp các anh chị em tôi đã lâu ngày xa cách. Mái Chùa Viên Giác là điểm hẹn để mọi người trong Gia Đình Phật Tử khắp nơi về hội tụ. Trong chiếc áo Lam đã được ủi thẳng, tôi hãnh diện là một đoàn sinh của Gia Đình Phật Tử, qua một đêm thôi tôi đã có thêm nhiều anh chị em. Từ ngày ấy tôi luôn cảm nhận và tận hưởng được tình yêu chan hoà và sự hy sinh không bờ bến của các anh chị lớn mỗi khi gặp nhau. Bên cạnh họ, chắc các bạn cũng như tôi luôn có một cảm giác ấm cúng và hạnh phúc. Đây là một chất liệu keo sơn hàn gắn tôi với tổ chức trong suốt hai mươi năm nay.

Trong thời gian sinh hoạt đầu tiên, anh em chúng tôi là những thanh niên, thanh nữ còn độc thân, ham vui và rất năng động. Những trại hè cuối tuần, những buổi du ngoạn ngoài trời thường xuyên được tổ chức. Sau đó tình Lam càng thấm thiết hơn.

Những buổi sinh hoạt trong lều dưới ánh nến lung linh còn ghi đậm trong tôi. Trong không khí vui nhộn ấy cũng có những phút giây thật yên lặng để mọi người cùng đón nhận tâm tình của các anh chị em. Những người nghe tâm sự chân tình của một tấm lòng „Lam“, đã quay đi để chắm những giọt lệ cảm động. Các anh chị em đã bày tỏ hết rồi, những gì mình đang ấp ủ trong tim.

Ngoài những sinh hoạt vui chơi và những ấn tượng thoải mái không thể thiếu cho tuổi trẻ, chúng tôi thấy cần phải tu tập, học nhiều về Phật Pháp để có thể định hướng đúng Mục đích của tổ chức Gia Đình Phật Tử. Vì chúng tôi đến với GDPT khi đã bước vào tuổi ngành Thanh rồi nên cần phải học rút, học tất không đi theo chương trình huấn luyện từ các bậc của ngành Oanh, ngành Thiếu. Trong những giờ Phật Pháp, lúc không có Thầy hướng dẫn, thì các anh chị em chia nhau nhận đề tài, chuẩn bị ở nhà để đến ngày sinh hoạt thuyết trình. Đây cũng là một cơ

hội để các anh chị em thực tập cách nói chuyện trước công chúng.

Phần chuyên môn với các bài hát, trò chơi ngoài trời là một phương tiện với tính cách giáo dục, hoạt động, thư giãn... để đem lại niềm thoải mái cho các anh chị em sau những giờ học. Các mục chuyên môn này, có khi chúng tôi đã không coi là quan trọng, không thực hiện đều đặn. Những lúc sinh hoạt chung trong trại họp bạn với các GĐPt khác mới nhận thấy rằng chúng tôi đang bị bỏ rơi từ xa.

Gia Đình Phật Tử Tâm Minh, nơi tôi đang sinh hoạt, đã được thành lập 24 năm rồi. Những anh chị Huynh trưởng của thời ban đầu không còn mấy người. Trong số ấy có người đã xuất gia, có người thì xuất giá (lập gia đình), có người thì vì công ăn việc làm phải đến những vùng khác sinh sống, cũng có người đã định cư tại cõi cực lạc rồi. Nói tóm lại vì nghiệp lực chi phối nên có những chiếc áo Lam đã được xếp ngay ngắn trong góc tủ áo quần.

Hôm nay ngồi lại, chúng tôi đã có hai màu tóc trên đầu, con cái mình thì đang bước vào ngành Thiếu, ngành Thanh. Các em ấy, từ lúc chập chững biết đi đã theo chúng tôi đi sinh hoạt. Hiện nay là những Huynh trưởng đứng ra cầm đoàn thay cho chúng tôi thực hiện những buổi du ngoạn, những kỳ trại với bao nhiêu điều thú vị. Bây giờ chúng tôi là những người đang vào cỡ tuổi cha, chú của các em. Cùng sinh hoạt vòng tròn trong các buổi lễ tại chùa Viên Giác để rồi cùng bị phạt với bài hát „kia con bướm vàng“ hay mệt hơn với bài „con cóc con“.

Tổ chức Gia Đình Phật Tử là vậy đó. Tình thương chan hòa, lòng hy sinh không bờ bến. Bất cứ ở đâu trên thế giới này, khi bạn khoác chiếc áo Lam lên người với huy hiệu hoa sen trắng trên ngực áo. Bạn sẽ được tiếp đón thật niềm nở và thân thiện, niềm hạnh phúc ấy sẽ không phai nhòa trong tâm thức của bạn. Bạn có đồng ý với tôi không?

- Thị Hiện -

Cuối tháng 10 năm 2011, chúng tôi về chùa Viên Giác tham dự 3 ngày hội nghị thường niên GĐPT Đức quốc và hội thảo ngành Thanh, lồng trong chương trình này còn có một vài tiết mục sinh hoạt rất đặc sắc. Có thể nói rất bổ dưỡng cho cả kiến thức lẫn tinh thần, cộng thêm một vài kỷ niệm khó quên....

Xin mạn phép vừa lược thuật vừa tâm sự hầu quý anh chị trưởng, các bạn và các em nha.... Tại vì đầu óc vốn không được xếp vào danh sách những người thông minh cộng thêm bộ nhớ càng ngày càng sa sút ... nên đoạn nào nhớ thì chi tiết cho câu chuyện thú vị còn đoạn nào cảm thấy nhớ mang máng, mơ hồ thì nhẹ nhẹ lướt qua luôn cho tiện.... thuật giả cũng như đọc giả.

Lợi dụng một khoảng trống thời gian chờ đợi tiết mục thảo luận. Htr cấp Tín Quảng Niệm - Lê Gia Tuyền thuộc GĐ Tâm Minh trân trọng khoe với mọi người, anh có một tấm ảnh rất đặc biệt đã cẩn thận cất giữ trên 10 năm.

Hôm nay nhận thấy thời gian đã đến nên anh mới cho mọi người xem. Anh Quảng Niệm là người ít nói, hễ nói thì rất ư là chậm rãi khiến người nghe rất nôn nóng, nghe hết câu chắc là chín ruột chín gan luôn... vì thế làm cho mọi người thêm thắc mắc... tò mò không xem là không được. Thế rồi tấm ảnh được truyền từ tay người này đến người khác. Trong hình là một ông cụ già và một cháu bé gái chụp lưu niệm tại chánh điện chùa Viên Giác vào dịp đại hội Htr GĐPT VN tại hải ngoại tháng Tư năm 2000. Vâng ông cụ già chính là cố Htr Tâm Huệ - Cao Chánh Hựu Trưởng Ban Hướng Dẫn GĐPT VN Hải ngoại... còn cháu bé gái là bé Vivi - (Bây giờ hiện là Huynh trưởng Nguyên Thanh - Liên đoàn Phó của GĐPT Tâm Minh) út nữ của Htr Quảng niệm lê Gia Tuyền... Một vài cảm tưởng và nhận xét được ghi nhận như sau:

- Chiều dài thời gian trên ¾ thế kỷ tính theo tuổi ông cụ
- Tiêu biểu cho sự hạnh ngộ GĐPT Mỹ Châu và Âu Châu hay hải ngoại cũng đúng
- Tre già măng mọc

Thời gian thế hệ các anh Cao Chánh Hựu, Từ Đồ Minh, Bạch Hoa Mai, Phan Cảnh Tuân v.v.. hoạt động duy trì, phát triển tổ chức GĐPT tại quê hương và mãi sau này trên vùng đất định cư, công việc thành lập GĐPT tại hải ngoại, mà người ta thường gọi trồng hoa sen trên xứ tuyết, gặp rất nhiều chướng

Htr. Tâm Huệ cùng Oanh vũ Nguyên Thanh

duyen nghịch cảnh. Nhưng những nỗ lực vượt khó này đã đạt được thành quả là các GĐPT lần lượt chào đời khoảng thập niên 80 – 90 thì thế hệ của các Huynh trưởng ngày hôm nay, như là Nguyên Thanh, mới chào đời. Đến khi các Huynh trưởng thuộc thế hệ đại lão vận động tổ chức đại hội thể hiện tinh thần GĐPT bất khả phân, thống nhất GĐPT hải ngoại thì thế hệ của các em lúc ấy còn là Oanh Vũ.

Đến bây giờ thì bàn thờ hiệp kỵ mỗi ngày một tăng thêm linh vị của các vị đại lão Huynh

trưởng... thì các em Oanh vũ ngày nào giờ đây đã và đang lần lượt nằm trong danh sách hàng Huynh trưởng.

Và tiếp theo là những mẫu chuyện ngắn chọn lọc nhằm giới thiệu những thành quả đóng góp của thế hệ tân Huynh trưởng.

„Hoan Hô Nguyên Mãn nhiều cái hoan hô“.

Bởi vì buổi họp phân công chia việc anh Nguyên Mãn nhận công tác mỗi đêm đều có tiết mục sinh hoạt giải trí vui vẻ, nhẹ nhàng và thoải mái...như họp vui quanh đèn, văn nghệ bộc phát hoặc trao tặng quà lưu niệm v.v... như mọi năm. Đã gọi là hội nghị thường niên thì năm nào cũng như năm đó „Vũ Như Cần“ là vẫn như cũ... Nhưng ... 3 chữ vũ như cần vừa qua đã bị xóa mất tiêu... Vì Nguyên Mãn đã mời được một đội ngũ chuyên phụ trách sinh hoạt. Anh đã tuyển chọn mỗi đơn vị Gia Đình một hay hai em tính tình vui vẻ, trẻ trung và phương cách sinh hoạt cũng hiện đại, có thể nói là ban sinh hoạt có những ý tưởng làm các tham dự viên không chuẩn bị trước được. Điểm tuyệt vời nhất phải được kể đến là trò chơi đồ vui để học. Trò chơi có khoảng gần ba chục người tham dự. Được chia thành 4 đội, mỗi đội đều có đủ thành phần nam nữ già trẻ lớn bé. Nội dung những câu đố bao gồm những bộ môn Lịch sử, Phật pháp, kiến thức GĐPT, Chuyên môn và hành chánh. Trong cuộc thi đua, mỗi đội đều phải cố gắng triển khai triệt để kiến thức, khả năng, sự tháo vát và nhanh trí của mỗi cá nhân và nêu cao tinh thần đồng đội mới hy vọng tranh giành điểm thắng đem về cho nhóm giám khảo và 2 giám sát. Mỗi câu hỏi đặt ra phải căn cứ sách vở tài liệu dẫn chứng trung thực. Thời gian 2 tiếng đồng hồ chơi thật hào hứng, sôi nổi.

Vui lắm, mọi người đều vui... vui đến nổi... các anh chị Htr già lão trong danh sách tuổi 60, 70 có tham dự trò chơi như anh Thị Lộc, anh Tâm Cừ, anh Quảng Niệm, anh Thị Thiện, chị Tâm Bạch và chính cả Thị Hiện đây đã phải cười chảy nước mắt, cười gần sái quai hàm

Liên trại huấn luyện Htr. Lộc Uyển A Dục tại Ravensburg Đức Quốc 2010

luôn (viết đến đây tôi phải ngưng bút để cười một trận nữa đã, xin lỗi quý độc giả nha). Đến khuya, ban quản trò tuyên bố chấm dứt rồi mà mọi người còn vẫn cảm thấy còn muốn chơi thêm nữa.... Thế rồi kết quả phần thưởng đội thắng đội thua đều là bánh trái được dùng chung trong buổi tiệc trà thân mật.

Có nhiều lời khen ngợi các em... như: „Các em còn trẻ mà có thể nghĩ ra một trò chơi hay như thế“, „Các em có khả năng sáng tạo trò chơi để các tham dự viên luôn có sự bất ngờ, tiếng cười không ngưng trong thời gian chơi“, „Các em biết trao đổi, kết hợp cùng nhau trong công việc“ v.v...

Tôi nhớ lại trong năm 2011 có 2 công tác quan trọng mà cũng chính các em này cũng đã góp phần chia sẻ gánh vác công tác cùng Ban Hướng Dẫn.

Đó là Trại Hè Thanh Thiếu Nhi sinh hoạt Phật Giáo và khóa Tu học Phật Pháp Âu châu. Tôi

Ban sinh hoạt đang giải thích chương trình đồ vui

ghi nhận là các em đã và đang cố gắng phát triển những khả năng và đức tánh tốt đó của mình.

Trại Hè Thanh Thiếu Nhi sinh hoạt Phật Giáo được tổ chức vào dịp 4 ngày nghỉ lễ Thăng Thiên tại thành phố Neuss, mục đích trại nhằm tạo hoàn cảnh và môi trường cho các em các cháu Thanh, Thiếu và Nhi đồng sinh hoạt như kết tình thân, vui chơi trong bầu không khí văn hóa VN và trong khung cảnh thiên nhiên và có dịp gần gũi với Tam Bảo. Sinh hoạt trại gồm có thể thao truyền thống, văn nghệ, trò chơi nhỏ, trò chơi lớn, du ngoạn và có thảo luận chung quanh các đề tài xã hội, học vấn và gia đình. Phần chú trọng nhiều nhất là thế nào để các em các cháu thích thú tìm hiểu học hỏi giáo lý đạo Phật để có thể áp dụng vào đời sống hằng ngày. Vì thế sự hiện diện của quý Thầy, quý Cô trong giờ sinh hoạt tinh thần của trại cũng rất cần thiết, nhằm tạo cơ hội tốt cho trại sinh học tập sống đạo... Trại Hè Thanh Thiếu Nhi sinh hoạt Phật Giáo này được tổ chức liên tục từ mười năm qua. Có một điều công tác trong năm qua có thêm lễ chiêm bái Phật ngọc Hoà Bình

tại các chùa trên nước Đức. Việc nào cũng là việc cần phải làm tốt nên các anh chị Huynh trưởng rất bận rộn... Nhờ có sự chung vai chia sẻ của các em nên gánh nặng công tác cũng được thuận duyên hoàn mãn... Trong lễ bế mạc trại các phụ huynh phát biểu thật chân tình. Họ không ngờ chỉ trong vài ngày sinh hoạt trại mà con em của họ được học hỏi, hiểu biết nhiều từ những gì các anh chị Huynh trưởng trẻ này hướng dẫn. Và phụ huynh cũng rất cảm động khi thấy các anh chị dành cho con em họ nhiều cảm tình trìu mến và hứa hẹn sang năm nếu GĐPT tổ chức trại họ sẽ vận động về tham dự đông hơn.

Nhân dịp GHPGVNTN Âu Châu tổ chức khóa tu học Phật pháp tại Vương quốc Áo hơn ngàn người từ khắp nơi về tham dự tu học.

Và cũng lòng trong thời điểm này BHD GĐPT VN Âu Châu tổ chức kỷ niệm 20 năm ngày thành lập Ban Hướng Dẫn Âu Châu, Trại họp bạn ngành Thanh và ngành Thiếu, nhân cơ hội quý hiếm này Lam viên thuộc các GĐPT trong Âu Châu cũng kéo nhau về họp mặt kết tình Lam nơi đất trại.

Vì nhu cầu cần tăng cường nhân sự, phục vụ cho học viên tham dự khóa tu học... Cần nhất là các lớp học của ngành Thiếu và nhi đồng (Sur Ông Khánh Anh gọi là „đại học Oanh Vũ“), một trong những khó

khăn chung của các học viên trẻ là không đồng ngôn ngữ (Pháp, Anh, Đức v.v...) nên BHD GĐPT Âu Châu tuyển chọn nhân sự qua giúp. Ngoài giờ giảng dạy của quý Thầy quý Cô giảng sư, nhu cầu đời sống và sinh hoạt của các học viên đều được bàn giao hết cho các Huynh trưởng này phụ trách... Khởi cần phải dài dòng kể lể có thể nói là công việc này khó khăn và phức tạp vô cùng... Vì phải tiếp xúc với nhiều ngôn ngữ khác biệt. Ai không tin thì cứ hỏi vị khách danh dự, Huynh trưởng Tâm Đăng, sẽ biết rõ ngay mọi vấn đề. Ấy thế mà cuối khóa học quý Thầy nhận xét là các em làm việc có tinh thần trách nhiệm, tháo vát thích hợp sinh hoạt với các học viên trẻ. Nhờ có sự hỗ trợ đặc lực của các em mà công việc chung được hoàn thành tốt đẹp....

Các em thương mến.

Khi phục vụ Trại Thanh Thiếu Nhi Sinh Hoạt Phật Giáo các em đã tạo được nhiều thiện cảm từ trại sinh cũng như phụ huynh. Trong công tác giúp đỡ quý Thầy Cô ở khoá học, các em cũng được quý Thầy tán thán công đức và khen các

em có tinh thần trách nhiệm. Gần nhất là sinh hoạt cuối năm qua trò chơi Đố Vui Để Học chứng tỏ các em đã vững vàng và tự tin trong khi làm bốn phần và trách nhiệm của người Huynh trưởng GDPTVN.

Trước khi kết thúc bài này, anh Thị hiện cảm ơn các em chính là nhân duyên gợi ý cho anh viết bài này, anh thành thật tán thán tinh thần cầu tiến tu học vượt bậc và tinh thần dấn thân phục vụ cho tổ chức Áo Lam của các em. Hy vọng những lời tâm sự không làm cho các em tự mãn, mà muốn tự khuyến tấn thêm tinh thần chung cho tất cả chúng ta. Tổ chức GDPT đã có chiều dài thời gian lịch sử hơn 60 năm thành lập, duy trì và phát triển từ quê nhà và hiện nay khắp nơi trên thế giới là nhờ mỗi thời đều có những thế hệ tiếp nối. Các em là thế hệ chào đời và trưởng thành tại hải ngoại. Thế hệ các em được dinh dưỡng, thụ huấn văn hóa Âu Châu giúp các em theo kịp đà văn minh thế giới, ở nhà các em được cha mẹ truyền dạy nền văn hoá Việt Nam giúp các em giữ được cội nguồn dân tộc, tại Chùa và trong tổ chức GDPT các em được học giáo lý Phật Đà ba điều này giúp các em dung hòa được tất cả những dị biệt, khó khăn, trở ngại của văn hóa Đông, Tây, nền văn minh mới cũ v.v... Các em có lợi thế là có các đàn anh chị đi trước hướng dẫn. Các em là những người Huynh trưởng của thời đại. Tương lai tổ chức GDPT VN hải ngoại có được duy trì phát triển hay không còn chờ đợi nơi các em.

Chúc các em luôn sống hỷ xả để dũng tiến trên đường Đạo.

Lễ thọ cấp Tập trong khóa giáo lý thường niên 2011

- Nguyên Trí -

Trong cái không khí bắt đầu trở nên áp áp của mùa lễ Phục Sinh, khi những chồi non của cây cỏ đã bắt đầu vươn lên và phủ trên vạn vật màu xanh non đầy ấp hy vọng, các anh chị em Lam Viên Đức Quốc cũng tất bật và rộn ràng để chuẩn bị lễ kỷ niệm 20 năm thành lập GDPT tại Đức. Một mái nhà Lam đã quây quần về đây, từ những mái đầu xanh xanh đến những mái tóc bạc màu năm tháng.

Buổi lễ diễn ra mang thật nhiều ý nghĩa bởi vì tự cái mốc thời gian 20 năm đã nói lên nhiều điều. Hai mươi năm, một khoảng thời gian đủ để một thế hệ sinh ra và lớn lên. Hai mươi năm, một mốc điểm để mình xác lần nữa cho khả năng tồn tại của tổ chức GDPT và lòng trung kiên của mỗi cá nhân người đoàn sinh áo Lam đối với tổ chức. Sự minh xác đầu tiên chính là sự vụt dậy của các GDPT sau những năm tháng bị làm tê liệt vì các chính sách nghiệt ngã, trù dập của những người nắm vận mệnh đất nước khởi đầu từ sau biến cố năm 1975. Nhưng sự phục hoạt của các GDPT không chỉ giới hạn trong phạm vi đất nước. Những hạt giống của Sen đã theo từng cơn gió của Bi, Trí, Dũng bay đi thật xa, bất chấp những trở lực của phong thổ, của đời sống tập quán xa lạ để như những cành sen tươi, GDPT đã nở trên xứ người gần như ở bất cứ nơi nào có dấu chân của người đoàn viên áo lam. Hai mươi năm cũng là một thời gian khá dài để chúng ta ôn lại quá khứ, cùng nhìn lại một chặng đường dài hơn 60 năm của tổ chức, trong đó có những niềm vui được cống hiến và phụng sự xã hội bằng tất cả nhiệt huyết của tuổi trẻ, niềm vui được sống trong tình thương yêu như anh em một nhà, được sự che chở dạy dỗ của Chư Tôn Đức, sự bảo bọc của quý đạo hữu, nhưng cũng có đây những giây phút trầm trở âu lo, có cả những giọt nước mắt khóc cho những mất mát và đau thương mà GDPT đã gánh chịu theo những giông tố của lịch sử. Có ai ngăn được những xúc động khi đọc những dòng viết

của anh Trần Trung Đạo, cũng từng là một HT của GDPT, về số phận của tổ chức trong những năm tháng sau 1975:

„Nhìn một huynh trưởng Gia Đình Phật Tử trong chiếc áo lam vá hàng chục mảnh, ôm cây đàn cũ kỹ tập hát cho các em đoàn viên trong chương trình văn nghệ mừng đại lễ Phật Đản trong sân chùa những năm sau 1975, chúng ta sẽ cảm thương và cảm động biết bao. Ngày mai, người huynh trưởng đó có thể ngồi viết bài tự kiểm mấy mươi trang và thậm chí có thể vào tù. Nhưng anh không sợ hãi. Lý tưởng cao cả của người huynh trưởng đã giúp anh đứng dậy và tiếp tục hành trình. Dù đi trong bão táp mưa sa, các anh chị trưởng và đoàn viên Gia Đình Phật Tử bao giờ cũng là những cánh chim trung kiên, hiếu thảo, vẫn ráng bay về tổ cũ, vẫn cố giương đôi cánh mỏng bảo vệ giáo hội, bảo vệ thầy và chở che cho đoàn đội của mình“.

Những anh chị khác ra đi và may mắn đến được bến bờ của tự do, thì anh chị đâu nề hà chi đôi vai đang trĩu nặng những lo toan cho cuộc sống mới trên đất người còn xa lạ, đâu nề hà chi đôi bàn tay trắng trơn tro bụi như con chim lẻ bầy... Các anh chị đã cặm cụi và tận tụy ngày này qua tháng nọ, như con tằm ươm tơ, với một niềm tin không lay chuyển để gầy dựng lại tổ chức, để bây giờ chúng ta có thể cùng nhau về đây, vui buồn tâm sự về hai mươi năm dài trong ngày lễ kỷ niệm này.

Khởi điểm hai mươi năm cũng là lúc chúng ta nhìn lại, nhận chân và đánh giá một cách thật khách quan những công việc chúng ta đã làm, nhận định và phân tích xác đáng tình hình của Tổ chức chúng ta trong bối cảnh xã hội và môi trường hiện nay để có thể hướng tầm nhìn vào tương lai với những dự phóng cho đường hướng hoạt động của Tổ chức vào những năm tháng tới. Nói rõ hơn, khởi từ thời điểm này, khởi đi

từ lòng biết ơn bao công sức của thế hệ đi trước, thì đây là lúc chúng ta, anh chị em Lam viên phải tự đặt câu hỏi cho chính mình về tương lai của Tổ chức chúng ta trong hai mươi năm tới. Sẽ có nhiều viễn cảnh trả lời cho câu hỏi đó:

GDPT sẽ phát triển và vững mạnh về chất lẫn lượng, lan rộng tầm hoạt động của mình vào cả các cộng đồng quốc gia sở tại, có uy tín vì thật sự đã có những đóng góp hiệu quả to lớn cho cộng đồng xã hội?

GDPT sẽ tiếp tục sinh hoạt với một số thành quả khả quan và các chỉ dấu gia tăng đoàn sinh ở một vài giai đoạn nhờ vào những nỗ lực bổ xung, hoàn chỉnh các phương pháp sinh hoạt và chương trình tu học sao cho phần nào thích ứng với hoàn cảnh hiện tại, nhưng vẫn chưa đủ mạnh để tạo sức bật và thể đứng uy tín trong cộng đồng?

GDPT vẫn tiếp tục sinh hoạt như hiện nay với số lượng đoàn sinh cầm chừng (hoặc khiêm tốn) vừa đủ để hoàn thành một số công tác từ địa phương hay trung ương và vẫn còn loay hoay trong những khó khăn từ nhân lực cho đến tài lực?

GDPT suy yếu dần và không có những hoạt động đáng kể?

Nhưng trước khi có thể đi đến những dự đoán, viễn cảnh nào sẽ xảy ra cho Tổ chức, chúng ta hãy đi ngược lại dòng thời gian của những thập niên 40, 50, thời điểm mà tổ chức GDPT được khai sinh và bước vào giai đoạn xây dựng. Nếu tự đặt mình vào bối cảnh lịch sử và hoàn cảnh xã hội VN vào những thập niên này để nhận định việc thành lập và xây dựng tổ chức của các anh chị đi trước thì chúng ta không khỏi vừa kinh ngạc, vừa ngưỡng phục tinh thần khai phóng và óc sáng tạo của các anh chị Trưởng

thời đại đó. Giữa một xã hội bị phân cực bởi hai khuynh hướng trái ngược, hoặc là hoàn toàn mù quáng chạy theo tôn thờ nền văn hoá ngoại lai của người Pháp mà quay lưng lại với những giá trị truyền thống của dân tộc, hoặc là cố chấp bảo thủ với các nếp suy nghĩ, với các định chế giá trị của xã hội nho phong làm hạn chế đi biết bao nhiêu khả năng sáng tạo của tuổi trẻ thì anh chị Trưởng đã nhìn thấy sức mạnh chuyển hóa xã hội của đạo Phật cùng lúc nhận ra ngay các trào lưu của thời đại đang lôi cuốn sự chú ý của thế hệ trẻ mà Phong trào Hướng đạo là một thí dụ. Thay vì chỉ kêu gọi đơn thuần tầng lớp thanh niên học sinh tham gia các khóa giáo lý hay tu tập tại Chùa thì các anh chị đã khéo léo vận dụng ngay hình thức tổ chức mới mẻ và hấp dẫn của Hướng Đạo để từ đó kiến tạo nên một cơ cấu tổ chức mới là GDPT, không những thể hiện tính mới lạ, cởi mở và quảng đại quần chúng không thua kém bất kỳ một tổ chức hay trào lưu đương thời mà còn trỗi bật qua việc đưa Phật Pháp làm nền tảng cho sự tu dưỡng, rèn luyện nhân cách cho mỗi cá nhân đứng trong tổ chức và từ đó hướng đến lý tưởng dân thân phụng sự xã hội. Tổ chức ra đời đã được sự hưởng ứng nồng nhiệt của mọi giới cư sĩ Phật tử, từ một em bé nhi đồng cho đến các sinh viên học sinh nam nữ, từ một người nội trợ hay một vị giáo sư giảng dạy đại học.

Từ đó đến nay đã 60 năm trôi qua và ba thế hệ Việt Nam đã tiếp nối bước đi trong dòng lịch sử đầy sóng gió và trong những đổi thay liên tục của thời đại về kinh tế, chính trị, xã hội. Là Phật tử, chúng ta hiểu rõ hơn ai hết sự biến chuyển của vũ trụ trong từng sát na, trong đó bao hàm cả thế giới của vật chất lẫn tâm thức. Sự biến chuyển trong từng sát na đã được Đức Phật diễn tả rất rõ nét bằng hình ảnh của một dòng sông. Nếu chúng ta đứng quan sát dòng sông trong giây phút thì tưởng như dòng sông vẫn là chính nó. Kỳ thực, bao nhiêu con nước đã nối tiếp nhau chảy qua, có dòng trôi nhanh, có dòng trôi chậm, có dòng mang nhiều phù sa cuộn cuộn chảy, có dòng trong vắt lặng lẽ trôi. Nhưng tánh

của nước thì vẫn là một. Cũng như thế, mục đích và lý tưởng của mỗi đoàn sinh chúng ta vẫn là một, nhưng cách suy nghĩ, làm việc, những thói quen và sở thích của mỗi thế hệ thì thật khác nhau do ảnh hưởng của môi trường sống và giáo dục của từng thời đại mà thế hệ đó được sinh ra và lớn lên. Nếu như cách đây gần 60 năm, các anh chị trưởng của chúng ta hiểu rất rõ tâm lý của tuổi trẻ và nắm bắt được các trào lưu mới đang gây sự chú ý của các em mình để vận dụng thật khôn khéo các hình thức sinh hoạt mới ấy vào tổ chức của GDPT thì ngày nay, chúng ta thật sự đã có những nỗ lực nào đáng kể chưa để đáp ứng nhu cầu tâm lý của các em và bắt kịp các thay đổi của thời đại? Nếu chúng ta thành thật với chính mình, thì câu trả lời là chưa.

Có thể nhiều anh chị em chúng ta cho rằng, trung kiên với Tổ chức, là duy trì tối đa các dạng thức sinh hoạt cũng như những nguyên tắc của GD đã được hình thành cách đây gần sáu mươi năm như những định chế bất di bất dịch. Nhưng chúng ta quên rằng, cơ cấu của một đoàn thể hay một tổ chức chỉ là một tòa nhà trống rỗng, chính con người mới tạo nên linh hồn và trái tim của cơ cấu tổ chức đó. Mục tiêu và đối tượng của tổ chức GDPT chính là con người, là tuổi trẻ, là đoàn sinh chứ không phải là cơ cấu, điều lệ hay nguyên tắc. Những điều nêu lên sau là những phương tiện cần thiết để chuyên chở và hỗ trợ cho mục đích của chúng ta, mà đã là phương tiện thì chúng ta không thể loại bỏ khả năng thay đổi, tu sửa, điều chỉnh để thích ứng với các đổi thay của môi trường chung quanh.

Sáu mươi năm đã trôi qua – biết bao anh chị chúng ta của các thế hệ đi trước đã cống hiến trọn đời mình cho mục đích và lý tưởng GĐPT. Trong số đó, nhiều anh chị đã nằm xuống. Trong số đó, nhiều anh chị đã gánh vác trách nhiệm với tổ chức từ khi mái tóc còn tươi xanh cho đến khi bạc màu với năm tháng. Ngưỡng phục và biết ơn các thế hệ đi trước, chúng ta phải làm gì để xứng đáng với những hy sinh cũng như những kỳ vọng mà các anh chị đặt vào chúng ta để nối tiếp hoài bão to lớn là giáo dục các thế hệ thanh thiếu đồng niên trở thành những người Phật tử chân chính để góp phần xây dựng xã hội trong tinh thần Phật Giáo? Gia tài to lớn và cao quý nhất mà các anh chị thế hệ trước trao lại cho chúng ta không phải là cái cơ cấu tổ chức, các hình thái sinh hoạt hay các quy chế nội quy để chúng ta khur khur ôm giữ mà chính là tinh thần **„Bi, Trí, Dũng“** phải được phát triển ở mỗi cá nhân chúng ta và tính chất **„khai phóng, dung hợp“** thể hiện ở các phương tiện mà chúng ta sử dụng.

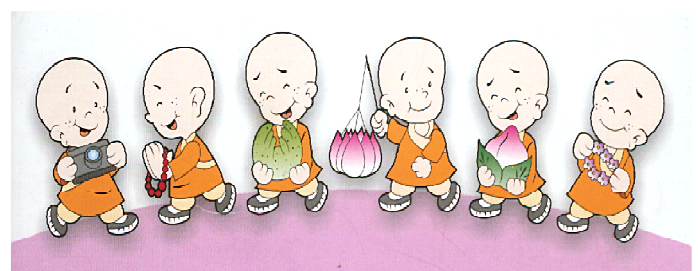
Như thế, viễn cảnh nào sẽ diễn ra cho tổ chức GĐPT trong hai mươi năm tới sẽ tùy thuộc rất nhiều ở nhận thức và sự ứng phó lèo lái một cách khôn khéo con thuyền GĐPT của anh chị em Huynh Trưởng trong thời đại hiện nay. Có thể, anh chị em chúng ta có đầy đủ **„Bi“** để thể hiện đức hy sinh dần thân. Có thể anh chị em chúng ta có thừa **„Trí“** để nhận chân và nhìn ra các vấn đề thúc bách hiện nay của Tổ chức. Nhưng mỗi người trong chúng ta hãy tự hỏi với chính mình, chúng ta đã có đủ **„Dũng“** chưa để giải quyết vấn đề một cách rốt ráo?

Anh chị em chúng ta đã có đủ **„Dũng“** chưa để sẵn sàng bước ra những trời buộc của các phương tiện, các định chuẩn chỉ có giá trị trong một giai đoạn nhất định để tìm cho Tổ chức những phương tiện, đường hướng sinh hoạt thích hợp hơn, mới mẽ và hiệu quả hơn ở giai đoạn hiện nay? Dĩ nhiên, một chặng đường dài

gần sáu mươi năm là một minh chứng cho khả năng tồn tại của tổ chức GĐPT, nhưng tồn tại như thế nào mới chính là mối quan tâm hàng đầu của anh chị em chúng ta. Làm thế nào để cho GĐPT tồn tại một cách khỏe mạnh, tràn đầy năng lực hầu có thể có những cống hiến đích thực cho cộng đồng và xã hội chính là trách nhiệm của anh chị em chúng ta hiện nay.

Các câu hỏi thúc bách cần phải đặt ra cho chúng ta lúc này là:

- Cơ cấu tổ chức và điều hành hàng dọc có còn thích hợp cho GĐPT ở hải ngoại? Nếu không, chúng ta phải dùng mô thức nào?
- Thế hệ trẻ Việt Nam sinh ra và lớn lên tại hải ngoại, trong đó bao gồm từ lứa tuổi nhi đồng đến thanh thiếu niên - các em có những khao khát, mong muốn gì. Tổ chức GĐPT có thể trao đến các em những món ăn tinh thần mà các em thật sự cần?
- Tổ chức GĐPT chúng ta có thực sự đang hòa mình với hiện tại và hướng tới tương lai, hay lâu nay chúng ta vẫn giam mình trong cái bóng của quá khứ. Chúng ta trân quý quá khứ vì quá khứ cho chúng ta những bài học kinh nghiệm quý báu.

Thập Thập Khoá học thường niên

Nguyễn Hoàng

Hơn 20 năm rồi, từ ngày GDPT tại Đức Quốc được thành lập. Các anh chị trưởng đã tìm mọi cách để uơm bón vườn Sen tại xứ lạnh này cho ngày thêm tươi tốt. Vườn Sen chỉ tốt và vươn lên mạnh mẽ khi các Sen thấm nhuần mưa Pháp. Nhận thấy rằng để cho tổ chức của chúng ta sinh hoạt đúng đường lối và đạt được mục đích, tôn chỉ như các vị tiền bối đã vạch rõ từ ngày thành lập chỉ có một điều là phải nương vào giáo lý của Đức Phật.

Khóa lễ

Tại nước Đức, trong một năm thời gian được nghỉ lễ dài nhất là những ngày lễ Phục Sinh, mọi người được nghỉ từ thứ Sáu đến thứ Hai. Học sinh thì có vùng được nghỉ đến hai tuần. Các GDPT sử dụng thời gian nghỉ dài ngày này mời Quý Thầy về địa phương tổ chức những ngày tu học, thọ bát quan trai... Rồi tinh thần học Phật ngày càng mạnh, số người tham dự càng đông, địa điểm tổ chức không còn đủ đáp ứng được nữa. Nhìn thấy sự học của mỗi Gia Đình chưa được thống nhất và đồng bộ cho nên các anh chị Trưởng cùng suy nghĩ và đưa đến giải pháp cùng nhau tổ chức khóa học Phật Pháp cho các Lam viên Đức Quốc tại chùa Viên Giác. Khởi đầu, vào năm 1997 hai Gia Đình Chánh Niệm và Chánh Dũng đã cùng BHD GDPT VN tại Đức Quốc xin phép Thượng Toạ Cố vấn Giáo Hạnh cho phép tổ chức khóa học Phật Pháp dành cho GDPT tại Chùa Viên Giác, vào những ngày lễ Phục sinh. Thầy rất hoan hỷ và tán thán tinh thần tu học của các anh chị em và yểm trợ ban tổ chức về mọi mặt. Khóa học đầu

tiên, nếu tôi nhớ không lầm, đã quy tụ được chừng 120 học viên. Quý Cô đã hết lòng ra sức nấu ăn, chăm sóc chúng tôi như những đứa con trong nhà. Các anh chị em học viên đều cảm nhận được tình thương từ Quý Chư Tôn Đức và sự chu đáo của các anh chị Trưởng. Sau lần ấy BHD GDPT Đức Quốc, xin phép Thầy được chọn thời điểm này để tổ chức khóa học Phật Pháp hằng năm cho các Lam viên. Trong những năm đầu tiên, ban kỹ thuật thu băng làm việc mệt nhất, máy móc không tối tân như bây giờ, các anh em phải thay nhau đến từng lớp để thu bài giảng của quý Thầy vào Cassette, chiều tối đến phải nghe lại, thu vào một băng gốc. Trước ngày bế giảng mọi người thay nhau thức trắng đêm để sản xuất các bộ băng giảng để các học viên kịp thỉnh về làm quà, hoặc để có dịp nào đó ôn lại những điều đã học. Đến tháng Tư năm nay (2012) là khóa lần thứ 16. Mỗi khóa học là có ít nhiều thay đổi tiến bộ hơn. Rồi đến năm 2007 các GDPT thay nhau đứng ra điều hành khóa học, đây cũng là một cơ hội để cho các anh chị em tập sự, học cách tổ chức và sắp xếp công việc. Những Huỳnh trưởng đi trước, đã có kinh nghiệm, hướng dẫn và dìu dắt các em mình cho đến khi vững vàng trong công việc. Các anh chị trưởng điều hành khóa học thời ấy đều là những thanh niên với tinh thần dân thân cao độ, là những tấm gương sáng cho đàn em theo sau.

Một trong những trạm khảo sát

Hôm nay đây các anh chị, phần lớn đã trên 50 tuổi rồi, vẫn về tham gia tu học, người điều hành khóa học là những đàn em, lúc xưa ở trong

lớp ngành Thiếu và ngành Oanh. Các anh chị nhìn ngắm những nụ sen ngày ấy đã được uốn nắn nay đã trở thành những đóa sen lớn mạnh, vững chắc nên rất hài lòng và mãn nguyện.

Sự điều hành khóa học mỗi ngày một tiến bộ, nhịp nhàng các học viên được chia lớp theo trình độ Phật Pháp và lứa tuổi. Sau vài năm thực hiện, khóa học được mở rộng cho giới trẻ Phật tử trên toàn nước Đức. Cách học cũng được thay đổi bằng phương pháp mới, các lớp Thanh Thiếu không còn chỉ ngồi nghe Pháp nữa mà được hướng dẫn thảo luận về các đề tài Phật Pháp. Các em viết lên suy nghĩ và sự hiểu biết của mình. Còn lớp ngành Oanh thì được các anh chị Huynh trưởng hướng dẫn những điều căn bản dựa theo các tài liệu Phật Pháp của Gia Đình Phật Tử. Trong các ngày học, để cho thoải mái, các ngành được tổ chức đi du ngoạn hoặc tham gia trò chơi lớn. Những năm gần đây các học viên được hướng dẫn lễ Phật bái sám và cúng dường hoa đăng vào tối thứ Bảy. Trong khóa học không lúc nào thiếu phần sinh hoạt văn nghệ vào đêm Chủ Nhật, lúc này các nhóm vận dụng sự nhanh lẹ và nêu cao tinh thần đồng đội để thực hiện một tiết mục thật vui và dễ thương.

Cứ như vậy số lượng học viên càng ngày càng tăng, đến nay có khóa được ghi nhận được hơn 250 học viên. Quý vị phụ huynh nhìn thấy con em mình về chùa tu học thì rất hoan hỷ cùng theo xe về giúp đỡ cho ban trai soạn. Vì nhân duyên ấy lớp Phật Pháp của phụ huynh cũng được hình thành. Quý Chư tôn Đức cũng sắp xếp thời gian để giảng Pháp và giải đáp thắc mắc. Tại hội trường chùa, quý vị vừa yên lặng cất gót chuẩn bị cho các bữa ăn vừa nghe Pháp, trong khi các lớp học của ngành Thanh Thiếu đang được hướng dẫn.

Nhìn lại 15 năm liên tục không là bao nhiêu so với tổ chức GDPT của chúng ta, nhưng khi ôn lại, thấy thành quả đạt được cũng không ít.

Lòng trong khóa giáo lý năm 2000, phối hợp cùng BHD Âu Châu chúng ta đã tổ chức được Đại hội GDPT Hải ngoại kỳ hai. Trong lần này BHD GDPT VN tại Hải ngoại được chính thức thành lập. Các em Oanh vũ và các Huynh trưởng trẻ Âu Châu nhân đó được diện kiến và cùng sinh hoạt, làm việc chung với quý anh chị như anh Tâm Huệ, Tâm Đăng, Thầy Phở Hoà, chị Tâm Minh... Cũng cần nhắc lại, thật trang nghiêm và cảm động khi các Lam viên cùng được tham dự lễ thọ cấp Tấn của bốn anh lớn của chúng mình: anh Tâm Cừ, Tâm Ngọc, Thị Lộc và Huệ Kha.

Kể tiếp những năm sau đó, khi các anh chị trưởng đồng tề tựu, thường trong các khóa học, đều có những buổi lễ thọ cấp Tập, cấp Tín của các Huynh trưởng tại Đức Quốc. Các Huynh trưởng tham gia học hàm thụ bậc Kiên (hồi ấy chưa có lớp học trên Paltalk), cũng đã viết bài khảo thí bậc Kiên trong ngày kết thúc khóa học 2007.

Gần đây thôi (2009), BHD Đức Quốc đã lồng vào khóa học, tổ chức liên trại huấn luyện A Dục, Lộc Uyển đợt một phần lý thuyết, phần hai được kết thúc tại Ravensburg với sự tham dự đông đảo của các Huynh trưởng tại Đức.

Một điểm son đáng nhớ là trong khóa học 2010, các Huynh trưởng cùng ngồi lại với nhau để hội thảo, đưa ra những đường hướng phát triển của GDPT VN tại Đức Quốc trong tương lai. Trong các buổi hội thảo, mọi người đưa ra những khó khăn gặp phải đã làm xuống tinh thần sinh hoạt chung. Qua đó tìm một giải pháp khắc phục và đồng một lòng phát nguyện, hết mình vì tổ chức. Kỹ thuật hóa phương cách liên lạc để được nhanh và đồng bộ.

Chúng tôi viết vài hàng giới thiệu sự sinh hoạt đặc biệt của các GDPT tại Đức quốc để chia xé một ít niềm vui và đây cũng là một dịp cầu để chúng ta có thể hiểu nhau nhiều hơn. Hôm nay chúng tôi, những Lam viên Đức Quốc, cùng các Lam viên Âu Châu thấp cây nến thứ 20 mừng ngày sinh nhật của tổ chức mình. Qua tổ chức Gia Đình Phật Tử chúng ta được quen biết nhau, nhiều khi chỉ gặp mặt nhau một vài lần trong những ngày trại, khóa học hay là các khóa huấn luyện. Có anh chị em chỉ biết nhau qua giọng nói khi tham dự các lớp học Phật Pháp trên diễn đàn Paltalk mà thôi. Tuy vậy tình Lam vẫn thấm thiết. Mong rằng tổ chức GDPT luôn lớn mạnh, tình Lam luôn khăng khít và bất khả phân ly.

KHÓA PHẬT PHÁP KỲ THỨ 16 CỦA GIA ĐÌNH PHẬT TỬ ĐỨC QUỐC

*Bà con Phật Tử gần xa
Dẫn con, dẫn cái hồn ba về Chùa
Tham dự khóa học xin thưa
Sắp trắng tròn lễ cũng vừa thuận duyên*

Thật vậy 16 năm, con số mà theo Thầy cựu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN Âu Châu nói, là nó nhỏ đối với các đoàn sinh trưởng thành, nhưng là lớn đối với các em bé mới sinh ra sau này, nó cũng đánh dấu sự hy sinh của các anh chị trưởng:

Đầy niềm tin đầy chứa chan thâm tình (*)
Là Huynh Trưởng vì đàn em quên mình

Ở đời người ta thường nói: Bất cứ cái gì lập ra thì dễ nhưng duy trì và phát triển được là khó. Nhất là môi trường tại hải ngoại. Các em sinh ra và lớn lên tại nơi xứ lạ quê người; hấp thụ những sự dạy dỗ từ lớp mẫu giáo, từ trường tiểu, trung học và từ những phong tục tập quán của nước sở tại... Thế nhưng các bậc phụ huynh, được thấm nhuần đạo lý của cha ông: „Tiên học lễ hậu học văn“, „Trọng nghĩa khinh tài“ và giáo lý của Đức Phật, đã và đang gieo chủng tử Thiện cho các em qua hình ảnh của Đức Từ Phụ. Ngài vì chúng sanh, đã bỏ hết vinh hoa phú quý để tìm con đường giải thoát cho tất cả và hình ảnh Hoa Sen:

*Đức Thế Tôn thương yêu vạn vật
Vô, hữu tình chân thật như nhau
Hoa Sen thể tính nhiệm màu
Hương thơm tinh khiết mặc dầu bùn đen.*

Thật ra hầu hết phụ huynh của các em là Huynh Trưởng hay Đạo Hữu trong Chi Hội Phật Tử. Những Phụ Huynh Huynh Trưởng này hiểu được nhiệm vụ của mình trong tổ chức GĐPT là đối với các oanh vũ, dạy cho các em ghi nhớ ba điều luật:

- Em tưởng nhớ Phật
- Em kính mến Cha Mẹ và thuận thảo với anh chị em
- Em thương người và vật

Hầu cho các em ngành Thiếu, Thanh thấy được nhiệm vụ cao cả của mình, lúc nào cũng phải vừa làm gương mẫu cho các đàn em, vừa đồn đốc cho nhau qua hạnh nguyện: Phát Bồ Đề Tâm - Hành Bồ Tát Đạo, nên các Huynh trưởng trong Ban Liên Đoàn luôn nhắc nhở các em qua 5 điều luật:

1. Phật Tử quy y Phật Pháp Tăng và giữ giới đã phát nguyện
2. Phật Tử mở rộng lòng thương, tôn trọng sự sống
3. Phật Tử trau dồi trí tuệ tôn trọng sự thật
4. Phật Tử trong sạch từ thể chất đến tinh thần, từ lời nói đến việc làm
5. Phật Tử sống hỷ xả để đứng tiến trên đường đạo

Và khuyến nhủ các em, đem áp dụng Phật Pháp vào đời, đúng theo châm ngôn: **“Đào tạo Thanh Thiếu Đồng Niên trở thành những người công dân hữu ích cho xã hội. Nói rộng ra là hữu ích Dân Tộc và Đạo Pháp...”**

Khóa Phật Pháp năm nay, vẫn được tổ chức trong Lễ Phục Sinh của Thiên Chúa Giáo từ ngày 05 đến ngày 09 tháng 04 năm 2012. Tuy thời tiết xuống quá thấp có đêm trên dưới 0 độ. Thế nhưng số tham dự viên rất đông. Anh Chị Em có thể tưởng tượng: Thành phần và số tham dự như sau:

Oanh vũ:	103
Thiếu:	080
Thanh:	028
Huynh Trưởng:	032
Phụ Huynh:	084

Tổng số: 327 chưa kể quý Chư Tăng Ni Giảng Sư. Con số này làm cho Thầy Trụ Trì hơi chói với vì không đủ chỗ ngủ.

Thấy con số tham dự trên, theo cái nhìn của Bác Gia Trưởng Huynh Trưởng GĐPT Chánh Giác:

Đây là sự nhiệm màu của Phật Pháp qua bài hát được sáng tác bởi HTr. Gia Trưởng hành giả sau bài giảng của Thượng Tọa Giảng Sư Thích An Chí, đến từ Na Uy:

(*): theo bài nhạc

Khóa Học Phật Mùa Phục Sinh

Đầu tháng tư tiết trời vẫn lạnh
Nhưng không sờn lòng Phật Tử bền gan
Đường xa xôi dù vượt núi băng ngàn
Chí tu học nào sá chi gian nan

Từ khắp nơi đoàn Áo Lam kéo về
Tham dự học Phật Pháp mùa Phục Sinh
Đầy niềm tin đầy chan chứa thâm tình
Là Huỳnh Trưởng vì đàn em quên mình

Điệp Khúc

Đây Phụ Huỳnh, đây Huỳnh Trưởng, đây
Đoàn Sinh
Hòa tình thương gắn bó Chư Tăng Ni
Gởi hết tâm hồn – Giao cảm Chư Phật
Phát Bồ Đề Tâm rung chuyển ma vương

Đây Đoàn Lam, đây Oanh Vũ, Thanh Thiếu
niên
Hòa tình thương gắn bó cho tha nhân
Thanh thoát đạo tràng – Tinh tấn tu học
Phát Bồ Đề Tâm cứu độ chúng sinh

Thật là tội cho quý Anh Chị Huỳnh Trưởng lo cho 103 em Oanh Vũ, Thầy Trụ Trì nói như vậy vì biết các em bé quấy phá dữ lắm. Nhưng năm nay Thầy Trụ Trì, Cố Vấn Giáo Hạnh (CVGH) khen các em Oanh Vũ (OV) là trước khi ăn đang nói chuyện huyền thoại, nhưng khi nghe tiếng chuông là các em im lặng ngay. Ngay cả các em OV còn thắng Thầy CVGH một câu

KEM, khi Thầy nói nếu các em im lặng trong 10 phút lúc sinh hoạt. Do vậy Thầy khen và cảm ơn sự kiên nhẫn và hy sinh của ACE Huỳnh Trưởng đối với đàn em của mình theo câu thơ mà Chị Diệu Đạo trong khóa học đào tạo HTr. Lộc Uyển, A Dục tại Neuss:

“..... Chúng mình là Huỳnh Trưởng
Có chung một niềm tin
Cùng chung một chí hướng
Vì đàn em quên mình

Nhằm cho các em ngành Thanh, Thiếu tự thảo luận, tự đưa ra ý kiến, tự trình bày... ACE HTr. Qua đề nghị của Thầy CVGH đã tổ chức các Workshop về các đề tài như sau: Niềm Tin Tam Bảo và GDPT và Việc Từ Thiện. Đặc biệt kỳ này, với đề tài GDPT và Việc Từ Thiện ACE HTr. Có tổ chức chuyến viếng thăm Viện Dưỡng Lão để các em có ấn tượng về một trong những việc làm từ thiện, khi trưởng thành.

Cũng như mọi năm, trước ngày thi cuối khóa, có đêm văn nghệ “CÂY NHÀ LÁ VƯỜN” các em từ ngành Oanh đến Thiếu, Thanh và Phụ huynh đều tập đã chiến những tiết mục và tuần tự lên trình diễn cho quý Chư Tôn Đức Giảng Sư và Bà Con tham dự xem. Quý Chư Tôn Đức và hầu hết Bà Con tham dự rất vui và thật sự an lạc khi thấy con em mình như những MẦM SEN từ từ nở rộ và khoe sắc trên xứ tuyết này. Hành giả chắc chắn một điều là qua NIỀM TIN và Tinh Thần BÍ TRÍ DỮNG của người Phật Tử, Giáo pháp của Đức Bốn Sư sẽ được duy trì, phát huy và sẽ tạo một giao cảm của những Vị Phật Tương Lai từ hải ngoại về trong nước và ngược lại, lan rộng lên khắp năm châu:

*Đâu có ngờ ở thời mạc pháp
Những Hoa Sen thơm ngát năm châu
Vui thay Phật Pháp nhiệm màu
Tâm bình cá thể địa cầu an vui*

Đức quốc 15.04.2012
UVBC GDPT Đức Quốc
UVHĐTN GDPT Âu Châu

CHỮ **DỪNG** TRONG THẾ HỆ THANH NIÊN

Trong những ngày trước TẾT KỶ SỬU, khắp nơi từ trong nước đến hải ngoại đều nói đến vấn đề lãnh thổ và lãnh hải giữa Trung Quốc và Việt Nam; Vấn đề Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Giáo Hội Phật Giáo Quốc Doanh, Sư thân cộng, Linh Mục, Mục Sư thân cộng, Đảng Phái này, Tổ Chức kia thân cộng..... Trước tình huống như thế, đối với những ai có lòng luôn gắn bó với quê hương và dân tộc, nhất là người Phật Tử Huỳnh Trường, hiểu được tình thần Tứ Trọng Ân, thấy có trách nhiệm đối với Dân Tộc và Đạo Pháp. Họ bất chấp mọi sự chup mũ, mọi dị nghị, mọi sự quấy phá của những khuynh hướng vô minh; Vững tâm thực hiện những điều căn bản là làm thế nào, chúng ta có thể thay đổi tình huống về Tôn Giáo, Chính Trị, Kinh Tế, Xã Hội ... cho Đất nước và Dân Tộc Việt Nam? như Tân Tổng Thống Mỹ Barack Obama với lời tuyên bố: «**Yes we can**».

Chúng ta đặt câu hỏi là tại sao chúng ta bất chấp mọi sự chup mũ mà vững tâm thực hiện mọi phương cách hầu có thể thay đổi những thực trạng của đất nước?

Là một trong những người HT Phật Tử xin thưa:

Bởi vì Đức Phật dạy rằng:

Người Tu phải điều phục tâm. Đứng trước một sự việc, một hoàn cảnh, có thể đúng, có thể sai, nhưng chúng ta phải ứng xử bằng cặp mắt của trí tuệ, như vậy mới có thể giải quyết mọi vấn đề tốt đẹp, không làm khổ mình và khổ người. Ngược lại đứng trước sự việc, hoàn cảnh dù đúng hay sai mà ta không bình tĩnh, bị chi phối bởi tham lam, sân hận và si mê thì không giải quyết được gì cả, nếu không muốn nói là đổ vỡ hay thất bại (1). Cho nên người Huỳnh Trường Phật Tử phải luôn suy ngẫm mọi sự việc bằng Trí Tuệ, điều động Dũng Khí của mình để hành động. Đây chính là ch **DỪNG** mà Huỳnh Trường Ủy Viên Văn Mỹ Nghệ đưa ra cho chủ đề Báo SEN TRẮNG số 24.

Bàn về chữ **DỪNG** trong BI TRI **DỪNG**, chúng ta nên lược qua quá trình gần 5000 năm lịch sử của Đất Nước và Dân Tộc Việt Nam. Trong quá trình đó, lịch sử đã và đang chứng minh là Phật Giáo gắn liền với vận mệnh, với sự thịnh suy của Đất Nước và Dân Tộc. Theo Truyền thống này chữ **DỪNG** được diễn đạt qua biểu tượng

đương nhiên của người thanh niên khi đất nước loan lạc lâm nguy:

Làm Trai cho đáng nên Trai

Xuống Đông Đông tĩnh, lên Đoài Đoài yên

Và quý vị Sư cũng vì quốc sự lập tức thể hiện chữ **DỪNG**:

Vắt áo cà sa khoát chiến bào

Thế hệ thanh niên với chữ **DỪNG**, coi thường cái chết, khi cái chết đó đem lại thanh bình cho đất nước và hạnh phúc cho muôn dân:

Chí làm trai dặm nghìn da ngựa,

Gieo Thái Sơn nhẹ tựa hồng mao

DỪNG mà không có **TRÍ** thì gây ra nhiều điều đáng tiếc; Khi nghĩ lại thì đã muộn và thường bị người đời khinh bỉ là:

Hữu dũng mà vô mưu

Có **DỪNG**, có **TRÍ** mà không có **BI**, không có lòng từ thì không khác gì là ma vương, chỉ đem lại sự bất hạnh cho Đồng Bào, đối với Xã Tắc đi ngược lại ý nghĩa:

DÂN VI QUÝ, XÃ TẮC THỨ CHI, QUÂN VI KHINH

Dân là trọng, tiếp đến là làng xã và Vua bị coi nhẹ

Chúng ta hãy suy ngẫm một trong lời lúc tuyên bố nhậm chức Tổng Thống thứ 44 của ông Barack Obama đánh giá và quý trọng người dân - những chiến sĩ vô danh - như thế nào:

«Trong khi tái khẳng định sự vĩ đại của dân tộc chúng ta, chúng ta hiểu rằng sự vĩ đại đó không bao giờ là thứ được cho không, chúng ta phải dành lấy nó. Hành trình của chúng ta đi cho tới nay chưa bao giờ là một trong những con đường đi tắt hoặc cái gì đó dễ dàng hơn. Đó không phải là con đường cho những người nhút nhát, cho những người lười biếng không thích làm việc, hay cho những người chỉ tìm kiếm những thú vui của sự giàu sang và nổi tiếng. Thay vào đó, chính những người dám chấp nhận hiểm nguy, những người lao động, những người làm ra các sự vật - mà một vài người trong số họ là những người nổi tiếng nhưng không thường hơn là những người đàn ông và đàn bà vô danh trong những việc làm của họ - Họ là những người đưa chúng ta vượt qua con đường dài đầy khó khăn gặp ghềnh và dẫn chúng ta tới sự thịnh vượng tự do».

Và cũng trong ý nghĩa này, một người dù giỏi đến đâu đi nữa, mà sống không có tình có nghĩa, thì sẽ bị người đời không quý trọng qua câu tục ngữ:

Trọng Nghĩa khinh Tài

Trên đây là một số nhận định muốn nói lên tinh thần Bi Trí Dũng của con người nói chung và người Phật Tử nói riêng. Nhưng điểm chính mà chúng ta muốn nói ở đây là người Phật Tử, đang sống rải rác trên khắp năm châu, chúng ta áp dụng tinh thần Bi Trí Dũng vào thực tế, vào cuộc đời ở nhiều khía cạnh khác nhau, phải làm gì? Làm như thế nào để có thể đóng góp phần mình trong công cuộc đem trở lại nền tự do, cơm no áo ấm cho đồng bào; Tiếp đến là dựng nước, giữ nước vừa phát huy được truyền thống ngàn đời của dân tộc vừa cho thế giới thấy được điểm sáng của một nền văn hóa Việt đầy nhân đạo, hiếu hòa và một nền đạo đức Từ Bi Hỷ Xả không thể nghĩ bàn của Phật Giáo Việt Nam.

1. Về Tôn Giáo:

Nơi nào có người Việt định cư, chúng ta là Phật tử chúng ta cố gắng thành lập trước tiên là Chi Hội Phật Tử và tiếp đến là Gia Đình Phật Tử. Chúng ta tổ chức dạy tiếng Việt và giáo lý Phật Đà cho các cháu, hầu cho các cháu, mầm non của thế hệ tương lai, nói, đọc và hiểu được tiếng Việt, văn hóa Việt, lịch sử Việt, trang bị cho các cháu một đức tính đầy trong sạch vị tha ở một xã hội đầy dẫy sự tranh chấp, đầy quyền lực, như hoa sen tinh khiết vượt lên trong bùn ô ứ. Về mặt xã hội, chúng ta tích cực tham gia cùng với các tôn giáo khác về những hoạt động chung như cầu nguyện cho hòa bình thế giới và trao đổi quan điểm về niềm tin hầu trình bày cũng như giới thiệu ý nghĩa căn bản của giáo pháp Phật Đà là Đạo Giải Thoát với Nhân Quả, Sinh Tử Luân Hồi vừa Tu cho mình vừa Lợi cho người...

2. Về Văn Hóa:

Một đất nước và dân tộc mà không có ngôn ngữ, tập quán, phong tục, nói chung là không có văn hóa thì không phải là một đất nước, một dân tộc. Chính vì thế người Phật Tử phải đóng góp, hoạt động tích cực hầu bảo tồn và phát huy văn hóa đầy bản chất Việt. Nói như thế không phải là chúng ta quên đi nền văn hóa của nước sở tại, mà là chúng ta vừa nêu cho khán thính giả nơi đó biết những nét đặc thù của dân tộc: như những tà áo dài đầy màu sắc phất phơ bay theo gió nhẹ trong ngày hội Tết, những chiếc nón bài thơ xinh xắn dưới nắng ấm chan hòa, những bộ áo tứ thân đầy trữ tình nhưng nghiêm túc, những chiếc áo bà ba mộc mạc nhưng thanh tao....Lòng vào đó những câu thơ giọng hát, những điệu múa dân gian như múa sập, múa đũa. Chúng ta cũng hát những bài dân ca hay cùng với các thanh thiếu niên của nước sở tại, múa hip-hop,

múa điệu địa phương... vừa cho họ thấy được sự hội nhập của chúng ta như ông bà cha mẹ chúng ta cũng như giáo pháp đã dạy:

Nhập sông thì tùy khúc, nhập gia thì tùy tục

Hay là:

Tùy duyên bất biến

3. Về kinh tế, xã hội:

Chúng ta khuyên nhủ con cháu, khuyến khích chỉ bảo cho chúng nó luôn cố gắng học hành cho đến đến nơi đến chốn, cho đến thành tài. Chúng ta không được ép buộc chúng, chỉ hướng dẫn theo khả năng mà chọn nghề nghiệp. Vì nghề nghiệp nào cũng tốt. Người xưa có nói:

Nhất nghệ tinh nhất thân vinh

Chúng ta luôn nhớ một điều là vì hoàn cảnh của đất nước, chúng ta phải rời quê cha đất tổ, chín phần chết một phần sống, may mắn được chính phủ của các nước nhận vào. Chính phủ sở tại đã lo lắng giúp đỡ chúng ta cho đến khi chúng ta an cư. An cư rồi, chúng ta lạc nghiệp. Có nghĩa là chúng ta phải có trách nhiệm đối với nền kinh tế của nước đó. Chúng ta không được lười biếng, chúng ta phải siêng năng làm việc và có tâm niệm rằng là:

Ngày nào tôi không làm việc có nghĩa là tôi ăn bám xã hội

Chúng ta nhất quyết là không bao giờ ăn bám xã hội và hăng say làm việc, động não có sáng kiến đóng góp hầu nâng cao nền kinh tế. Tham gia các hoạt động xã hội như cứu trợ, chương trình tình thương, chương trình cho các em bé mồ côi, tàn tật, chương trình chống ô nhiễm môi trường... tại đất nước chúng ta đang cư trú.

4. Về chính trị:

Chúng ta tham gia các buổi hội thảo ở địa phương nơi chúng ta cư ngụ về những sinh hoạt chính trị như vấn đề kỳ thị chủng tộc, khủng bố, bài trừ tệ nạn xã hội, chống chiến tranh... Nhân đó chúng ta có thể trình bày quan điểm hiếu hòa và ý nghĩa cao đẹp của sự mong muốn hòa bình và tự do của con người trên hành tinh xanh này. Nhất là người Việt Nam chúng ta, một đất nước, một dân tộc phải chịu bao nhiêu đau khổ, hãi hùng, mất mát và tàn phá bởi chiến tranh.

Chúng ta nên tham gia ít nhất là những cuộc mít tinh như ngày 30.04, ngày Quốc Tế Nhân Quyền ... cho đến khi nào đất nước ta thật sự có Tự Do, thật sự có sự công bằng xã hội... hầu nói lên được tư thế chính trị của mình. Chính những hoạt động của chúng ta, tạo điều kiện cho chính phủ nước sở tại, làm điều kiện với chính quyền nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam trong vấn đề đầu tư hay viện trợ. Từ đó chúng ta mới có thể cho dân chúng nước sở tại biết sự khao khát thật sự tự do, công bằng xã hội của đồng bào chúng ta trong nước. Sự ra đi của bà con chúng ta, không phải ra đi để cầu thực mả:

Lìa nước ra đi hẹn ngày về

Hay là:

Ra đi là trở về trên đất Mẹ ta đó

Qua những hoạt động trên, thấy trình bày thì dễ, nhưng thực hiện nó, chúng ta cần phải có dũng lực mới có thể đóng thực hiện, có thể góp phần mình cho Đồng Bào và cho Đất Nước Việt Nam. Tại sao? Vì khoảng bốn triệu đồng bào Việt Nam chúng ta có mặt hầu hết trên khắp các nước trên thế giới, chúng ta vừa đại diện cho 4 triệu đồng bào hải ngoại vừa là đại diện cho 84 triệu đồng bào trong nước. Mỗi một hành động, mỗi một việc làm của chúng ta, nó có ảnh hưởng rất lớn đối với đồng bào chúng ta trong và ngoài nước:

Lượm hay đập tắt một mẫu thuốc lá, bỏ vào thùng rác; Nhường chỗ ngồi trên xe Bus, xe lửa, xin hỏi để xách hành lý dùm cho ông bà già xuống xe; kiên nhẫn hòa vui với đồng nghiệp làm trong hãng xưởng... với một tâm niệm là: Họ đối xử chúng ta không tốt. Nếu chúng cũng làm như họ có nghĩa là chúng ta là họ. Cho nên chúng ta đối xử với họ tốt, càng ngày họ cảm thấy hổ thẹn và trở lại vui vẻ với chúng ta. Như thế là chúng ta đã chuyển hóa được họ... Những hoạt động và tham gia về mọi khía cạnh nêu

trên, khiến những người ngoại quốc quý trọng chúng ta, họ sẽ hỏi chúng ta là đi từ đâu đến? Woher kommen Sie? Hoặc D'où venez vous? Hoặc Where do you come from? Chúng ta phải mạnh dạn trả lời: Ich komme aus Vietnam; Je viens du Vietnam, I come from Vietnam. Nhân cơ hội này Thị Thiện (TT) muốn tỏ vài dòng tâm sự đối với quý Anh Chị Em Huynh Trưởng trong Gia Đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu. Đặc biệt là quý Anh Cổ Ván của chúng ta.

Phải kể là từ khi nhận chức UVHĐTN của Âu Châu TT cảm thấy có trách nhiệm đối với tổ chức và đoàn sinh Áo Lam để hoàn tất nhiệm vụ giao phó của quý ACE Huynh Trưởng cũng như Giáo Hội.

Vì thế mà TT đã tham gia tương đối tích cực trong khóa Phật Pháp Âu Châu 2006, 2007, 2008.

Trong Khóa Phật Pháp 2008 lại có luôn cuộc Bầu Cử Ban Hướng Dẫn GĐPTÂC 2008 - 2013. Trong năm 2008 vừa qua ai trong chúng ta lại không giao động và buồn nản bởi biến cố vừa qua. Chắc có lẽ nhiều Huynh Trưởng trong đó có TT hầu như có quan niệm là sẽ không đảm nhận một chức vụ nào trong Ban Hướng Dẫn Âu Châu nữa.

Hôm nhập trại, rất vui mừng và cảm động khi thấy quý Đại Huynh Trưởng Áo Lam Âu Châu của chúng ta:

Anh Chí Pháp - Thanh Quang quốc thước:

**Tuổi làm sao lần lượt tăng cao
Tuy già yếu, tâm anh hào
Vì thương em út khó nào sá chi**

Tiếp đến là Anh Tâm Nguyên - Trịnh Đông già dặn:

**Tuổi càng cao càng nặng tình Lam
Na Uy vạn dặm gian nan
Vì thương em út về tham dự lễ**

Và tiếp đến là Anh Tâm Cừ, thật «cừ» hết nói:

**Nào máu cao, nhứt mỗi tứ chi
Gặp anh, anh vẫn cười hi
Vì thương em út cứ lì tham gia.**

Còn quý anh Huynh Trưởng Thị Lộc - Võ Văn Mai, Tâm Ngọc - Lê Giao, Huệ Kha - Khuru Thêm Đồng, anh chị em chúng ta, ai cũng hiểu là vì sức khỏe không cho phép, nên quý anh không về tham dự được. Thế nhưng các anh vẫn

hướng về Amiens để cầu nguyện cho Khóa Phật Pháp Âu Châu và Đại Hội Bầu Cử thành công viên mãn.

Thật vậy trước ngày họp, ba Đại Huynh Trưởng của chúng ta đã nói chuyện với từng Huynh Trưởng hoặc là thành viên hoặc là ủy viên Ban Hướng Dẫn GĐPT Âu Châu, hãy vì sự tồn vong của Gia Đình Phật Tử mà cố gắng đảm nhận nhiệm vụ và tiếp tục hoạt động.

Chữ DỮNG đã được thấy rõ khi quý Anh Chị Em Huynh Trưởng mạnh dạn đứng ra đảm nhận nhiệm vụ và chan hoà trong tình Lam trong niềm tin Phật Pháp hướng về tương lai.

**Vui thay Phật ra đời
Vui thay Pháp được giảng
Vui thay Tăng hòa hợp
Đồng hòa ta cùng vui**

Và Gia Đình Phật Tử chúng ta khẳng định vị trí của mình đối với Đạo Pháp qua điệp khúc

**Bao nhiêu năm Sen nở trời Âu,
Bao nhiêu năm Đạo Pháp nhiệm mầu,
Đây Đoàn Lam quyền Bì Trí Dũng
Thanh Thiếu Đồng Niên trung dũng kiên cường.**

**Thị Thiện - Phạm Công Hoàng
UVHĐTN**

Đau

**Đau cũng là bài học
Để ta quán chiếu thêm
Về sự sống, sự chết
Về giả hợp, nhân duyên**

**Khi tứ đại bất hòa
Ta thấy rõ trong ta
Xe vô thường chuyển bánh
Chở của báu đi xa**

**Hãy quán chiếu sâu xa
Về vô thường, bất tịnh
Về sinh, tử, bệnh, già
Để dẹp bớt cái ta**

**Khi dẹp được cái ta
Nhờ vô thường, vô ngã
Nhờ sinh, tử, bệnh, già
Cuộc sống mới thăng hoa.**

Thích Nữ Như Minh

35 năm GDPT tại Pháp

Gia Đình Phật tử được thành lập hơn 60 năm qua tại quốc nội. Mục đích của tổ chức là đào tạo thanh thiếu đồng niên trở thành Phật tử chân chánh. Ưu tư và nhận thức được trách nhiệm như thế nên Gia Đình Phật Tử qua các thế hệ đã hoạt động không ngừng nghỉ để góp phần vào việc đào tạo giữ gìn và phát triển tổ chức tại quốc nội cũng như tại hải ngoại.

Từ biến cố 1975 cho đến nay đã có hơn hai triệu người tỵ nạn sinh sống khắp nơi trên thế giới, phần lớn ở Hoa Kỳ hay Úc Châu. Nước Pháp là một nước có thể nói là có đa số người Việt sinh sống trong vùng Âu Châu này. Ước đoán trên một trăm ngàn người Việt đang sinh sống xứ kinh đô ánh sáng này. Có khoảng sáu chục ngàn người Việt sống tại Paris và vùng phụ cận. Số khác còn lại định cư tại các tỉnh lớn nhỏ.

Trong những thập niên đầu, khi sống ở Pháp, người Việt chúng ta thường tìm cách sống gần gũi và tìm cách sinh hoạt thường xuyên qua các tổ chức tôn giáo hay hội đoàn. Những buổi lễ hội Tết nguyên đán, từ các hội đoàn được mọi người hưởng ứng đông đúc đến các nơi thờ tự như chùa chiền, thì lại không còn chỗ chen chân vào những đêm giao thừa hay trong ngày mừng một. Trong tổ chức Phật giáo thì sự ra đời của Gia Đình Phật Tử cũng được các Giáo Hội khuyến khích thành lập. Gia Đình Phật Tử Quảng Đức ở chùa Khánh Anh, Bagneux, là một gia đình được thành lập đầu tiên tại Pháp. Mặc dầu số anh chị đứng ra nhận lãnh trách nhiệm hướng dẫn chưa biết gì sâu xa về tổ chức và hệ thống của Gia Đình Phật Tử Việt

Nam. Anh chị em được thầy trụ trì chùa Khánh Anh lúc đó còn là Đại Đức tổ chức các buổi học tập cấp tốc về cách tổ chức sinh hoạt, các khoá giáo lý căn bản Phật học cũng như nghiên cứu tài liệu của Gia Đình Phật Tử.

Một năm sau đó, Gia Đình Phật Tử Linh Sơn, Gia Đình Phật Tử Hoa Nghiêm ở vùng Paris, rồi tiếp theo các năm sau đó GDPT Thiện Minh ở Lyon. Các đơn vị thường sinh hoạt biệt lập tại các chùa. Tuy nhiên trong các đại lễ Phật Đản chung của các Giáo Hội thì các Gia Đình Phật Tử ở vùng Paris liên kết với nhau góp phần ủng hộ trong các công tác mà ban tổ chức cần đến. Mãi cho đến năm 1991, khi các Huynh Trưởng lớn tuổi có kinh nghiệm sinh hoạt Gia Đình Phật Tử tại Việt Nam được sự khuyến khích của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu đứng ra vận động tổ chức Đại Hội bầu cử để thành lập Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Âu Châu. Một năm sau, tại thành phố Troyes, cách Paris về phía Đông Nam vào khoảng 100 cây số, nơi mà trước đó Gia Đình Phật Tử Quảng Đức thường tổ chức các trại hè, trại họp bạn..., một trại huấn luyện sơ cấp Lộc Uyển đầu tiên tại Pháp được tổ chức cũng do các anh chị thâm niên sinh hoạt nơi quê nhà đứng ra nhận lãnh trách nhiệm. Trong trại huấn luyện này, một Ban Liên Lạc được ra đời mục đích là để kết nối các đơn vị hiện hữu và vận động thành lập Ban Hướng Dẫn tại Pháp.

Năm 1992, Ban Hướng Dẫn Pháp được ra đời nói lên ước vọng chung của toàn thể huynh trưởng và đoàn sinh tại đây. Trong những năm kế tiếp, hai đơn vị được thành lập là Gia Đình Phật Tử Phổ Hiền tại Strasbourg một tỉnh miền đông bắc, và Gia Đình Phật Tử Vạn Hạnh tại Nantes thuộc miền Tây bắc nước Pháp. Ban Hướng Dẫn Pháp Quốc cũng đã đến Bordeaux, một thành phố cách Paris 700 cây số để thành lập một đơn vị nữa nhưng bất thành. Vài năm sau, trong một dịp Đại Lễ Phật Đản tại Toulouse, Ban Hướng Dẫn Pháp đã đến tận nơi và đơn vị Phước Hải được ra đời với một Ban Liên Đoàn được bầu lên. Nhưng có lẽ vì chương duyên sao

đó mà đến nay đơn vị này vẫn chưa có một sinh hoạt nào cả.

Qua những thời kỳ sinh hoạt của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Pháp như đã trình bày, lúc đầu khi người Việt mới rời xa quê hương, tình tự dân tộc vẫn còn nên sinh hoạt cộng đồng nói chung, sinh hoạt Gia Đình Phật Tử nói riêng rất ư là phần khởi. Tuy nhiên kể từ năm 2005 đến nay, khi người Việt chúng ta đã an cư lạc nghiệp, lẽ ra sinh hoạt hội đoàn của người Việt hay Gia Đình Phật Tử càng phải được phát triển hơn nữa, nhưng trái lại sinh hoạt càng ngày càng xấu hơn. Có thể có nhiều lý do khác nhau.

Trước đây, khi người Việt vừa đến định cư tại nước ngoài. Bỏ lại sau lưng những gì của quê hương, cảm thấy có cái gì mất mát, nên cần phải bảo tồn một cái gì đó. Ai cũng muốn sống gần nhau, nhất là sợ con cái lớn lên ở xã hội ngoại quốc quên đi nề nếp, quên cả tiếng Việt. Những sự chịu khó lúc đầu là hướng dẫn con em đi sinh hoạt chung với người Việt, thì nay số đông lại cho rằng vì cuộc sống khó khăn, làm việc mệt nhọc, lớn tuổi rồi, cuối tuần cần phải nghỉ ngơi. Đây là một lý do.

Thanh Thiếu niên Việt Nam khi mới đến định cư cùng cha mẹ năm 1975, nay đã trưởng thành và đã có con cái. Khi con họ được sinh ra và lớn lên, số lớn phụ huynh không có nhiều thì giờ để hướng dẫn tiếng Việt cho con cái. Cho nên có thể nói hiện nay hơn chín chục phần trăm chỉ bập bẹ được vài câu tiếng Việt. Nhiều em đã cùng cha mẹ về Việt Nam thăm nhà thì không thể nói chuyện được với ông bà, bà con, lối xóm. Trở lại xứ người, muốn cho con mình gia nhập vào đời sống cộng đồng, hy vọng con mình nói tiếng mẹ đẻ sẽ khá hơn.

Nhưng thực tế thì không như thế. Các em rất ngỡ ngàng khi đến chùa. Các em không thể tham gia vào tập thể, tự cảm thấy như là bị ép buộc. Có em còn cho rằng tại sao cha mẹ lại cho mình tới đây để sinh hoạt, trong khi cha mẹ lại không mấy khi qua lại nơi này. Nhiều huynh trưởng trong GDPT, có lúc cũng đưa ra đề nghị là khi con em sinh hoạt, thì phụ huynh nên theo các khoá lễ của chùa hoặc tham dự những khoá giảng giáo lý. Đề nghị này chỉ thực hiện được chừng vài lần. Điều đó đã trả lời câu hỏi của các em vừa nêu ra trên đây và cũng là đề tài cho mọi người cùng suy tư để tìm cách đưa ra các đề án sinh hoạt trong tương lai.

Khi con cái được sinh ra ở hải ngoại này, tại Pháp nói riêng, có lẽ các em dễ bị đồng hoá, nếu cha mẹ không để ý. Một số phụ huynh cho rằng, nếu các em học tiếng Việt từ nhỏ, sợ các em không đủ khả năng thu nhập ngôn ngữ địa phương, e rằng học hành sẽ không đạt được kết quả tốt. Từ đó họ không nghĩ tới chuyện cho các em trau dồi tiếng mẹ đẻ. Dần dà các em chỉ có một số bạn người bản xứ hay những bạn bè người di dân. Có nhiều em còn cho rằng, tôi sanh ra ở đây, đi học ở đây, suốt ngày nói tiếng địa phương, tiếng Việt đâu cần đến. Đây là một bổn phận và trách nhiệm của phụ huynh cần phải hướng dẫn để cho các em hiểu, trách nhiệm chung của các tổ chức, hội đoàn nơi hải ngoại này trong đó có trách nhiệm của tổ chức GDPT.

Tại quốc nội, tiếng Việt không là một vấn nạn. GDPT chỉ hướng dẫn đoàn sinh học Phật Pháp và sinh hoạt về chuyên môn. Chương trình học Phật cũng có nhiều thầy cô phụ trách hướng dẫn. Ngược lại ở hải ngoại, GDPT hiện nay phải đảm trách nhiều mặt trong lúc sinh hoạt. Thứ nhất, là phải có người dạy tiếng Việt cho các em. Thứ hai là phải có căn bản song ngữ để hướng dẫn cho đoàn sinh hiểu rõ về tổ chức GDPT cũng như các chương trình Phật Pháp được đề ra. Đây không phải là chuyện dễ thực hiện. Thông dịch cho đúng nghĩa, không lệch lạc là công việc rất tinh chuyên mà không phải một huynh trưởng nào cũng thực hiện được. Có những đề nghị là các huynh trưởng nên tham dự các khoá học Phật Pháp tại địa phương cùng những khoá học Phật Pháp do Giáo Hội tổ chức. Những nơi nào mà được quý Thầy cố vấn giáo hạnh thông thạo hai thứ tiếng hướng dẫn cho đoàn sinh thì rất cần thiết.

Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Pháp đã trải qua bao nhiêu cuộc họp, đã bàn tán rất nhiều kế hoạch. Các huynh trưởng cũng đã không ngần ngại xung phong đưa rước các em đến

chùa để sinh hoạt. Có nơi quý thầy còn phải lên tiếng ủng hộ việc tìm người chuyên chở, đưa đón đoàn sinh để phụ giúp một phần cho phụ huynh có thì giờ để lo bớt việc nhà. Các GDPT tại Pháp hiện nay đã phát động chương trình vừa học vừa chơi để sinh hoạt được linh động hơn. Các chương trình học tập tiếng Việt và giáo lý đã và đang thực hành với phương pháp song ngữ. Các trại họp bạn được khuyến khích tổ chức, tuy nhiên hiện nay chỉ được một lần trong năm. Đề nghị một trại hè kéo dài một tuần cũng đã được ghi trong đề án sinh hoạt nhưng chưa được thực hiện.

Tóm lại, muốn cho sinh hoạt GDPT ở hải ngoại được phát triển, nói riêng tại Pháp, đòi hỏi một huynh trưởng phải có nhiều thì giờ, năng động trong các công tác từ Phật Pháp đến chuyên môn. Lý tưởng phục vụ cho Giáo Hội Phật Giáo, cho tổ chức, hướng dẫn con em chúng ta theo đúng mục đích của GDPT, một huynh trưởng phải chịu vượt khó, không quản ngại khó khăn. Mặt khác, phụ huynh cũng đóng một vai trò quan trọng là khuyến khích và hướng dẫn các em đi sinh hoạt. Phụ huynh nên liên hệ gần gũi với chùa chiền, cộng tác và góp ý kiến cùng với các đơn vị. Quý thầy, cô thường có cơ hội tiếp xúc với Phật tử góp một phần không nhỏ trong việc cổ động, kêu gọi mọi người tích cực tham gia vào sinh hoạt GDPT. Có như thế thì khi trẻ tàn mới có măng mọc. Thế hệ đi sau sẽ tiếp người đi trước để gìn giữ và bảo tồn văn hoá, phát huy Phật giáo của chúng ta nơi hải ngoại.

Minh Hiền

Lược sử các nhiệm kỳ BHD Pháp Quốc

Tháng 2 năm 1992, nhằm kiện toàn sinh hoạt Gia đình Phật tử Việt Nam tại Pháp, thay mặt Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất Âu Châu, Thượng tọa Thích Minh Tâm, viện chủ chùa Khánh Anh (Paris), đã đề nghị với Ban Hướng Dẫn Âu Châu tổ chức trại Huấn luyện Sơ cấp Lộc Uyển đầu tiên tại Pháp. Trại được tổ chức từ ngày 17 đến 20 tháng 4 năm 1992 trong một Lũ quán Thanh niên thành phố Troyes, miền Đông Bắc nước Pháp. Cũng trong khuôn viên trại này, ngày 20 tháng 4 năm 1992, một Ban Liên Lạc các GDPT VN tại Pháp được hình thành như sau: TB: A. Minh Đăng - Trần Tế Thế (GDPT Quảng Đức), PTB1: A. Tiến Đạt - Cam Khâm (GDPT Hoa Nghiêm), PTB 2: A. Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng (GDPT Linh Sơn), TK: A. Minh Hiền - Lê Vinh (GDPT Quảng Đức), và 6 ủy viên gồm: A. Minh Hiền - Nguyễn Xuân Hùng (GDPT Chánh Giác - Marseille), A. Vũ Văn Tử (chi hội Phật giáo Valence), A. Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu (chi hội Phật giáo Toulouse), A. Quảng Phước - Phạm Bá Lộc (chùa Vạn Hạnh - Nantes), A. Phúc Minh - Nguyễn Anh Quân (chùa Phổ Hiền - Strasbourg), A. Quảng Minh - Châu Hoàng Anh (GDPT Thiện Minh - Lyon).

Giờ cầu nguyện trong ngày Trại của thanh niên tại Troyes - Pháp
Le temps du recueillement aux camp de jeunesse à Troyes - France

Ngoài ra cuộc họp cũng suy cử một huynh trưởng GDPT VN tại Pháp vào BHD Âu Châu

với chức vụ Thủ quỹ là anh Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý. Hoạt động của Ban Liên lạc nhằm cổ động các địa phương, nơi có các chi hội Phật giáo trên toàn nước Pháp, sớm thành lập các đơn vị GDPT, thúc đẩy phát triển đoàn sinh. Trong thời buổi ban sơ này, rất nhiều chi hội Phật giáo được sự đóng góp của Thanh Thiếu niên Phật tử, nhưng lại không có huynh trưởng để hướng dẫn đội ngũ trẻ này thành một đơn vị GDPT. Phần đông trại sinh trại huấn luyện Huynh trưởng sơ cấp Lộc Uyển này đều đang sinh hoạt rải rác trong các chi hội Phật tử tại Pháp, đây là trại Lộc Uyển I giai đoạn 1 do BHD ÁC tổ chức.

Đến ngày 22 tháng 7 năm 1992, tại đồi Fally Holly - Thụy Sĩ, các trại sinh Lộc Uyển giai đoạn 1 tại Pháp, Đức, Hòa Lan, Thụy Sĩ, Bỉ đã hoàn thành trại Lộc Uyển giai đoạn 2. Theo thời gian, các tân huynh trưởng sơ cấp Lộc Uyển 1 tại Âu châu này ý thức được tinh thần mến Đạo yêu Đời của tổ chức, đã dần hình thành được một đội ngũ huynh trưởng trẻ tại Âu châu, tiếp nối và tiếp tay với các Anh Chị Huynh trưởng lão thành đẩy mạnh hoạt động của tổ chức.

Riêng tại Pháp, Ban Liên Lạc các GDPT VN tại Pháp được sự tiếp sức của các tân huynh trưởng Lộc Uyển vừa trúng cách hồi tháng 07/1992 tại Thụy Sĩ, đã mở một trại Anôma - Ni Liên tại chùa Thiện Minh (Lyon) vào tháng 10 năm 1992. Cũng chính trong khuôn viên trại này, **ngày 31 tháng 10 năm 1992**, Ban Liên Lạc các GDPT VN tại Pháp đã tuyên bố giải thể để cho ra đời một **Ban Hướng Dẫn GDPT VN tại Pháp** gọi tắt là **Ban Hướng Dẫn Pháp quốc**. Theo đúng quy chế, nội quy của BHD Âu châu, thì BHD Pháp có một vị trí tương đương như một BHD Miền tại Việt Nam trước 1975.

Thành viên BHD nhiệm kỳ đầu tiên này gồm tất cả các Huynh trưởng của 5 đơn vị GDPT hiện đang sinh hoạt tại Pháp là: GDPT Quảng Đức, GDPT Hoa Nghiêm, GDPT Linh Sơn tại Paris, GDPT Thiện Minh tại Lyon, GDPT Chánh Giác tại Marseille, và vài huynh trưởng tại các nơi chưa có GDPT như Valence, Toulouse, Grenoble, Besançon.

Một nhiệm kỳ của BHD lúc bấy giờ là 2 năm, thành phần BTV của **BHD nhiệm kỳ đầu tiên (1992-1994)** này gồm có: TB: Anh Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng, PTB 1: Anh Minh Hiền - Nguyễn Xuân Hùng, PTB 2: Anh Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu, TTK: Anh Minh Hiền - Lê Vinh và Thủ quỹ: chị Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga.

Tháng 07 năm 1993, lần đầu tiên BHD Pháp tham dự đại hội Huynh trưởng Âu châu tại Amiens - Bắc Pháp, trưởng phái đoàn do anh Thiện Phương dẫn đầu.

Ngày 01.11.1993, trong khuôn viên trại Anôma - Ni Liên - Tuyết Sơn và hội nghị thường niên BHD Pháp tại chùa Thiện Minh (Lyon), BHD Pháp đã chính thức công nhận sinh hoạt của GDPT Thiện Minh, và chứng minh sự ra mắt của GDPT Phổ Hiền (Strasbourg).

Từ ngày 02 đến 04.04.1994, BHD Pháp tổ chức trại Hợp bạn Cấp Cô Độc tại chùa Phổ Hiền (Strasbourg) do anh Tiến Đạt - Cam Khâm làm trại trưởng và lễ thọ cấp Tập cho 3 anh: Minh Hiền - Lê Vinh, Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng, Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý. Trong trại này có sự hiện diện chứng minh của TT Thích Trí Minh (đương kim Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên - GDPT Âu Châu) và anh Thị Lộc - Võ Văn Mai (TB BHD Âu Châu).

Ngày 12 tháng 11 năm 1994, tại chùa Thiện Minh (Lyon), trong khuôn viên trại Lộc Uyển 2 (giai đoạn 1) do BHD Pháp tổ chức, Đại hội Huynh trưởng GDPTVN tại Pháp lần 2 được khai diễn, trong đại hội này toàn thể các ACE huynh trưởng tại Pháp đã tu chính nhiệm kỳ của BHD Pháp sẽ là 3 năm, và công cử thành phần **BHD Pháp quốc nhiệm kỳ 2 (1994-1997)** gồm có: TB: A. Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng, PTB 1: A. Tiến Đạt - Cam Khâm, PTB 2: C. Diệu Hạnh - Đỗ Thị Dung, TTK: A. Minh Hiền

- Lê Vinh, PTK 1: A. Phúc Tâm - Ngô Đình Trí, PTK 2: C. Diệu Hoa - Nguyễn Khánh Thanh Phương, Thủ quỹ: C. Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga, và Phó Thủ Quỹ: C. Diệu Hải - Nguyễn Thị Lệ Hà.

Từ đại hội này, BHD Pháp quyết định cộng tác với BHD Âu Châu thực hiện "Bản Tin Sen Trắng", tiền thân của Nội san Sen Trắng Âu châu, để phổ biến về văn hoá, thông tin các sinh hoạt GDPT tại Âu châu, bản tin ra 3 số/năm vào các dịp Tết, Phật đản, Vu Lan. Tuy nhiên tờ Bản tin Sen Trắng gặp nhiều chướng duyên, mãi đến tháng 9 năm 1995 tờ **Nội san Sen Trắng Âu Châu** số 01 mới ra đời trong dịp Đại hội Tăng Ni Việt Nam tại Hải ngoại tổ chức tại chùa Viên Giác từ 21 đến 26 tháng 9 năm 1995 (*).

Từ 14 đến 16.07.1995 trại huấn luyện Lộc Uyển 2 (giai đoạn 2) được tổ chức tại Đại Tùng Lâm Linh Sơn (Limoges) do anh Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu làm trại trưởng. Tại trại này một buổi lễ thọ cấp Tập cho 2 Htr. anh Phúc Tâm - Ngô Đình Trí và chị Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga dưới sự chứng minh của Hoà Thượng Thích Huyền Vi, Thượng Tọa Thích Minh Tâm và anh Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang.

Từ tháng 11 năm 1995 đến tháng 11 năm 1996, BHD Pháp liên tiếp đẩy mạnh sinh hoạt bằng những trại họp bạn, trại hội thảo ngành Thanh tại chùa Khánh Anh-Paris (từ 01 đến 03 tháng 11 năm 1995). Trong năm 1996, BHD Pháp tổ chức các trại họp bạn như Chánh Đạo tại Rungis (Paris) từ 06 đến 08 tháng 04/1996, Chánh Kiến từ mùng 01 đến 03 tháng 11/1996 tại chùa Thiện Minh - Lyon, và ngày 20 tháng 07/1996 tham dự trại Họp bạn Thiện Minh tại Helvoirt - Hòa lan do BHD Âu châu tổ chức.

Do duyên chưa hội đủ, tháng 04 năm 1997, BHD Pháp đành chia tay với GDPT Linh Sơn tại Paris. Từ 6 đơn vị trực thuộc BHD Pháp nay lại hoàn lại 5 đơn vị. Và GDPT Linh Sơn - Paris từ đó trở thành đơn vị biệt lập trực thuộc BHD Âu châu.

Ngày 12 tháng 07/1997, ban Thường vụ BHD Pháp về chùa Liên Hoa tại Bordeaux (Tây Nam Pháp) với dự án thành lập GDPT tại đây, nhưng đầu được sự ủng hộ nhiệt tình của quý Sư Cô,

ban Trị sự Chi Hội, nhưng thiếu nhân sự nên GDPT tại đây không được hình thành.

Đáng lẽ tháng 11 năm 1997, BHD Pháp phải tổ chức đại hội để bầu lại BHD, nhưng vì ngày nghỉ lễ tháng 11 bị trùng vào ngày cuối tuần, không được nghỉ 3 ngày, nên không thể tổ chức đại hội được. Mãi đến ngày 12 tháng 04 năm 1998, trễ 06 tháng, trong khuôn viên trại Họp bạn Chánh Định ở chùa Thiện Minh, đại hội Huynh trưởng lần 3 mới được khai diễn, và cũng đã công cử được thành phần **BHD Pháp nhiệm kỳ 3 (1997-2000)** là: TB: A. Minh Hiền - Lê Vinh, PTB : A. Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu, TTK: A. Quảng Trí - Nguyễn Bình Nhơn, PTK: Chị Diệu Hoa - Nguyễn Khánh Thanh Phương, và TQ vẫn là chị Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga. Cũng trong nhiệm kỳ này, rất nhiều các AC huynh trưởng trẻ đã trúng cách trại Lộc Uyển 2 năm 1995 đã đứng vào hàng ngũ BHD Pháp với các chức vụ Ủy viên ngành hoặc chuyên môn, cơ cấu một BHD Miền dần dần hình thành trọn vẹn với lực lượng nhân sự hùng hậu. Ngoài ra trong trại này, các ACE Lam viên tại Pháp đón nhận một đơn vị GDPT tại Strasbourg được chính thức công nhận, đó là GDPT Phổ Hiền.

Từ đó, những năm kế tiếp, các trại huấn luyện Anôma Ni Liên - Tuyết Sơn, trại họp bạn lớn nhỏ tại Pháp đều do BHD Pháp tổ chức, cũng như luôn tham dự các khóa tu học Phật Pháp Âu châu hoặc các trại huấn luyện, trại họp bạn, các đại hội lớn nhỏ cùng với BHD Âu châu.

Từ 11 đến 13.04.1998 trại họp bạn Chánh Định tại chùa Thiện Minh (Lyon).

Từ ngày 03 đến 05 tháng 04 năm 1999, trại họp bạn Chánh Ngũ và hội nghị thường niên được tổ chức tại chùa Vạn Hạnh (Nantes, miền Tây nước

Pháp). Thầy trụ trì chùa Vạn Hạnh có cung thỉnh Thầy Thích An Chí từ Na Uy qua làm Cố vấn giáo lý cho trại. Trong khuôn viên trại này, một niềm vui nữa lại đến với Lam viên tại Pháp, ngày 04.04.1999, một đơn vị GDPT VN tại Pháp được ra mắt, đó là GDPT Vạn Hạnh.

Ngày 30 tháng 04 năm 2000, trong khuôn viên trại Họa bạn Chánh Niệm (từ 29/04 đến 01/05/2000) tại chùa Phổ Hiền (Strasbourg), đại hội Huynh trưởng lần thứ 4 được khai diễn, và đã công cử thành phần **BHD Pháp nhiệm kỳ 4 (2000-2003)** như sau: TB: A. Quảng Minh - Châu Hoàng Anh, PTB: A. Minh Hiển - Lê Vinh, TTK: A. Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu và TQ vẫn là chị Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga. Nhưng vô thường thay, trong GDPT VN tại Pháp lại thiếu mất sự sinh hoạt của GDPT Chánh Giác tại Marseille, nên đáng lẽ Pháp quốc có 7 đơn vị thì cũng chỉ còn 6.

Từ ngày 15 và 16.07.2000 trại Họa bạn Chánh Dũng tại chùa Thiện Minh.

Năm 2001, một trại Lộc Uyển lần 3 (giai đoạn 1) do BHD Pháp quốc được tổ chức 2 nơi: Tại chùa Thiện Minh (Lyon) vào tháng 04/2001 cùng với trại Họa bạn Chánh Tâm từ 14/04 đến 16/04/2001, và tại chùa Vạn Hạnh (Nantes) tháng 07/2001, trại nhằm đào tạo thêm huynh trưởng cho các đơn vị Thiện Minh, Vạn Hạnh, và Phổ Hiền.

Tháng 04 năm 2002, trại Lộc Uyển lần 3 (giai đoạn 2) được tổ chức tại chùa Vạn Hạnh, trong trại này, GDPT Vạn Hạnh được chính thức công nhận trong GDPT VN Pháp quốc và một GDPT khác tại Toulouse (miền Nam Pháp) được ra mắt

các ACE lam viên Pháp quốc, đó là GDPT Phước Hải.

Đáng lẽ phải đến tháng 04 năm 2003, nhiệm kỳ 4 của BHD Pháp mới kết thúc, nhưng vì có những nghịch duyên trong thành phần nhân sự. Nên ngày 01 tháng 11 năm 2002, trong khuôn viên chùa Phổ Hiền (Strasbourg), BHD đã triệu tập một đại hội sớm 6 tháng, đại hội Huynh trưởng lần 5 này công cử được **BHD Pháp nhiệm kỳ 5 (2002-2005)** như sau: TB: C. Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga, PTB: A. Minh Hiển - Lê Vinh, TTK: A. Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý, và Thủ quỹ là chị Tịnh Liên - Đặng thị Anh Thư.

Từ ngày 19/04/2003 đến 21/04/2003 trại Họa bạn Quán Âm 1 được tổ chức tại chùa Thiện Minh (Lyon).

Tháng 11 năm 2003, được sự trợ giúp và ủng hộ nhiệt tình của BHD Âu châu, BHD Pháp lần đầu tiên đã tổ chức trại huấn luyện huynh trưởng cấp 1 A Dục tại chùa Khánh Anh (Paris) từ ngày 08.11 đến ngày 11.11.2003 với sự trợ giúp giảng huấn của BHD Âu châu, đối với BHD Âu châu thì đây là trại A Dục 6 trên địa bàn Âu châu. Trại này đã củng cố thêm thành phần nhân sự cho BHD Pháp rất nhiều, các huynh trưởng cấp 1 này cũng là những huynh trưởng Lộc Uyển xuất sắc trong những năm trước đây. Trong khuôn viên trại A Dục lần này, BHD Pháp vui mừng dự lễ phát nguyện huynh trưởng cấp Tín của hai huynh trưởng là anh Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý và chị Tâm Bạch - Trần Huyền Đan. Anh Minh Trí là huynh trưởng cấp Tín đầu tiên tại Pháp, và chị Tâm Bạch hiện đang là TB Hướng dẫn Âu châu (2011). Có 8 Htr. tại Pháp đã trúng cách trại A Dục 6 này theo quyết định ngày 10.01.2005 do Htr. Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga ký.

Tháng 04 năm 2004 trại Họa bạn Quán Âm 2 tổ chức tại chùa Thiện Minh (Lyon).

Tháng 11 năm 2004, là một thành viên của BHD Âu châu, hai thành viên trong BHD Pháp là chị Diệu Hồng và anh Từ Khoa đã tham dự Đại hội huynh trưởng GDPT VN Hải ngoại tại Bồ đề Đạo tràng (Bodh Gaya - Ấn độ).

Từ 26.03. đến 28.03.2005 trại Họa bạn Quán Âm 3 được tổ chức tại chùa Thiện Minh.

Từ ngày 29 tháng 10 đến ngày 02 tháng 11 năm 2005, đại hội huynh trưởng lần 6 tổ chức tại chùa Thiện Minh (Lyon) đã công cử được **BHD Pháp nhiệm kỳ 6 (2005-2008)**, đây là lúc GDPT tại Pháp đang gặp nhiều khó khăn, nên đại hội lần này **đã lưu nhiệm toàn bộ các anh chị trong BTV nhiệm kỳ 5** và bổ xung vào thêm vào BTV với chức vụ PTK do anh Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu đảm nhiệm.

Nhiệm kỳ 6 này các anh chị trong BHD Pháp phải đương đầu với một thực tại rất phức tạp, một đơn vị GDPT chính thức ngưng sinh hoạt, đó là GDPT Phước Hải, như vậy lại cũng chỉ còn 5 đơn vị GDPT trực thuộc BHD Pháp. Càng lúc sinh hoạt của tổ chức càng đi xuống bởi sự cách biệt tâm lý giữa đoàn sinh và huynh trưởng, ngay cả giữa các đoàn sinh cũng có cách biệt giữa các em còn Việt Nam tính và các em Âu tính. Sự sinh hoạt không còn lôi cuốn các em, các anh chị huynh trưởng đều cố gắng chịu đựng vài ý kiến tự do của các em nhưng vẫn không đáp ứng được sở thích phóng khoáng của các em. Một trở ngại rất lớn và khó khăn cho một số huynh trưởng là ngôn ngữ: các anh chị giải thích Việt ngữ rất rành rẽ, trong khi các em lại rất tệ Việt ngữ. Một bên dùng Pháp ngữ thì quá khó khăn trong công việc giáo dục Phật Pháp, chuyên môn. Một bên vốn hiểu biết Việt ngữ lại quá ít, nhiều khi không nói và đọc được.

Từ ngày 15/04/2006 đến ngày 17/04/2006 trại Họa bạn Quán Âm 4 tổ chức tại chùa Phổ Hiền. Tại khuôn viên trại Họa bạn Quán Âm 4 này, các anh chị trong BHD Pháp nhiệm kỳ 6 thử vạch định vài phương pháp mới để đáp ứng tâm lý các em nhằm củng cố tổ chức, mọi đầu tư là: suy nghĩ làm sao duy trì tổ chức, lôi cuốn được các em thì mới giáo dục được các em.

Đó là khó khăn từ phía các em, ngoài ra cũng có những khó khăn từ phía huynh trưởng. Vài anh chị do công việc làm không còn cư trú tại Pháp, đã rời BHD Pháp quốc, vài anh chị lại quá đa đoan công việc tại địa phương, hoặc việc gia đình ngoài đời nên cũng giảm bớt phần nào công tác của tổ chức.

Từ tháng 11 năm 2006, BHD Pháp khai giảng trại huấn luyện Lộc Uyển 4 (giai đoạn 1) giai đoạn hàm thụ bằng phương tiện học và làm bài trên mạng internet.

Tháng 04 năm 2007, Liên trại Họa bạn Tất Đạt Đa và trại Lộc Uyển 4 (giai đoạn 2) được BHD Pháp cố gắng tổ chức tại chùa Khánh Anh - Evry. Về dự trại, toàn thể Lam viên Pháp quốc được dự lễ Kỷ niệm Chu niên lần thứ 30 của GDPT Quảng Đức (Paris) và lễ thọ cấp Tập của hai huynh trưởng Viên Lợi - Lý Mạnh Tài và Quảng Từ - Lâm Mạnh. Trại nhằm hâm nóng sinh hoạt của Lam viên trên toàn Pháp quốc và củng cố lại thành phần huynh trưởng. Tại kỳ trại này, BHD Pháp phải đương đầu với một tình thần trại rất khó khăn. Tuy nhiên sự thăng trầm của sinh hoạt vẫn không làm nản chí các huynh trưởng trong BHD. Dù có một đơn vị miền Đông Pháp không về dự trại, các đơn vị hiện diện vẫn tiến hành trại như chương trình đã định dù số lượng huynh trưởng và trại sinh rất khiêm tốn.

Từ ngày 22/03 năm 2008 đến 24/03/2008, trại Lộc Uyển 4 (giai đoạn kết khóa) và trại Họa bạn Quán Âm 5 được tiến hành tổ chức tại chùa Phổ Hiền. Lòng trong kỳ trại này, Đại hội lần 7 được khai diễn. Cũng rất phức tạp và khó khăn, vì thành phần huynh trưởng đại biểu trong BHD hiện diện dưới phân nửa, có lúc tưởng như bế tắc. Cuối cùng, đại hội cũng công cử được thành phần **BHD Pháp quốc nhiệm kỳ 7 (2008-2011)** như sau: TB: C. Diệu Hồng - Cam Thị Hằng Nga, PTB: A. Minh Hiền - Lê Vinh, TTK: A. Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý, và TQ: A. Quảng Từ - Lâm Mạnh.

Từ 11/04 đến 13 tháng 04 năm 2009, trại Họa bạn Quán Âm 6 được tổ chức tại chùa Vạn Hạnh - Nantes, cũng trong kỳ trại này GDPT Hoa Nghiêm công bố đổi danh xưng thành GDPT Kim Quang, đoàn quán đặt tại chùa Kim Quang, ngoại ô Paris.

Từ mùng 03. đến 05. tháng 04 năm 2010, trại Họa bạn Quán Âm 7 tổ chức tại chùa Thiện Minh - Lyon, trong kỳ trại này BHD Pháp họp hội nghị thường niên vạch định chương trình

hoạt động cho năm kế tiếp và xét trúng cách cho các trại sinh Lộc Uyển 4.

Tháng 07 năm 2010, BHD Pháp gọi trại sinh tham dự liên trại Lộc Uyển - A Dục do BHD Âu châu tổ chức tại Neuss - Đức Quốc.

Ngày 26.03.2011 Đại hội huynh trưởng lần 8 được tổ chức tại chùa Khánh Anh - Evry. Trong kỳ đại hội này, dưới sự chứng minh của chị TB BHD Âu châu, đại hội đã công cử được thành phần **BHD Pháp nhiệm kỳ 8 (2011-2014)** như sau: TB: Anh Minh Hiền - Lê Vinh, PTB: A. Viên Lợi - Lý Mạnh Tài, TTK: A. Minh Trí - Nguyễn Chánh Lý, PTTK: A. Nguyễn Đức - Bùi Thanh Phước, TQ: A. Quảng Tịnh - Bùi Thanh Tâm và 16 Ủy viên + Phụ tá.

Một biến cố vô cùng quan trọng trong đại hội này là sự việc GDPT Kim Quang chia tay với BHD Pháp quốc, dù đã được nhiều sự giải bày cũng như góp ý của chị TB BHD ÂC và các ACE trong BHD ÂC.

hơn thắng, 19 năm với 8 nhiệm kỳ, với bao nhiêu nỗ lực để vượt qua mọi khó khăn, BHD Pháp vẫn tồn tại đến ngày hôm nay thì không thể không nhờ ơn gia hộ của chư Phật, chư Bồ tát, chư Thánh tử đạo, và nhất là sự thương yêu đùm bọc của quý Thầy, Cô trụ trì, quý Thầy, Cô cố vấn giáo hạnh.

BHD Pháp hy vọng rằng các huynh trưởng thế hệ sau vẫn giữ được lý tưởng của tổ chức, và với tuổi trẻ, với khả năng Pháp ngữ giỏi, nhất là với tư duy mới, các huynh trưởng trẻ này sẽ tiếp nối và phát triển tổ chức GDPT VN tại Pháp được thăng tiến hơn.

Nguyện cầu hồng ân Tam Bảo gia hộ cho toàn thể anh chị Áo Lam tại Pháp, dù trong hay ngoài hệ thống BHD Pháp vẫn luôn vững tiến trên đường phụng sự lý tưởng của GDPT VN.

Ngày Đông chí Tân Mão (2011)

Từ Khoa

Ngày 23/04 đến 25 tháng 04 năm 2011, trại Họa bạn Quán Âm 8 tại chùa Phổ Hiền.

Các anh chị trong BHD Pháp hiện tại ngày càng cao tuổi, đầu lòng nhiệt thành dành cho tổ chức vẫn nồng nàn, nhưng tính năng động và sự cơ động giảm sút đã hạn chế hoạt động của các anh chị rất nhiều, đầu cố gắng nhưng vẫn có sự cách biệt tư duy giữa các anh chị và các em đoàn sinh sinh trưởng tại Pháp. 19 năm qua, có anh chị lúc mới thành lập BHD Pháp thì tuổi mới 40 đến 45, thì nay đã 59, 64 tuổi. Và có nhiều em 19 năm trước đang còn ở ngành Thiếu thì nay đã tay bế tay bồng con thơ.

19 năm trôi qua, tổ chức được 1 trại A Dục, 4 trại Lộc Uyển, 16 trại Họa bạn và 2 trại Anôma - Ni Liên - Tuyết Sơn, mạng mạch của BHD Pháp quốc tuy có những bước trầm nhiều

(*) **BHD Pháp cộng tác với Nội San Sen Trắng Âu Châu:**

Hai Huynh trưởng Tâm Ngọc - Lê Giao, Tổng Thư Ký BHD Trung Ương GDPTVN Âu Châu và Huệ Kha - Khuru Thềm Đổng, Phó Trưởng Ban Ngoại Vụ BHD TUGDPTVN Âu Châu đã điều khiển đại hội Huynh trưởng công cử lại nhiệm kỳ mới BHD Pháp quốc tổ chức tại chùa Thiện Minh ngày 12.11.1994. Sự hiện diện của hai anh lúc bấy giờ còn mang theo thông điệp của niên trưởng Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang về việc thành lập, phân công biên tập và kế hoạch phát hành Nội San Sen Trắng Âu Châu với BHD Pháp quốc. Theo đó, vị niên trưởng Áo Lam Âu Châu rất lo ngại Nội San Sen Trắng sẽ bị "chết yếu" sau vài ba số. Kết quả của sự tham khảo này đưa đến quyết định BHD Pháp cộng tác tích cực với BHD Âu Châu trong việc: - viết bài - đánh máy - làm layout. Phát hành 2 lần/ 1 năm vào các dịp Hè và Tết.

Số đầu tiên sẽ ra mắt vào dịp Hè 1995 để chào mừng khóa tu học Phật pháp Âu châu kỳ 7 nhưng đã bị trễ do vậy đã phải chờ đến dịp Đại Hội Tăng Ni Hải Ngoại (09/1995) tổ chức tại chùa Viên Giác (Đức). Báo được in trong cơ sở in ấn của chùa Viên Giác, sau đó GđPt Tâm Minh lãnh phần đóng gói gửi đi các nơi.

Nội San Sen Trắng Âu Châu ra được đến số 23 (tháng 03.2008) thì sau đó đổi thành Bản Tin Lam Viên Âu Châu phát hành 2 tháng/ 1 lần theo hình thức báo mạng đăng trên trang nhà của BHD Âu Châu. Lý do của sự thay đổi là vì vấn đề tài chánh và nhu cầu cập nhập tin tức thời sự cũng như sinh hoạt.

GIA-ĐÌNH PHẬT-TỬ PHỔ-HIỀN STRASBOURG-PHÁP QUỐC

Nhờ có Kỷ yếu 20 năm, Anh Chị Em chúng ta mới có dịp ôn về dĩ vãng, hồi tưởng lại những kỷ niệm buồn vui, sự yêu thương trong tình lam, sự thăng trầm của GDPT.

Ra đời vào ngày lễ Toussaint 1993... 18 năm trôi qua, có biết bao nhiêu sự thay đổi, biết bao nhiêu người đi, kẻ ở, có biết bao nhiêu lời phát nguyện trước Tam Bảo, lời trước được chôn vào những lời sau... đến nay thì...những kỳ cựu của Gia Đình chỉ còn sót lại một vài người... lý do...

Những ngày đầu thành lập thật khó khăn, lực lượng huynh trưởng lại quá ít, ai nấy chỉ mới qua khóa Lộc Uyển, Đoàn sinh cũng thật thưa thớt, hơn nữa Chùa lúc ấy trong giai đoạn đi di tản, không nơi nương tựa... may sao, được chú Hội Trưởng lúc đó cho mượn cái kho để thờ Phật và sinh hoạt, sau đó lánh nạn sang Hội Thân Hữu tại Địa Phương...

Năm 2000 tại Chùa Phổ-Hiền

Đại Hội Thường Niên Năm 2000-Chùa PH

Năm 1998, GDPT Phổ-Hiền trước giờ phát nguyện (tại Chùa Thiện Minh Lyon) lúc này GDPT PH được 39 đoàn sinh

Đến năm 1998 mới có Chùa, các anh em sinh hoạt rất tội nghiệp... lạy Phật giữa những bao ni-lông, những cây gỗ ngổn ngang (vì đang sửa sang và dọn Chùa), nhưng chứa đựng một niềm tin cho một ngôi Chùa tương lai, một tình anh em trong gia đình thật đầm ấm, biết gắn bó thương yêu nhau để bảo vệ cho Ngôi Tam Bảo, một lòng can đảm thật sự để xây dựng những mầm non tương lai cho xã hội cho Đạo Pháp... thử hỏi ai trong chúng ta vẫn còn giữ được tinh thần đó...

Năm 1998 đánh dấu nhiều kỷ niệm nhất, các anh em tham gia các trại họp bạn, học hỏi kinh nghiệm từ mấy anh chị trưởng. Ủi chao ơi! BHD Pháp quốc lúc bấy giờ sao mà oai thế, các anh các chị rất gắn bó với nhau, ai nấy cũng lấy trách nhiệm chung mà làm việc... từ những hình ảnh thân thương ấy mà khích động được tụi em tham gia từ khóa học này, đến khóa học khác, từ Strasbourg, 6 anh em đi xe lửa sang Chùa Linh Thửu Bá-Linh để tham gia khóa Lộc Uyển sơ cấp, giữa những ngày cuối năm giá rét... nếu không có niềm tin, không có can đảm thì chưa chắc đã làm được...

Đội Sen Vàng-Lộc Uyển 1998
Linh Thửu-Bá Linh

*Đội Sen Trướng-Lộc Uyển 1998
Linh Thửu-Bá Linh*

Đã hơn 16 năm trong GD, có gì để nhấn gởi trong quyển kỷ yếu này đây? nhiều lắm chứ... kinh nghiệm để duy trì và bảo vệ GDPT chúng ta, ngoài những nhiệm vụ của mỗi vai trò trong cơ cấu của Gia Đình Phật Tử, nơi đây NĐ không cần khai triển hơn.. chỉ góp thêm chút ít «cái nhìn riêng của mình» bên cạnh những tấm hình thân thương từ những năm qua...»

1) Thầy hoặc Cô, Cố vấn Giáo Hạnh của GDPT:

Nơi nào GDPT được quý Ngài chiếu cố tới, chắc chắn được phát triển... NĐ còn nhớ lời của HT Trụ trì Chùa Thiện Minh Lyon nói với GDPT Pháp Quốc: «Khi mô mà tìm không ra chỗ để sinh hoạt, để tổ chức thì cứ về đây Thầy chứa hết» thật là cảm động... Hơn nữa, khi sinh hoạt với các Ngài các ACE thấy gần gũi hơn, xem các Ngài như những người Cha Người Mẹ trong mái ấm GD, luôn luôn được bảo vệ, không bị lạc lõng bơ vơ. Tiếng nói của Ngài làm cho phụ huynh tin tưởng hơn, Đoàn sinh nhìn ngôi Chùa như một mái ấm chung cho mọi Gia Đình...

ACE có nhận ra ai không, Lộc Uyển năm đó quả là vui (1998), và rất lợi lạc

2) Bác Gia Trướng:

Chiếc cầu nối giữa phụ huynh với Gia Đình Phật Tử... đôi lúc cầu có cũng thấy khó chịu, hướng hồ chỉ cần nhân... một vai trò rất quan trọng, nhất là hàn gắn những vết thương giữa các anh em trong GD, nghe cho kỹ, phân tích cho sâu vấn đề...

Bác Gia Trướng GDPT Phổ Hiền trong nhạc phẩm Alouette...1999

Bác Gia Trướng GDPT Vạn Hạnh-1999, với một giọng bè thật « ồ ồ ...», Bác đã đi... nhưng hình ảnh Bác vẫn còn sống mãi và sống mãi...

3) Phụ Huynh và Ban Bảo Trợ:

Đừng quên những vị này... nhất là quý Bác ở dưới bếp, mỗi khi GDPT ở đó được quý Bác nuôi dưỡng... thì thôi không còn gì hơn nữa...

Ban Nội Niều Xon Chảo của GDPT Vạn Hạnh trong Trại Hợp Bạn 1999, Phụ huynh GDPT và Ban Bảo Trợ ...không quên được

4) Các Anh Chi Trưởng:

Là người đi trước dẫn đầu, là tấm gương cho các em, quên mình là «Chef» của mấy em mới được, đưa các em vào khuôn khổ... bằng hình ảnh của mình, luôn luôn đi đôi «nóng và lạnh» «mềm và cứng»... ai là người xứng đáng, ai là không xứng đáng...có Trời mà biết, đừng vì tự ái cá nhân mà quên đi Đoàn thể. Bạn GD có thể tạm nghỉ một thời gian, nhưng đừng bận suốt cả cuộc đời... Giữa Anh Em với nhau phải biết nương tựa vào nhau, yêu thương nhau... bằng lời nói không vẫn chưa đủ....

«Tân» BHD GDPT Pháp Quốc, nhiệm kỳ 2000-2003

5) Đoàn Sinh:

Oanh đến thì Vui
Thiếu lui thì Lo
Thanh co là Mệt...

Thăng trầm là ở nơi đây, làm sao cho các em nhìn thấy trách nhiệm, đừng ôm hết mà các em cảm thấy «thất nghiệp», phụ huynh và ban bảo trợ đóng vai trò hết sức quan trọng với sự còn và mất của Đoàn sinh...

Trước giờ Hội Thảo Ngành Thiếu, trong Khoá Học PP CẢ lần thứ 10 tại Thụy sĩ-1998

«Tân» Ban Liên Đoàn GDPT Vạn Hạnh-Nantes 1999

20 năm nhìn lại và hàng trăm năm xa hơn cho sự trường tồn của GDPT, Anh Em chúng ta phải sát cánh bên nhau, sống cho một lý tưởng và một lý tưởng duy nhất mà thôi...

«Tân» BHD Pháp Quốc đọc lời phát nguyện trước Tam Bảo 30/04/2000-Chùa Phổ Hiền

...Đến bao giờ được tày sen ngắt, tỏa hương thơm từ bi tận cùng...

Sơ lược về

Gia Đình Phật Tử Quảng Đức - Pháp Quốc

Gia Đình Phật Tử Quảng Đức được thành lập vào trung tuần tháng 12 năm 1976 tại chùa Khánh Anh ở Arceuil, ngoại ô phía Nam thủ đô Paris (Pháp quốc) và đã chánh thức ra mắt ngày 18.03.1977 tại Paris bằng một buổi văn nghệ tổ chức tại rạp S.I.EM (quận 7).

Danh xưng "**Gia Đình Phật Tử Quảng Đức**" được Đại Đức Thích Minh Tâm¹ là vị Thầy Chỉ Đạo Trưởng² và các anh em Phật tử sáng lập viên chọn lựa. Vì đó là pháp hiệu của một vị Thánh Tử Đạo trong lịch sử Việt Nam và Phật Giáo cận đại mà vị Bồ Tát ấy toàn thể thế giới nói chung và người Việt nói riêng ai ai cũng đều biết và kính phục Ngài. Qua danh xưng "**Quảng Đức**", Thầy Chỉ Đạo Trưởng cũng có ý muốn nuôi dưỡng, phát triển và nhắc nhở với đàn hậu lai đức tính Từ Bi, tinh thần Vô Úy hy sinh vì đạo pháp của vị Bồ Tát này. Cũng nên nhấn mạnh thêm ở đây là trong khoảng thời gian này, tại quê nhà, tất cả chùa chiền, các cơ sở giáo dục, xã hội từ thiện của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất đã bị chánh quyền Cộng sản Việt Nam (CSVN) cưỡng đoạt. Tăng Ni bị ép bỏ chùa, bỏ đạo ra đời.... Tất cả những sự việc này đều nằm trong chánh sách triệt hạ tôn giáo nói chung và Phật giáo nói riêng của chánh quyền CSVN.

chị em có duyên may được biết chùa và thường hay đến tụng kinh hoặc làm công quả trong dịp cuối tuần.

2/ Do vì thiếu tài liệu tham khảo trong thời điểm lúc bấy giờ nên Nội Qui của GđPt Quảng Đức mang hình thức cũng như nội dung hết sức đặc biệt, như một hội đoàn ngoài đời thường, để thích nghi với hoàn cảnh.

3/ Hoàn toàn không biết và không có đồng phục Gia Đình Phật Tử. Các anh chị em mặc áo tràng hay áo vạt hồ trong những giờ sinh hoạt mà thôi.

Những sinh hoạt chính:

Làm thế nào làm tròn được 2 tư cách: tư cách của người Phật tử và tư cách của người công dân Việt Nam, là mục tiêu nhắm tới của quý Thầy hướng dẫn và nỗ lực tinh tiến trau dồi phẩm hạnh của từng cá nhân của anh chị em đoàn viên GđPt Quảng Đức.

Chính vì thế khi quê hương bị điêu tàn, nhân dân bị thống khổ, đạo pháp bị triệt hạ bởi các thế lực vô minh CSVN thì anh chị em đã sát cánh cùng quý Thầy và đồng bào tại hải ngoại đứng lên tranh đấu để chỉ rõ cho thế giới thấy đâu là nguồn gốc của sự đau khổ mà nhân dân VN đang phải gánh chịu. Đồng thời tham gia hoặc tổ chức những cuộc vận động có tánh cách xã hội từ thiện để cứu giúp những người tỵ nạn hiện còn lênh đênh trên biển, như vận động đóng góp tài chánh cho những chiếc tàu Ile de

Những nét đặc biệt lúc mới thành lập:

1/ Các anh chị em sáng lập viên hay đoàn viên tất cả đều chưa từng là đoàn sinh hay huynh trưởng thật sự của một tổ chức Gia Đình Phật Tử (GđPt) nào trước đây, mà chỉ là những anh

Lumière, Jean de Charcot, Cap Anamurđi vớt người trên biển. Hoặc tổ chức những bữa cơm xã hội để gây quỹ lấy tiền mua quà xuân an ủi cho những người tỵ nạn hiện đang còn chờ tại các trại tỵ nạn Cộng Sản trên khắp Á Châu.

Trong hoàn cảnh lưu lạc hiện nay tại hải ngoại công tác bảo vệ, phát huy văn hóa dân tộc vẫn là mối ưu tư của quý Thầy cũng như của các anh chị em GđPt Quảng Đức. Cho nên tại chùa có tổ chức lớp dạy tiếng Việt cho các em thiếu nhi, những ngày cận Tết có tổ chức làm bánh chưng, bánh tét, bánh dày, múa lân, hái lộc, xin xăm ..v.v..., ngày Tết Nhi Đồng có tổ chức làm bánh Trung Thu. Các bác Phật tử trong chùa rất thích thú "truyền nghề" cho đám con cháu GđPt Quảng Đức. Ngoài ra anh chị em còn đóng góp phần vụ của mình trong các kỳ tế Tổ Hùng Vương tại Paris do Văn Phòng Liên Lạc Các Hội Đoàn tổ chức.

Bên cạnh các ngày lễ dân tộc, người Phật tử còn có những ngày lễ có tính cách đạo giáo như Lễ Phật Đản, Lễ Vu Lan, các ngày Rằm, ngày Vía chư Phật, chư Tổ, chư Thánh Tử Đạo. Theo đó mà tổ chức các buổi họp mặt rộng rãi trong quần chúng ngoài phạm vi chùa hay trong phạm vi chùa qua hình thức nghi lễ tôn giáo hay văn nghệ hoặc một buổi thuyết giảng. Chính trong những dịp này anh chị em GđPt Quảng Đức được học hỏi thêm thật nhiều ý nghĩa và tinh thần của đạo Phật đi vào đời, bổ túc thêm phần giáo lý mà anh chị em đã được quý Thầy giảng dạy mỗi chiều thứ bảy hoặc chủ nhật hay trong các ngày thọ Bát Quan Trai giới. Ngoài ra, trong khoảng thời gian 1983 – 1988 dưới sự hướng dẫn của quý Thầy anh chị em GđPt Quảng Đức còn tổ chức một khóa giáo lý đặc biệt từ 6 đến 8 tuần lễ vào tháng 11 và tháng 12 mỗi năm. Sau này theo đà phát triển của sinh hoạt Phật tử tại Âu Châu, anh chị em tham dự tu học những khóa giáo lý Khánh Anh (tổ chức tại chùa

Khánh Anh theo quy mô Âu Châu) rồi những khóa tu học Phật Pháp Âu Châu do Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu tổ chức vào dịp Hè tại các quốc gia trên địa bàn Âu Châu. Những khóa giáo lý này còn kéo dài đến ngày hôm nay.

Tương cũng cần nhắc lại là khoảng thời gian đầu lúc mới thành lập, Đại Đức Thích Minh Tâm có tổ chức khóa Tu Dưỡng 3 tháng, đích thân Đại Đức hướng dẫn anh chị em những môn Lịch sử Phật Giáo VN, Tâm lý quần chúng, Phật học căn bản v...v...mỗi tuần một lần vào tối thứ sáu từ 20h00 đến 23h00. Những kiến thức đó là số vốn tư lương làm hành trang lên đường.

Những khúc quanh quan trọng và đáng nhớ:

Như trên đã trình bày, vì thiếu tài liệu cũng như đoàn viên không phải là cựu đoàn sinh hay cựu huynh trưởng GđPt, cho nên sau 6 năm sinh hoạt, vào ngày 10.07.1983 mới có được một buổi lễ phát nguyện đầu tiên làm đoàn viên GđPt. Điều này cũng do quý Thầy đi hoằng pháp phương xa "cóp chép" được đem về truyền lại. Lễ phát nguyện đầu tiên này có 18 đoàn viên nên được gọi đùa là Thập Bát La Hán (là tên của một phim đang được trình chiếu tại các rạp ở quận 13 Paris đương thời). Rồi một lễ phát nguyện thứ hai sau đó 3 năm cho 20 đoàn viên khác. Sau này có 3 vị trong "Thập Bát La Hán" nói trên đã dũng mãnh phát tâm xuất gia và đến nay vẫn còn làm sứ giả Như Lai tại Âu Châu.

Ban Hướng Dẫn Trung Ương GĐPTVN Âu Châu (tên gọi lúc bấy giờ), với sự khuyến khích của chư tôn đức GHPGVNTN Âu Châu đã đến mở trại Lộc Uyển từ ngày 17 đến 20.04.1992 tại thành phố Troyes cách Paris 130 Km, đã đưa sinh hoạt GđPt Quảng Đức chính thức đi vào nề nếp của một Gia Đình Phật Tử thuần túy, với Nội Quy, Quy Chế Huynh Trưởng cùng chương trình sinh hoạt, tu học thống nhất với phong trào Gia Đình Phật Tử Việt Nam truyền thống. Các chị Tâm Bạch - Trần Huyền Đan, các anh Chí Pháp - Nguyễn Thanh Quang, Thị Lộc - Võ Văn Mai, Tâm Ngọc - Lê Giao, Huệ Kha - Khu Thêm Đông, Tâm Cừ - Trương Tôn Châu ... là những vị hướng đạo đầu tiên dẫn dắt GđPt Quảng Đức vào với đại gia đình Áo Lam.

Chính thời gian mở trại Lộc Uyển này một Ban Liên Lạc Thành Lập Ban Hướng Dẫn GĐPT Pháp quốc đã thành hình với các đại diện của các GđPt Linh Sơn, Hoa Nghiêm, Quảng Đức

do 2 anh Từ Khoa - Vũ Ngọc Châu và Minh Đăng - Trần Tế Thế chịu trách nhiệm điều hành.

Nhờ duyên may, được sự khuyến tấn của chư tôn đức và sự ủng hộ tích cực của các bác Phật tử trong chùa, các anh chị huynh trưởng của GđPt Quảng Đức đã và đang đóng góp vào việc xây dựng và phát triển đơn vị của mình hòa nhập vào tập thể Gia Đình Phật Tử VN tại Âu Châu. Tất cả có cùng mục đích: **"Đào tạo Thanh, Thiếu, Đồng niên trở thành người Phật tử chân chánh, góp phần xây dựng xã hội theo tinh thần Phật giáo"**, với châm ngôn thực hành là Bi, Trí, Dũng.

¹ Hiện nay là Hòa Thượng Thích Minh Tâm, Chủ tịch Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu.

² Là Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh Gia Đình Phật Tử.

Thương gửi em Ganh Ưu

Em về hãy ngủ một giấc ngon
Sớm mai thức dậy ước mơ tròn
Tươi cười em vẫn thông dong bước
Ưu tư, sầu muộn hết vẩn vương

Yêu yêu, ghét ghét đôi dòng chữ
Nhớ nhớ, thương thương vốn vô thường
Hãy giữ thân tâm thường an lạc
Sẽ thấy cuộc đời trọn yêu thương.

Giác Tâm

Niềm Nhớ Có Tên

(Tùy bút về những sinh hoạt GđPt Quảng Đức)

Sau ngày ra mắt GđPt Quảng Đức không lâu thì chùa Khánh Anh cũng được dời từ Arcueil (94) về Bagneux (92) và để liên hoan đêm văn nghệ ra mắt đó, cụ Thanh đã cho chúng tôi một nồi đậu hủ nước đường vừa nóng vừa thơm. Quý bác Điều, bác Trục, bác Trạch và nhiều bác nữa ở chùa, lúc nào cũng yểm trợ GđPt Quảng Đức rất nồng hậu. Hễ GđPt tổ chức làm gì thì quý bác là những người đi ủng hộ đầu tiên.

Thời đó Ban Chấp Hành đầu tiên gồm có: Đoàn trưởng: anh Nguyễn Ngọc Lộc; Tổng thư ký: anh Lý; Thủ quỹ: chị Hảo và nhiều anh chị khác nữa mà tôi không còn nhớ rõ lắm. Còn đoàn viên thì có anh Lê Vinh, anh Huệ, anh Tú, anh Thái Quang, anh Khúc Minh, chị Hương Lan (vợ anh Khúc Minh, chị này có cộng tác với các trung tâm nhạc VN ở Mỹ với tên Khúc Lan), anh Đức, anh Thường, chị Nette, anh Bửu, chị Hương, anh Châu, anh Đáng, chị Thủy, chị Diệp, chị Ngọc ...v.v....Tôi ghi có người đầy đủ tên họ, có người chỉ nhớ tên vì lâu quá trí nhớ cũng mòn cùn rồi.

Lễ phát nguyện đầu tiên cho 18 Huynh Trưởng Gia Đình Phật Tử Quảng Đức tổ chức tại chùa vào mùa hè 1983

GDPT Quảng Đức lúc đó có nhiều anh chị rất tích cực với chùa, nhất là về mặt chấp tác và công quả. Mỗi tối thứ sáu, sau giờ làm việc ở hãng chúng tôi lấy xe buýt lên chùa dùng cơm tối với Thầy Minh Tâm. Sau đó Thầy hướng dẫn cho chúng tôi những bài học về lịch sử Phật Giáo Việt Nam, về tâm lý quần chúng và tuổi

trẻ ở hải ngoại, làm sao duy trì được văn hóa Việt Nam v.v... để làm hành trang dần thân sinh hoạt. Dù mang tên là Gia Đình Phật Tử nhưng chúng tôi lúc đó chỉ có khái niệm đó chỉ là một nhóm người chơi thân với nhau, đối đãi với nhau, giúp đỡ nhau như người thân trong một gia đình, chứ hoàn toàn không biết đó là một tổ chức sinh hoạt Phật tử có truyền thống, có tổ chức quy mô, có bề dày lịch sử. Chúng tôi hoàn toàn không biết gì về sinh hoạt Gia Đình Phật Tử, không có đồng phục, không biết bắt ấn kiết tường chào nhau. Nhưng chúng tôi cũng hãnh diện khi ai đó nói chúng tôi là đoàn viên Gia Đình Phật Tử của chùa Khánh Anh và họ cũng tỏ ra rất tôn trọng những tiêu lệnh của chúng tôi trong những dịp lễ lớn tổ chức ở chùa. Cái tên Gia Đình Phật Tử lúc bấy giờ cũng còn xa lạ nhưng cũng gợi sự thích thú tò mò tìm hiểu của nhiều người.

Thầy Thích Minh Tâm lúc nào cũng khuyến khích chúng tôi kêu gọi các anh chị em trẻ lên chùa, nhưng vì nhân duyên chưa hội đủ, sau một vài lần gặp gỡ thì cũng kẻ Bắc người Nam, kẻ đi Mỹ, người đi xuống tỉnh định cư làm ăn. Thời gian đó còn là thời buổi "chim tìm đất lành để đậu". Nhưng dù thế nào đi nữa Thầy cũng mong sao GDPT giữ gìn được cái phong tục của Việt Nam, những ngày lễ truyền thống như Tết Trung Thu, Tết Nguyên Đán.

Mỗi năm sau mùa nghỉ hè là đến Tết Trung Thu, Thầy thường nhắc nhở chị em chúng tôi nên học làm bánh Trung Thu để phân phối cho các con em. Lần đầu tiên hồi năm 1978, nhờ sự dìu dắt của bác Trạch, chị em chúng tôi ngày nào cũng vậy, đi làm về 7-8 giờ tối là hẹn nhau tới nhà bác để bác dạy cho nắn từng cái bánh, lúc đó làm bánh Trung Thu rất là khó khăn, đâu phải ai cũng có khuôn bánh và cũng không phải dễ dàng mà tìm mua được. Các anh phải thủ khâu khuấy đậu vì sức các anh mạnh hơn các chị. Chúng tôi rất sung sướng khi nướng xong mẻ bánh đầu tiên. Chúng tôi nung niu từng cái bánh như nung quả trứng sợ nó bể. Niềm vui ấy cũng bắt nguồn là từ trước đến nay chúng tôi chỉ biết mua ăn chứ chưa biết làm. Nay cầm cái bánh Trung Thu trên tay do chính mình làm thấy vui làm sao ấy. Chúng tôi làm tới 12 giờ khuya rồi lấy chuyến xe điện chót về nhà để sáng hôm sau dậy sớm đi làm. Vậy mà không thấy mệt gì cả. Ai cũng nói sinh hoạt như vậy tại sao không sắm một chiếc xe hơi đi cho thoải mái. Biết vậy nhưng mà trong chúng tôi đâu có ai dư dả. Thời đó mà làm chủ được một chiếc xe hơi là oai lắm

đó. Sau này cho dù bánh Trung Thu được sản xuất và bán cùng khắp Paris nhưng Thầy trụ trì vẫn muốn chúng tôi tự tay làm lấy, vì muốn giữ truyền thống văn hóa cho đàn hậu lai.

Trước Tết Nguyên Đán một tháng, quý bác Lavau, bác Hiền, cụ Vân, bác Trục đốc thúc chị em chúng tôi tìm đặt mua lá chuối, mua nếp, mua đậu, để chuẩn bị gói bánh chưng bánh tét. Khi vào việc, quý bác nào chưa thân cận với chúng tôi thì rất lo ngại khi thấy "bọn trẻ" nhúng tay vào. Vì chúng tôi làm vừa làm vừa nói chuyện, vừa cười giỡn. Nhưng không vì vậy mà để hư việc. Gói bánh cũng có kỹ thuật riêng của nó. Cột chặt nhưng không chặt. Mới nghe qua y như có tính Bát Nhã vậy đó. Thật vậy "cột chặt" là cột mấy cái gút dây thật chặt để khi nấu bánh nở dây không bị sút. Còn "không chặt" là không nên xiết chặt thân bánh để khi nấu bánh phình nở lớn ra mà không bị bể bụng, lòi nếp, lòi đậu. Thời đó chúng tôi nấu bánh chưng, bánh tét trong những thùng phuy hay trong những thùng nấu súp to của chùa. Ai trực nấu bánh phải thức suốt đêm canh bánh và châm nước. Ấy vậy mà đôi khi bánh còn sống mới khổ chứ.

Mỗi năm tới mùa Phật Đản, tôi thấy lòng bồi ngùi khi nhớ lại những kẻ ở, người đi, bao nhiêu khuôn mặt thay đổi. Ngày trước, mùa Phật Đản là mùa hội tụ của anh chị em chúng tôi để thực hiện một chương trình văn nghệ cúng dường Phật Đản. Ở chùa những tháng này không khí nhộn nhịp hẳn lên. Rồi sau này các anh chị trong đoàn có "oanh vũ" riêng cũng đem lên chùa gộp chung lại lập nên đoàn Oanh Vũ. Đoàn Oanh Vũ cũng có một chương trình Oanh Vũ Cúng Dường, theo đó các em thường trú ở chùa một tuần lễ để học giáo lý, đề tập vũ. Mỗi lần như vậy các em có thể thực hiện được từ 3 đến 4 màn vũ để cúng dường.

Năm 1978, đại lễ Phật Đản được tổ chức ngoài khuôn viên chùa lần đầu tiên, làm tại rạp Maubert Mutualité ở quận 5 thành phố Paris. Nhân dịp này GđPt Quảng Đức đóng góp màn vũ Dân Làng Đi Cây với 20 diễn viên được sự tán thưởng của gần hai ngàn khán giả. Rồi bắt đầu từ đó về sau hàng năm chùa đều tổ chức đại lễ Phật Đản tại đây. Vì vậy sau Tết Nguyên Đán, từ tháng ba dương lịch là GđPt Quảng Đức lập kế hoạch chuẩn bị tập văn nghệ cúng dường ngày đại lễ Phật Đản. Chương trình đại lễ này mở rộng cho các cộng đồng Phật tử xa gần cùng chung sức đóng góp. Vì vậy mà chúng tôi có quen biết được các anh Nguyễn Hữu Lộc, Phạm

Công Hoàng của đoàn Phật tử Viên Giác từ những năm xa xưa đó. Được biết hai anh này đến nay vẫn còn sinh hoạt trong đoàn GđPt Đức quốc. Nhưng tôi tin chắc ít ai biết được anh Lộc thổi sáo rất du dương và anh Hoàng đàn mandoline rất thanh, rất dòn. Vì nhiều năm nay tôi có dự nhiều dịp trình diễn văn nghệ do Gia Đình Phật Tử Âu Châu thủ diễn nhưng không còn thấy hai anh này trở tài nữa.

Phải nói tinh thần "cúng dường Phật Đản" như là một động lực thiêng liêng thúc đẩy chúng tôi hăng say, hòa thuận làm việc với nhau. Đó cũng là nguồn cảm hứng để các anh chị em có máu văn nghệ sáng tác. Khởi đầu không ai dám bảo đảm sẽ nghĩ ra được một điệu vũ nhưng không lâu sau đó có đến ba bốn điệu được đề nghị. Bản nhạc Con Đường Ta Đi được anh Phan Đình Thìn (tức nhà văn Hàn Lê Nhân) sáng tác vào thời đó khi anh đang là Trưởng Ban Văn Nghệ của Quảng Đức. Bản nhạc này trở thành bài ca chánh thức của GđPt Quảng Đức. Rồi sau đó bài Ca Vang Mừng Phật Đản và Cùng Mẹ Lễ Chùa đã được nhạc sĩ Mạnh Cường cho ra đời để cúng dường văn nghệ Phật Đản. Hình ảnh tận tụy hy sinh của chị Hoa, của bác Thúy Hồng sơ GđPt Quảng Đức tốn kém nhiều, đã đi lục kiếm từng khúc vải, từng hột cườm để lo may quần áo cho đoàn vũ, đã gợi lại cho tôi nhiều kỷ niệm.

Sự trao đổi văn hóa giữa các đoàn thể Phật tử cũng đã đưa đoàn văn nghệ của GđPt Quảng Đức lưu diễn nhiều nơi, trong đó có qua Tây Đức (lúc đó Đức chưa có thống nhất) chùa Viên Giác. Mỗi lần đi như vậy chúng tôi hẹn nhau ngoài nhà ga Gare du Nord tôi thứ sáu, lấy chuyến xe lửa đêm 23h00, sáng sớm thứ bảy đến Hannover. Trình diễn tối thứ bảy, 10h00 sáng chủ nhật rời Hannover trở về tới Paris lúc 23h00, để sáng thứ hai đi cày tiếp. Rồi tuần sau chiều thứ sáu hay sáng sớm thứ bảy, tùy theo nơi xa gần, chúng tôi lại tiếp tục đi, khi thì trình diễn ở chùa Thiện Minh (Lyon), khi thì trình diễn ở Bordeaux, khi thì ở Hòa Lan v.v., cứ như vậy liên tục mấy tuần lễ trong mùa Phật Đản. Bây giờ ngồi nhớ nghĩ lại sao hồi đó GđPt chúng tôi lại dẻo dai vậy? Ngó lại thành phần trẻ trong GđPt Quảng Đức hiện tại, tôi thấy mình già yếu hẳn đi rồi. Mỗi lần các em thổi còi kêu tôi ra làm vòng tròn sinh hoạt thì tôi đành chạy trốn hay bó tay đầu hàng.

Sinh hoạt trong khoảng thời gian 1977-1988 này như đã trình bày, anh chị em nặng lo chuyện công quả, tu học Phật pháp, làm chuyện xã hội

cứu giúp người tị nạn vượt biển tạm trú tại các đảo ở Mã Lai, Nam Dương, Singapour. Nhiều anh chị em đã tham gia những khóa tu học Phật pháp Khánh Anh tổ chức vào mùa Hè (1984-1988) là tiền thân của khóa tu học Phật pháp Âu Châu sau này. Ngoài ra anh chị em cũng đã tổ chức những trại họp bạn như trại Lục Hòa (1986) tại Beaugency trong 3 ngày, trại hè Tinh Tấn (1987) tại Troyes, đây cũng là nơi tổ chức trại Lộc Uyên năm 1992 do BHD Âu Châu phụ trách sau này. Thỉnh thoảng anh chị em cũng tổ chức những buổi đi pic-nic để tạo tình thân.

Trên bước đường xây dựng tổ chức Gia Đình Phật Tử, vào mùa hè, ngày 10/07/1983 có lễ phát nguyện vào đoàn cho 18 đoàn viên chánh thức, nghĩa là sau 6 năm sinh hoạt. Một điểm không giống ai cả. Mọi người thời đó gọi họ là "Thập Bát La Hán" vì con số 18 trùng hợp ngẫu nhiên với tên một cuốn phim xê đang trình chiếu ở quận 13. Ngày phát nguyện có sự hiện diện của Thượng Tọa Thích Đức Niệm từ bên Mỹ qua. Thấy 18 anh chị em trang nghiêm quỳ trước bàn thờ Phật trên chánh điện chùa Khánh Anh, Thầy rất hài lòng và đã khen tặng hết lời. Có 3 La Hán sau đó đồng mãnh phát tâm xuất gia, hiện nay vẫn còn làm Phật sự tại Âu châu. 3 năm sau có thêm một buổi lễ phát nguyện vào đoàn của 20 đoàn sinh nữa. Khúc sau này cũng có tổ chức lễ phát nguyện vào đoàn nữa nhưng tôi chỉ muốn ghi lại những giai đoạn đầu mà GđPt Quảng Đức còn loạn choạng "tự mình thấp đuốc" mà đi.

Còn nhớ lại cuối năm 1991 tại Tây Đức có tổ chức hai ngày Đại Hội Huynh Trưởng GĐPT Việt Nam Âu Châu. Đại hội cần có đại biểu khắp nơi về phó hội. Nhưng lúc đó GđPt Quảng Đức người thì bận, kẻ thì còn nhút nhát, rụt rè, không ai chịu đi. Sau cùng Thầy Minh Tâm "túm" được hai đoàn viên, một trai một gái, cho

đi tham dự. Nhưng trên máy bay Thầy phát giác có em gái chưa quy y Tam Bảo, nên Thầy phải phương tiện làm lễ quy y, đặt pháp danh cấp tốc cho em đó trên máy bay. Chuyện này xảy ra chắc chỉ có một không hai. Em trai đó sau này cũng đã có thời là Đoàn trưởng GđPt Quảng Đức, còn em gái thì trông nom đoàn Oanh vũ trong nhiều năm. Nhưng rất tiếc cả hai đại biểu này ngày nay không còn sinh hoạt, chỉ đến chùa làm công quả trong những ngày lễ lớn.

Sau đó, vào ngày lễ Phục Sinh 1992, Thầy Minh Tâm lại một lần nữa, khuyến khích anh chị em GđPt Quảng Đức dự trại huấn luyện Lộc Uyên tại thành phố Troyes do Ban Hướng Dẫn Trung Ương GĐPT VN Âu Châu vừa mới thành lập bên Đức qua điều khiển. Trại còn có các đoàn sinh của GđPt Linh Sơn, Hoa Nghiêm, các đại diện các Hội Phật Giáo các địa phương như Toulouse, Strasbourg, Nantes, Marseille tham dự. Nhờ vậy mà GđPt Quảng Đức mới học hỏi được đôi chút sinh hoạt tập thể từ hình thức đến nội dung. Trong dịp này chúng tôi được làm quen với các anh chị Huỳnh trưởng Âu châu như quý anh Chí Pháp, Tâm Ngọc, Thị Lộc, Huệ Kha, Tâm Cừ. Họ đều là những Huỳnh trưởng đã từng sinh hoạt tại VN trước kia, là những người có nhiều kinh nghiệm hướng dẫn và truyền đạt. Đặc biệt Ban Huỳnh Trưởng có 2 nữ là chị Tâm Bạch và chị Kiều Hạnh. Chị Tâm Bạch từ Đức qua còn chị Kiều Hạnh thì ở Pháp, dù vậy vẫn còn rất xa lạ với chúng tôi. Lúc đó chắc chị cũng vừa mới đến Pháp định cư tại một vùng gần Troyes. Tôi còn nhớ anh Huệ Kha đã đi đón chị đưa đến đất trại. Chị cũng từng là Huỳnh trưởng sinh hoạt từ bên nhà, nay hay tin có mở trại Lộc Uyên chị đã viết thư về chùa Khánh Anh xin Thầy Minh Tâm đến tham dự trại. Chị Tâm Bạch mà tôi quen biết từ thuở đó đến nay thỉnh thoảng có gặp lại, chị vẫn đẹp y như vậy. Nét duyên dáng đượm chút nghiêm nghị vẫn sánh đôi với sự thông minh tháo vát của chị, không sút giảm chút nào. Còn chị Kiều Hạnh sau này có về Paris sinh hoạt một thời gian ngắn với Quảng Đức, ít lâu sau đó lập gia đình rồi biệt lập. Ai cũng tiếc. Dù sao trại Lộc Uyên đầu tiên này đã mở ra một hướng đi mới cho GđPt Quảng Đức. Đó là sự tiến thủ chung trong cộng đồng người Phật tử Áo Lam. Qua kỳ trại này một Ban Liên Lạc Các Gia Đình Phật Tử Việt Nam Tại Pháp Quốc được thành lập do anh Minh Đăng - Trần Tế Thế làm Trưởng Ban. Anh này chỉ sinh hoạt với GđPt Quảng Đức trong một thời gian ngắn, sau đó chỉ đến chùa làm công quả. Hiện nay anh thường

ôm máy hình làm phóng viên làm những phóng sự sinh hoạt trong các khóa tu học Phật pháp Âu Châu. Đặc biệt anh còn lãnh thêm trách nhiệm trang bị các loa phóng thanh đó đây trong khuôn viên khóa học.

Ngày nay thỉnh thoảng Hòa Thượng trụ trì cho xem những tấm hình sinh hoạt xa xưa, tôi bồi hồi xúc động, có rất nhiều kỷ niệm vui buồn lẫn lộn. Mấy oanh vũ thời xưa ngày nay đã lớn hết rồi, các em đa số đã học thành tài, có chức vị cao ngoài xã hội. Có em đã lập gia đình có con nhỏ, sống hạnh phúc. Có những Huỳnh trưởng trẻ như Quảng Thiện, Quảng Long đã trưởng thành trong sinh hoạt tại đơn vị Quảng Đức nay đã qua Mỹ, Canada làm việc. Phù hợp với câu hát "Chúng ta là hương, Gió mang đi ngàn phương" Quảng Thiện đã trúng cách khóa A Dục tại Pháp còn Quảng Long là khóa sinh A Dục ở Goteborg (Thụy Điển) không nộp tiêu luận nên quyết định của BHD Âu Châu vẫn còn treo. Khi qua Canada, Quảng Long đã dựng lại sinh hoạt của đoàn GđPt Quan Âm của chùa Quan Âm vốn đã ngưng từ nhiều năm. Đúng là "Nguyện đem gieo rắc, Khắp nơi ánh vàng". "Hương" của việc làm này đã bay về Âu Châu đã khiến BHD Âu Châu họp xét cho Quảng Long trúng cách A Dục với lời khen ngợi. Cũng do một nhân duyên ngộ nghĩnh, hai Huỳnh trưởng này đã về Pháp hồi tháng 09.2011 hội ngộ với anh chị em bên này. Quảng Thiện vì lý do công việc làm, còn Quảng Long vì Tuần Trăng Mật với một nửa kia của mình.

Mấy mươi năm hiện diện sinh hoạt có biết bao anh chị em đã trưởng thành nhưng những huỳnh trưởng nòng cốt khi bắt đầu bước vào ngưỡng cửa đại học hay sau đại học mà còn ở lại đơn vị sinh hoạt tiếp nối truyền thống hướng dẫn thế hệ đàn em chỉ rất hiếm. Hiện nay tôi chỉ còn thấy còn có duy một mình Quảng Hưng làm được

chuyện này. Bây giờ em còn xê-li-ba (độc thân) nhưng không biết sau này như thế nào. Chỉ do nhân duyên chứ biết sao. Dù gì trong một khoảng thời gian của cuộc đời mà có được một khoảng hy hiển cho lý tưởng cao đẹp thì cũng vẫn quý hơn kiếp sống kéo dài lê thê, nhàm chán.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi nhanh. 20 năm rồi 30 năm, nghe nói chẳng bao lâu nữa anh chị em GđPt Quảng Đức sẽ tổ chức chu niên lần thứ 35. Có những năm, trai đường (phòng ăn) của chùa chật nít, phải xô bàn dẹp ghế mới có chỗ đứng cho đoàn sinh huynh trưởng, xếp hàng điểm danh đội chúng hay kết dây thân ái. Ngày nay lần nào sĩ số sinh hoạt được 20 là thấy các anh chị huynh trưởng vui ra mặt. Hiện tượng thật lụi này không chỉ xảy ra ở đơn vị Quảng Đức mà nghe nói đó là hiện tượng suy thoái chung của mọi nơi, không chỉ tại Pháp mà còn ở khắp cả Âu Châu. Lý do? Chắc có nhiều. Lặng nghe ai cũng nhận ra "Gia duyên bận buộc" là lý do chánh để họ không đến chùa, không đến được với Gia Đình Phật Tử. Lý do "Gia duyên bận buộc" cũng đã có ghi trong lời tác bạch của lễ thọ bát quan trai giới, như vậy đây là một nguyên nhân vô cùng quan trọng chi phối sinh hoạt người Phật tử nói chung với Phật sự, với sự tu tập.

Trước những hiện tượng suy thoái này nhiều tiếng kêu gào cải cách đã cất lên. Huynh trưởng GđPt cũng đã bức tóc vô đầu suy nghĩ nhiều giải pháp đổi mới nhưng vẫn không thành công. Vì không có phương pháp nào có thể công phá được cái "Gia duyên bận buộc" và những hành tinh của chúng như "Công danh bận buộc", "Thú vui riêng bận buộc" v.v...

Ông bà mình dạy rằng "Trồng cây 10 năm, trồng người trăm năm", phải kiên nhẫn, phải vượt khó, cần thời gian. Còn các anh chị Áo Lam thì bảo nhau "Trồng sen xứ tuyết" để chỉ sự khó khăn của hoàn cảnh khi lội ngược dòng trong sứ mệnh phục vụ chánh pháp, tôn thờ lý tưởng đào tạo thanh thiếu đồng niên thành những Phật tử chân chánh, để góp phần xây dựng xã hội. Tôi rất khâm phục các anh chị huynh trưởng đã hy hiến cả cuộc đời mình cho tổ chức. Tôi đã có được dịp tiếp xúc, học hỏi với anh Tâm Trí - Tư Đồ Minh trong kỳ trại huấn luyện A Dục tại Sint Truiden (Bỉ quốc) năm 1994, với các anh Tâm Huệ - Cao Chánh Hựu, với chị Tâm Minh - Vương Thúy Nga

trong kỳ đại hội năm 2000 tại chùa Viên Giác. Nhưng con én không làm nổi mùa xuân.

Ngày nay chỉ còn lại 3 trong Thập Bát La Hán thời xa xưa, hai nam một nữ. Chị này là Diệu Hoa, một Huỳnh trưởng đặc cách. Ít người biết hơn hai anh Minh Hiền và Minh Trí mà người trong chùa thường hay gọi là ông già Vinh, ông già Lý. Sau một thời gian vắng bóng vì lập gia đình, chị đã đem hai đứa con về gia nhập ngành Thiếu GđPt Quảng Đức. Hiện chị cũng đang góp một tay "Giữ Lửa" cho tổ chức. Sinh hoạt "Giữ Lửa" nghĩa là cố giữ để lửa đừng tắt, chờ đợi một nhân duyên hy hữu nào đó xảy đến thì lửa sẽ bùng lên. Nghĩ là như thế, nhưng cuộc đời vô thường đầy bất trắc này phải coi chừng, ai sẽ tắt trước đây? Lửa tắt trước mình hay mình sẽ tắt trước lửa?

Hoài bảo của Sư Ông trụ trì là tất cả đoàn sinh cũ-mới đều quy hướng về chùa cùng chung lo Phật sự.

Thành tâm nguyện cầu chư Phật, chư Bồ Tát thường gia hộ cho tất cả quý Thầy Cô, quý Cụ, quý Bác, quý anh chị em thân tâm thường an lạc, Phật sự hanh thông, sinh hoạt an hòa, thắng tiến.

Diệu Hải

(Cám ơn sự khuyến khích của anh Minh Trí và sự góp sức của các chị Diệu Đức và Diệu Vân)

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Ngọc Giữa Ta Bà

Người giữa nơi cừu địch

Mà kết tình thân yêu

Giữa hung hăng đao gậy

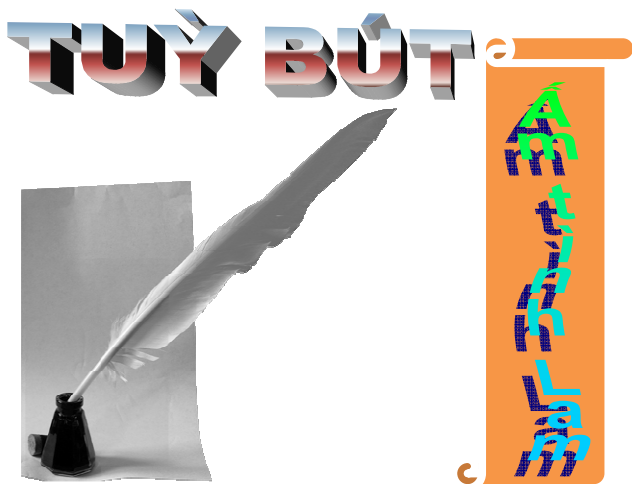
Giữ khí tiết ôn hòa

Giữa cõi người xao động

Bình thản nụ cười hoa

Luôn luôn tri tịnh giới

Viên ngọc giữa ta-bà.

Mình chẳng biết sẽ viết những gì, và những gì cần phải viết...Bởi, trong khoảng thời gian 20 năm thật là dài, đủ để cho một em oanh vũ đủ lông cánh tung bay trở thành một chàng trai tuấn tú, cô gái đáng yêu đầy đủ đạo hạnh của một người Phật tử chân chính, trong khi đó thì tôi chỉ mới có bốn năm tham gia sinh hoạt GDPT tại PHỔ HIỀN và được ghi tên trong hàng ngũ huynh trưởng GDPTVNÂC chỉ vừa mới một năm hơn.

Thế nên, khi nghe chị Tâm Bạch mời viết bài cho kỷ yếu 20 năm, và anh Minh Lý BHD GDPT Pháp quốc kêu gọi ACE huynh trưởng Pháp hãy hưởng ứng lời kêu gọi của anh Tâm Hùng là người phụ trách ấn loát kỷ yếu vào khoảng tháng 10 này. Mình thật không biết phải đóng góp bài như thế nào, và viết gì? Thôi thì với một đoạn đường ngắn ngắn tập tễnh vào "nghề" huynh trưởng, xin được chia sẻ cùng các anh chị em Lam viên Âu Châu.

...Trở ngược lại thời gian cách đây của rất nhiều... nhiều... năm, khi vừa đặt chân lên đất Pháp (1985) tôi chỉ với mớ hành trang đeo bên mình đó là chút ít vốn liếng văn hóa Việt Nam.

Giai đoạn đầu mấy ai trong chúng ta không tránh khỏi những hụt hẫng, lo lắng, ưu tư...trong đầu luôn ngổn ngang những câu hỏi: "Phải làm gì để sống khi mà chỉ với hai bàn tay trắng? Hoàn cảnh chính trị đất nước đã đưa đẩy dòng người tỵ nạn trôi đi xa khắp bốn phương trời...

Song, với tinh thần bất khuất của ông cha để lại, với bản chất hiền lương, tính chăm chỉ, cần cù; nên hầu như đại đa số người dân Việt chúng ta đều tương đối thành công theo khả năng của từng mỗi người. Nhất là các thế hệ trẻ các đàn em, con, cháu chúng ta đều rất thành công và hòa nhập dễ dàng với cuộc sống mới nơi trời viễn xứ này.

Thật tâm mà nói, thì thời gian từ thập niên 90 trở về trước thì người Việt chúng ta gặp nhiều khó khăn trong cuộc sống bởi ngôn ngữ bất đồng, phải rất nhiều cố gắng mới có thể vượt qua để có cuộc sống kinh tế khá quan như ngày hôm nay. Nhưng, về mặt tinh thần thì không ít bậc phụ huynh luôn lo lắng vì họ rất bận bịu trong việc sinh kế nên không có nhiều thời gian để dạy tiếng Việt cho con em mình tại gia, và các em được đưa đến trường, trưa ăn ở canteen tới chiều tối mới về, cả gia đình trong một ngày từ 8 đến 10 tiếng xa cách nhau, khi trở về nhà sau buổi cơm tối là ...mạnh ai nấy ngơi nghỉ để lấy sức cho công việc làm, việc học của ngày mai... bởi thế trong gia đình cha mẹ và con cái không có nhiều thời gian để gần gũi nhau, quan tâm nhau...dần dần các em hòa nhập và quen theo lối sống của người Tây nên trở ra độc lập về mọi thứ, đi học về là cánh cửa phòng khép kín lại, chẳng biết các em làm gì học hay chơi? Mà khi cha mẹ quan tâm đến thì dễ có sự bất hòa, hơn nữa cha mẹ nói tiếng Việt dầu có rầy ra các em cũng chỉ loáng thoáng hiểu theo thái độ biểu lộ chứ thiệt ra có hiểu được là ba mẹ đang muốn nhắn nhủ đến mình điều gì, cha mẹ thì không thông thạo tiếng địa phương và vì thế khoảng cách giữa cha mẹ và con cái dần dần quá xa...

Trong khoảng thời gian 1989 hoàn cảnh gia đình tương đối ổn định nên tôi đã tham gia vào Hội thân Hữu Người Việt Tỵ Nạn tại Strasbourg do giáo sư Phạm Việt Tuyền (đã quá vãng) làm hội trưởng. Đã cùng với anh Nguyễn Văn Anh (bố của chị huynh trưởng Minh Nhã) dạy tiếng Việt cho các em thanh, thiếu, nhi đồng Việt Nam. Qua ý kiến của các phụ huynh, chúng tôi rất lấy làm vui vì những em có tham gia đi học lớp tiếng Việt, về nhà gần gũi với ba mẹ hơn và hiểu hơn những gì ba mẹ muốn dạy dỗ, các em lớn qua Pháp lứa tuổi 15, 16 thì có lớp luyện thi lấy tiếng Việt làm sinh ngữ thứ hai khi đi thi Tú Tài Pháp. Nhờ vậy mà các em thời đó (nay đã gần 40 tuổi) đều nhờ vào điểm Việt văn để bù cho môn Pháp văn bị ít điểm, và hiện nay trong số các em ấy có em là những kỹ sư, bác sĩ, y, nha, dược sĩ hay các ngành chuyên nghiệp khác...

Trong thời gian ấy, thì các con của tôi đang tuổi bắt đầu biết nhìn qua cửa sổ, thích học đòi sao cho bằng bạn bè, tôi cảm thấy sợ nên đã xin chỉ đi làm nửa buổi, và xin thôi dạy học tiếng Việt để thời gian còn lại chăm sóc con cái, dìu dắt chúng theo hướng tương lai mà chúng chọn cho đến nơi đến chốn, để không như mình khi tuổi thanh niên với nhiều hoài

bão mà không thể nào vói tới, bởi hoàn cảnh đất nước đã thay đổi, nghĩ đến hoàn cảnh mình:

*Học làm thầy chưa đạt
Phu quét lá chẳng xong
Rời xa tổ Lạc Hồng
Làm cánh chim viễn xứ*

*Lại không rành ngoại ngữ
Đành làm kẻ bán hàng
Mong kiếm tiền mưu sinh
Nuôi đàn con khôn lớn*

May mắn thay...Trời Phật gia hộ, các con tôi nay cũng đều thành tài có công danh sự nghiệp rất vững vàng trên đất Pháp, đó là niềm hạnh phúc tột cùng của tôi, của những bậc làm cha mẹ.

...Và rồi...thời gian cứ trôi...

Khi con cái trưởng thành, niềm vui chưa trọn thì tôi lại không may mắn chuyện hôn nhân sau 27 năm chung sống, dòng đời thay đổi và tình người cũng đổi thay, thuyền rời sang bến mới, tôi như cánh lục bình dập dềnh theo con nước chẳng biết trôi về đâu...

*Nếu một mai sông nói lời từ biệt
Có nghĩa là duyên nghiệp cũng đã tan
Tình kia như gió mây ngàn
Thôi thì buông thả mưu sinh làm gì
Vui buồn có mấy vắn thi ...*

Thời gian đó (2008), tôi đã đến chùa thường xuyên hơn, ở lại lâu hơn và tìm thấy một sự ấm cúng vô cùng dưới mái Phổ Hiền Tự do Sư bà Thích Nữ Như Tuấn chủ trì, nay ngài vì Phật sự thường hay đi xa nên sư cô Thích Nữ Như Quang thay thế. May mắn thay, tôi được gần gũi với Sư Cô, thường được Sư Cô bảo ban khích tấn, học hạnh nguyện Bồ Tát vì chúng sanh mà hóa độ...với khả năng và kinh nghiệm dạy tiếng Việt cho trẻ em ở hải ngoại và chút ít năng khiếu dạy võ nên tôi đã theo lời mời của các anh chị huynh trưởng tại đơn vị tham gia vào chăm sóc và dạy tiếng Việt, dạy múa cho các em, để mỗi hằng năm chùa tổ chức văn nghệ mừng Xuân cho đồng bào Việt Nam có cơ hội đến bên nhau thường thức chén trà xuân, nghe ca hát, xem kịch múa...tìm lại chút hương vị ngày nào của quê hương.

Gia đình Phật tử Phổ Hiền thời gian trước tuy tôi chưa tham gia nhưng vẫn biết là có lắm thăng trầm, là vô thường mà...thì làm sao tránh khỏi lúc có lúc không, khi đến khi đi, chia ly rồi sum họp... Năm 2008 với sự tham

gia nhiệt tình của Minh Nhã, chị ấy đã soạn thảo chương trình, đi kêu gọi các em đến chùa sinh hoạt. Các em từng bước đi vào nề nếp hoạt động theo tôn chỉ của sinh hoạt đoàn GDPT, với sự phụ trách của các anh, Nguyên Đức, Quảng Phước, các chị Minh Nhã, Diệu Phương, Diệu Đạo, Diệu Bạch, Mỹ Tiên mà trực tiếp dạy và thường xuyên nhất là các chị Minh Nhã, Diệu Phương còn tôi mãi đến niên khoá 2009 mới tham gia chính thức. Sinh hoạt GDPT Phổ Hiền như quạt khởi, vươn lên thấy rõ, các em say sưa học tập về giáo lý cũng như tiếng Việt. Nương theo đà phát triển đó đến bây giờ thì số lượng và chất lượng của các em đoàn sinh khả quan hơn. Đó là nhờ sự thương yêu, quan tâm đặc biệt của Sư Cô trụ trì và vợ chồng bác Gia trưởng Minh Trọng-Diệu Anh luôn nhắc nhở, xây dựng. Công việc khi tái hoạt động dĩ nhiên có những khó khăn phải đương đầu, nhưng với sự nỗ lực đoàn huynh trưởng chúng tôi ngày nay đã đưa mọi sinh hoạt của GDPT Phổ Hiền tương đối vào nề nếp, tuy còn nhiều điều chưa đạt như ý nhưng cơ bản cũng đã thành công. Các em đoàn sinh ngày càng nhiều, mới đầu chỉ có 9 em, sau vài tháng tăng lên khoảng 12 em và hơn một năm đã lên tới 21 em. Tính cho tới năm nay thì đã lên đến 24 em đoàn sinh, thiếu 14 em và oanh vũ 10 em.

Rất tiếc là chị Minh Nhã bận rộn công việc làm và học thêm chuyên ngành nên năm nay chị xin tạm nghỉ, anh Minh Chính cũng xin rút lui. Hiện giờ ban liên đoàn chúng tôi còn lại 7 người: bác Minh Trọng (gia trưởng), Quảng Phước (LĐT), Nguyên Đức (thư ký) Mỹ Tiên (thủ quỹ, phụ trách thiếu), Diệu Bạch (Htr. Thiếu, văn thể mỹ), Diệu Phương (oanh vũ) Diệu Đạo (oanh vũ, văn thể mỹ).

Riêng tôi, sau hơn một năm làm việc được chị Diệu Hồng trưởng BHD Pháp quốc đã về đơn vị Phổ Hiền chứng và đặc cách cho tôi được làm cảm tình đoàn, và khuyên nên theo khóa học Lộc Uyển để chính thức làm Huynh trưởng, chính chị là người đã gắn huy hiệu Hoa Sen cho tôi. Ôi, cảm động xiết bao... miệng lí nhí cảm ơn để nén những dòng lệ xúc động. Cảm giác ấy tôi không bao giờ quên được...

*Ôi, những giọt nước mắt
Biểu lộ một tình thương
Giọt tròn xoe trong vắt
Như ngọc sáng diệu thường*

...Và từ ấy chị Diệu Hồng luôn quan tâm, ủng hộ, chia sẻ với tôi, chị là người đầu tiên đưa tôi đến gần những hoạt động của GDPT châu

Âu, năm 2009 khi về tham dự hai ngày sinh hoạt tu tập và thi lên bậc cho các em oanh vũ, chị đã để ý và đề nghị tôi nên tham gia một tay trông coi các em oanh vũ của KHPPÁC lần 21 tại Bỉ cùng với những anh chị em ở các quốc gia khác và những gương mặt các chị Tâm Bạch, Diệu Hồng, Từ Đường, các anh Phúc Tâm, Từ Khoa, Quảng Long, ...(còn nữa ai mà tôi quên mất vì lúc ấy còn mới lạ quá) đâu có ngờ bây giờ các anh, chị là những gương mặt thật là thân thương, gần gũi với tôi như anh chị em trong một gia đình ...đến bây giờ tình thân ái đó lan rộng hơn...xa hơn... qua khóa tu học Lộc Uyển - A Dục, dây thân ái càng khăng khít hơn, nơi đây tôi quen với rất nhiều anh chị Htr. đến từ các nước, và các anh chị trưởng trong BHD Âu Châu (nhiều quá nhớ hổng nổi) nhưng không thể nào quên giọng Huế của chị trưởng BHD nghe rất êm tai song chứa đầy một sự dũng cảm, ý chí quả quyết; sự chân tình lo lắng như một người cha của anh Thị Chơn, hể đoàn sinh đàn em ai bị mệt, bệnh là anh có mặt ngay với một ít dụng cụ rất giản đơn mà nhờ vào bàn tay 'thần' của anh mà các anh chị đó khoẻ ngay. Hay thật!!!!

Và lại càng không thể nào quên đêm tâm tình lam dưới những ngọn nến lung linh, giọng nói của anh Như Liên, anh Tâm Hùng sao mà êm nhẹ quá đi thôi, làm cho không khí càng thêm lắng đọng, chỉ có thể nghe nhịp con tim reo vui trong tình Lam thân thiết...Mặc dầu tuổi tác rất chênh lệch nhau trong hàng Huynh trưởng nhưng dường như đã không còn thấy được khoảng cách khi bên nhau trong sinh hoạt tập thể, trò chơi...già trẻ chung vai đùa giỡn hát ca rộn ràng cả góc trời NEUSS ở khoá PPÁC kỳ 22/2010 năm ngoái rất là thân thiết, làm sao quên được tiếng nói sang sảng của anh Minh Lý khi rạo gân cổ để mà tập các ACE Lam viên hát bài TRẠI ÁO LAM do anh phổ nhạc từ thơ của Diệu Đạo, lần đầu tiên tập hát không ai có thể cầm những giọt nước mắt xúc động rơi lã lã trên đôi má, chất mẫn mẫn, hương vị lan thấu tận trái tim Lam ngọt ngào hơn cả ...mặt ong nữa đó.

Rồi tiếp đến lại được anh Phúc Tâm mời tham dự cùng với các ACE Huynh trưởng toàn châu Âu lo cho lớp đại học Oanh Vũ của khoá học PPCÂ kỳ 23 tại Áo quốc vừa rồi, chúng tôi gồm có 14 Htr. từ các nước Đan mạch, Na Uy, Phần Lan, Thụy Sĩ, Pháp... từ các đơn vị khác nhau nhưng rất hòa hợp chia sẻ những công việc, kinh nghiệm, để dạy cho các em. Làm sao có thể quên được giọng nói nhẹ nhàng, phong cách dịu dàng của chị Thiện Tịnh (đúng là lương y như từ mẫu),

giọng cười giòn của Thanh Trì, giọng Huế từ tốn nhưng ẩn chứa cả một sự hóm hỉnh của Thanh My, tiếng thổ thê của Thanh Ngọc, giọng nói chất Sài Gòn đặc sệt của chị Diệu Phương khi tập thể dục cho các em mỗi buổi sáng, sự nhiệt tình của Huệ Thiên, rất quan tâm lo cho bà chị ĐĐ, luôn sát cánh khi đi nhận thức ăn cho lớp ĐHOV ngày ba bữa, giọng hùng hồn của Quảng Lộc, giọng nói khàn đục bởi 'la to và nói nhiều quá' của Huệ Sơn và Diệu Đạo, đặc biệt không thể nào quên tấm thân gầy còm của anh «Thái Giám» mà tôi thiết tình không thể nhớ nổi pháp danh của anh, đầu có hói mấy lần và bây giờ sau khi gặp gỡ ở Lyon thì chắc chắn là ĐĐ không thể quên cái pháp danh rất 'mỹ miều' là Minh Phương đâu nha... còn ...và còn nhiều lắm ...tôi không thể nào nói hết nơi đây, nếu các ACE muốn biết tường tận thì mời vào bản tin Lam Viên Âu Châu tháng 8 đọc bài thơ lục bát rất dí dỏm dễ thương của Htr. Huệ Sơn thì sẽ rõ '**GIA ĐÌNH HUYNH TRƯỞNG ĐẠI HỌC OANH VŨ**'... Vâng, làm sao mà quên được những tiếng cười rộn rã, sáng khoái khi vừa làm vừa đùa nghịch với nhau, thú thật bên các em Huynh trưởng trẻ, tôi như cũng trẻ theo, làm không biết mệt là gì...nhưng khi đêm về ngã mình trên chiếc ghế bố tại trại thì lã mềm như cọng bún, thế mà ngày hôm sau lại tỉnh táo, khoẻ khoắn lạ thường. Đó là nhờ ở tinh thần hòa hợp cùng chung sức nhau làm việc với cả một «tấm lòng vì đàn em quên mình».

Các anh chị em Huynh trưởng ơi...giờ này có lẽ các bạn đã ngủ hết rồi, riêng tôi vẫn còn ngồi đây gõ từng con chữ trong niềm xúc cảm vô bờ...

*Ôi, thương quá là thương
Làm sao tôi nói hết
Bao tình thương quý mến
Của các Anh Chị Em*

*Hồn ngây ngất say mèm
Bởi hương sen tinh khiết
Một mối tình bất diệt
Lam ơi, yêu suốt đời...*

Xin các anh chị em hãy cùng tôi lắng lòng tận hưởng cảm giác yêu thương đang dâng lên tràn ngập cả tâm hồn...

Trời Âu lành lạnh hơi sương
Lòng ta ấm áp ... diệu thường tình Lam

Diệu Đạo 11.10.2011

Phổ Hiền - Pháp quốc

Nhìn Lại một chặng đường

Diệu Vượng (BHD Na Uy) - 04.2012

Như những cánh chim phải rời xa tổ ấm, bay đi khắp bốn phương trời. Sau biến cố 1975, theo vận nước nổi trôi; Những cánh chim Lam từ miền đất Việt đã lìa bỏ quê hương, bay đến một nơi xa xôi lạnh giá và hội tụ ở đất nước Na-Uy; Một vùng đất cực Bắc quả địa cầu.

Những năm tháng khởi đầu cuộc sống nơi xứ người xa lạ, lòng hoài vọng về quê nhà thật mãnh liệt. Nhất là nhớ đến những buổi sinh hoạt truyền thống của GDPT mà mình đã gắn bó từ bao nhiêu năm qua; Tâm hồn người Áo Lam luôn thấy nhớ nhung ray rức, mong ước làm sao có thể gây dựng lại được tổ chức GDPT nơi vùng đất Bắc Âu xa xôi này.

Ước mong rồi sẽ thành hiện thực. Vào khoảng thập niên 80, những mầm sen đã bắt đầu vươn lên trên xứ tuyết. Thời ấy mỗi địa phương tại Na-Uy đã có các Chi Hội Phật Giáo, nhưng sinh hoạt còn riêng lẻ vì Giáo Hội tại Na-Uy chưa có. GDPT thường được xem là con cưng của Chi Hội, nên khi Chi Hội được hình thành thì GDPT cũng theo đó mà xuất hiện. Như Chi Hội Phật Giáo tại Bergen thành lập năm 1987, thì một năm sau GDPT Đức Dục ra đời.

Tùy theo từng địa phương mà có các GDPT xuất hiện sớm hơn.

* Sớm nhất là GDPT Đức Hạnh tại Moss. Đây là GDPT đầu tiên ra đời vào năm 1984. Đến năm 1991 đổi tên thành Chánh Trí. Nhưng nay đã đi vào quên lãng từ năm 1998 cho đến nay.

* Cũng năm 1984, GDPT Chánh Đạo tại Trondheim ra đời và sinh hoạt từ đó đến nay đã 28 năm qua.

* GDPT Đức Minh tại Stavanger được thành lập khoảng năm 1986 - 1987.

* GDPT Đức Dục chính thức ra mắt vào ngày 17.02.1988. Lúc ấy được thầy Quán Không (nay là cố Thượng Tọa Thích Quán Không) chứng minh, vì BHD Na-Uy chưa có.

* GDPT Thiện Tâm tại Oslo ra đời vào ngày 08.06.1991.

* GDPT Thiện Chánh tại Porsgrunn Skien ra đời năm 2007.

* GDPT Đức Dũng tại Kristiansand được thành lập vào cuối thập niên 80, nhưng sau đó ngưng

sinh hoạt đến 16 năm dài. Năm 2010 Gia Đình tái sinh hoạt lại và sẽ chính thức được BHD Na-Uy công nhận vào ngày 20.05.2012 sắp tới.

Ngoài ra cũng có các gia đình khác đã hình thành và sinh hoạt một thời gian như: GD Thiện Hạnh, GD Thiện Minh, GD Đức Mỹ... nhưng nay đã không còn. Tính ra tại Na-Uy đã từng có đến 10 đơn vị GDPT, nhưng đến nay chỉ còn có 6 đơn vị: Thiện Tâm, Thiện Chánh, Chánh Đạo, Đức Dục, Đức Minh và Đức Dũng là còn sinh hoạt.

Sự xuất hiện riêng lẻ các đơn vị GDPT tại địa phương là những nhân tố đưa đến sự thành lập BHD Na-Uy sau này. Năm 1987 Ban Liên Lạc GDPT Na-Uy được hình thành (đây là tiền thân của BHD). Vì lúc ấy các Chi Hội địa phương còn sinh hoạt tự trị, chưa thống nhất nên các GDPT cũng sinh hoạt độc lập.

Đến năm 1988, dưới sự chứng minh của Đại Đức Thích Trí Minh và Đại Đức Thích Quán Không (nay là Hòa Thượng Thích Trí Minh và cố Thượng Tọa Thích Quán Không), BHD GDPT Na-Uy ra đời vào ngày 15.08 tại Oslo với nhiệm kỳ 3 năm 1988-1991. Anh Tâm Đức - Lê Đình Phúc làm Trưởng Ban, và anh còn nhận trách vụ này thêm một nhiệm kỳ nữa 1991-1994. Tuy nhiên đến đầu năm 1994, do công việc riêng nên anh đã không còn trong BHD. Lúc ấy anh Quy Tâm - Trần Quốc Cường tạm thời xử lý thường vụ để đợi đến cuối năm 1994

mới bầu lại Tân BHD; vì theo thông lệ tại Na-Uy, Đại Hội Huynh Trưởng thường được diễn ra lồng trong Khóa Tu Học Phật Pháp Mùa Đông của Giáo Hội được tổ chức tại Oslo vào tháng 12 hằng năm .

Trong Đại Hội năm 1994, anh Tâm Đoan - Nguyễn Văn Cư (Htr. cấp Tấn) được bầu làm Trưởng Ban Hướng Dẫn, và anh đã giữ chức vụ này cho đến lúc anh xuất gia tại Đan Mạch vào cuối năm 2000 để làm đệ tử thầy Thích Giác Thanh.

Người kế thừa chức vụ Trưởng ban là anh Tâm Nguyên - Trịnh Đông. Sau đại hội tháng 12.2000 anh lãnh đạo BHD Na-Uy từ đó cho đến nay tính ra đã gần 12 năm rồi.

Nhìn lại chặng đường vừa qua, từ những mầm sen bắt đầu nhú lên trên xứ tuyết với các đơn vị GDPT riêng lẻ, đưa đến sự hình thành BHD Na-Uy ngày nay bao gồm 6 đơn vị GDPT còn hiện diện. Theo giòng thời gian, chúng ta có thể nhìn xem con đường những người Áo Lam năm xưa đi qua đã làm và để lại được những gì cho thế hệ mai sau.

A. Thời anh Tâm Đức:

*Trại Hạp Bạn đầu tiên có quy mô cấp quốc gia mang tên Vạn Hạnh, tổ chức tại Drammen từ ngày 26.06. đến 28.06.1992 do GDPT Đức Mỹ đăng cai. Anh Tâm Đức - Lê Đình Phúc làm Trại trưởng. Trại này qui tụ trên 100 đoàn sinh và huynh trưởng.

B. Thời anh Tâm Đoan:

*Trại huấn luyện A Dục đầu tiên năm 1995 tại Oslo do BHD Âu Châu tổ chức lồng trong Khóa Học Mùa Đông từ ngày 23 đến 29.12. Anh Tâm Đoan làm Trại trưởng. Phái đoàn Âu Châu đến Na-Uy gồm có các anh chị: Anh Chí Pháp, anh Thị Lộc, anh Tâm Ngọc, anh Huệ Kha và chị Tâm Bạch.

Trại sinh trên dưới 30 người. Trong Trại này có chị Nguyên Trang - Nguyễn Thị Túy Phụng được thọ cấp Tập. Chị đã từng là thành viên BHD Na-Uy và hiện nay chị là LĐT của GDPT Thiện Tâm.

*Cũng trong năm 1995, Trại Hạp Bạn Quảng Đức được tổ chức tại Bergen do GDPT Đức Dục đăng cai. Trại này thể hiện thật rõ nét tinh thần Áo Lam. Anh Minh Thiện - Nguyễn Quang Phục là LĐT của GD Đức Dục lúc bấy giờ. Trại qui tụ gồm 103 đoàn sinh và huynh trưởng.

*Năm 1996 Trại Hạp Bạn toàn quốc lần thứ ba mang tên Huyền Quang được tổ chức tại Stavanger do GDPT Đức Minh đăng cai. Trại này đông nhất với tổng số 204 Lam viên.

*Liên Trại Huấn Luyện Sơ Cấp Lộc Uyển và Đội Chúng Trưởng ANÔMA - NI LIÊN do BHD GDPT Na-Uy tổ chức từ ngày 26.03. đến 30.03.1997.

*Cùng năm 1997, trại hạp bạn Quảng Độ được tổ chức từ 20.06 đến 23.06 tại Trondheim do GDPT Chánh Đạo làm đơn vị chủ nhà. Trại có 197 đoàn sinh và huynh trưởng. Anh Dương Ngọc Thanh phụ trách Đời Sống Trại . Đây là kỳ Trại thứ tư. Và cả 3 kỳ Trại Hạp Bạn dưới thời anh Tâm Đoan đều do anh làm Trại trưởng.

C. Thời anh Tâm Nguyên:

*Năm 2002, BHD Na-Uy mở trại Lộc Uyển. Trại này có anh Tâm Ngọc (Hòa Lan), chị Thiện Hạnh và anh Nguyên Mẫn (Đức quốc) là những thành viên trong Ban Quản Trại.

*Năm 2006, BHD Na-Uy mời BHD Âu Châu tham dự tổ chức Liên Trại Lộc Uyển - A Dục. Có các AC: Tâm Bạch, Phúc Tâm, Nguyên Mẫn và Thiện Hạnh đã đến. Tổng số trại sinh là 35 em đến từ các quốc gia: Đức, Hòa Lan, Phần Lan cùng với đơn vị chủ nhà Na-Uy.

Các Trại huấn luyện này đều được tổ chức lồng trong Khóa Tu Học Phật Pháp Mùa Đông từ ngày 22 đến 30.12 tại Oslo.

*Hiện nay BHD Na-Uy cũng đang thực hiện các Khóa Tu Dưỡng dành cho Htr. trải qua 4 bậc Kiên, Trì, Định, Lực; dự trù kéo dài trong 10 năm.

Năm 2009 đã học xong bậc Kiên. Ba năm 2010, 2011, 2012 là xong bậc Trì. Sắp tới đây Trại hạp bạn Tâm Minh sẽ được tổ chức từ ngày 25.05. đến 28.05.2012 tại Liên Hoa Đạo Tràng - Oslo. Tính ra từ kỳ Trại năm 1997 đến nay, đã

15 năm trôi qua; GDPT Na-Uy mới có Trại Họa Bạn toàn quốc lần thứ năm.

Tổ chức GDPT được gầy dựng trên xứ tuyết đã cống hiến cho Giáo Hội Phật Giáo những nhân tài, những tinh hoa của Đạo Pháp. Trong số các trại sinh của Trại Huấn Luyện đầu tiên năm 1995 tại Na-Uy đã có những Lam viên xuất gia và trở thành trụ cột của Giáo Hội Đức quốc. Đó là 2 trại sinh Đức Thụ và Hồ Lập, nay đã trở thành 2 vị tỷ kheo có pháp hiệu Hạnh Giả và Hạnh Giới. Thầy Thích Hạnh Giới là một vị tiền sĩ về Phật Học và hiện nay Thầy đang làm trụ trì chùa Viên Giác tại Hanover.

Anh trại trưởng Tâm Đoan của chúng ta năm xưa, nay cũng đã là thầy Thích Như Tâm.

Thầy Thích Viên Tánh (trụ trì chùa Pháp Vũ tại Bergen - Na Uy), Thầy Viên Ngộ, Thầy Viên Duy, Thầy Quán Tung, Sư Cô Linh Âm .. v.v... Đều là những Htr. GDPT tại Na-Uy trước đây. Quý Thầy, quý Cô khi còn mặc chiếc áo Lam đã thể hiện đúng tinh thần người Huynh trưởng: **"Đào tạo các em Thanh - Thiếu - Đồng niên trở thành người con Phật chân chính..."**. Nay rời bỏ chiếc áo Lam, khoác chiếc áo Nâu; trở thành Chư Tăng Ni... quý Thầy Cô đang là các vị sứ giả của Như Lai, mang trọng trách "Hoàng dương chánh Pháp, lợi ích độ sinh". Giáo lý Phật Đà nhờ đó sẽ được lưu truyền mãi mãi, đem lại an vui cho nhân loại. Những ai một khi biết đón nhận được giáo lý nhiệm mầu này thì phiền não sẽ tiêu tan, khổ đau sẽ chấm dứt.

Hơn 20 năm đã trôi qua, thế hệ các đàn anh, đàn chị cũng qua đi. Có những em trại sinh trong các Trại Huấn Luyện năm xưa nay đã trở thành những Huynh trưởng vững vàng, đang nối tiếp sứ mệnh được trao truyền là dìu dắt đàn em tiếp bước theo sau.

Con đường của người Áo Lam đang đi có thể gặp nhiều chướng duyên ngăn trở, nhưng với ý chí kiên trì Tinh Tấn, với hạnh nguyện Từ Bi Hỷ Xả, mọi khó khăn gì rồi cũng sẽ vượt qua. Bởi vì người Áo Lam nào cũng đã từng ghi nhớ trong tim mình câu hát:

"Dù bao nhiêu gian khổ, dù gặp điều nguy khó, lý tưởng chúng con vẫn tôn thờ..."

Lý tưởng là thuyền đời, làm thăng hoa cho cuộc sống. Cuộc sống sẽ luôn tươi đẹp với lý tưởng mà mình đang theo đuổi. Và như thế, đoàn Áo Lam chúng ta sẵn sàng tiến bước.

Giác Viên

thăng trầm qua 17 năm

BHT Giác Viên - Phần Lan

Giác Viên tuy chưa làm được gì lớn lao trong 17 năm qua, nhưng những kết quả đạt được so với sự cố gắng của những anh chị em (ACE) trong GDPT thì không thể coi là nhỏ. Tuy những đoàn sinh hiện còn đang sinh hoạt với Giác Viên không nhiều, nhưng những người đã được Giác Viên rèn luyện và trao tặng món quà tinh thần không phải là ít. Ngoài ra Giác Viên còn có tờ nội san Sen Búp, mà đến nay đã ra được 11 số cộng thêm hai tập Kỷ Yếu, đó là Kỷ Yếu 10 năm và Kỷ Yếu 15 năm. Truyền thống tổ chức trại mỗi năm một lần, kỷ niệm ngày thành lập GDPT Giác Viên vẫn được duy trì và vẫn được sự tham gia đông đảo của giới trẻ. Quan trọng hơn hết là vốn liếng Phật Pháp nằm trong lòng các đoàn sinh và những người đã đến với Giác Viên qua những lần tổ chức tự tu Bát Quan Trai, khóa huân tu ngắn hạn, các ngày lễ Phật giáo, và nhất là những lần đi tham dự các khóa tu học Phật Pháp Na Uy và Âu Châu.

Nhớ lại những ngày đầu thành lập, lúc đó Giác Viên chỉ có vồn vện vài người, cùng với anh Huỳnh Trường (HTr) Ngô Hùng sinh hoạt mỗi ngày vào buổi chiều trong suốt cả tuần. Anh Ngô Hùng chỉ là một đoàn sinh trong GDPT khi còn ở bên đảo, nhưng khả năng của anh ta không thua gì một Huỳnh Trường. Anh không ngại xa xôi, từ Tampere (cách vùng thủ đô hơn hai giờ đồng hồ lái xe) bỏ thời gian một tuần xuống tận Helsinki để chỉ lại cho các ACE cách thức sinh hoạt của GDPT. Những thành viên đầu tiên đã học ráo riết trong một tuần lễ rồi sau đó tự sinh hoạt lấy và tạo nên một GDPT Giác Viên ngày nay. Đạo hữu Tuệ Hạnh Lê Công Nhựt đã tự nguyện nhận lãnh chức vụ Bác Gia Trưởng và kể từ đó đã sinh hoạt, nâng đỡ, dìu dắt và hướng dẫn Giác Viên suốt quãng thời gian tồn tại của Giác Viên.

Trong thời gian đầu, kể từ ngày thành lập (20.6.94) cho đến cuối năm 1994, Giác Viên không có HTr. cho nên đã được chia ra mỗi nhóm ba người rồi thay phiên nhau hướng dẫn sinh hoạt. Đây là khoảng thời gian có thể nói là sinh hoạt hăng say nhất. Mỗi ACE đều đi sinh hoạt rất đều đặn và còn rủ thêm bạn bè tới sinh

hoạt nữa. Có nhiều lúc đi sinh hoạt hơn cả 30 người. Lúc này mỗi người đã tự tìm tòi những trò chơi mới, những bài hát mới, phổ biến lại trong những buổi sinh hoạt. Sau một thời gian tự sinh hoạt, các bài hát và trò chơi cũng đã quen thuộc, nhằm lúc bên Na Uy có tổ chức khóa tu học Phật Pháp mùa đông lần thứ 9, Giác Viên liền đưa 10 đoàn sinh đi qua bên đó tham dự. Chuyến đi của họ có thể diễn tả như là khi xưa thầy Huyền Trang đi sang Ấn Độ thỉnh kinh vậy. Trên đường đi gặp biết bao nhiêu là khó khăn, trở ngại, vì đất lạ quê người, nhưng cuối cùng cũng tự mình đốt đuốc lên mà đi, tự mình tìm đến tận nơi tổ chức khóa tu học. Vì là lần đầu tiên tham dự khóa tu học cho nên không thể không xảy ra những bất mãn và khó chịu, nhưng đến cuối cùng cũng là “happy end”. Tất cả đều trở về trong không khí tươi vui, luyện tiếc và mang theo đầy những món quà tinh thần cần thiết để phát triển GDPT.

“Đi một ngày đàng, học một sàng khôn”, sau khóa tu học Phật Pháp Na Uy kỳ 9, Giác Viên đã học được rất nhiều. Bằng chứng là trong lần đại lễ Phật Đản **1995**, Giác Viên đã ra một tờ báo tường thật đẹp và ý nghĩa để cho Phật tử xa gần đến dự lễ được hiểu biết thêm về GDPT Việt Nam nói chung và GDPT Giác Viên nói riêng. Sau đó anh Minh Trường thấy tờ báo tường hay quá, cho nên anh ta đã lưu lại và in ra thành một quyển tập nhỏ cỡ A5 để sau này đem ra đọc lại cho vui. Nào ngờ, quyển tập nhỏ này lại khởi đầu cho một tờ báo nội san mà sau này được đặt tên là Sen Búp. Tuy nhiên Giác Viên cũng vẫn chưa có HTr. để hướng dẫn sinh hoạt cho đúng hình thức của GDPT Việt Nam. Mãi cho đến mùa hè năm 1995, Ban Hướng Dẫn GDPT Na Uy có tổ chức khóa huấn luyện HTr. sơ cấp Lộc Uyển, Giác Viên liền cử 5 đoàn sinh đi. Những đoàn sinh đó chính là các anh Minh

An, Minh Trường, Minh Hưng và các chị Nhật Trí, Nhật Thiện. Trước đó Giác Viên đã có 10 đoàn sinh đi tham dự khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ 5 tại Đan Mạch, trong đó cũng có anh Minh Trường. Anh ta vừa mới về, liền nhận được “lệnh” là ngày sau phải lên đường sang Na Uy để tham dự trại Lộc Uyển. Tưởng là đi nhiều mệt mỏi, chắc khó thâm nhập được khi dự trại, nào ngờ qua bên đó, anh ta đoạt luôn chức thủ khoa đem về cho Phần Lan, làm cho Giác Viên nổi tiếng cả Na Uy. Sau kỳ trại này Giác Viên có được 5 HTr. Lộc Uyển thay phiên nhau hướng dẫn để đưa sự sinh hoạt đi vào hệ thống rõ ràng. Được chừng vài tháng thì Giác Viên lại có thêm một HTr. mới, đó là chị Diệu Trang từ Việt Nam sang và đã là HTr. Lộc Uyển. Như tất cả đều biết rằng bên Việt Nam huấn luyện thì chất lượng hơn bên đây nhiều, cho nên với sự gia nhập của chị, sự sinh hoạt của Giác Viên đã nhanh chóng đi vào nề nếp.

Cho đến mùa đông năm 1995, Na-Uy theo truyền thống, tổ chức khóa tu học Phật Pháp kỳ 10, Giác Viên lại có thêm 10 đoàn sinh sang tham dự. Qua bên đó thì mới được biết là có trại huấn luyện HTr. cấp I A Dục, lồng trong khóa tu học này. Lúc đó anh Minh Trường và chị Nhật Trí “bị ép” vào tham dự vì Giác Viên đang thiếu HTr, cần phải đào tạo gấp để ra làm việc. Sau khi trở về, anh Minh Trường “bị” bầu làm Liên Đoàn Trưởng và chị Nhật Trí làm Liên Đoàn Phó. Dưới sự hướng dẫn của hai anh chị HTr. A Dục mới ra lò này, sự sinh hoạt của Giác Viên cũng không có gì đặc biệt lắm. Giác Viên chú trọng nhiều về Phật Pháp, cho nên trong chương trình sinh hoạt, dù là nguyên ngày hoặc nửa ngày, đều có hai giờ Phật Pháp trong đó. Nói chung trong năm 1995 này, ngoài việc phụ Ban Trị sự tổ chức các ngày lễ Phật Đản và Vu Lan, Giác Viên còn tổ chức cắm trại ngoài trời, kỷ niệm ngày thành lập GDPT Giác Viên. Tuy là lần đầu tiên tổ chức, nhưng ngày trại cũng khá thành công và từ đó về sau mỗi năm đều tổ chức và trở thành truyền thống của Giác Viên luôn.

Trong năm **1996** thì Giác Viên vẫn sinh hoạt bình thường, không có gì thay đổi lớn lao. Giác Viên cũng vẫn phụ với Ban Trị sự tổ chức những buổi lễ Phật Đản, Vu Lan, tổ chức các buổi tự tu Bát Quan Trai, và đưa đoàn sinh đi tham dự các khóa tu học Phật Pháp Na Uy và Âu Châu. Khóa Âu Châu kỳ này đã được tổ chức tại Hòa Lan, vậy mà cũng có đến 10 đoàn sinh với 2 chiếc xe hơi đi qua đó tham dự. Giác

Viên đã dần quen thuộc với những khóa tu học Phật Pháp và ngày càng cảm thấy thích thú hơn, cho nên càng về sau, Giác Viên càng có đông đoàn sinh đi tu học hơn. Ngoài ra Giác Viên còn có tổ chức một buổi sinh hoạt ngoài trời kỷ niệm ngày thành lập Giác Viên được hai tuổi. Kỳ trại này đã rất thành công với số lượng lẫn chất lượng, vì kỳ này là lần đầu tiên có văn nghệ, và các tiết mục đã làm cho tất cả trại sinh nhớ mãi. Còn về tờ báo thì cái tên Nội San Sen Búp đã được chính thức công nhận và trong năm nay Giác Viên đã cho ra đến hai số báo luôn, một số nói về ngày Phật Đản (Sen Búp số 2) và một số nói về ngày Vu Lan (Sen Búp số 3). Cho đến cuối năm, Giác Viên đã có tổ chức một buổi lễ gọi là lễ tổng kết cuối năm. Trong buổi lễ này, Giác Viên ôn lại những gì đã làm được trong năm qua và hứa hẹn cho năm sau. Giác Viên còn trình bày về chuyến đi tham dự khóa tu học Phật Pháp mùa đông tại Na Uy sắp tới cho quý vị phụ huynh đoàn sinh biết để họ được an tâm khi đưa con em đi tu học. Quý vị phụ huynh chẳng những được an tâm mà còn ủng hộ tài chánh cho Giác Viên để giúp đỡ các em tiền lộ phí. Trong lần này, Giác Viên lần đầu tiên gởi đến quý vị phụ huynh vở kịch “Đường lên Niết bàn”, và vở kịch này cũng là món quà mà Giác Viên đã tặng cho khóa tu học bên Na Uy. Vở kịch đầu tay của Giác Viên đã làm chấn động cả khóa học, bởi vì khúc đầu của vở kịch thì rất là vui, nhưng đoạn cuối thì lại rất là buồn, đến nỗi có người xúc động quá mức làm tung bừng cả khóa học.

Đến năm **1997**, Giác Viên sinh hoạt đã được ba năm rồi và sự sinh hoạt đã đi vào nề nếp. Ngoài những công việc mà Giác Viên đã làm trong năm 1996, năm nay Giác Viên còn đảm trách thêm một công việc nữa, đó là tụng kinh cầu an, cầu siêu cho quý Phật tử trong nước. Bởi vì ở Phần Lan trong thời gian đó không có Thầy, nên không có ai đảm trách công việc trên nhằm đáp ứng nhu cầu của Phật tử địa phương. Giác Viên may mắn được tham dự nhiều khóa tu học, trong các khóa tu học, các đoàn sinh có dịp được gần gũi quý Thầy cùng với những bạn đạo thân tín, nên học hỏi được một ít cách thức tụng kinh gõ mõ. Trong tình trạng bất đắc dĩ, Giác Viên mới đứng ra đảm trách các công việc tụng niệm để cho Phật tử địa phương được cảm giác an ủi đôi chút khi Phần Lan không có Thầy. Cũng nhờ các công việc này mà Giác Viên ngày

càng được nhiều người biết đến. Hơn nữa trong ngày sinh hoạt ngoài trời năm nay, Giác Viên lần đầu tiên tự in áo thun và phát hành cho trại sinh. Tuy áo thun không có gì đặc biệt lắm, nhưng đã được sự ủng hộ rất nhiệt tình của tất cả trại sinh, làm cho Giác Viên cảm thấy rất là vui. Còn về tờ báo Sen Búp thì năm nay Giác Viên vẫn cho ra hai số cho hai ngày lễ lớn Phật Đản (Sen Búp số 4) và Vu Lan (Sen Búp số 5). Nội dung của tờ Sen Búp ngày càng phong phú và kỹ thuật in ấn lại càng có tiến bộ hơn nhiều.

Trên con đường duy trì và phát triển, Giác Viên cũng có lúc thăng, cũng có lúc trầm và có lẽ trong năm **1998** này là giai đoạn đi xuống của Giác Viên, vì trong năm nay Giác Viên chỉ cho ra có một tờ Sen Búp mà thôi (Sen Búp số 6), tuy nhiên nội dung cũng vẫn còn phong phú như xưa. Còn về buổi sinh hoạt ngoài trời thì năm nay cũng bị thất bại, một phần vì thời tiết xấu, một phần cũng do các anh chị HTr. không có nhiều thời gian chuẩn bị cho nên buổi sinh hoạt ngoài trời không được thành công như ý, tuy vậy văn nghệ của ngày đó lại rất thành công. Lý do mà năm nay Giác Viên đi xuống có lẽ là vì số lượng đoàn sinh đã giảm xuống và một số anh chị Htr. bận bịu nhiều công việc khác nhau như anh Minh Trường thì phải đi lính, mấy anh chị khác thì nào là chuyện gia đình, học vấn v.v... Ngoài ra những công chuyện, Phật sự khác, Giác Viên vẫn lo đều đặn như là tổ chức các ngày đại lễ Phật giáo, tự tu Bát Quan Trai, nhất là các khóa tu học Phật Pháp bên Na Uy và Âu Châu, Giác Viên đều có đoàn sinh tham gia. Trong năm nay hai anh chị Minh An & Nhật Thiện cùng nắm tay nhau bước vào con đường “chung thân”.

Khi sự phát triển của GDPT gặp khó khăn thì những anh chị HTr. đã cố gắng thật nhiều để duy trì sự sinh hoạt của Giác Viên. Mãi cho đến cuối năm **1999** thì tờ báo Sen Búp kế tiếp (số 7) mới được “tái xuất giang hồ”. Cũng vì muốn cho Giác Viên được duy trì và phát triển thêm, cho nên các anh chị HTr. đã cố tìm đủ mọi cách thức để sinh hoạt, như là trong năm nay Giác Viên có thêm phần văn nghệ trong các ngày đại lễ Phật Giáo, nhất là trong khóa tu học Phật Pháp bên Na Uy, Giác Viên đã thành công với tiết mục “tứ song ca” tức là 4 nam 4 nữ vừa hát vừa diễn. Nam mặc quần tây xanh áo sơ mi trắng như những anh sinh viên, còn nữ mặc những chiếc áo dài thướt tha làm nổi bật cả sân khấu. Ngoài ra Giác Viên còn kết bạn thêm với hai GDPT tại Việt Nam, đó là GDPT Đức Minh tại Thủ Đức, cũng là gia đình mà lúc xưa chị Diệu Trang sinh hoạt, và GDPT Tịnh An tại Bình Định. Hơn thế nữa, năm nay Giác Viên còn tiếp tay để cứu trợ nạn lụt ở quê nhà qua hình thức kêu gọi và gom góp một số tiền để gửi về bên đó. May mắn là năm nay khóa tu học Phật Pháp Âu Châu được tổ chức tại Na Uy cho nên Giác Viên đã sang tham dự khá đông và còn có thêm những Phật tử khác ngoài GDPT cùng đến tham dự. Vào ngày 05.06.1999 anh Minh Thiện đính hôn cùng chị Thùy Dung.

Qua bao nhiêu sự cố gắng, sự sinh hoạt của Giác Viên cũng mạnh mẽ trở lại và trong những ngày sinh hoạt, cũng có khá nhiều bạn trẻ nghe danh của Giác Viên mà đến sinh hoạt chung, nhằm tìm hiểu về tổ chức của GDPT. Rất tiếc là chỉ có một số ít cảm nhận được sự lợi ích của tổ chức GDPT mà xin gia nhập. Trong số đó đáng được nhắc đến đó là hai chị em Huệ Hồng và Huệ Nhất, cả Nhuận Duyên và Như Lạc, tuy là người mới mà gần bó và hy sinh cho Giác Viên khá nhiều. Đặc biệt trong ngày sinh hoạt ngoài trời năm nay có thêm một chương trình mới mẻ, làm cho trại sinh thêm phần hứng thú, đó là tiết

mục thi nấu ăn mà giám khảo là Bác Gia Trưởng và các bác mạnh thường quân. Các món ăn đã được nấu ra không thua kém gì những cao lương mỹ vị trong hoàng cung, mà cái đặc biệt nhất là tất cả đều là đồ ăn chay. Sau đó mới phát hiện ra là trong Giác Viên lại có nhiều nhân tài “nhà bếp” như vậy. Trong năm **2000** này Giác Viên lại có thêm một tin vui nữa đó là hai đoàn sinh Minh Phú và Huệ Liên kết tóc se duyên. Sự gặp gỡ của họ cũng bắt nguồn từ những sinh hoạt của Giác Viên. Nhớ lúc đó là ông ngoại của Huệ Liên qua đời, Giác Viên đến để tụng kinh cầu nguyện cho ông sớm về cõi Di Đà, và cũng từ đó Minh Phú và Huệ Liên đã quen nhau. Sau đó vài tháng thì đến phiên anh Minh Hưng và chị Huệ Hoa tổ chức lễ cưới. Giác Viên đã tới dự không thiếu một người và đã để lại cho hai anh chị những kỷ niệm đẹp trong ngày đó. Chỉ trong một năm mà đến hai lần ăn tiệc cưới, Giác Viên đã quá vui vẻ và no nê. Còn về tờ nội san thì năm nay Giác Viên cũng cho ra chỉ có một tờ (Sen Búp số 8) mà thôi, tuy vậy nội dung cũng vẫn còn phong phú như xưa.

Một khi đã bị xuống dốc rồi thì khó có thể đi lên được trở lại, như tờ báo của Giác Viên, lúc trước thì một năm ra hai số, dần dần chỉ còn lại một số mà thôi. Năm **2001** này Giác Viên cho ra Sen Búp số 9 vào cuối năm với đề tài Mùa Vu Lan. Nếu suy nghĩ một cách khách quan thì chúng ta có thể thông cảm được, vì thời gian thay đổi thì hoàn cảnh của mỗi thành viên trong GDPT cũng thay đổi, và lại Giác Viên ngày càng có thêm nhiều chương trình mới lạ, thì không sao tránh khỏi sự giảm sút của những công việc cũ. Chương trình mới lạ này chính là phần thuyết trình của mỗi đoàn sinh trong những ngày sinh hoạt. Lúc đó anh Minh Trường chịu trách nhiệm làm ra một danh sách. Những ai đã thuyết trình rồi thì được ghi vào trong danh sách, và tất cả những thành viên của Giác Viên đều phải thuyết trình. Điều kiện lúc đó là, trước khi lên thuyết trình thì phải có người đăng ký thuyết trình cho lần tới. Còn đề tài thì tự do, và buổi thuyết trình đó phải đạt được một kết quả nào đó mới được cho qua, nếu không thì phải bị thuyết trình lại. Điều kiện tuy hơi khó, nhưng tất cả đều đã đồng ý và tiến hành một cách tốt đẹp. Khi đó cũng có một vài đoàn sinh bị thuyết trình lại, nhưng họ không lấy đó làm mặc cớ mà chỉ xem đó như là cơ hội thực tập lại mà thôi. Ngoài những công việc Phật sự hằng năm, Giác Viên cũng không có gì đặc biệt trong năm nay. Điều đáng nhắc đến là Giác Viên có thêm một vài đoàn sinh mới, đặc biệt có anh

Minh Thanh. Anh đã có ý định gia nhập GDPT Giác Viên lâu lắm rồi, nhưng vì ở xa nên không thuận tiện, năm nay gia đình anh dọn về Espoo, gần nơi sinh hoạt của Giác Viên, anh liền gia nhập và làm việc rất nhiệt tình. Trong năm nay có điều hơi đáng tiếc là chỗ sinh hoạt của Giác Viên phải dọn sang nơi khác, cũng gần đó thôi, nhưng chỗ này nhỏ và chật hẹp hơn chỗ trước rất nhiều. Có lẽ những anh chị em trong GDPT Giác Viên đã lớn, đã đến lúc lập gia đình, cho nên trong những năm gần đây, hết anh này tổ chức tiệc cưới thì lại đến chị kia. Năm nay thì đến phiên anh Minh Trường, anh cùng với chị Quảng Tú, đoàn sinh của GDPT Thiện Hoa tại Thụy Sĩ, đi đến hôn nhân và đã được tất cả các anh chị em trong Giác Viên tổ chức cho một tiệc cưới thật vui vẻ và... nhớ đời.

Sau khi đám cưới thì chị Quảng Tú về sinh hoạt với Giác Viên một thời gian. Trong lúc này có thêm sự gia nhập của một số đoàn sinh khác nữa, chị Quảng Tú liền triệu tập và hướng dẫn một vài điệu vũ, cho nên những buổi lễ sau này, trong phần văn nghệ có thêm những tiết mục múa thật hấp dẫn, vì xưa nay Giác Viên chỉ biết đóng kịch mà thôi, chưa múa bao giờ, nên lần đầu tiên múa làm cho mọi người đều ngạc nhiên và khen ngợi không ngừng. Thời gian trôi qua, trong năm **2002** này Giác Viên vẫn sinh hoạt bình thường, nhưng trong chương trình có một ít thay đổi, đó là có thêm một giờ bất thường, trong giờ này có thể thực tập cách thức tụng kinh, niệm Phật hay ngồi thiền v.v... Đa phần đã được anh Minh Hưng hướng dẫn cách thức niệm Phật “kiểu mới” rất hay và rất thú vị. Cho đến tháng 4 năm 2002, anh Minh Trường và chị Quảng Tú dọn về Thụy Sĩ sống, Giác Viên chia tay hai anh chị trong ngậm ngùi. Sau sự ra đi của anh Minh Trường, Giác Viên có phần sa sút, nhưng một thời gian sau thì đã được điều chỉnh lại và sinh hoạt lại như bình thường. Đặc biệt năm nay lại có thêm bốn đoàn sinh sang Na Uy tham dự khóa huấn luyện Htr. sơ cấp Lộc Uyển, bốn vị đó là: Minh Lý, Minh Định, Minh Thanh và Huệ Hồng. Kỳ này lại để cho Giác Viên đoạt thủ khoa nữa. Người đem danh dự đó về cho Giác Viên chính là anh Minh Thanh. Sau khi dự trại về, 4 anh chị Htr. mới này thay phiên nhau làm việc. Họ trở lại sự sinh hoạt như lúc xưa, là cứ mỗi ba người thay phiên nhau hướng dẫn gia đình một thời gian. Lần này thì trong nhóm ba

người hướng dẫn một buổi sinh hoạt, có một người là Huỳnh trưởng. Trong khoảng thời gian sau này, vì những nghịch duyên của thời mạt pháp, Ban Trị sự ở Helsinki không còn làm việc nữa, cho nên Giác Viên đã bị “bơ vơ”. Vì thế Giác Viên phải tự đứng ra tổ chức đại lễ Vu Lan. Tuy là lần đầu tiên, đơn thân độc mã, đứng ra tổ chức, nhưng buổi lễ đã hoàn mãn khá thành công và đa số Phật tử địa phương được nhiều lợi lạc, được cơ hội đến tham dự để học hỏi và hiểu biết thêm về ngày Vu Lan báo hiếu mà thực hành theo. Cũng vào dịp mùa hè này, chị Như Phụng cùng sánh duyên với anh Đức Nguyên (03.08.02), ACE Giác Viên cũng đã chúc mừng anh chị một trận ra trò. Đến 22.09.02 thì anh chị Như Tài & Như Lạc cũng đính hôn, ACE trong gia đình cũng quây anh chị một trận. Cho đến cuối năm, Giác Viên lại tổ chức một buổi tiệc nho nhỏ để đón Tết. Cũng như năm 2001, trong buổi đón xuân này cũng có những trò chơi của ngày Tết, như là đánh bài, tài xỉu, lô tô, bầu cua v.v... Trong ngày đó cũng có hai anh chị Minh Trường và Quảng Tú từ Thụy Sĩ về thăm gia đình và cùng tham gia. Đặc biệt là có đốt pháo (bằng bong bóng) rất hay và náo nhiệt. Anh Minh Định chính là tác giả của màn này.

Có lẽ vì quá bận rộn trong năm vừa rồi, cho nên mãi đến đầu năm nay, **2003**, tờ Sen Búp kế tiếp, số 10, mới được ra đời. Kỳ này số bài vở khá nhiều và giá trị, cho nên tờ báo hơi dày hơn so với những tờ trước. Như ai cũng biết là Giác Viên coi nặng về vấn đề học Phật Pháp, cho nên ngoài những giờ học Phật Pháp và tự tu Bát Quan Trai ra, năm nay đặc biệt Giác Viên còn thỉnh một số Thầy ở những nước lân cận sang để tổ chức khóa học Phật Pháp cuối tuần cho bà con Phật tử Phần Lan có dịp đến nghe Pháp. Ngoài ra những khóa tu học Phật Pháp, những ngày sinh hoạt ngoài trời và lễ tổng kết cuối năm, Giác Viên vẫn tham dự và tổ chức như bình thường. Số lượng đoàn sinh tổng cộng trên dưới 28. Số lượng trên danh sách có vẻ hùng hồn với con số sắp xỉ 30, nhưng trên thực tế số lượng đi sinh hoạt thường xuyên là chỉ ở tầm 15-20.

Thời gian thấm thoát, mới đây mà Giác Viên đã được mười tuổi rồi. Trong năm **2004** này đối với Giác Viên thật rất đặc biệt, vì là năm thứ mười, cho nên mọi sự tổ chức đều rất coi trọng,

như trong ngày tổ chức buổi sinh hoạt ngoài trời, Giác Viên có in áo thun để phát hành cho trại sinh, kỷ niệm mười năm thành lập của Giác Viên. Trong ngày đó còn có sự hiện diện của anh Minh Trường và chị Quảng Tú từ Thụy Sĩ về. Ngày trại tuy là bị trời mưa, nhưng cũng đã thành công được phần nào. Chiều về còn có văn nghệ tại nơi sinh hoạt của Giác Viên nữa. Nói về khóa tu học thì năm nay được tổ chức tận Ý Đại Lợi, vậy mà cũng có những khuôn mặt của Giác Viên trong đó. Còn về khóa mùa đông tại Na Uy năm nay thì chưa biết là có đoàn sinh nào của Giác Viên sang tham dự không, vì thời gian chưa tới, nhưng chắc chắn là có. Còn về tờ nội san Sen Búp thì đầu năm nay đã ra tờ số 11 rồi, và số kế tiếp Giác Viên dự định ra là quyển Kỷ Yếu, kỷ niệm mười năm thành lập Giác Viên. Nội dung quyển này đặc biệt hơn những tờ báo trước, vì là quyển Kỷ Yếu, cho nên bài vở có lẽ sẽ nhiều hơn và giá trị hơn, tài chánh dành cho sự in ấn có vẻ rộng rãi hơn, vì nghe nói sẽ mang ra tiệm để in, chứ không tự in như những tờ Sen Búp trước. Trong năm nay có người âm thầm về Việt Nam “đeo gông”: anh Minh Pháp sánh duyên cùng chị Đồng Phát. Chị Huệ Từ kết hôn cùng anh Đình Hường.

2005

Giác Viên sinh hoạt như thường lệ, số lượng đoàn sinh giảm dần với những bận rộn gia đình và những việc cá nhân khác. Số lượng đoàn sinh 17, đi sinh hoạt hường xuyên khoảng 10. Chị Minh Tường nhập đoàn. Giác Viên trong năm 2005 nay đã tổ chức những khóa huân tu cuối tuần hoặc ngắn hạn do quý Thầy Hạnh Thông (Na Uy), T. Giác Thanh (Đan Mạch), T. Huệ Giáo (Thụy Sĩ) cũng như Sư cô Từ Khánh (Đức) hướng dẫn. Từ cuối năm 2004, thầy Hạnh Thông lui tới làm Phật sự tại Phần Lan nên GĐPT Giác Viên có nhiều cơ hội để gần gũi và được Thầy hướng dẫn, cũng như phụ giúp Thầy trong các công tác Phật sự, như tụng cầu siêu cho những Phật tử có thân nhân ra đi. Cùng năm nay, Giác Viên đã cho ra đời Kỷ Yếu 10 năm, nội dung là ôn lại chặng đường thăng trầm trong 10 năm qua của Giác Viên. Sự hỗ trợ của Ban Bảo Trợ vẫn còn được tiếp tục với Giác Viên trên phương diện vật chất cũng như tinh thần, dù rằng độ tuổi cao của quý bác đã làm giới hạn cho sự đi lại nên sự hỗ trợ trên hình thức không còn được như ngày xưa. Gọi là BBT cho hay, chứ thật ra trong đó là quý bác phụ huynh cũng như những vị Phật tử cao niên có giao tình rất gần gũi với Giác Viên kể từ buổi đầu thành lập.

Thành phần BBT này gồm có các bác Diệu Hoa (phu nhân của bác gia trưởng Tuệ Hạnh), bác Diệu Minh v.v.. Sau này có thêm các cô, chú trong Ban Tri sự của Niệm Phật Đường (từ năm 2008) cũng ủng hộ Giác Viên nhiều mặt.

Về hoạt động xã hội thì Giác Viên đã cộng tác chung với Hội sinh viên tại Phần Lan trong những dịp tổ chức những hoạt động cho cộng đồng người Việt như làm thức ăn gây quỹ hoặc đóng góp những mục văn nghệ cho các chương trình. Xưa nay Giác Viên luôn đề cao việc tu học, nên các khóa tu học Phật Pháp, thường thường là Âu Châu hoặc Na Uy, ACE nào tham gia sẽ được gia đình xuất quỹ đóng học phí để khuyến khích tham gia. Như trong năm nay có 7 đoàn sinh tham dự khóa Phật Pháp Âu Châu. Chi Hội Turku đã khởi móng xây chùa tại Turku và Giác Viên đã phụ giúp trong dịp lễ đặt viên đá đầu tiên tại đất chùa mới vào cuối thu năm nay.

2006

Sinh hoạt năm 2006 không có gì đặc biệt. Giác Viên vẫn nhắm vào việc tu học, nên đã thỉnh quý Thầy và quý Sư cô từ nhiều nơi về hướng dẫn gia đình và quý Phật tử sống lân cận. Giác Viên đã phụ Thầy trong Lễ Tết của Niệm Phật Đường và những buổi lễ trong năm. Trong năm nay GĐPT Giác Viên đã mượn chỗ người quen để tổ chức Lễ Thượng Nguyên do Thầy Trí Minh hướng dẫn. Anh Minh Đình đám cưới vào tháng 07 và đã nghỉ sinh hoạt dài hạn với những bận rộn trong cuộc sống cá nhân. Thầy Huệ Giáo từ Thụy Sĩ qua hướng dẫn khóa tu cuối tuần vào vào tháng 06. Nhân dịp sư cô Thiệu Nghiêm qua Phần Lan vào tháng 8, Giác Viên đã thỉnh sư cô hướng dẫn huân tu. Số lượng sinh hoạt của Giác Viên trong năm nay: từ 10 đến 12 người.

Đến năm 2007, sinh hoạt của GV vẫn không có gì khác lạ, vẫn nhiều công tác Phật sự trong suốt năm. Vào đầu xuân năm nay chị Thiện Thư đã lập gia đình và nghỉ sinh hoạt dài hạn; đến mùa hè chị Như Tâm cũng đã kết hôn.

Ngoài các việc Phật sự như phụ giúp trong các ngày lễ và đi tụng cầu siêu và hộ niệm và bên cạnh những lễ lược của gia đình (Chu niên, Tất niên), Giác Viên còn tham gia sinh hoạt cộng đồng bằng cách phụ giúp nhân sự trong các dịp Tết Trung Thu do cộng đồng tổ chức và cầu an trong ngày Tết Nguyên Đán dành cho các đồng hương. Song GV cũng không quên những công tác xã hội như xuất quỹ cúng dường chùa chiền và hỗ trợ các nơi bị nạn thiên tai, lũ lụt v.v.. bằng cách qua Quỹ Tự nguyện hướng về quê hương hoặc những cách khác.

Trong năm vừa qua, bác GT đã hướng dẫn theo chương trình bậc Kiên cho hết thầy GD và Kinh Đại Bát Nhân Giác cho những ACE cũ; đồng thời các đoàn sinh mới được các HTr. phụ trách luân phiên hướng dẫn một giờ học về những phần căn bản Phật Pháp. Đây là năm đầu tiên có kế hoạch về chương tình, trong niềm hy vọng rằng có thể duy trì được như vậy trong tương lai. Các ACE đã tham dự chương trình bậc Kiên trong thính phòng Paltalk – do Ban Hướng Dẫn Âu Châu tổ chức – tùy theo điều kiện và thời gian của mỗi người. Năm nay số lượng đoàn sinh tham dự các khóa học Âu Châu và Na Uy khá ít so với những năm trước.

Năm nay số lượng đoàn sinh sinh hoạt thường xuyên chỉ được trên dưới 10 người. Do vì các nhu cầu tinh thần như Phật Pháp và tình cảm áo Lam gắn bó nhiều năm, Giác Viên vẫn cố gắng duy trì sự hiện diện của mình bằng cách sinh hoạt đều đặn, dù rằng năm nay sinh hoạt có nhiều phần suy giảm và thụ động hơn những năm trước. Sự sa sút này cũng dễ hiểu và thông cảm: một số ACE kết hôn và lập gia đình, một số bận rộn với đoạn cuối của học vẫn nên thời gian dành cho GDPT không còn được nhiều như trước. Nhân sự cũng do đó mà thưa thớt và có tác động đến tinh thần chung. Tuy vậy nhưng trong dịp Chu niên thư 13 trong tháng 6 vừa qua, Giác Viên đã đón nhận thêm hai đoàn sinh mới – Minh Phương và Diệu Phụng – gia nhập

gia đình. Lễ cài Hoa Sen trong ngày trại Chu Niên giữa rừng xanh bát ngát mà có bàn thờ Phật nghiêm trang, đã tạo một ấn tượng khó quên trong lòng mọi người, hy vọng là đặc biệt với hai áo Lam mới này.

Sinh hoạt của Giác Viên trong năm vừa qua không có gì đặc biệt, nhưng về cách thức sinh hoạt đang có sự thay đổi. Sau gần ba năm lui tới Phật sự giữa Na Uy và Phần Lan, Thượng Tọa Thích Hạnh Thông đã bắt đầu tạm trú tại Phần Lan kể từ cuối năm nay và Niệm Phật Đường tại vùng thủ đô đã hình thành. May mắn cho Giác Viên là Thầy đã hoan hỷ nhận lời làm cố vấn giáo hạnh cho GDPT trong dịp Tất niên 2007 mới đây. Tuy buổi lễ khá sơ sài, nhưng nó đã thể hiện được hoài bão và sự mong mỏi trong mỗi đoàn sinh từ bấy lâu nay: có được một vị Thầy hướng dẫn dịu dặt, "một bóng cây che mát". Được Thầy hứa khả, nên trong tương lai Giác Viên sẽ về NPĐ sinh hoạt chứ không còn

sinh hoạt tạm bợ những nơi phải mượn hàng kỳ nữa.

Có lẽ do một đặc điểm là Giác Viên chỉ có ngành Thanh nên mọi sinh hoạt đều được thống nhất và dễ dàng. Song, sự thiếu vắng các ngành Thiếu và Oanh cũng là do nhân duyên chứ không phải sự lựa chọn. Niềm ưu tư này thỉnh thoảng cũng được đề cập đến, nhưng nay Thầy cô vẫn đã đặc biệt lưu ý đến điều này và hy vọng rằng sau này, khi sinh hoạt

của GDPT gắn liền với sinh hoạt của Niệm Phật Đường, GDPT sẽ được biết đến bằng một tổ chức chẳng những của Thanh, mà còn của Thiếu và Đồng niên, hầu Giác Viên được thêm những thành viên nhỏ bé làm mầm non, tương lai về sau của Giác Viên.

2008

Trong năm qua, GDPT Giác Viên đã gặp một vài thay đổi quá lớn đã đe dọa đến sự tồn tại của gia đình.

Cuối năm 2007 Giác Viên đã về Niệm Phật Đường Lan Nhã để sinh hoạt. Trong suốt 14 năm qua, nơi chốn sinh hoạt nay đã tạm yên ổn. Có những biến đổi trong số lượng và tinh thần đã bị giảm trầm trọng, Giác Viên vẫn hết sức ngượng ngịu và cố gắng duy trì sinh hoạt. Thế nên Giác Viên còn giữ được sự đều đặn trong sinh hoạt là hai tuần một lần.

Trong năm qua, sinh hoạt của Giác Viên cũng không có mấy gì thay đổi. Do có NPĐ, nên Giác

Viên đã bỏ thời gian và góp sức vào công việc của chùa nhiều hơn trước. Ngoài góp sức cho các công tác của NPĐ, Giác Viên đã không còn làm các Phật sự như trước đây như đi hộ niệm hoặc tụng cầu siêu cho Phật tử tại gia. Ngân quỹ của gia đình theo đó đã giảm dần. Giác Viên vẫn còn ủng hộ các công tác từ thiện như mổ mắt cho đồng bào ở Việt Nam và ủng hộ các gia đình nghèo khó bên ấy.

Sau thời gian sinh hoạt khá lâu, GĐPT Giác Viên đã chính thức lập hội đoàn và đã được nhà nước công nhận là một hội đoàn văn hoá cũng như tôn giáo.

Nội dung sinh hoạt của Giác Viên trong năm qua không có nhiều thay đổi. Hai giờ Phật Pháp của bác Gia Trưởng xưa nay đảm trách đã được Thầy cố vấn đảm nhận lại và đã hướng dẫn xong tài liệu bậc Kiên trong hơn một năm. Nay Bác Gia Trưởng vẫn đến với gia đình và gia đình đã dành riêng cho bác một giờ chia sẻ kinh nghiệm tu học của mình với các đoàn sinh.

Số lượng đoàn sinh có thuyên giảm. Năm ngoái, hàng ngũ áo Lam đã còn 10 người, vậy mà nay chỉ còn lại vồn vẹn bảy người. Trong số đó có những AC nghỉ sinh hoạt một thời gian rồi lại trở về sinh hoạt với gia đình. Bạn đoàn mới là Pháp Diệu, vẫn hay công quả ở chùa và thường xuyên đến sinh hoạt cùng gia đình.

Giác Viên mới yên ổn về nơi chốn không lâu, thì lại có những sự kiện khác đến. Trong năm nay anh Minh Thanh đã lặn lội "xuất giá" tại Việt Nam, và không lâu sau đó anh cũng xin nghỉ sinh hoạt. Sau đó ít lâu anh Minh Hưng cũng vì một vài lý do nội bộ nên cũng đã nghỉ sinh hoạt. Thời gian này anh Minh Hưng nắm chức vụ Liên đoàn trưởng, nên sự ra đi của anh, ít nhiều đã gây ảnh hưởng đến tinh thần chung của toàn thể gia đình.

Số lượng đã ít, mà trong số còn lại sinh hoạt cũng không được thường xuyên nên có lúc chỉ còn vồn vẹn bốn, năm ACE đến với nhau trong mỗi kỳ sinh hoạt. Còn nhớ có lần sinh hoạt chỉ vừa đủ ba người: một người chủ lễ, người kia gõ mõ và người thứ ba đánh chuông! Bác Gia Trưởng vẫn thường nói: "Dù chỉ còn một người đi sinh hoạt thôi thì bác vẫn đến với gia đình. Vì bác đã khẳng định con đường đi của mình và tổ chức GĐPT chính là lý tưởng của bác." dù không phải xuất thân từ GĐPT, nhưng những ưu tư như vậy không khác gì một vị Huynh trưởng thâm niên của tổ chức. Giữa những người còn lại, kể cả bác, nhìn nhau thấy thật buồn ngủi. Phải nói là hoạn nạn mới thấy chân tình, những khó khăn như vậy mới được nhìn rõ nhau hơn...

Do sự giảm sút của nhân sự điều hành, và để tránh tình hình công việc phụ trách dồn lên vai của hai HTr. còn lại, từ đó mỗi người đoàn sinh đã trở thành "Huynh trưởng". Chương trình sinh hoạt chung quy vẫn giữ như cũ, thêm một giờ chia sẻ của bác GT, còn lại là giờ "bất thường" và "tùy duyên". Thời gian này khá nặng nhọc, vì mỗi ACE phải nhận và phụ trách luôn toàn bộ chương trình ngày hôm ấy thay vì 2-3 người cùng nhau cộng tác như trước đây. Chương trình đưa lên sẽ được bác GT kiểm lại và bổ sung khi cần thiết trước khi thực hiện.

Cứ như thế, sinh hoạt theo cách thức trên đã được nửa năm. Các đoàn sinh đã nhận lấy vai trò phụ trách một cách nghiêm túc, đó là điều đáng khen vì nhận thấy được tinh thần và ý thức trách nhiệm của những ACE còn lại; họ đang cố gắng không ngừng đề duy trì GĐ bên cạnh sự xuống dốc của tinh thần.

Trong dịp Tết niên vừa qua, GV đã có kêu gọi sự trở lại của các cựu đoàn sinh. Các cựu đoàn sinh, hầu hết đã có gia đình nên bận bịu con em nhỏ, việc tái sinh hoạt cũng là một chương ngại. GV đã có gợi ý sẽ thêm vào chương trình giờ Việt ngữ, hầu lợi kéo đoàn sinh trở lại sinh hoạt cũng như để hướng dẫn tiếng mẹ đẻ cho con em của họ. Điều này được ACE cựu đoàn sinh hưởng ứng, nhưng nhân sự vẫn còn là vấn đề nan giải của GV: liệu có đủ điều kiện về mặt nhân sự, thời gian và không gian để thực hiện giờ Việt ngữ cho các Oanh vũ-tương lai này hay không.

2009

Sự cố thay đổi lớn nhất trong năm nay là việc nghỉ sinh hoạt của chị Diệu Trang (Viên Tịnh). Giác Viên mất đi một Huynh trưởng gắn bó thâm niên với gia đình. Phải công nhận rằng đây là thời gian mà GĐPT Giác Viên gần như đang hấp hối. Cùng với thời gian đó, Giác Viên đã

được thêm hai bạn đoàn là Pháp Ân và Pháp Tuệ. Bên cạnh sự mất mát và sự buồn ngủ tiền người cũ đi thì lại có sự hé mở của một hy vọng mới. Hai anh chàng này được khen đùa là "điếc không sợ súng", bởi lẽ đã thấy một tổ chức vắng tẻ mà vẫn đến sinh hoạt đều đặn. Có lẽ Phật Pháp chính là nguyên do tất yếu mà đã cuốn hút họ, nên sự sinh hoạt không có gì trở ngại cả. Thời gian này có anh Minh Pháp đã trở lại sinh hoạt sau một thời gian dài vắng bóng.

Trại hè Chu Niên thứ 15 vẫn được diễn ra nơi cánh cũ nhưng người xưa thì vắng hẳn. Song, bên cạnh đó thay vào là những khuôn mặt bạn đoàn với thành phần trẻ trung. Buổi cắm trại sáng đi chiều về từ nhiều năm nay với Giác Viên đã thành một cái lệ. Những anh chị Huỳnh trưởng (như anh Minh Hưng) vẫn được mời phụ giúp cho ngày trại Chu Niên. Chu niên năm nay Giác Viên thử hướng dẫn Oanh Vũ sinh hoạt trên đất trại Chu niên, nhưng kết quả vẫn không như ý bởi độ tuổi quá nhỏ của các em cũng như kinh nghiệm chưa dày dặn của anh chị hướng dẫn.

Sau trại Chu niên là Tết Trung Thu lần đầu tiên của Chùa. Vào dịp này GDPT cũng được Thầy giao trách nhiệm phần chương trình vui chơi cho các em thiếu nhi. Vào dịp Tết niên cùng năm, Giác Viên đã cho ra mắt mọi người quyển Kỷ Yếu 15 để đánh dấu đoạn đường 15 năm của Giác Viên.

Trong năm qua Giác Viên đã được chính phủ chấp nhận là một hội đoàn chính thức, nhưng vì sự lợi lạc không nhiều so với công việc được quy định, nên đã bỏ đi quyền lợi đó sau khi chính thức hóa không lâu. Mọi lo âu về sự tồn tại của gia đình đang hiện rõ, và Giác Viên cũng vẫn nhen nhúm hoài bão về một đàn Oanh Vũ trong tương lai.

2010

Sau một thời gian ngắn khi các anh chị Trưởng đã nghỉ sinh hoạt, Giác Viên đã bỏ vợ càng thêm bơ vơ. Sự thiếu vắng của những người Trưởng được hiện rõ nét trong những buổi sinh hoạt, sự hoài nghi cộng thêm mối lo âu về sự sống còn của gia đình cũng đánh dấu những ngày tháng ấy. Nhưng cũng may thay một thời gian sau mọi việc đã trở về lại quỹ đạo của chúng. Vào thời điểm này, Bác Gia trưởng Tuệ Hạnh lại càng khăng khít với gia đình hơn, mặc dù tuổi bác đã cao và sức khỏe suy giảm khá nhiều.

Nhân liên trại huấn luyện Huỳnh trưởng Lộc Uyển và A Dục của BHD Âu Châu tổ chức lồng trong khóa tu học Âu Châu tại Neuss, Đức quốc, là một dịp may đúng lúc. Giác Viên đã được hai chị Viên Ngộ và Huệ Hồng tự nguyện tham gia liên trại huấn luyện này. Chị Viên Ngộ tham dự trại Lộc Uyển, còn chị Huệ Hồng tham dự trại A Dục. Trong sự mong mỏi là sau khi trở về sẽ có thêm nhân sự để gánh vác gia đình, cũng như được lãnh hội thêm tinh thần từ quý AC đi trước cộng thêm kiến thức của GDPT.

Khoá Âu Châu này cũng có một số ACE tham gia tu học. Đáng lẽ sau kỳ trại thì lại có thêm một Huỳnh trưởng tập sự, nhưng vẫn là nhân duyên không thuận lợi nên chị Viên Ngộ sau khi từ trại Lộc Uyển trở về là phải đi du học xa nhà, nên gia đình đã vắng chị trong thời gian một niên học. Mặc dù xa nhà nhưng chị Viên Ngộ vẫn tích cực theo dõi các hoạt động của gia đình.

Hai bạn đoàn của năm trước giờ này đã nhập đoàn trở thành đoàn sinh chính thức. Buổi lễ nhập đoàn hết sức đơn sơ nhưng không thiếu vắng sự sâu sắc. Cho thấy Giác Viên vẫn còn chút sức sống dù đã nhiều phen suýt ngã gục. Giác Viên lại được thêm bạn đoàn mới. Đồng thời Huệ Trí cũng nhập đoàn để sinh hoạt. Huệ Trí là du học sinh tại Phần Lan và trước đây Huệ Trí đã sinh hoạt ngành Thanh ở Việt Nam rồi. Huệ Trí đến như món quà mang đến cho Giác Viên, khá hăng say sinh hoạt và rất nỗ lực trong sự tu học. Do đó Giác Viên đã nhiều cơ hội được Huệ Trí truyền lại những khía cạnh chuyên môn cũng như kiến thức về GDPT mà thời gian sinh hoạt ở Việt Nam Huệ Trí đã được hấp thụ. Cuối tháng 7 năm nay Huệ Hiền đã kết hôn cùng anh Janne Torkkeli. Sau đó Huệ Hiền bận đi công tác ở xa nên đã tạm vắng sinh hoạt từ đó.

Chu Niên năm nay không giống ở mọi năm vì những lý do nêu trên, nên để thư giản, không trại hè cho đỡ lo toan, mọi người kéo nhau đi dã ngoại một ngày ở vùng biển Hanko, thay cho ngày trại Chu Niên truyền thống.

Số lượng ảnh hưởng trực tiếp đến chất lượng. Do đó theo chương trình sinh hoạt cũ là mỗi đoàn sinh phụ trách một lần sinh hoạt, trông ra đã trở thành một trách nhiệm khá nặng nhọc vì phải vừa liên lạc, nhu cầu về thời giờ, rồi chuẩn bị trọn vẹn cho nguyên buổi sinh hoạt. Tuy nhiên, vì ý thức trách nhiệm nên ai cũng sẽ làm tròn nhiệm vụ của mình. Song, chợt nhận ra sự mệt mỏi bởi sự dồn dập do công việc đem tới và có thể dẫn đến sự băng liệt của sinh hoạt, và sợ rằng nếu còn theo cách thức cũ, thì thời gian có thể gây ảnh hưởng dây chuyền đến các ACE còn lại; lại sẽ có thêm sự ra đi để dẫn đến sự lo sợ lớn nhất là gia đình sẽ dần dà bị tan rã.

Trong niềm ưu tư để ngăn chặn lại ảnh hưởng dây chuyền nói trên, hai chị Huỳnh trưởng còn lại đã cùng bàn bạc một chương trình sinh hoạt mới nhằm cải tiến chương trình sinh hoạt; làm nhẹ gánh công việc và nhắm vào sự cộng tác chung để tái tạo tinh thần của gia đình.

Cụ thể là vào cuối năm nay chương trình đã được cải thiện bằng cách phát họa một cái sườn cố định, và mỗi kỳ sinh hoạt mọi người đều đóng góp bằng cách phụ trách duy nhất một tiết mục đã quy định sẵn: tụng kinh, sinh hoạt, chuyên môn/thuyết trình và ghi biên bản sinh hoạt (thư ký). Mỗi kỳ sinh hoạt như vậy một Huỳnh trưởng sẽ trực: lo lên chương trình, coi sóc và điều hợp sinh hoạt hôm đó.

Trước hết là công việc cho mỗi kỳ sinh hoạt sẽ được giảm một cách rõ rệt và ACE có thể dồn nhiều thời gian để chuẩn bị chu đáo cho tiết mục của mình. Tiếp theo là tinh thần chung đã được củng cố. Mỗi người góp một bàn tay, nên buổi sinh hoạt có thành công hay không đều là thành tích chung của cả gia đình. Như vậy người phụ trách (theo chương trình cũ) không còn cần nhọc công suy tư cho trọn chương trình mỗi kỳ sinh hoạt nữa, và sau buổi sinh hoạt thì có giờ đúc kết. Lúc này mỗi người đều điền đơn phản hồi cho mỗi tiết mục trong ngày đó để rút kinh nghiệm cho lần sau. Cuối buổi thì phân công cho kỳ sinh hoạt kế tiếp. Giờ chia sẻ của Bác Gia trưởng đến đoàn sinh vẫn được giữ nguyên. Phật Pháp vẫn được Thầy hướng dẫn như mọi khi, trong năm nay Giác Viên được học những

bài Phật Pháp của chương trình GDPT: Bậc Kiền, Bậc Trì v.v..

Kể từ những thời điểm khó khăn này mọi người đã nương vào nhau để sinh hoạt và xây lại mái nhà chung, không phân biệt Huỳnh trưởng hay đoàn sinh. Hầu như ai cũng hiểu rõ bổn phận của mình, và dù không phải bổn phận cũng không nề hạ, đó là điều đáng quý ở tinh thần của ACE còn lại. Có chút gì đó khởi sắc trở lại trong tinh thần của ACE. Trong dịp Tết niên năm nay gia đình anh Minh Trường lại đến thăm Giác Viên và đã mang theo những kinh nghiệm về lớp Việt Ngữ để chia sẻ lại. Cũng bởi những khó khăn trong thời gian qua nên lớp Việt Ngữ vẫn chưa được hình thành như sự hoài bảo bấy lâu.

2011

Năm 2011 với những sự biến đổi, không dám nói là vui, nhưng đã xuất hiện những dấu hiệu của sự thăng tiến đôi chút của Giác Viên. Giác Viên vẫn giữ sinh hoạt đều đặn và tiếp tục các công tác thường xuyên được Thầy và Hội giao phó trong các buổi lễ Phật giáo và truyền thống. Có sự đặc biệt cho ngày Chu

Niên 17 là cắm trại ngay ở đất chùa. Điều thật đáng buồn là Bác Gia trưởng Tuệ Hạnh đã tổn thương nặng nơi chân trong dịp đi nghỉ hè. Sự phục hồi đương nhiên sẽ rất chậm ở độ tuổi của bác. Tuy vậy mà bác cũng đã đến chung vui cùng gia đình đến gần tàn lửa trại. Các anh chị cựu đoàn sinh và Huỳnh trưởng cũng tham dự khá đông. Điều quý hóa ở đây là các AC cựu huỳnh trưởng dù đã nghỉ sinh hoạt, nhưng dịp nào cần AC vẫn hoan hỷ đến để đóng góp.

Chu Niên 17, tuy số lượng Huỳnh trưởng chỉ có hai, nhưng trại vẫn thành công, vì các công tác cho ngày trại đều được phân chia đều đặn cho mỗi người. Vẫn quy tắc việc chung, nên cùng lo chung, cho nên không chỉ riêng Huỳnh trưởng, mà hết thầy mọi người đều chung sức để đóng góp cho ngày Chu Niên này. Không khí trại sôi nổi không thua gì những kỳ trại trước và thậm chí tinh thần còn cao hơn nữa vì sự hài lòng tự nhiên sẽ kéo theo khi chính tay mình đã nỗ lực để góp phần cho sự việc thành công.

Sau Chu Niên thì như mỗi năm, đều có ACE đi tham dự khóa tu học Âu Châu. Năm nay khóa tu học ở Áo, BHD lại tổ chức trại họp bạn Huyền Quang 2, là dịp tốt cho ACE Giác Viên kết tình Lam với các ACE áo Lam khác của Âu Châu.

Trại này có đến năm đoàn sinh đi tham dự. Có lẽ vì qua chiếc áo Lam thì cái tình càng thêm thân thiết hơn, nên sau khi về lại đơn vị thì tình Lam càng thắt chặt hơn giữa các ACE khác quốc gia với nhau.

Theo sự cố xảy ra ảnh hưởng đến sức khoẻ của Bác Gia trưởng Tuệ Hạnh về dài, nên Bác đã có nhã ý mời chú Quảng Phước, một vị Phật tử thay thế cho chức vụ Bác Gia trưởng hiện tại, hầu mong có thêm một chỗ dựa, một tấm lòng để coi sóc gia đình. Chú Quảng Phước đã nhận lời làm Bác Gia Trưởng tập sự với sự mong mỏi được làm việc và được học hỏi trong một thời gian dài dưới sự cố vấn của Bác Gia Trưởng Tuệ Hạnh.

Điều đáng lưu ý là Giác Viên đã không còn Ban Bảo Trợ chính thức, vì quý bác lớn tuổi đã lui về an dưỡng tuổi già. Giờ này Giác Viên chỉ còn tiếp nhận sự bảo trợ nơi quý phụ huynh và Hội của Chùa.

Tháng 10 năm nay GDPT Giác Viên đã tổ chức một lớp Việt Ngữ lồng trong chương trình sinh hoạt của Ngành Thanh. Lớp Việt Ngữ vẫn còn non nớt, mới chập chững những bước đầu tiên nên còn khá nhiều trở ngại cũng như khó khăn mà Giác Viên đang tìm đường khắc phục. Điều may mắn cho Giác Viên là anh cựu Liên đoàn trưởng Minh Hưng đã phát tâm phụ trách lớp Việt Ngữ này cùng với Huynh trưởng Viên Ngộ. Lớp Việt Ngữ khởi đầu được 12 em, hầu như gần hết là con em của cựu đoàn sinh. Các em được chia thành hai nhóm là lớp nhỏ học vỡ lòng và lớp lớn học theo lớp một của tài liệu giáo khoa Việt ngữ. Mỗi lớp có một anh/chị phụ trách chính và một anh/chị phụ tá. Còn lại Ngành Thanh vẫn theo chương trình như cũ cộng thêm một ít kết hợp thời giờ cùng các em "Oanh vũ" của lớp Việt ngữ này.

2012

Năm 2012 đã bắt đầu bằng những tiếng pháo thật rộn rã đón mừng xuân Nhâm Thìn. Tết Nguyên Đán năm nay có một điều rất đặc biệt. Bắt nguồn từ trại họp bạn Huyền Quang 2 tại Áo của mùa hè vừa qua. Sau khi dự trại này về, anh Minh Phương đã giữ mối liên hệ áo Lam thân mật với các ACE bên GDPT Vạn Hạnh, Đan Mạch. Giác Viên đã được các chị Thanh Trì và Thanh My cùng những người bạn GDPT từ xa xoi đến để kết hợp văn nghệ cùng Giác Viên và các anh chị này đã để lại Phần Lan một buổi văn nghệ Xuân hết sức phong phú và đáng nhớ.

Giác Viên đã chịu nhiều sự chi phối theo thời gian và những nhân duyên khác nhau trong quãng đường hơn 17 năm qua. Dù nhiều nhân duyên trắc trở, nhưng Giác Viên vẫn luôn cố gắng tiến bước trên con đường phụng sự đạo pháp và dân tộc. Bao nhiêu năm qua, nếu không có lòng tin và lý tưởng rõ ràng, thì Giác Viên không sao sống nổi cho đến ngày hôm nay. Thật tình mà nói, sự sống còn của Giác Viên là nhờ vào những sự cố gắng thật nhiệt tình của toàn thể ACE GDPT Giác Viên, các thành viên đã không ngại hy sinh thời gian, tiền của, cũng chỉ vì lý tưởng và mục đích của GDPT Việt Nam mà thôi. Mong rằng tất cả hiểu được tầm quan trọng của sự sinh hoạt GDPT mà mãi duy trì, để cho con em chúng ta sau này có cơ hội, nơi chốn tốt đẹp, để đến mà sinh hoạt, mà vui chơi một cách lành mạnh, học tiếng mẹ đẻ, làm quen với đạo và hưởng được những sự hạnh phúc an lành như chúng ta đã và đang hưởng.

Giác Viên vẫn mong mỗi quãng đường này sẽ không đứt quãng, được làm một nhịp cầu giữa những người trẻ với Phật Pháp, được phục vụ dân tộc qua hình thức dạy Việt Ngữ cho con em ở quốc ngoại, để họ giữ lấy cội nguồn của dân tộc mình, đào luyện họ trở thành những Phật tử chân chính.

Đường đi khó...

Thấm thoát mà ngôi chùa Vạn Hạnh tại Hòa Lan cùng tổ chức GDPT Chánh Tín đã được mười tám năm chánh thức hình thành. Mười tám, cái tuổi vừa trưởng thành lập lánh ước mơ niềm tin, khát vọng với một quá trình vừa đủ để chúng ta ôn và thẩm định tương lai. Chánh Tín xin được phép “trình làng” đoạn đường đã trải, qua những gì được lưu trong quyển Nhật Ký Sinh Hoạt Gia Đình, với sự đóng góp của các anh chị em yêu mến “Văn Nghệ” với văn phong bình dị, chân thành. Mong cô bác anh chị em “độc giả” thương mến tiếp nhận trong vòng tay **“Thân Tình của Người Con Phật”**.

Những năm đầu thập niên 84, tại Hòa Lan chưa có chùa nhưng nhờ lòng mộ Đạo và tin Phật rất mãnh liệt nên nhiều cư sĩ và Phật tử đã phối hợp tổ chức những ngày lễ lớn như là Tết Nguyên Đán, lễ Phật Đản, lễ Vu Lan... ở các hội trường khi thì cơ sở tôn giáo bạn, khi thì Phòng sinh hoạt tập thể, lúc ở miền Bắc, lúc ở miền Nam,... luân lưu khắp nơi. Chủ trì buổi lễ phải cung thỉnh quý Hòa Thượng Thích Minh Tâm hoặc các quý Thượng Tọa từ các quốc gia khác đến. Mãi đến năm 1986, một số lớn Phật tử cùng làm thỉnh nguyện thư gửi Chánh Phủ Hòa Lan, xin bảo lãnh Thầy Thích Minh Giác, một thuyền nhân đang tỵ nạn tại Thái Lan. Thư được chấp thuận, Hòa Lan có được tu sĩ người Việt và Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan. Lúc đó tạm dùng trú sở của Thầy tại Hoorn làm Niệm Phật Đường.

Sau khóa Tu Học Phật Pháp Âu Châu 1989 kỳ I được tổ chức tại Hòa Lan, một vài huynh trưởng GDPT đã có nhiều năm sinh hoạt ở bên nhà cùng một số em thuộc lớp tuổi Thanh Thiếu cùng nhau về Niệm Phật Đường họp mặt mỗi tháng một lần để sinh hoạt tu học theo tinh thần GDPT. Lúc bấy giờ các anh em đều dùng phương tiện công cộng, mỗi lần đi về có người phải mất bốn năm tiếng đồng hồ. Thầy trò phải chung đậu và cùng nhau lo nấu ăn rất là đạm bạc để dịu dặt nhau tu học trong ngày. **Một giai đoạn khốn khó vô cùng nhưng Đạo Tình Sư Đệ thật sâu đậm.** Cũng trong thời gian sơ khai này, Phật tử chúng tôi lại được hưởng thêm một

Pháp Duyên mới nữa là có thêm thầy Thích Thông Trí được định cư tại vương quốc Hòa Lan để hai Thầy cùng bàn thảo, chia sẻ và chung vai gánh vác Phật sự đang dồn dập trong giai đoạn tiên khởi đầy khó khăn này.

Năm 1990, một ban vận động xây cất chùa được hình thành. Hòa với niềm vui chung của Phật sự mới này, chúng tôi hăng hái hơn trong tu học, góp phần công đức nhỏ nhoi vào việc cất chùa bằng cách bán chè trong những lần sinh hoạt lớn của cộng đồng đồng hương tại Hòa Lan hay bên Viên Giác (Hannover, Đức quốc)...Chúng tôi lớn dần trong hoàn cảnh đó! Nhân ngày mừng Khánh Đản 1991 tại thị xã Arnhem, ngày mà chúng tôi được có chiếc áo Lam mới từ gia đình bác Trần Cứu Quốc (Nijmegen). Bác không nhận một thù lao nào mà còn cho luôn cả chỉ nút! Chúng tôi xuất hiện với bộ đồng phục không lẽ lược không liên hoan mà là để trình với chư tôn đức Tăng, Ni để thưa với cô bác anh chị rằng sắc Lam đang hòa vào với những xanh đỏ tím vàng của xứ người. Nghe chúng tôi “lén” trình làng, anh chị em bên Đức mời chúng tôi qua để mừng đại lễ khánh thành chùa Viên Giác dưới hình thức trại họp bạn. Về phía bạn, chúng tôi tiếp xúc được với cái gọi là tình Lam mà chúng tôi có đôi lần được nghe ở Niệm Phật đường. Quả tình nó khác với cái thứ tình của thế gian lắm, nó bàn bạc đi vào tim óc chúng tôi, nó lớn lên như thỉnh thoảng mình nhìn lại chính mình, trưởng thành lúc nào không hay biết. Một số anh chị trong chúng tôi được đưa đi thụ huấn

đặc cách trong liên trại huấn luyện huynh trưởng sơ cấp và cấp I tại Đức quốc tháng 11 năm 1991 và trại huấn luyện Huynh trưởng sơ cấp tại thành phố Troyes (Pháp quốc) tháng 4 năm 1992. Trong khóa tu học Phật Pháp Âu Châu kỳ IV tại Thụy Sĩ tháng 7 năm 1992, những Huynh trưởng lại phải khăn gói lên đường để hoàn thành giai đoạn III của trại huấn luyện sơ cấp và đến cuối năm thì chúng tôi có được 5,7 tân Huynh trưởng được đào tạo trên xứ người.

Rồi khi mái chùa Vạn Hạnh được duyên thành, do công đức và sự hộ trì của hầu hết Phật tử. Lễ Khánh thành và an vị Phật được cử hành uy nghi vào dịp Lễ Vu Lan năm 1993 với sự tham dự và chủ trì của chư tôn đức giáo phẩm thuộc GHPGVNTN Âu Châu. Cũng nhân ngày lễ này, **chúng tôi được Ban Hướng Dẫn trung ương GDPT Việt Nam Âu Châu chính thức thừa nhận là một đơn vị trong cộng đồng áo Lam với danh xưng là GDPT Chánh Tín....**

Chánh Tín ra đời với ước mong sao cho ngôi chùa Vạn Hạnh sớm có được một lớp thanh thiếu niên sinh trưởng ở xứ người còn biết tin nơi chánh pháp. (trích đạo từ của Thầy cố vấn giáo hạnh trong lễ thừa nhận chính thức, Vu lan năm 1993). Vì thế nên Chánh Tín lấy ngày Vu lan 26-09-1993, như là ngày sanh, và đến nay được 18 tuổi, cùng tuổi với chùa Vạn Hạnh. Trong khóa học Phật Pháp Âu Châu tại thành phố Amiens (Pháp quốc) năm 1993, dưới hình thức trại hóp bạn, chúng tôi đưa về những chiếc “cúp” của các giải vũ cầu, bóng chuyền, văn nghệ...qua cuộc thi đua đầy Lam tính. Dịp này chúng tôi kết thân được với GDPT Trí Thủ (Thụy Sĩ, hiện giờ là Thiện Trí). Hai gia đình xem nhau như là Lạc Long quân và Âu Cơ, bởi vì quốc gia thì lắm đồi núi, nước khác thì toàn đồng bằng, biển cả.

Một năm sau, Chánh Tín mừng “thôi nôi”. Chúng tôi trình làng cuốn “Nhật Ký Gia Đình”,

là nơi để mỗi kỳ sinh hoạt anh chị em chuyền tay nhau viết, chuyền tay nhau đọc. Đọc để biết tháng qua bạn bè và cả chính mình đã làm gì dưới cái nhìn của người khác. Viết để tập viết, tập nhìn các lần sinh hoạt với nhau mà rút ưu khuyết điểm. Cũng trong dịp nhất chu niên, Chánh Tín cử hành nghi thức “ân nghĩa sinh thành” nhằm nhắc nhở các em ơn sâu nghĩa nặng của mẹ cha. Buổi lễ được ghi nhận rất cảm động và đạo hiệu đã thực sự đi vào lòng người qua nhạc phẩm Bông Hồng Cài Áo. Trong năm 1994, Chánh Tín đã gọi một anh và hai chị đi tham dự trại huấn luyện Huynh trưởng cấp I (A.Dục) do BHD GDPTVN Âu Châu mở tại Bỉ quốc.

Nhằm vun xén cho những hạt giống vừa được gieo trên mảnh vườn “Vạn Hạnh”, tháng 4 năm 1995, Chánh Tín cùng thỉnh thầy Nhất Chân đến Hòa Lan. Thầy ban cho những cơn mưa Pháp, sau chỉ một cuối tuần, anh chị em thấy mình như tươi tỉnh hẳn ra. Rồi đến tháng 7, có thêm một số em được lên đường tham dự trại huấn luyện Huynh trưởng sơ cấp tại tông lâm Linh Sơn thuộc thành phố Limoges (Pháp quốc).

Sang năm 1996, khóa tu học Phật Pháp Âu Châu trở lại Hòa Lan. Chánh Tín tiếp với Giáo Hội, với Thầy để chung lo Phật sự to lớn này. Cùng trong khóa tu học còn có trại hóp bạn toàn Âu và có cả đại hội Huynh trưởng Âu Châu nữa. Lân Chánh Tín xuất hiện bên Lân và rồng đến từ Đức quốc. Những anh chị lớn bận rộn nhiều việc, đến ngành Thiếu cũng không rảnh tay, cho nên Oanh Vũ phải tự lo liệu lấy để có thể hòa với những cánh chim đến từ nhiều nước bạn....

Vào tháng 3 năm 1997 để tăng thêm tình thân ái, cả gia đình đi thăm đơn vị bạn Tuệ Giác ở Ardenne. Cùng nhau ôn tập hạnh nhẫn nhục Ba La Mật của đức Bồ Tát Quán Thế Âm qua một trò chơi lớn dựa theo cốt truyện Quán Âm Thị Kính. Cứ tháng 7 hằng năm Chánh tín đều nghỉ sinh hoạt để các em cùng đi hè với cha mẹ anh

em. Năm nay Chánh Tín mời gọi mọi người cùng vui chơi một ngày tại Giethoorn, nơi được mệnh danh là Venetia của Hòa Lan, là một thành phố nhỏ nhưng rất tình tứ và thơ mộng. Chúng tôi đã cùng thả bộ, cùng chạy xe đạp, cùng bơi thuyền ...cùng ăn, cùng cười ... nghĩa là đã có cùng với nhau một ngày với đầy ắp kỷ niệm.

Ngành Nữ Chánh Tín cũng năng động tham gia khi nghe có khóa hội thảo ngành Nữ toàn Âu năm 1998. Trong chuyến đi này, bảy chị thay mặt gia đình đi phó hội đã học được nơi các trang lứa của mình rất nhiều về thủ công như xếp hình, gói quà,... và làm hoa bằng những vật liệu phế thải. Trong dịp này, hai chị Diệu An và Tâm Ngọc của Chánh Tín được làm lễ thọ cấp Tập.

Lúc chia tay ở đồi núi Ardenne năm 1997, Tuệ Giác hứa hẹn là sẽ thăm đáp lễ vùng đất thấp. Mãi đến tháng sáu năm 1999, chúng tôi mới đón được bạn hiền. Cả hai đơn vị gặp nhau, đưa nhau lên rừng ôn tập bài học của Trần Nhân Tông, lia ngôi báu, xuất gia tu đạo giải thoát.

Chúng tôi đã “lược diễn” chuyện quốc sư Trần Thủ Độ đưa quần thần lên núi Yên Tử rước vua về Thăng Long qua một trò chơi lớn. Đến chiều, anh em một nhòà kéo nhau vừa ra đến cửa rừng thì gặp Thầy cố vấn giáo hạnh của Chánh Tín cũng vừa đến với một bát đầy dâu ướp lạnh...

Có thể đây là hình ảnh đầu tiên mà chúng tôi gặp lại được kể từ ngày ra hải ngoại! Bài học thân giáo này chúng tôi đã kể đi kể lại nhiều lần với anh chị em Lam viên khắp nơi. Rồi đến cuối tháng bảy, Chánh Tín lại gọi hai chị Diệu An và Tâm Ngọc đi thụ huấn trại huấn luyện cấp II Huyền Trang. Cũng năm này, một lễ hàng thuận quy y đầu tiên của hai huynh trưởng Quảng Long với Diệu An được tổ chức tại chùa Vạn Hạnh, mở đầu cho những đôi hàng thuận về sau.

Để hòa cùng với niềm vui chung của Lam viên hải ngoại, tháng 4 năm 2000, Chánh Tín khẩn gói lên đường sang Viên Giác (Hannover) để đi phó hội **Lam viên hải ngoại sum vầy** và cũng để thấy được tận mắt những anh chị mà lâu nay vẫn thường nghe nói là suốt đời chỉ biết có lý tưởng màu Lam, những con người có mặt với tổ chức từ buổi sơ khai, đã cùng chia ngọt chia bùi, chung cay chung đắng qua gần 60 năm thăng trầm của tổ chức.

Người ta thường nói: tu học là sự nghiệp của trí tuệ. Để thực hiện chương trình tu học dài hạn gồm bốn bậc Kiên Trì Định Lực năm 2001, BHD Âu Châu xướng xuất chọn Chánh Tín làm thí điểm. Từ đó chương trình sinh hoạt của Chánh Tín khởi sắc hơn. Theo đề nghị của anh Quảng Long, liên đoàn trưởng của gia đình, mỗi kỳ sinh hoạt, những anh chị trưởng phải đến sớm hơn một giờ để cùng tu học theo chương trình này với sự chứng minh của Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh, hướng dẫn của bác gia trưởng Quảng Ân và hai anh Chí Pháp, Tâm Ngọc. Sau gần hai năm “tôi luyện”, bậc Kiên được hoàn tất, hiện đang tiếp tục bậc Trì, dự trù kéo dài ba năm. Đồng thời một lớp bậc Kiên mới, dành cho ngành Thanh cũng được bắt đầu song song với lớp bậc Trì đàn anh.

Thoảng đó mà Chánh Tín đã 9 năm có mặt với làng Lam. Dù không đi đó đi đây nhiều nhưng những đóng góp của Chánh Tín không phải là ít... đóng góp từ sinh hoạt kết thân từ trao đổi kinh nghiệm, đến chuyện tu học, chuyện giữ gìn và phát huy văn hóa dân tộc trên xứ người. Vì vậy mà Chánh Tín không còn xa lạ với anh chị em nữa, không còn **“thẹn thùng nép sau cánh cửa”** mỗi lần có dịp gặp nhau. Ví như năm này, năm 2002, Lam Viên Âu Châu tương ngộ trên xứ Hoàng Gia Anh Cát Lợi, Chánh Tín đã mời được nhóm làm phim của Hội Truyền Thông Phật Giáo Việt Nam (BOS) thuộc đài truyền hình Hòa Lan để thực hiện một đoạn phim giới thiệu một vài nét sinh hoạt của Giáo Hội và của tổ chức tại Âu Châu. Về phía GDPT, người bản xứ muốn biết thái độ của người Phật Tử đối với vấn đề kỳ thị. Còn về phần hội nhập với xã hội mới, họ muốn biết đường hướng của GDPT có giúp gì cho tuổi trẻ được hay không? Đoạn phim được trình chiếu trên đài Hòa Lan hai lần. Cũng từ đây Hội cũng yêu cầu Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan mỗi thứ bảy cuối tháng một lần đóng góp đều đặn một bài nói chuyện khoảng 5 phút có nội dung Phật Pháp để truyền thanh trên làn sóng 747 AM từ 19.35 đến 20.20

giờ, và Chánh Tín được ủy thác đảm trách Phật sự này.

Mười năm trôi qua, chỉ mới 10 tuổi, so với các gia đình khác ở Âu châu thì Chánh Tín quả còn quá bé nhỏ, nhưng được các anh chị xem như là đơn vị Phù Đổng, vì Chánh Tín vững vàng và lớn mạnh về số lượng cũng như phẩm chất.

Trong năm 2003, Chánh Tín tham dự trại Liên Hoa được tổ chức ở Bremen (Đức quốc) không chỉ đoàn viên áo Lam mà còn có cả 12 vị phụ huynh và Ban bảo trợ cùng nhập trại với con em. Sau khi dự trại về, Lam viên Chánh Tín lại khăn gói lên đường sang Đan Mạch tham dự khóa học Phật Pháp Âu Châu lần thứ 15. Rồi sau đó thì chuẩn bị lễ Vu Lan, nhưng đặc biệt trong mùa Vu Lan năm nay, toàn thể gia đình Chánh Tín hân hoan đón mừng sinh nhật đệ thập chu niên. Và cũng năm này, Chánh Tín có gọi 4 huynh trưởng tham dự trại A Dục 6, giai đoạn thực hành, do ban hướng dẫn Pháp tổ chức tại chùa Khánh Anh.

Mười năm “ôn cố tri tân”, Chánh Tín đã có những bài viết kết tập trong Đặc San “Chánh Tín lên 10” gọi nhớ những kỷ niệm sinh hoạt thân thương giữa anh chị em nhà Lam. Trước ngày Chánh Tín lên 10, anh Tâm Ngọc bị bệnh. Anh không tham dự cùng ACE ngày vui này được. Nhưng nay thì anh đã trở lại sinh hoạt với ace, tuy không làm việc như xưa, nhưng hình ảnh của anh trong mỗi buổi sinh hoạt cũng tạo cho ace thêm niềm vui, sự tin yêu và hòa thuận. Ngoài ra, trong kỷ niệm chu niên 10 năm, còn có sự hiện diện quý hóa của một đơn vị bạn từ miền xa xôi với núi đồi hùng vĩ, Thụy Sĩ. Có anh Nguyên Hòa, chị Diệu Hạnh dẫn đàn em vượt gần một ngàn cây số đến vui cùng Chánh Tín và đặc biệt có Anh Huệ Chiêu, người “nghệ sĩ” tài hoa của gia đình Thiện Hoa lúc bấy giờ. Chánh Tín không ngờ chuyến đi Hòa Lan này là chuyến đi cuối cùng của anh Huệ Chiêu Hồ Trí

Quốc Thái. Chúng tôi đốt nén hương lòng tưởng nhớ Anh và cầu mong anh siêu thoát. Cứ theo thông lệ vào thứ bảy cuối tháng, toàn thể gia đình Chánh Tín quy tụ về chùa sinh hoạt theo chương trình đã đưa ra: đúng 10 giờ học Bạc Trì dành cho các Ban Huynh Trưởng và Ngành Thanh, tiếp theo là lễ Phật, chào cờ, báo cáo... học Phật Pháp, hoạt động Thanh Niên, học tiếng Việt...đến 17 giờ, Kết dây Thân ái, chia tay.

Ngoài ra, trong năm cũng có những ngày Tu Học đặc biệt nhằm ôn tập, hệ thống hóa các bài đã học và thực tập trình bày lý luận, phát biểu... Nhưng nếu cứ giữ chương trình đều đặn như thế tại mái chùa địa phương, các em sẽ cảm thấy buồn tẻ nên Ban Huynh Trưởng thỉnh thoảng gửi đoàn viên đi dự trại và tổ chức những sinh hoạt đặc biệt ngoài đoàn quán, chẳng hạn như là tổ chức du ngoạn tại trung tâm giải trí Duimrell dành cho Oanh Vũ để các em thực tập nếp sống đời cùng Vui cùng Học. Trong mùa Phật Đản 2004, Chánh Tín gọi 4 trại sinh tham dự trại Lộc Uyển ở thành phố Lausanne (Thụy Sĩ), nơi tọa lạc chùa Linh Phong, để học hỏi thêm về giáo lý, điều khiển đội, đoàn,... như là kết thân với hàng huynh trưởng cùng lứa để phát huy sáng kiến, trao đổi kinh nghiệm với Bạn đồng đội. Việc đau buồn đáng tiếc trong năm này, là sự ra đi vĩnh viễn của em Quảng Nhựt Nguyễn Hữu Minh. Gia đình Phật tử Chánh Tín chẳng ai quên được sự nhiệt tình đóng góp của em cho tổ chức.

Thấm thoát 12 năm trôi qua. Để mừng vừa tròn một con giáp năm 2005, Chánh Tín đã tổ chức một kỳ trại tại chùa Vạn Hạnh từ tối thứ sáu đến cuối tuần, lồng vào trong đó có lễ Trung Thu cho các em Oanh Vũ rước đèn. Công trại được dựng công phu, sân trại trang trí cờ đèn rực rỡ.

Chương trình sinh hoạt, phân công nấu nướng rành mạch, đủ cả bộ môn tu học Phật Pháp, trình diễn văn nghệ, trò chơi hoạt náo, rước đèn

Trung Thu, quà bánh kẹo cho Oanh Vũ, tặng phẩm cho ân nhân, Ban bảo trợ để gây ý niệm thực hành bài Pháp Tứ Ân mà các em đã học... Đặc biệt nữa là có lễ thọ cấp Tín cho Huynh Trưởng Tâm Ngọc Lê Huyền Trang và Diệu An Nguyễn Thị Mỹ Ngữ.

Nhân kỷ niệm ngày Phật thành đạo năm 2006, chùa Vạn Hạnh Hòa Lan còn có duyên lành được chọn làm nơi khai khóa trại Vạn Hạnh I hải ngoại, ở Châu Âu. Anh Chí Pháp được tham dự trại huấn luyện cấp III Vạn Hạnh do BHD Hải Ngoại tổ chức. Cũng năm này, có 5 đoàn sinh được tuyển chọn tham dự trại Sơ cấp Lộc Uyển - cấp I A Dục do BHD Na Uy tổ chức.

Trong một gia đình, hai thế hệ cùng lên đường thụ huấn với mục đích trau dồi nề nếp Gia Phong, nắm vững cương lĩnh tổ chức để xây dựng Gia đình thì còn niềm vui nào bằng phải không các anh chị em?! Ngoài ra còn có lễ thọ cấp Tập cho bốn huynh trưởng: Huệ Sơn, Quảng Minh, Quảng Tịnh và Tâm Bảo Liên.

Năm nay, gia đình Chánh Tín tổ chức ngày truyền thống cho toàn thể gia đình. Vì là ngày truyền thống, các ACE được dịp mặc lại những bộ y phục của ba miền Trung Nam Bắc. Y phục từ VN đem sang xứ âu sau một thời gian cũng bị âu hóa phần nào. Như là áo dài, áo tứ thân được mặc với quần jean, thay vì mặc với quần bà ba. Lúc đầu nhìn thấy lạ mắt, nhưng dần dần cũng rất là dễ thương. Náo động nhất là lúc các thi đua các trò chơi truyền thống như đập niêu, nhảy bao, kéo dây, nấu ăn, cắm hoa,... Cuối tháng 11/2007, các Huynh trưởng có thêm khóa tu dưỡng Huynh trưởng nhằm nâng cao kiến thức nói chuyện trước đoàn, cách thức sinh hoạt vòng tròn, hướng dẫn các huynh trưởng dạy tiếng Việt cho các em v.v.

Kỷ niệm 15 năm thành lập Chánh Tín, chúng tôi muốn có sự khác lạ hơn lần chu niên thứ 10.

Chúng tôi quyết định tổ chức trại mừng Chu Niên và Trung Thu ngoài khung viên Chùa từ ngày 30-31/08/2008. Từ một trung tâm nghỉ hè của người bốn xứ ở Someren đã được cải trang nhanh chóng thành một đạo Tràng thanh tịnh, với cổng trại đơn giản nhưng uy nghi, thâm mỹ, chánh điện trang nghiêm, đủ nơi chốn để sinh hoạt nề nếp, thể hiện tinh thần nhập thể, mang Đạo vào Đời mà GDPT tiên phong ứng xử. Kỳ trại này đã để lại cho toàn thể phụ huynh cùng đoàn sinh một hoài niệm không thể quên được.

Niềm vui lớn trong khóa tu học Phật Pháp âu châu lần thứ 21 tại Bỉ quốc năm 2009 là Anh Chí Pháp, người Anh Cả của GDPT Chánh Tín, mà cũng là người Anh đầu đàn của gia đình Châu Âu được thọ cấp Dũng. Anh là một tấm gương để đàn em noi theo. Ngoài ra, còn có lễ thọ cấp Tập của Chị Diệu Tịnh.

Mùa xuân tháng 04/2010, với số lượng 17 người bao gồm Anh Tâm Ngọc cùng mười hai đoàn sinh ngành Thanh, một em ngành Thiếu và ba em Oanh Vũ, đi thăm gia đình bạn Thiện Trí (Thụy Sỹ). Nói là thăm chứ kỳ thực là tham dự khóa tu học Phật Pháp do GDPT Thiện Trí tổ chức và mừng chu niên Thiện Trí tròn 18 tuổi.

Trong giờ tâm sự tình Lam, chúng tôi ôn lại những kỷ niệm xưa, kể cho nhau những chặng đường đi qua, trao đổi những kinh nghiệm ...

Có một chuyện vui nữa là trong giờ chơi thể thao, ngành Thanh của Chánh Tín đã thắng đội nhà ngành Thanh của Thiện Trí, đoạt được chiếc cúp hạng nhất với các huy chương “vàng”.

Chuyến đi này càng thắt chặt tình Lam giữa hai đơn vị bạn và đồng thời các ACE lại được vừa học vừa chơi thỏa thích. Hơn nữa, trong khoá tu học Phật Pháp Âu Châu lần thứ 22 tại Đức có 3 em đoàn sinh tham dự liên trại huấn luyện A Dục và 1 em trại Lộc Uyển.

Cứ ba tháng một lần, ngành Thanh hoặc ngành Thiếu chọn một địa điểm tổ chức tập hợp đi chơi ngoài trời, đi xem phim hoặc chơi thể thao trong một hội trường, sau đó kéo nhau về chùa cùng nấu ăn và ngủ lại qua đêm để các ACE có dịp tâm sự, chia sẻ với nhau trong sinh hoạt cũng như trong đời sống riêng tư, và được cùng làm cùng vui bên nhau theo tinh thần lục hòa của người Phật Tử.

Vào tháng 05 năm 2011, các huynh trưởng trẻ phụ trách ngành Thiếu xin phép BLĐ cho các em ngành Thiếu được một lần tung cánh ra nước ngoài du ngoạn MoviePark (Đức quốc) như một đàn chim tung trời mừng Chánh Tín sắp bước vào tuổi 18, với cái tuổi thấp sáng ước muốn tràn đầy hy vọng tự tin. Tiếp theo đó là khóa tu học Phật Pháp từ ngày 10-13/06/2011 được tổ chức ở Wijk aan Zee tại Hòa Lan khá thành công nhờ sự đóng góp nhiệt tình của các quý phụ huynh, học sinh đoàn viên và các quý Phật tử đến tham dự. Khóa học Phật pháp ở Hòa Lan vừa kết thúc thì Lam viên Chánh Tín phải bận rộn chuẩn bị cho trại họp bạn Huyện Quang 2, lễ Hiệp Kỳ 60 năm GDPTVN, chu niên 20 năm thành lập BHD Châu Âu, lồng trong khóa tu học Phật Pháp Âu Châu lần thứ 23 tại Áo quốc từ 22-31/07/2011. Cũng dịp này, anh liên đoàn trưởng Quảng Long được làm lễ thọ cấp Tín. Sau khi dự trại về, các Huynh trưởng tất bật công việc lễ Vu Lan và mừng Chu niên lần thứ 18. Vui thay! Vui thay cho Chánh Tín! Vào tháng 10 sắp tới đây sẽ có một lễ hàng thuận quy y được tổ chức tại chùa Vạn Hạnh của hai Huynh trưởng Quảng Thành với Diệu Phụng. Như vậy sau 12 năm, đúng một con giáp, kể từ năm Kỷ Mão 1999 hai huy trưởng Quảng Long và Diệu An thành gia thất, thì năm này Tân Mão 2011 đến lượt Quảng Thành và Diệu Phụng.

Thân chúc hai anh chị Huynh trưởng trẻ thật nhiều hạnh phúc và bền duyên cảm sắc.

Nhìn lại thành quả đoạn đường mười tám năm qua, GDPT Chánh Tín không sao ghi nhớ và kể hết được công ơn của Thầy Cổ Vần Giáo Hạnh Thích Minh Giác, sự hướng dẫn của hai anh Chí Pháp và Tâm Ngọc, sự đùm bọc và lo lắng của Bác Gia Trưởng, của Ban Bảo Trợ, Ban Phụ Huynh, đã cho chúng tôi những buổi ăn ngon và

luôn hăng hái trợ giúp cho chúng tôi trong mọi công việc. Và đương nhiên không thể quên sự dìu dắt, truyền dạy của quý anh chị Huynh Trưởng.

Lời hát: **“Dù bao nhiêu gian khổ, dù gặp điều nguy khó, lý tưởng chúng con vẫn tôn thờ”**, như là một lời thệ nguyện, lời “cam kết” của chúng con đối với

quý Thầy. Mong được quý anh chị em trân trọng gìn giữ, kiên trì dũng tiến đi hết cuộc hành trình đã và đang tiến bước.

Riêng những ACE Huynh trưởng, các đoàn sinh vì chương duyên, nghịch cảnh hay vì lý do nào đó phải tạm ngưng sinh hoạt, xin hãy sớm khắc phục khó khăn, tin tưởng hạt giống Bò đề đã gieo, sẽ mãi mãi chờ duyên nẩy mầm để có ngày trở về Mái nhà Lam, nơi đây **“Thầy và các anh chị em lúc nào cũng dang rộng vòng tay, đôi mắt mỗi mòn, trông chờ các con hồi tâm về sum họp trong Tình Lam Thân Ái”**. (trích từ thư Thầy Cổ Vần Giáo Hạnh).

Tâm tình khá lâu và đã làm mất nhiều thời gian của các anh chị em, xin thân chúc tất cả các GDPT luôn vững tiến, mạnh mẽ, và quý ACE thật Vui trong ngày kỷ niệm thành lập BHD Âu Châu lần thứ 20, thân tâm an lạc và gia đình luôn hạnh phúc để cùng nhau xây dựng mái Nhà Lam.

(Chánh Tín, Hòa Lan 09/2011)

GIA ĐÌNH PHẬT TỬ THIỆN TRÍ-THỤY SỸ

I. LỜI TỰA

Trại họp bạn Huyền Quang 2 vừa qua tại Áo đã để lại trong ký ức các ACE của đại gia đình Phật Tử Việt Nam Âu Châu những kỷ niệm khó quên, đánh dấu một chặng đường 20 năm BHD Âu Châu đã được thành lập, là cơ hội quý báu khi được hội ngộ với nhiều anh chị Niên Trưởng, Huỳnh Trưởng (Htr.) và Đoàn Sinh (Đs.) từ nhiều đơn vị GDPT của các quốc gia đến khắp trời Âu cũng như quý anh Niên Trưởng từ Hoa Kỳ đến, cùng sống chan hòa tình LAM bên nhau 5 ngày trại thật ý nghĩa, lợi lạc. Nhân lời kêu gọi của anh Tâm Hùng Ủy Viên Văn Mỹ Nghệ trong BHD, nên Thiện Trí cố gắng viết bài này để cùng đóng góp vào Kỷ yếu kỷ niệm 20 năm thành lập BHD GDPTVN Âu Châu.

Gắn liền với tiến trình đầy kỷ niệm của BHD Âu Châu, thâm thoát GDPT Thiện Trí nay cũng gần 20 tuổi với bao nỗi thăng trầm thịnh suy.

Hành trình „**Lý tưởng chỉ hướng cho thuyền đời và làm nở hoa cho cuộc sống**“ cũng như **Tình thâm giữa mái nhà Tâm linh và Huyết thống** đã là động lực chính để vượt thoát ra nhiều khó khăn và vững tin vào tương lai tạo điểm tựa – nhịp cầu vững chắc cho từng thế hệ kế thừa. Muốn đạt được những nhu cầu thiết yếu, với tinh thần „**Tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách**“ và lòng nhiệt huyết của các Huỳnh Trưởng, còn cần phải thiết lập cả phương án dự trù cho hướng đi dài và ngắn hạn của tổ chức.

Tổ chức GDPT Việt Nam đã có một nền móng sẵn và mỗi đơn vị, mỗi quốc gia lại tùy hoàn cảnh để phát triển tổ chức mình. GDPT Thiện Trí cũng không ra ngoài khuôn khổ đó. Từ những Htr. gieo trồng hạt giống sen trong buổi đầu (1990), vượt qua bao trở ngại và chướng duyên để có được ngày hôm nay. Nhiều Htr. đã vì hoàn cảnh riêng không còn tham gia vào tổ chức nữa, nhưng vẫn ưu ái thăm hỏi và ủng hộ gia đình chung. Những Htr. còn lại vẫn tiếp tục dần thân, đem những kinh nghiệm học hỏi, dựa vào những phương tiện hiện đại để phổ biến kiến thức Phật Pháp và phát triển tổ chức. Cái mỗi suy tư và là mục tiêu mong muốn của GDPT Thiện Trí là đào tạo các em ngành Oanh

Vũ và ngành Thiếu. Đó là mầm non và là tương lai của thế hệ tiếp nối. **Chương trình tiếng Việt** rất cần thiết để các em không quên tiếng Mẹ đẻ, những mẫu chuyện về cuộc đời Đức Phật, những công hạnh như bố thí, cúng dường... tạo cho các em những thói quen và đức tính tốt.

Cũng không kém phần quan trọng là ngành Thanh, một ngành trụ cột của tổ chức. Các em trẻ năng động, đã thích nghi với cuộc sống mới, học hỏi rất nhanh. Ngoài kiến thức ở cuộc sống, các em lại có sẵn bầu nhiệt huyết, có lý tưởng, mong muốn cống hiến công sức của mình cho Đạo Pháp và tổ chức. Các lớp huấn luyện Lộc Uyển, A Dục đã cho các em cơ hội, là cái mốc để các em trở thành một Htr. trong đại gia đình áo Lam.

Vì hoàn cảnh rất đặc biệt của GDPT Thiện Trí, các Htr. và Đs. năm 2010 đã họp đại hội, biểu quyết và xin hợp thức hóa GDPT Thiện Trí vào xã hội Thụy Sĩ. Hội đoàn đã được chấp thuận và từ đây, tiếng nói của tổ chức có hiệu lực trên phương diện pháp lý. Để có một cái nhìn tổng quát về GDPT Thiện Trí, chúng tôi xin giới thiệu trình sinh hoạt hàng năm của tổ chức như lời tâm tình chia sẻ đến quý ACE LAM viên.

II. QUÁ TRÌNH HÌNH THÀNH ĐƠN VỊ

⇒ Hai GDPT Trí Thủ (1990, chính thức năm 1992) và Thiện Hoa (1995, chính thức năm 1997) sát nhập lại và lấy tên là GDPT **THIỆN TRÍ** từ tháng 01.2005 đến nay.

⇒ Tháng 07.2008, tên GDPT Thiện Trí mới được BHD AC công nhận chính thức.

Tháng 04.2009, nhân khóa Tu học Phật Pháp kỳ 1 vào dịp lễ Phục Sinh do GDPT Thiện Trí tổ chức, Gia đình đã làm lễ 17 năm ngày thành lập GDPTVN tại vùng Đông Bắc Thụy Sĩ với Lễ Chu Niên giới thiệu **danh xưng mới** đã đánh dấu một thời điểm rất quan trọng, rất thiêng liêng với bao nhiêu nguyện vọng.

⇒ **Tiếng reo là Dũng** là tâm nguyện ý chí vượt khó, gói trọn ý nghĩa của châm Ngôn GDPTVN là Bi (Thiện)-Trí-Dũng.

⇒ **Chu Niên** vào mùa Phật Đản lồng vào khóa Tu học hằng năm vào lễ Phục sinh, thay vì cuối năm vào mùa đông, là nơi gương theo hạnh nguyện của Đức Bôn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật: **Hạnh Tinh Tấn**.

⇒ **Ngày 29.08.2010** GDPT Thiện Trí chính thức hợp thức hóa vào xã hội sinh hoạt như 1 hội đoàn.

Trong bối cảnh người Việt tỵ nạn-xa quê hương tại Niệm Phật Đường Trí Thủ tọa lạc bên cạnh dòng sông Aare, thủ đô Bern-Thụy Sĩ, Huỳnh trưởng Huệ Trí-Hồ Gia Thông (Htr. đã sh ở VN) đã thưa trình với Thầy Trụ Trì nổi mớ ước là làm sao xây dựng 1 tổ chức áo Lam tại đây để bảo tồn truyền thống văn hóa Dân tộc và đời sống tâm linh cho thế hệ trẻ sống nơi Hải ngoại này. Nên anh và 1 số Htr. sinh hoạt tại đạo tị nạn cũng như quý anh chị Phật tử thuần thành đã thành lập được GDPT Trí Thủ vào ngày 17.09.1990 với thành phần Cố vấn và Ban Huỳnh Trưởng như sau:

- Cố vấn giáo hạnh: Đại Đức Thích Quảng Hiền
- Bác Gia Trưởng: Chú Giác Hải Đặng Văn Bút
- Liên Đoàn Trưởng: Htr. Huệ Trí-Hồ Gia Thông
- Thư ký: Htr. Nguyên Thủ-Đinh Văn Đô
- Thủ Quỹ kiêm Đoàn Trưởng Thanh Nữ: Htr. Huệ Thành Trương Mạnh Mai
- Đoàn Trưởng Thanh Nam: Htr. Nguyên Hòa Phạm Phước Thuận
- Đoàn phó Thanh Nam: Htr. Đặng Minh Phong
- Đoàn Trưởng Thiếu nữ: Htr. Diệu Liên-Vương Kim Huệ
- Đoàn Trưởng Thiếu nam: Htr. Nhuận Điệp-Nguyễn Thê
- Đoàn phó Thiếu nam: Htr. Cái Thanh Sơn
- Đoàn Trưởng Oanh vũ: Htr. Giác Ngộ-Võ Đình Trọng

Chuyện tình giữa hai đơn vị 1993 Amiens-Pháp quốc
Chánh Tín-Hòa Lan và Thiện Trí-Thụy Sĩ

Đến cuối năm 1994 số lượng Huỳnh trưởng và Đoàn sinh đã lên quá đông, vì nhu cầu phát triển tổ chức, nên ngày 15.07.1995 cuộc họp tại Winterthur dưới sự chứng minh của Thầy cố vấn giáo hạnh, đã đi đến quyết định thành lập GDPT tại Winterthur vùng đông bắc Thụy Sĩ (cách thủ đô Bern khoảng 150 km) lấy tên là Thiện Hoa. Liên Đoàn Trưởng GDPT Trí Thủ: Htr. Huệ Thành Trương Mạnh Mai và Liên Đoàn Trưởng GDPT Thiện Hoa: Htr. Giác Ngộ Võ Đình Trọng.

GDPT Trí Thủ và GDPT Thiện Hoa được ra đời, ngõ hầu đáp ứng cho giới trẻ Việt Nam tại vùng Thụy Sĩ nói tiếng Đức có nơi nương tựa vào đời sống tâm linh và giữ gìn bản sắc của nền văn hóa dân tộc VN nơi xứ người và 2 đơn vị sinh hoạt rất khả quan.

GDPT THIỆN TRÍ:

- Tiền thân của GDPT Thiện Trí (Trí Thủ và Thiện Hoa) đã nhiều năm qua nơi xứ người, cùng nhau gắn bó trong tình thương yêu đùm bọc lẫn nhau (với châm ngôn: Em ngã Anh/Chị nâng, Anh/Chị ngã Em nâng) luôn hăng hái nhiệt tình trên hành trình thực hiện lý tưởng.
- Nếu nói đến 10 năm về trước kể từ thập niên 1990 tuy vạn sự khởi đầu nan, nhưng vẫn có cơ hội phát triển nhanh chóng, vì lúc bấy giờ đa phần là các ACE mới định cư tại Thụy Sĩ hơn nữa tư tưởng vẫn đậm đà tha thiết yêu quê hương yêu dân tộc, nên nói đến dân tộc và Đạo pháp thì tâm hồn liền phấn khởi. 10 năm về sau này hoàn cảnh và tư tưởng cũng đều đổi khác, đời sống vật chất làm cho lòng người càng ngày càng nặng trĩu... GDPT Thiện Trí cũng nằm trong trạng thái đó, thời gian vừa kể có những ACE vì hoàn cảnh nên đã ngưng sinh hoạt hay bị gián đoạn vì sức khỏe yếu kém và có người lại ra đi vĩnh viễn, để rồi thế hệ kế tiếp lại suy tư và đắn đo nhiều hơn. Các ACE trẻ có khuynh hướng và dễ dàng hòa nhập vào xã hội Âu Tây, vì các ACE đã được đào tạo trong trường lớp hoặc trong huấn luyện nghề nghiệp tại xứ người, nên dễ hấp thụ nền văn hóa thứ hai.
- Năm 2003, 2004 các ACE đã đề cập hội đoàn hòa nhập vào xã hội Thụy Sĩ, đã mở ra nhiều phiên họp, lúc đó vẫn còn 2 đơn vị Trí Thủ và Thiện Hoa. Nhưng tới cuối năm 2004 thì bị chương duyên trắc trở, nên những dự án kế tiếp bị ngưng lại. Thế là chương duyên đã làm cho một số ACE trẻ bị lung lay ý chí nên đã ngưng sinh hoạt, chỉ

còn lại những Anh Chị Htr. kỳ cựu và số ACE trẻ có hoài bão lý tưởng.

- Năm 2005 hợp nhất: Sau trầm lắng suy tư, đắn đo và bàn thảo thống nhất ý kiến chung trong phiên họp BHT 2 đơn vị ngày 23.01.2005, ACE đã đi đến quyết định 2 nhập 1 nghĩa là Trí Thủ và Thiện Hoa trở thành một và lấy danh xưng GDPT Thiện Trí kể từ đó. Đôi khi những chướng duyên đó đã làm cho Thiện Trí có một sức sống mới, trong rủi ro lại gặp sự may mắn và may mắn trong muôn ngàn may mắn.
- Ngày nay GDPT Thiện Trí đã vượt lên rất nhiều trong khuynh hướng truyền thống gia đình, từ một gia đình nhỏ góp lại thành một đại gia đình, gầy dựng nhau trên tinh thần tương thân tương ái, phước huệ song tu, vẫn nhịp nhàn an vui tự tại, cùng nhau hun đúc ý chí và duy trì mạng mạch lý tưởng áo Lam.

III. CƠ CẤU NHÂN SỰ (năm 2010-2012)

3.1 Ban Bảo Trợ

- Trưởng ban: Bác Nhuận Phước Phạm Phú Đức
- Phó ban: Anh Lâm Quốc Trung

3.2 Ban Huynh Trưởng Cổ Vấn: Sinh hoạt cùng Ban Huynh Trưởng, giúp đỡ kiểm soát và chuyên trách các phần sau:

- **Nghiên Huấn Giáo dục-Huấn luyện:** Nguyên Hòa - Phạm Phước Thuận
- **Nghi Lễ-Phật Pháp:** Giác Ngộ - Võ Đình Trọng
- **Chuyên môn GDPT-Cổ vấn ngành Nam:** Nhuận Diệp - Nguyễn Thê
- **Văn Hóa Việt-Cổ vấn ngành Nữ:** Huệ Thành - Trương Mạnh Mai và Diệp Liên - Vương Kim Huệ

3.3 Gia Trưởng: Nguyên Huệ - Nguyễn Phúc Vĩnh Viễn

3.4 Ban Huynh Trưởng:

- **Liên Đoàn Trưởng:** Thị Trục - Võ Văn Chánh
- **Liên Đoàn Phó Nội vụ:** Quảng Thuận - Diệp Thanh Phong
- **Liên Đoàn Phó Ngoại vụ:** Minh Tài - Nguyễn Đỗ Cát Hữu
- **Thư Ký:** Minh Trường - Lê Công Thọ
- **Thủ quỹ:** Diệp Phước - Nguyễn Tuyết Sương
- **Đoàn trưởng Thanh Nam:** Minh Hưng - Hồ Nghĩa Trường Dũng

- **Đoàn phó Thanh Nam:** Nhuận Thiện - Chung Kim Toàn
- **Đoàn trưởng Thanh Nữ:** Diệu Bạch - Nguyễn Thị Hương
- **Đoàn phó Thanh Nữ:** Diệu Trí - Nguyễn Hoàng Dung, Nguyễn Trí - Nguyễn Phạm Thu Huy
- **Đoàn trưởng Thiếu Nam:** Minh Hưng - Hồ Nghĩa Trường Dũng (kiêm)
- **Đoàn phó Thiếu Nam:** Quảng Đạt - Phạm Phước Thành
- **Đoàn trưởng Thiếu Nữ:** Diệp Phước - Nguyễn Tuyết Sương (kiêm)
- **Đoàn phó Thiếu Nữ:** Diệp Cầu - Phạm Hương Nhu
- **Đoàn trưởng Oanh Vũ Nam:** Nhuận Sanh - Đỗ Trung Kiên
- **Đoàn phó Oanh Vũ Nam:** Quảng Lộc - Đặng Mậu Tới
- **Đoàn trưởng Oanh Vũ Nữ:** Diệp Tâm - Nguyễn Thị Đan Thanh
- **Đoàn phó Oanh Vũ Nữ:** Quảng Tú - Võ Thị Mỹ Dung, Huệ Quang - Diệp Thanh Tuyền

3.5 Đặc trách viên 6 lĩnh vực hoạt động:

- **Ngôn ngữ-Tiếng Việt:** Nguyễn Trí - Nguyễn Phạm Thu Huy
- **Giao tiếp-Thông tin:** Nhuận Thiện - Chung Kim Toàn
- **Vi tính-Kỹ thuật:** Minh Hưng - Hồ Nghĩa Trường Dũng
- **Hoạt động Văn nghệ:** Quảng Lộc - Đặng Mậu Tới
- **Hoạt động Thanh niên-Thể thao:** Nhuận Sanh - Đỗ Trung Kiên
- **Hoạt động Xã hội-Từ Thiện:** Diệp Phước - Nguyễn Tuyết Sương

Lễ cầu siêu và tưởng niệm cố Huynh Trưởng cấp Dũng: Tâm Huệ Cao Chánh Hựu

3.6 Kiểm soát viên tài chánh (tiếp xúc với sở thuế):

- Diệu Thuận - Võ Đặng Kim Nghiên
- Quảng Hạnh - Đặng Hoàng

IV. GIÁ TRỊ-VĂN HÓA CỦA TỔ CHỨC

1. MỤC ĐÍCH-ĐỊNH HƯỚNG-PHƯƠNG CHÂM:

GDPT Thiện Trí là một môi trường sinh hoạt với chất liệu: tươi mát-vui vẻ & đậm tình thương chân thật & đầy lòng nhiệt thành hy sinh với tinh thần Tu học và Phụng sự vì đàn em thương yêu trên bước đường đạt Đạo quả Giác ngộ-Giải thoát.

- **Niềm Tin:** xây dựng tín tâm vững chắc vào Đạo Phật và Tổ chức GDPTVN “Học và Hành hạnh Phật”
- **Kết Nối:** thắt chặt quan hệ gia đình Tâm Linh và Huyết thống “Ghi ơn và Báo ơn”
- **Truyền thừa:** trao truyền và phát triển khả năng toàn diện của thế hệ trẻ kế thừa “Học và Chơi”

2. SINH HOẠT TRUYỀN THỐNG

ACE đã thống nhất và cố gắng duy trì những sinh hoạt sau:

- Tổ chức ngày Tết vào khoảng tháng 02.
- Tổ chức khóa Tu học Phật Pháp hàng năm vào dịp lễ Phục Sinh vào khoảng tháng 04.
- Ngày Tụng kinh cầu siêu-Tu dưỡng vào khoảng tháng 06 hay tháng 07.
- Cúng dường văn nghệ và chtr. Bông Hồng Cài Áo trong mùa Vu Lan vào khoảng tháng 08, 09.

- Ngày Du Ngoạn + thể thao vào mùa hè hay mùa đông.
- Đêm Từ thiện-Tình thương vào tháng 11 hay tháng 12.
- Cúng dường tịnh tài: Tam Bảo-Tương trợ tình LAM.
- Chúc mừng tặng quà Oanh Vũ ra đời, Sinh nhật 20 tuổi, Học ra trường.
- Chúc mừng chăm sóc hạnh phúc gia đình Htr.: lo ngày lễ Thành hôn theo nghi lễ cổ truyền, Kỷ niệm đám cưới 10, 25, 50 năm.
- Chúc Đại thọ 70, 80, 90, 100 tuổi.
- Tặng quà Cup luân lưu cho LAM viên xuất sắc 3 ngành.

3. PHÁP MÔN TU

Trên cơ sở Tu học “Giới-Định-Tuệ” và Tinh thần “Tín-Hạnh-Nguyện” ACE đã chọn ra vài pháp môn để cùng hành trì sách tấn giúp đỡ khi sinh hoạt với nhau (khởi đầu từ năm 2010).

- Niệm Phật
- Bồ thí
- Văn Tư Tu

4. TINH THẦN CHUNG

1. Sự nỗ lực tinh tấn Tu Học và Phụng sự: đem lại nhu cầu (an lạc, Phật tính tăng trưởng...) đến với mỗi Lam viên.

2. Tinh thần đồng sự: hoàn thành Phật sự được thuận duyên-thành công viên mãn (Teamwork). Sống trong Lục Hòa và áp dụng đúng mức tinh thần Tứ Nhiếp Pháp: chia sẻ (Bồ thí), là tâm tình cảm thông (Ái ngữ), là khích lệ giúp đỡ (Lợi hành), là cùng làm chung, chia sẻ trách nhiệm (Đồng sự) trong sinh hoạt tổ chức cũng như trong đời sống (đời & đạo).

3. Cải tiến để phù hợp:

Dùng mọi phương tiện để hướng đến mục đích của tổ chức GDPT vì đó là mục tiêu để đưa con em của chúng ta trở về suối nguồn, trở về với quê hương, trở về với Đạo Pháp. Nên phân biện giữa Phương tiện và Mục đích, giữa Tính chất và Phương pháp mà hướng dẫn kỹ năng của hàng Huynh trưởng GDPT Thiện Trí được vững mạnh.

Mong ước: từ cái nhìn khách quan ACE muốn được ghi nhận tổ chức GDPT Thiện Trí qua 3 đặc tính “**Đoàn kết**”-“**Đồng tâm-Nhất trí**”-“**Đáng được tin cậy**”.

5. THÔNG TIN – LIÊN KẾT

Thiện Trí thông tin và trao đổi nhau rất thường xuyên qua:

- Hộp thư gia đình qua mailinglist gdpt_thien_tri@yahooogroups.com giữa các thành viên.
- Thiệp chúc Tết khoảng 100 thiệp mỗi năm.
- Ra bản tin sinh hoạt mỗi năm/lần.
- Gửi bài đến bản tin Lam Viên Âu Châu hai tháng/lần.
- Gửi hình ảnh hay bài đến trang nhà Thế giới 6 tháng/lần.
- Trang nhà gia đình Thiện Trí <http://www.gdpt-thien-tri.ch.vu/>.
- Đặc biệt là trên diễn đàn Đạo tràng Tu học GDPTVN Âu Châu ACE Thiện Trí luôn tham dự.
- Đang muốn kết thân những GDPT hữu duyên trên thế giới.

Khóa tu học Phật Pháp lần thứ 1 năm 2009

V. THÀNH QUẢ

1. Tinh thần Tu học - Phụng sự

- **với Giáo Hội:** Hằng năm HTr. và Đs. GDPT Thiện Trí cũng tham gia khóa học Phật Pháp Âu Châu vào mùa hè và tham dự những hoạt động của tổ chức như giữ lớp Oanh Vũ, trại họp bạn, tu dưỡng Đại Hội HTr. GDPTVN AC...để cùng chung vai gánh vác trách nhiệm với BHD AC. Tham gia các ngày cầu nguyện hướng về quê nhà trước trụ sở Liên hiệp quốc Genf-Thụy Sĩ, trụ sở Âu Châu ở Bỉ v.v..
- **với các chùa ở Thụy Sĩ:** GDPT Thiện Trí luôn sẵn sàng hộ trì, cúng dường văn nghệ...khi quý Thầy Cô, BHT kêu gọi...
- **với Ban Bảo Trợ-Phụ Huynh-Ân Nhân:** GDPT Thiện Trí tổ chức ngày vui Tết hay Đêm Tình Thương-Thân Hữu với mục đích:

1 đêm gặp gỡ đầy tình hương quê, đạo vị chia sẻ tâm tình, tạo môi trường cho các thế hệ trẻ VN trưởng thành Hải Ngoại cảm nhận sự gắn bó tình người, văn hóa VN và quyền góp tình tài để làm việc từ thiện.

- **với các đơn vị bạn: GDPT Linh Phong-Thụy Sĩ:** trong phương hướng cố gắng hằng năm xuống hành hương thăm chùa 1 lần và sinh hoạt với GDPT Linh Phong. **GDPT Chánh Tín-Hòa Lan** kết tình thân từ năm 1993 đến nay thường thăm viếng lẫn nhau.
- **với xã hội, cộng đồng:** tùy theo lịch trình sinh hoạt trong năm nhiều hay ít mà tham gia đóng góp được như: ngày Đại Lễ Phật Đản quốc tế tháng 5 (cúng dường văn nghệ hay chỉ tham dự, cúng dường tình tài), ngày Tị Nạn tháng 6 tại nhà quốc hội ở Bern và ngày lễ Trung Thu tháng 9 cho các em Nhi đồng nhiều nước ở làng Bethelheim Bern. Bắt đầu năm 2009 tham gia hòa nhập xã hội “Intergrationsprojekt” do Kanton Bern, chính phủ phát họa mà vừa qua 1 vài ACE có đi học tham dự. Mới đây năm 2011 thăm dự ngày văn hóa tại thành phố Aarau.
- **với quê hương VN:** Thiện Trí làm được khi quý anh chị em về thăm quê nhà thì luôn trích ra một ít tình tài, không nhiều, nhưng bằng tấm lòng và mục đích thực tập lòng từ bi của mỗi người Htr., Đs. được thêm tăng trưởng... ý nghĩa hành Bồ Tát Đạo lấy thân giáo ra ứng dụng trực tiếp.
- **với tinh thần tương trợ Tình Lam:** GDPT Thiện Trí đặc biệt quan tâm theo quỹ tương trợ hằng năm 200 Fr. và luôn ủng hộ theo các văn thư kêu gọi để giúp đỡ quý ACE gặp khó khăn tại quê nhà.....
- **khóa Tu học Phật Pháp hằng năm:** Từ tinh thần phát tâm Học và Hành Hạnh Phật, với tâm nguyện Phước Huệ song tu, hành Bồ Tát Đạo hồi hướng công đức và tạo môi trường sinh hoạt 1 cộng đồng nhỏ sống trong Đạo vị Giải thoát và An lạc ... GDPT Thiện Trí mỗi năm cố gắng tổ chức một khóa tu học với sự hướng dẫn của nhiều Thầy khác nhau vào dịp nghỉ Lễ Phục sinh tháng tư, năm 2009 là năm khởi sự đầu tiên.
- **tham gia Tu học ở các chùa địa phương:** theo lịch trình các khóa Tu học trong năm của các chùa, ACE tham dự. Đặc biệt hằng năm trước Tết tại chùa Phật Tổ Thích Ca có khóa Tu do HT Thích Như Điển hướng dẫn.
- **Đạo tràng Tu học Paltalk:** Điều đáng ghi nhận được thể hiện mấy năm qua, đó là sự tham gia đông đủ ACE trong chương trình

tu học dài hạn bậc Kiên, bậc Trì và bậc Định trên diễn đàn paltalk (hệ thống viễn thông) do BHD ÂC tổ chức.

2. **Tình đời-Nghĩa đạo:** Nhân sự, quan hệ tình thương, chăm sóc nhau không những ACE HTr. và Đs, mà chung cả gia đình với nhau qua 20 năm không thể nào quên.
3. **Ngày sinh hoạt: Chương trình** trong ngày rất phong phú và đa dạng. **Chánh điện** rất trang nghiêm, hoa quả trên bàn thờ lúc nào cũng đẹp. **Văn hóa Âm thực:** cứ mỗi lần sinh hoạt là có một gia đình thay phiên nhau lo cho việc ăn uống, nên luôn được thưởng thức những món ăn hương vị khác nhau quê hương 3 miền của mỗi gia đình, ACE các phu nhân trợ giúp trong tình thân mật gần bó cũng như trong các ngày lễ Tết, đêm từ thiện...
4. **Hội thảo-Tu dưỡng** hằng năm rất thành công lợi lạc đưa tổ chức thăng tiến.
5. **Chương trình sinh hoạt truyền thống** đã tạo 1 sắc thái-văn hóa đẹp cho GĐPT Thiện Trí.

VI. GIỚI THIỆU VÀ MỜI QUÝ ACE ĐẾN KHÓA TU

- **Năm 2008** Duyên khởi: Nhận thấy rằng Phật pháp là mạng mạch để hướng dẫn con người trở nên thánh thiện. Nhân dịp được trợ giúp cho chùa Phật Tổ Thích Ca tổ chức khóa tu học 3 ngày trên núi, nên từ đó anh Minh Trường đã đề cập đến, tại sao GĐPT Thiện Trí không tổ chức khóa tu học nhân Lễ Phục Sinh được 4 ngày nghỉ. Thế là ACE đã đi đến quyết định năm 2009 sẽ bắt đầu chính thức khóa tu học 4 ngày tại những vùng núi khác nhau ở Thụy Sĩ. Trưởng ban khóa tu học là anh Minh Trường - Lê Công Thọ còn những ACE khác chịu trách nhiệm trong những ban khác nhau.
- **Năm 2009** Âm hưởng: Khóa tu học lần thứ nhất được tổ chức tại vùng núi Stein thuộc tỉnh St. Gallen Thụy Sĩ được sự hoan hỷ của Hòa Thượng Thích Trí Minh và Thượng Tọa Thích Giác Thanh về hướng dẫn với số lượng 116 học viên. Tuy phòng Chánh điện và nhà bếp không được rộng rãi, nhưng những phòng ngủ lớn, nhỏ khác nhau rất tiện nghi. Trong 4 ngày tu học, lễ Chu Niên của GĐPT Thiện Trí cũng được lồng vào trong

đó, nên cả khâu tổ chức khóa tu học và lễ Chu niên hàng năm ACE GĐPT Thiện Trí đều lo hết... Tuy công việc rất nhiều, nhưng ACE vẫn thấy mình được nhiều niềm phúc và an lạc. Sau 4 ngày tu tập, âm hưởng của tổ chức được nhiều tiếng tốt qua sự tôn nghiêm bàn thờ Phật do các Anh, Chị lớn Cố vấn trong ban Hương Đăng lo. Đặc biệt Chị Diệu Liên - Vương Kim Huệ đã bỏ nhiều tâm trí để lo trang trí bàn thờ Phật, còn ban hành chánh và các ban khác làm việc hàng ngày trong khóa học rất là chu đáo và luôn hoàn thành công việc, được đại chúng khen tặng và quý mến. Đồng thời trong năm này tức là ngày 25.10.2009 có phiên họp tại nơi sinh hoạt Winterthur, sau khi được thông qua nội quy và quy chế (bằng Đức ngữ như là bản Nội lệ) ACE đã đi đến quyết định và anh Thị Trục được ủy nhiệm lo công việc thủ tục hồ sơ để hợp thức hóa GĐPT vào xã hội Thụy Sĩ.

- **Năm 2010** khóa tu học lần thứ 2 được tổ chức tại vùng núi Flumsberg với độ cao 1340 m. Số lượng học viên đăng ký tu học lên trên 120 người từ các nước Hòa lan, Đức, Ý và những vùng lân cận Thụy Sĩ. Lần này được 3 vị giảng sư về hướng dẫn, Hòa thượng Thích Trí Minh, Đại Đức Thích Minh Tánh, Đại Đức Thích Hạnh Vân. Đặc biệt năm này có anh Tâm Ngọc - Lê Giao và anh Quảng Long tổng thư ký BHDÂC về điều hành Lễ thọ cấp Tín và Tập cho các Anh Chị Htr. GĐPT Thiện Trí. ACE Chánh Tín-Hòa Lan qua tham dự khóa học cũng rất đông giúp đỡ rất tích cực, nên càng thắt chặt thêm tình kết thân 2 đơn vị. Tôn nghiêm bàn thờ Phật năm nay khác hơn năm vừa rồi, với hình ảnh A Di Đà phóng lớn và khang trang với 21 hoa sen bằng thủy tinh cùng hoa trái xanh tươi tốt, đồng thời lễ chu niên của Thiện Trí theo thông lệ hàng năm cũng lồng trong khóa học. Nói tóm lại khóa tu học năm nay rất đầy đủ ý nghĩa và văn nghệ mừng chu niên rất vui nhộn do các đơn vị cộng tác.

- **Năm 2011** khóa tu học lần thứ 3 được tổ chức tại vùng núi Hasliberg với độ cao 1060 m, nơi đây trong 4 ngày tu học, thời tiết ẩm áp, gần những ngọn núi cao, nhìn rất ngoạn mục. Khóa học năm nay có phần hoàn hảo hơn, tuy lúc đầu nhà bếp có vấn đề trở ngại... Vì chủ nhà hứa là sẽ sửa lại nhà bếp đầy đủ tiện nghi, trước khi khóa học bắt đầu, nhưng hồi ơi, chỉ thấy vòn vện có 1 lò bếp điện...thế rồi công việc cũng đầu vào đó.

Khóa tu học năm nay được nhị vị Thượng Tọa Thích Thông Trí và Thích An Chí cũng là tân và cựu Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GDPT ÂC về chứng minh và giảng dạy. Sau 4 ngày tu học mọi người đều hoan hỷ vui vẻ, đặc biệt những học viên lần đầu tiên được tham dự khóa học, khen ngợi rất nhiều. Các Phật tử cho biết, lần đầu được chiêm ngưỡng trang nghiêm bàn thờ Phật, được nghe giảng những bài Pháp vi diệu, được thưởng thức những món cơm chay ngon miệng, được hưởng gió mát trong lành trên vùng núi này và lại còn được thưởng thức văn nghệ do GDPT Thiện Trí và GDPT Linh Phong trình diễn và giúp vui. Số học viên năm nay ít hơn năm vừa rồi, nhưng phẩm chất có phần trội hơn, thông thả và nhẹ nhàng hơn những năm vừa qua.

- **Năm 2012** khóa học lần thứ 4 và lễ Chu niên kỷ niệm 20 năm thành lập GDPTVN tại vùng nói tiếng Đức-Thụy Sĩ, sẽ được tổ chức 1 nơi du lịch nổi tiếng ở Thụy Sĩ với địa điểm BTC đã tìm được một khách sạn rất tiện nghi: Hotel Gemmi Lodge, Eggeschwand, 3718 Kandersteg (Berner Oberland), (GPS Position: N46.478854, E7.664552). Thời gian: từ ngày 06.04.2012 đến ngày 09.04.2012. Về phần giảng sư thì BTC đã cung thỉnh được: HT Thích Minh Tâm từ Pháp Quốc, HT Thích Bồn Đạt từ Canada và TT Thích Thông Trí từ Hòa Lan. Xin trân trọng kính mời ACE Lam Viên đăng ký tham dự.
- **Trang Web của khóa tu học:**
www.khoatuhoc.ch.vu

VII. LỜI KẾT

Dù biết rằng GDPT Thiện Trí gặp nhiều khó khăn về: địa điểm sinh hoạt, vì nơi sinh hoạt chưa được ổn định, nơi Winterthur thì quá xa đối với 1 số ACE với 2 tiếng đồng hồ chạy xe hơi. Cùng với thời gian, hoàn cảnh Htr. có con nhỏ, việc làm, Đs. với học hành, sở thích nhu cầu văn hóa xã hội, ACE sống rải rác xa nhau, ý thức tha thiết với tổ chức đôi khi thối chí, cũng như Phật sự đa đoan cần sự hy sinh nhiều... Với lại điểm lo nhất là không có điểm tựa ngôi Chùa, không có Thầy Cổ vấn giáo hạnh... ACE luôn chịu khó để giải bày bao phen thử thách, kiên trì và nhẫn nại khi những chướng duyên tràn đến, không biết bao nhiêu sự thăng trầm, vui buồn lẫn lộn của tổ chức, nhưng tay nắm tay trong lòng triu mến, đồng cùng nhau leo lải để tổ chức, lý tưởng áo Lam đứng vững theo thời

gian, đó cũng là hạnh nguyện của người Huỳnh trưởng mang sứ mệnh thiêng liêng của tổ chức với mục đích, lý tưởng. GDPT Thiện Trí luôn cố gắng sinh hoạt có nề nếp, kỷ cương tuân thủ và thực thi theo Nội quy và Quy chế của tổ chức GDPTVN cũng như theo văn thư của BHD GDPTVN Âu Châu.

Nhớ về trại Huyền Quang 2, ai trong mỗi chúng ta đều cảm nhận được là tổ chức GDPTVN ÂC rất được Chư Tôn Đức thương yêu, luôn quan tâm chăm sóc... như hiện tại Thầy Tổng Vụ Trưởng đặc biệt nâng đỡ... Không gì hơn GDPT Thiện Trí cũng ước ao như vậy và rất tin tưởng vào Phật Pháp nhiệm mầu, nhờ sự chở che của Chư Phật, Chư Bồ Tát đã cho GDPT Thiện Trí có được như ngày hôm nay.

GDPT Thiện Trí xin chia xẻ đến tất cả ACE áo Lam khắp Âu Châu nói riêng và toàn thể giới nói chung lời tâm tình chan chứa tình LAM này. Nơi đây chúng con luôn Tri Ân Chư Tôn Đức đã hàng quan tâm, dạy dỗ.... Chúng em cảm niệm công ơn sâu dày của những anh chị thế hệ đi trước từ thập niên 90 đến nay gặp rất nhiều gian nan, khó khăn... Toàn thể ACE GDPT Thiện Trí xin kính chúc quý Thầy Cô Pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ, đạo quả viên thành. Nguyên cầu Phật lực gia hộ cho quý cô bác trong ban bảo trợ, phụ huynh cùng toàn thể Huỳnh trưởng, Đoàn sinh thân tâm an lạc, Bồ Đề tâm tăng trưởng, chí tu học vững bền đồng trọn thành Phật đạo.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát
PL 2555, ngày 28.09.2011

BHT GDPT Thiện Trí - Thụy Sĩ

*HTr. Quảng Nhơn, Thanh My và Thanh Trì
tham dự Trại Huấn Luyện Lộc Uyển năm 2010.*

Trước năm 1991 tại tỉnh Odense Đan Mạch, chưa có Hội hoặc Chi Hội Phật Giáo. (Vào khoảng tháng 09-10/1979, chỉ có vài chục người Việt Nam mới đến định cư tại tỉnh Odense Đan Mạch).

Đến năm 1991, các Bác-Cô-Chú... Phật Tử tại địa phương mới bắt đầu có ý định ngồi lại với nhau để thành lập Chi Hội Phật Giáo VNTN tại Odense Đan Mạch.

Một Gia Đình Phật Tử Việt Nam, có hệ thống tổ chức, theo khuôn khổ, cần phải có Huỳnh Trưởng. Do đó, hai bác Đồng Tịnh và Hồng Chiếu mới tổ chức một khóa "huấn luyện huỳnh trưởng" tại tư gia của bác Đồng Tịnh đôi ba lần và sau đó được tiếp tục tại tư gia của bác Hồng Chiếu.

Trại lần thứ nhất của GDPT Vạn Hạnh tháng 10/2010

GDPT Vạn Hạnh đánh lễ Xá Lợi tại chùa Quảng Hương, tháng 05/2011

Lúc đó, Odense chưa có Chùa hay Niệm Phật Đường nhưng song song với việc thành lập Chi Hội Phật Giáo VNTN, bác Đồng Tịnh - Nguyễn Đức Giang và bác Hồng Chiếu Nguyễn Tích Kháng (đã từng sinh hoạt trong tổ chức Gia Đình Phật Tử ở Việt Nam) đã gửi thư kêu gọi các gia đình theo Phật Giáo, cho phép và khuyến khích con em lứa tuổi thanh-thiếu-đồng niên, đến họp mặt và sinh hoạt với nhau tại sân chơi của trường Việt Ngữ Odense, mỗi tuần một lần vào ngày thứ bảy, sau giờ học tiếng Việt. (Những lần ấy, đã tập hợp được trên 50 người - tạm gọi là đoàn sinh).

Sau khi được thành lập, Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Âu Châu cũng đã cho phép thành lập Ban Hướng Dẫn Quốc Gia Đan Mạch (lúc đó chỉ có 5 Gia Đình Phật Tử: Quảng Hương ở Århus - Liễu Quán ở København - Vạn Hạnh ở Odense - Quang Minh ở Esbjerg và Giác Hải ở Hjørring).

Ban Hướng Dẫn GDPT Đan Mạch chánh thức tổ chức khóa huấn luyện huỳnh trưởng Lộc Uyển (3 giai đoạn). Gia Đình Phật Tử Vạn Hạnh có 2 Huỳnh trưởng: Nguyễn Thanh Tâm và Diệu Ngọc - Nguyễn Tích Thiên Kim tham gia đầy đủ và trúng cách khóa huấn luyện này.

Huỳnh Trường Diệu Ngọc - Nguyễn Tích Thiên Kim, sau đó đã tham dự khóa huấn luyện A Dục (đã trúng cách) và Khóa Huyền Trang do Ban Hướng Dẫn Âu Châu tổ chức.

Trại lần thứ 2 tại khuôn viên chùa Vạn Hạnh, tháng 06/2011

Khi Huỳnh Trường Nguyễn Thanh Tâm vì hoàn cảnh riêng, không sinh hoạt nữa nhưng nhờ thay vào đó có các Huỳnh trưởng Giác Hải - Trần Thế Bằng và Diệu Thanh - Nguyễn Tích Thiên Nga, Gia đình Phật Tử Vạn Hạnh vẫn tiếp tục sinh hoạt. Vài năm sau các Gia Đình Phật Tử khác tại Đan Mạch "rơi rụng lần lần", Ban Hướng Dẫn GDPT Đan Mạch phải giải thể theo quy chế.

GDPT Vạn Hạnh mừng Chu Niên thứ 20 (1 năm tái sinh hoạt) tháng 10/2011

Đến cuối năm 1996, Chi Hội Phật Giáo VNTN mua được một bất động sản và dần dần biến cải thành ngôi Chùa Vạn Hạnh và nhờ đó Gia Đình Phật Tử đã có nơi cố định để sinh hoạt đều đặn. Tình trạng đoàn sinh khi thì đông đảo, khi thì thưa thớt, nhưng Gia Đình Phật Tử Vạn Hạnh vẫn kiên trì. Bốn năm trước đây, tuy GDPT Vạn Hạnh chỉ còn ngành Thiếu và sinh hoạt không được đều đặn nhưng Ban HT ở Đan Mạch vẫn tiếp tục liên lạc chặt chẽ với Ban Hướng Dẫn GDPTVN Âu Châu.

Năm 2010, ba HTr. Quảng Nhơn, Thanh My và Thanh Trì của GDPT Vạn Hạnh được tham dự khóa huấn luyện Lộc Uyển và kể từ tháng 10-2010, GDPT Vạn Hạnh tại Đan Mạch đã phục hoạt và sinh hoạt đều đặn.

Liên hoan cuối năm 2011

Tham gia văn nghệ tại chùa Quảng Hương Tết 2012

Hồng Chiêu - Nguyễn Tích Kháng

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Phẩm KODHAVAGGO

Giữ tâm như đuốc sáng

Trau thân như nghìn vàng

mỗi ý là hạt ngọc

mỗi lời là hoa thơm.

Đôi dòng lịch sử GĐPT Linh Phong

Thụy Sĩ – 1985-2012

Ni Sư Thích Nữ Như Tuấn sau bước đầu đến tỵ nạn tại Thụy Sĩ, đã cùng một số Phật tử đứng ra thành lập ra Hội Phật Giáo Linh Phong cho cộng đồng người Việt tại đây.

Năm 1981, Ni Sư về cư ngụ tại thành phố Lausanne và đã lập ra Niệm Phật Đường Linh Phong, chuyển một căn phố mướn thành nơi sinh hoạt tâm linh đầu tiên cho cộng đồng Phật Giáo Việt Nam trong toàn nước Thụy Sĩ.

Từ đó những Đại lễ Phật Đản, Vu Lan được tổ chức hằng năm và Ni Sư đã cung thỉnh chư Tăng Ni từ Chùa Linh Sơn Paris, Pháp Quốc, sang chứng minh và giảng dạy.

Một số anh chị em Phật tử trẻ cũng rủ nhau đến Chùa quy y, sinh hoạt, làm công quả và tham gia những khóa giáo lý do Ni Sư tổ chức tại Chùa.

Đi cùng phái đoàn với Hoà Thượng Thích Huyền Vi thời đó có Đại Đức Thích Trí Sáng, Cố vấn giáo hạnh của GĐPT Linh Sơn và các Huynh Trưởng như A. Thiện Phương - Ngô Mạnh Dũng (hiện nay là Sư Chánh Đạo) và A. Phúc Tâm - Ngô Đình Trí.

Anh chị em Phật tử nhờ duyên lành đó đã có dịp làm quen với GĐPT Linh Sơn.

Nhân duyên chín mùi, vào dịp Đại lễ Vu Lan 07.09.1985, một số ace trẻ đã làm lễ phát nguyện gia nhập GĐPT và đơn vị Linh Phong chánh thức được ra mắt đồng bào Phật tử tại Lausanne, dưới sự chứng minh của Hòa Thượng Tăng Thống, chư Tăng Ni từ Tự Viện Linh Sơn, Ni Sư trụ trì và quý Tăng Ni tại địa phương.

Đại Đức Thích Trí Sáng đã được ủy nhiệm làm Cố vấn giáo hạnh cho GĐPTLP từ đó.

Với những điều kiện và hoàn cảnh mới mẻ tại xứ người, GĐPTLP trong bước đầu chập chững đã nương nhờ vào sự chỉ dạy của Đại Đức, nguyên là cựu LĐT GĐPTVN, và sự hỗ trợ của “đàn anh” Linh Sơn.

Hai đơn vị đã có nhiều cơ hội sinh hoạt cùng nhau qua các trại huấn luyện Lộc Uyển tại Paris, A Dục tại Tùng Lâm Linh Sơn - Limoges và qua những kỳ trại họp bạn tại Thụy Sĩ.

Bước đầu GĐPTLP sinh hoạt đều đặn gần như hằng tuần, các đoàn sinh còn trẻ ít vướng bận.

Dần dà vì gia duyên bận buộc, mỗi tháng chỉ còn họp mặt một lần vào ngày chủ nhật.

Phần sinh hoạt theo truyền thống, gồm có lễ Phật, giáo lý, hoạt động thanh niên, văn nghệ, văn hóa, phật sự tại Chùa và các công tác xã hội trong cộng đồng VN cùng hoà nhập vào các sinh hoạt với chánh quyền địa phương, về mặt xã hội, tôn giáo, v.v...

1/ Phần Phật Pháp:

Thời gian đầu từ năm 1990 cho đến năm 1998, GĐPTLP rất có phước duyên, thường xuyên thỉnh được Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh từ Paris sang Lausanne để giảng dạy đầy đủ chương trình Phật Pháp cho đoàn sinh, thọ Bát Quan Trai mỗi ba tháng và rất nhiều lần Thầy đã cùng đi dự chung suốt các trại với anh chị em, trại họp bạn, trại văn hóa, vào mùa hè, mùa đông. Thầy rất hòa đồng, đạo dõ, đi núi và luôn có mặt bên cạnh để hướng dẫn về phần tâm linh, hỗ trợ các sinh hoạt, một thời gian thật là hạnh phúc!

Sau 1998, vì điều kiện sức khỏe không cho phép nên Thầy đã rút về ẩn tu tại tịnh thất riêng. Từ đó ace tự cùng nhau chia sẻ những đề tài Phật pháp và về sau dựa theo chương trình Bậc Kiền, Bậc Trì của BHDAC đưa ra để cùng học hỏi.

Trong khoảng thời gian này, các ace rất may mắn có cơ hội tham dự vào nhiều khóa tu thường xuyên tổ chức tại Chùa nhà hay trên núi, do Cố Ni Sư trụ trì Thích Nữ Trí Hạnh đề

xương và cung thỉnh chư tăng ni từ khắp nơi về giảng dạy.

Từ năm 1992, NPĐ Linh Phong dời về Chùa mới ở ngoại ô Lausanne, phương tiện thuận lợi hơn cho các khóa giáo lý cuối tuần, Phật tử có chỗ đến dự và ở nghỉ đêm suốt khóa.

Các ace cũng thường xuyên rủ nhau đi dự những khóa tu tại các vùng lân cận hoặc các khóa học Phật Pháp được tổ chức tại các nước trong Âu Châu.

Về sau này có chương trình học trên Paltalk, ace cũng cố gắng kêu gọi nhau lên cùng học, nhưng có lẽ duyên chưa được chín mùi nên sự hiện diện còn chưa đều đặn lắm.

Ngoài ra ace cũng thường có những buổi chia sẻ về các trường hợp gặp phải trong cuộc sống hằng ngày. Mỗi đầu năm, GDPT Linh Phong chọn ra một đề tài sinh hoạt cho nguyên năm, như “Môi sinh”, “Xã hội”, “Sức khỏe”, “Bồ thí”, “Hạnh phúc”, “Ảnh hưởng của Internet trong đời sống cá nhân và gia đình” v.v... và cùng thảo luận, tìm những phương pháp thiết thực, làm sao có thể áp dụng Phật Pháp, thực tập năm giới, hành lục hòa, ái ngữ, vv... để thích ứng vào những vấn đề của thời đại.

Trại họp bạn Lâm Tỳ Ni với đơn vị Linh Sơn, 1987

Các em đoàn thiếu cũng rất hăng hái thuyết trình và có những đóng góp rất cụ thể.

Ngoài kinh tụng của GDPTVN, các Htr cũng đã sưu tầm và bổ túc cho các em những bản kinh khác bằng song ngữ, mong giúp các em hiểu thêm và dễ thấm nhuần hơn các lời kinh quý báu hầu áp dụng một cách hữu ích vào đời sống.

2/ Phần hoạt động GDPT:

Như đã trình bày phần trên, từ lâu hầu như mỗi năm GDPTLP đều tổ chức cắm trại một lần: trại văn hoá, trại họp bạn và tổ chức lễ chu niên 5, 10, 20 và 25 năm lồng trong các kỳ trại.

Thuở đầu khi chưa có BHDÂC thì GDPTLP đứng ra tổ chức hoặc tham gia các trại họp bạn với đơn vị Linh Sơn, về sau với đơn vị Trí Thủ và tiếp theo với BHDÂC. GDPTLP hiện là một đơn vị trực thuộc BHDÂC.

Trại hè Ngàn Sao, 1998

Khi đủ nhân duyên và nhờ đi dự các trại huấn luyện, trại họp bạn do BHDÂC tổ chức tại Bỉ, Đức, Anh, Pháp v.v... nên ace mới có cơ hội được gặp và biết thêm các anh lớn của BHDÂC. Đầu tiên là A. Tâm Ngọc khi anh đến tận nơi thăm đơn vị và từ từ về sau được biết thêm tất cả quý anh trong Ban Cố Vấn, và các anh chị Htr., đoàn sinh khắp Âu Châu, GDPT từ đó bỗng nhiên không còn biên giới và vòng tay thân ái mỗi ngày mỗi nới rộng ra, thật là quý!

Và trường hợp của GDPTVN Âu Châu cũng khá đặc biệt, may nhờ còn tiếng Việt để làm gạch nối giữa các đơn vị chứ nếu không ace đoàn sinh sẽ khó mà thông cảm với nhau, người từ Pháp, Đức, Thụy Sĩ, Bỉ, Hòa Lan, Na Uy, Đan Mạch, Phần Lan, v.v....!

Ngày 01.03.2003 BHDÂC đã ra quyết định thành lập Ban Chấp Hành GDPT Thụy Sĩ gồm 3 đơn vị Linh Phong, Trí Thủ và Thiện Hoa. BCH sinh hoạt đến năm 2005 thì giải tán vì không hội đủ điều kiện về con số đơn vị nữa, 2 đơn vị Trí Thủ và Thiện Hoa đã nhập một.

Một số đoàn sinh và Htr. GDPT Linh Phong cũng có tham gia các trại huấn luyện:

- Trại Lộc Uyển Linh Sơn, Paris-Pháp, 27.07-02.08.1986
- Trại A Dục-Lộc Uyển Linh Sơn, Limoges-Pháp, 1988
- Trại Lộc Uyển, Liège Bỉ Quốc, 05.-08.04.1996
- Tham gia tổ chức với GDPT Trí Thủ trại Lộc Uyển I, Winterthur-Thụy Sĩ, từ 14 đến 16.04.1995, dưới sự chứng minh của TT Thích Trí Minh và ĐĐ Thích Quảng Hiền,

Sư Cô Thích Nữ Trí Hạnh, sự cố vấn của Đại diện BHDÂC, A. Tâm Ngọc, A. Huệ Kha và sự tham gia của ace đoàn sinh từ Bỉ quốc. Trại Trường lúc ấy là A. Huệ Trí, UV BHDÂC Đại diện miền Nam Âu.

- Trại Lộc Uyển II, Liège - Bỉ Quốc, 05.04-08.04.1996
- Trại A Dục, Berne-Thụy Sĩ, 23-28.12.2001 BCH GDPT tại Thụy Sĩ tổ chức Trại Lộc Uyển tại Chùa Linh Phong, từ ngày 20 đến 23.05.2004, dưới sự chứng minh của ĐĐ Thích Quảng Hiền, ĐĐ Thích Huệ Giáo, Sư Cô trụ trì Thích Nữ Hạnh Giác và chư Ni tại địa phương, sự hiện diện của A. Thị Lộc Võ Văn Mai, BHDAC và sự tham gia của đơn vị Linh Phong, Thiện Hoa, Trí Thủ và Chánh Tín, Hòa Lan.
- Trại Huyền Trang II, Hannover- Đức Quốc, 02. - 09.07.2005
- Khoá tu dưỡng hội thảo, Todsted, Đức Quốc, tại KHPPÂC, 27.07. - 05.08.2006

Tại huấn luyện LU 2004 tại Chùa Linh Phong

Về nhân sự, GDPTLP có bác Gia Trưởng chỉ trong một thời gian thôi cho đến khi Bác đi xuất gia, và cũng không có Ban Bảo Trợ chánh thức, ACE tự nguyện đóng góp lập quỹ để sinh hoạt hoặc thỉnh thoảng làm bánh trái bán trong các buổi cơm chay tại Chùa hay trong các dịp lễ tại Thụy Sĩ, theo tinh thần tự lập.

Quý phụ huynh đoàn sinh đưa con em đến đều hoan hỷ góp công, góp của và tham gia vào như cảm tình viên cho đến lúc phát nguyện vào đoàn thể luôn. Do đó trong đơn vị vừa có chị, có em, vừa có ba, có mẹ, có cô, dì, cậu, có con, có cháu cùng đi sinh hoạt, chỉ ở khác đoàn thôi, đúng nghĩa là một đại gia đình!

Mỗi khi đi sinh hoạt để giảng tiện hóa tổ chức, không phân công “ban trai soạn”, không lệ thuộc số người đến họp, mỗi Htr. tự đem thức

ăn đã chuẩn bị sẵn, đến giờ hâm nóng lại và chia nhau dùng chung. Vừa gọn, vừa thú vị vì “thực đơn bất ngờ” và cho đến nay vẫn còn rất phong phú.

Sau khi các em luân phiên đọc lời quán nguyện bằng nhiều thứ tiếng (Việt, Pháp, Đức) để giúp các em dễ cảm nhận ý nghĩa hơn, vì có em đến từ vùng Thụy Sĩ Đức và Pháp, mọi người dùng cơm trong chánh niệm 10 phút, rồi có thể trao đổi hoặc đi lấy thêm thức ăn. Cuối giờ cơm, mỗi người có thói quen tự rửa và cất chén đĩa của mình.

Các em Oanh vũ cũng có lời quán nguyện riêng của các em và thực tập thật nghiêm chỉnh rất dễ thương.

Ngoài các buổi họp hằng tháng, để thắt chặt tình thân, các Htr và ace ngành Thanh, mỗi 3-4 tháng luân phiên họp mặt tại tư gia của nhau để có thêm thời gian cho nhau (vì không phải bận lo cho các em), có dịp hiểu rõ thêm hoàn cảnh của từng ace và dễ thông cảm nhau hơn.

3/ Về văn nghệ, văn hóa:

Có một thời GDPTLP cũng đã nỗ lực đóng góp văn nghệ trong các ngày đại lễ Phật Đản, Vu Lan, làm tại Hội Trường; ACE đã đứng tổ chức hoặc góp công sức vào các ngày sinh hoạt cộng đồng (Tết, Trung Thu) và tham gia trong các sinh hoạt có tầm vóc quy mô do cơ quan chánh quyền bản xứ tổ chức (như Lễ kỷ niệm tại tiểu bang, Ngày họp mặt cộng đồng tỵ nạn Á Đông và Thụy Sĩ-1989, Lễ liên tôn giáo, v.v....)

Nhưng về sau nhân sự giảm đi nên chỉ còn duy trì văn nghệ “cây nhà lá vườn” vào các dịp lễ Phật Đản, Vu Lan tại Chùa và các sinh hoạt trong đơn vị thôi.

Do nhận thấy tầm quan trọng của việc duy trì tiếng Việt và văn hóa Việt Nam nên một thời vài Htr cũng đã đảm trách lớp Việt ngữ trong cộng đồng, nhưng nay vì thiếu thời gian nên cũng chỉ dạy cho các em Oanh Vũ trong Gia Đình.

Trong thập niên 90, một cựu Htr. đã ra công đảm trách “Bản tin Linh Phong”, ghi lại các tin tức sinh hoạt tại Chùa và GDPTLP. Nhưng rất tiếc anh đã ngưng sinh hoạt nên công việc bị gián đoạn từ đó.

4/ Công tác Phật sự, xã hội:

Vẫn luôn hỗ trợ Chùa Linh Phong trong mọi sinh hoạt Phật sự, lễ lộc, cúng kiến, khóa tu học tại Chùa (ACE Linh Phong đứng tổ chức và

tham gia), luân phiên đảm trách những buổi cơm chay để gây quỹ trả nợ cho Chùa.

Tham gia trong cộng đồng để gây quỹ đóng góp cho các dự án xã hội, nạn lụt, thiên tai, xây cầu, đào giếng, giúp các bà lão neo đơn, các trẻ em nghèo, mồ côi, tại VN, Ấn Độ, ...

Thường xuyên đóng góp vào Quỹ tương trợ tình lam và hưởng ứng tùy khả năng vào những lần kêu gọi từ BHDÁC hoặc các UV Xã hội.

Hơn hai mươi sáu năm tồn tại, tuy không là bao so với thời gian vô tận của vũ trụ nhưng đối với đơn vị nhỏ bé Linh Phong cũng đã là một cuộc hành trình khá dài, trải qua biết bao thăng trầm, thay đổi.

Thời gian mới đến lập nghiệp tại xứ lạ quê người, cần nơi nương tựa tinh thần, môi trường lành mạnh của GDPT đã thu hút một số Phật tử trẻ đến cùng kết bạn, học hỏi, trao đổi và tu tập. Với lý tưởng cao, với lòng nhiệt thành muốn chia sẻ và hướng dẫn đàn em, ACE áo Lam đã kết nối thâm tình và đồng lòng tiến bước.

Tuy nhiên với thời gian, hoàn cảnh gia đình, môi trường sinh sống thay đổi, kẻ xuất gia, người xuất giá, kẻ đi làm ăn xa, v.v... một số cựu đoàn sinh rời đoàn và thay vào đó những đoàn sinh mới gia nhập, theo định luật “vô thường” của thế gian.

Điều đáng mừng là một vài đoàn sinh, có thể nói, nhờ duyên lành đến sinh hoạt trong GDPT, thân cận được bậc Trí Hiền, thấm nhuần được Chánh Pháp nên hạt giống Bồ đề đã nảy mầm và trở hoa.

Một cựu gia trưởng và ba cựu đoàn sinh (tất cả phái nữ) đã xuất gia và theo duyên cá nhân, hiện theo tu tập tại nhiều đạo tràng khác nhau.

Vài chi tiết về số đoàn sinh:

- Cho đến 1992 chỉ có sự hiện diện của ngành Thanh
 - Sau một thời gian số đoàn sinh giảm xuống, chỉ còn lại một số kiên trì “giữ lửa”
 - Đến 2004 bắt đầu có ngành Thiếu, rồi ngành Oanh mãi cho đến hôm nay.
 - Hiện tại có:
 - Oanh Vũ : 6
 - Thiếu : 9
 - Thanh : 12 (10 Htr)
- và 13 cảm tình viên

Con số tương đối khả quan, khi ace đi sinh hoạt đầy đủ thì thật là “đông, vui, và hao!”, nhưng vì

những lý do đã nêu trên, “gia duyên bận buộc”, v.v... sự dấn thân nói chung vẫn còn khiêm tốn.

Đời sống xã hội ngày càng phức tạp, điều kiện vật chất cũng chi phối không ít nếp sống tâm linh, nên các Htr cũng phải cố gắng nhiều để khắc phục những khó khăn hiện diện dưới bao nhiêu hình thức. Trong sinh hoạt các Htr phải luôn uyển chuyển để mong tìm ra phương cách khả dĩ thích nghi cho hoàn cảnh hiện tại, thật là nan giải, nhất là cho ngành Thiếu.

Về phần tri ân:

- GDPTLP luôn thành kính tri ân Chùa Linh Phong đã từ bước đầu che chở cưu mang GDPTLP, đội ân Cổ Ni Sư Trụ trì Thích Nữ Trí Hạnh đã luôn nâng đỡ và đùm bọc tất cả đoàn sinh GDPTLP.

Đã bao lần Ni Sư, như một người mẹ hiền, tuy tuổi lớn, đã không quản công nấu đãi cho tất cả ace sau những lần đến làm công quả tại Chùa.

Oanh Vũ Linh Phong đóng góp văn nghệ cúng đường

Nhớ ân đức của Cố Hòa Thượng Linh Sơn đã khai mở hướng đi cho GDPTLP, ân của ĐĐ Cổ Vân Giáo Hạnh đã dìu dắt ACE từng bước một, với tấm gương thân giáo, cách dạy không lời của Thầy, là một bài học vô giá cho GDPTLP. Thầy đã qua bao nhiêu năm ròng rã, trao truyền cho ACE một kho tàng Phật Pháp và văn chương VN quý báu vô cùng, cảm ơn những ngày tháng ACE được gần gũi Thầy.

- Hiện tại GDPTLP thành kính tri ân đương nhiệm Ni Sư trụ trì cùng chư ni Chùa Linh Phong luôn hoan hỷ tiếp nhận sự có mặt của các đoàn sinh áo Lam, tuy sinh hoạt tuổi trẻ đôi khi làm náo động chốn thiền môn thanh tịnh.

- Như đã nêu trên, ace GDPTLP tự biết mình có phước duyên thật lớn, có cơ hội được gần gũi học hỏi từ bao nhiêu năm nay với bao nhiêu chư

Tôn Đức Cao tăng, có khi từ rất xa về ngay nơi mình cư ngụ, hoặc tại những khóa học Phật Pháp khắp nơi, để giảng dạy bao điều quý báu, soi sáng và nhất là sách tấn chúng con trên con đường tu tập và hành đạo.

- Quý Cô Bác, quý Đạo hữu Phật tử Chùa Linh Phong và xa gần, quý phụ huynh đoàn sinh, các bạn hữu và tất cả ACE áo Lam khắp nơi là tăng thân mở rộng, là điểm tựa tinh thần cho tất cả ACE đoàn sinh GĐPTLP.

Nhìn về quá khứ để nhớ nghĩ, để rút tĩa kinh nghiệm, nhưng nghĩ đến hiện tại cũng rất vui. Các ACE trẻ đến sau đang tiếp tục đặt thêm những phiến đá vững chắc, tươi mát cho ngôi nhà lam Linh Phong. Tiếng cười, tiếng nói, tiếng hát và tiếng thỏ thẻ của các Oanh vũ tí hon là những điểm son của hiện thân GĐPTLP.

Cầu mong cho các anh chị lớn tiếp tục giữ được mãi ngọn đuốc để soi đường cho các em và các em thì mạnh dạn tiến bước để «tre già măng mọc», «chị ngã em nâng», đem sức sống trẻ, sáng kiến mới, bổ túc vào kinh nghiệm xưa, để nối dài cuộc hành trình về xứ Phật mà các bậc tiền bối, các anh chị lớn đã vạch sẵn đường cho chúng ta đi.

GĐPT Linh Phong, 1985-2012

«... đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi mà khó vì lòng người ngại núi e sông, ...», văng vẳng đâu đây tiếng hát của một em Oanh vũ nữ (8 tuổi) khi leo đồi để đến điểm hẹn trong một trò chơi lớn, hè 2011!

Chu niên 5 năm

Chu niên 10 năm

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Phẩm TANHAVAGGO

**Vượt quá, hiện, vị lai
Qua bờ sông ảo diệu
Tâm giải thoát tròn đầy
Nhu trắng vàng tỏa chiếu**

**Niết bàn: chẳng sợ hãi
Tâm không: nào nhiễm ô
Nhỏ mũi tên lậu hoặc
Giải thoát khỏi mê đồ
Trên bờ hoa ảo diệu
Bừng thức nửa đêm mơ**

**Lìa ái dục mê chấp
Thể nhập cõi đạo mầu
Nhu đóa sen giải thoát
Tự tại giữa đầm sâu**

**Trong muôn cách bố thí
Pháp thí vẫn là hơn
Trong vô vàn chất vị
Pháp vị vẫn là hơn
Người trừ hết ái dục
Tự tại cõi lạc thường**

Đại Học

Oanh Vũ

- Chúc Phúc -

Từ chánh điện những câu niệm Phật vang ra nhịp nhàng, lúc trầm hùng lúc cao bổng thánh thoát. Chúng tôi đẩy cửa để các em vào một cách trật tự, không gây chút ồn ào. Khuôn mặt các em dáo dác đường như sợ sệt giữa một khung cảnh quá trang nghiêm. Ấy vậy mà sau một dấu hiệu bắt nhịp của một Huỳnh trưởng, những câu “Nam Mô A Di Đà Phật” từ những cái miệng chút xịu đã phát ra

trong trẻo, thu hút mọi tầm mắt của quý đạo hữu còn đang lim dim thành kính với câu niệm Phật. Những gương mặt ấy như thư giãn hẳn ra, hoan hỷ thích thú với một bày trê hồn nhiên trong những câu niệm Phật đúng theo nhịp khánh và mõ.

Đây, người lớn tụng niệm thì các em cũng tụng niệm, người lớn học Phật Pháp thì các em cũng học Phật Pháp. Có lần tôi thưa hỏi Thầy Hạnh Tấn, lúc còn làm Tổng vụ phó Tổng vụ Thanh niên, rằng đã sắp xếp đưa những vị Thầy Cô nào xuống với các em chưa thì Thầy trả lời: “Dạy cho lớp Oanh

Vũ Thầy hỏi ai thì vị ấy cũng sợ hết!” Quả thật rất đáng sợ khi phải giảng dạy giáo lý nhiệm màu của đức Như Lai cho một lũ trẻ không hiểu tiếng Việt và chênh lệch tuổi tác, đến từ những nước khác nhau của Âu châu. Thầy có thể thao thao bất tuyệt giữa một đám trẻ nhìn nhau ngơ ngác. Nhưng rồi thì chúng tôi cũng may mắn được những vị xuất gia trẻ tuổi từng giảng dạy giáo lý cho Oanh vũ tại địa phương đến giúp cho vào những giờ Phật Pháp.

Tôi không nhớ do đâu mà cái lớp học của các em nhỏ lại được ưu ái đặt tên là “Đại Học Oanh Vũ”, có nghĩa là tụi nhỏ thì “học đại” cái gì cũng được miễn là phụ huynh rảnh tay đi học Phật Pháp chẳng? Huỳnh trưởng chúng tôi mục đích chính sơ khởi cũng chỉ là phụ với Ban tổ chức, chăm sóc cho các em, tạo cho các em sự thích thú trong những giờ “chơi mà học” của lớp Oanh vũ để tạo điều kiện cho phụ huynh tham gia vào khóa học Phật Pháp Âu châu. Tuy nhiên chúng tôi cũng hiểu rằng đây là những dịp hiếm hoi và quý báu để gieo những chủng tử lành của Tam Bảo vào những tâm hồn trong trắng của các em nhỏ. Và đây cũng là những dịp tốt để các em cảm nhận được mình là người Việt Nam. Bởi thông thường những đứa nhỏ VN nói chuyện với nhau tại địa phương thì dùng tiếng bản xứ vì dễ dàng trao đổi hơn. Nhưng một khi bước chân vào lớp Oanh vũ Âu châu, nếu các em thích chơi với bạn mới thì bao nhiêu vốn liếng tiếng Việt đều phải mang ra mà dùng, bởi vì *bạn nói tiếng Pháp bạn hiểu, mình nói tiếng Đức mình cười. Thành ra đành phải mình là người Việt mình nói tiếng Việt với nhau bạn nhé!* Thế là chúng vui chơi

với nhau suốt khóa học mười ngày, chẳng thấy lúc nào mệt mỏi trong khi các anh chị Trưởng thì tới những ngày cuối đều thều thào nói không ra hơi.

Tám giờ kém mười lăm buổi sáng tụi nhỏ đã tung tăng đến lớp với những khuôn mặt rạng rỡ, chuẩn bị vào giờ tập thể dục buổi sáng, trong khi các anh chị thì còn ngáp lên ngáp xuống. Giờ công phu sáng đã trốn mà vẫn còn ngái ngủ như thường! Nhưng rồi những tiếng í ới cười giòn của lũ trẻ cũng mau làm cho các anh chị tươi tỉnh, tức tốc hóa thân trở lại thành những đứa Oanh vũ cò, tham gia hết mình vào những giờ chơi, học và cả những giờ ăn với những món đặc biệt được nhà bếp ưu đãi nấu riêng. Tám giờ tối sau khi trả các em về với phụ

huynh, chúng tôi ngồi lại với nhau trao đổi, rút ưu khuyết điểm và chia việc cho ngày hôm sau, ngắn gọn trong vòng 45 phút. Nếu như ê kíp Huỳnh trưởng phần lớn dưới 30 tuổi thì sau giờ đi nghe Pháp ban tối lại ngồi lại... bày những trò khác cùng chơi tiếp. Thầy giám thị nào đi ngang qua nhìn vô phòng thì cứ tưởng mấy đứa Huỳnh trưởng trẻ này hăng say với công việc, bàn bạc họp hành chẳng biết mệt mỏi!

Những giờ làm việc bên nhau đương nhiên cũng có những lúc bất đồng ý kiến, đâm ra giận nhau nhưng thường thì có được anh chị lớn hòa giải an ủi, chúng tôi lại xí xóa, bắt tay vào làm việc tiếp. Trong suốt khóa học mười ngày tuy không có duyên may tham gia hết các giờ Phật Pháp do quý giảng sư hướng dẫn nhưng nếu biết dụng tâm thì chúng tôi cũng thường được học hằng giờ đấy chứ: học và hành những hạnh Từ Bi Hỷ Xả!

Nhân chị Tâm Bạch gửi mail đốc thúc tôi “viết vài hàng về Oanh vũ cho cuốn Kỷ yếu nghe Chúc Phục“, tôi xin được tán thán và tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với những vị tu sĩ trẻ cùng các anh chị Huỳnh trưởng đã từng hy sinh lo giúp hết mình cho lớp Oanh vũ trong những khóa học Phật Pháp Âu châu. Mong rằng những mầm Phật Pháp được gieo xuống sẽ theo nhân duyên lành mà đâm chồi nảy lộc trong những tâm hồn thơ ngây hồn nhiên của các em.

thêm một vài hình sinh hoạt của các em

Hai Mươi Năm Lam Đức Quốc

Nhạc và lời: Thị Thiện Phạm Công Hoàng

Rực rỡ hào quang ánh đạo vàng Bừng sáng niềm tin người Phật Tử áo Lam
 Tiềm thức in sâu đạo nhiệm mầu Thành kính tri ân ơn Thầy Tổ thâm sâu

Gieo chủng tử Sen Trắng khắp mây ngàn Hoa hạnh phúc Vô Ưu
 Tâm Vượt Khó ta tiên lên hàng đầu Tâm Tĩnh Thức nào sá

cho nhân gian Bi Trí Dũng đoàn LAM ta hiện ngang
 chỉ đêm thâu

Hai mươi năm Đức Quốc LAM trời Âu

Đây Chánh Tín đoàn LAM như măng non
 Đây Đức Quốc đoàn LAM hai mươi năm

Và Chánh Giác, Pháp Quang lòng sắc son
 Thanh, Thiếu, Đồng Niên tu học rất chăm

Cùng Chánh Dũng, Chánh Niệm luôn sẵn sàng
 Đạo tâm tươi mát, tuyệt đẹp trắng rằm

Tâm Minh, Minh Hải trường tráng dân anh
 Tinh LAM gắng bó như tâm thơm tư

Mừng chu niên kết hoa đón chào Niệm Nam Mô
 Mừng chu niên dâng hoa cúng dường Niệm Nam Mô

Bổn Sư Thích Ca. Đây niềm tin giáo pháp Phật Đà Bi Trí Dũng Chân
 Bổn Sư Thích Ca. Đây niềm tin giáo pháp Phật Đà

Như trong ta Lam Đức Quốc tình thương bao la.

Trại áo lam

Kỷ niệm liên trại A-Dục & Lộc-Uyển 2010 Âu Châu

Thơ Diệu Đạo

Nhạc Minh Lý

Vui tươi

Mỗi người một đóm lửa Góp lại cháy bùng lên Vai
kể vai cùng tựa Lửa tâm sáng hơn đèn Chúng
minh là huynh trưởng có chung một niềm tin. cùng chung một chí
hướng vì đàn em quên mình Sau đêm nay nay tung tung
cánh Bay về khắp muôn nơi Cây trồng gieo đức hạnh Vì đàn
cánh Bay về khắp muôn nơi Nhớ hoài nơi đất -
em quên mình. (Sau đêm) trại tình màu lam thắm
tươi.

Bầy Cọp Dữ

Thuở xa xưa khi mà loài thú rừng còn biết nói tiếng người, trong một khu rừng già rộng lớn của một vương quốc nọ có rất nhiều cọp dữ.

Những con cọp trong rừng ấy sống rải rác, mỗi con hùng cứ một khu vực riêng. Đã không ít lần người dân trong bản làng nghe chúng gầm thét mỗi khi đụng độ nhau để tranh giành mỗi trong phạm vi của con khác vào những đêm tối.

Rất nhiều người dân sống trong các làng ở ven rừng bị cọp giết chết hoặc bị chúng tha đi mất trâu bò. Người trong bản làng chẳng ai còn dám đi vào rừng một mình nữa, nếu bắt đắc dĩ phải đi thì họ đi từng đoàn và mang rất nhiều khí giới để hộ thân. Bầy cọp hung hăng là thế mà vẫn có kẻ thù đang đe dọa: đàn chó sói.

Nếu chỉ một vài con sói thì cọp chẳng xem vào đâu cả, tuy nhiên nếu cả bầy vài mươi

con thì thật đáng ngại. Đã có vài con cọp phải bỏ mạng vì bọn sói rừng này.

Ngày kia, nhận thấy mối hiểm họa do sự phát triển ngày một lớn dần của đàn sói, con cọp đuôi trắng bèn đi khắp cánh rừng gặp từng con cọp kêu gọi chúng về họp hội tại thác nước phía nam để cùng nhau tìm cách đối phó.

Vào một đêm trăng rằm, bầy cọp từ khắp nơi lũ lượt kéo nhau về, chúng đứng chật cả mô đất cạnh thác nước. Dưới ánh trăng, những tấm lưng vằn chuyển mình như sóng gợn tạo nên một cảnh tượng huyền bí thêm cho núi rừng.

Tiếng gầm thét của chúng vọng đến cả các bản làng khiến người nháo nhác kinh sợ, trẻ con giật mình khóc thét, muông thú chạy tán loạn.

Đứng trên tảng đá giữa mô đất được vây quanh hàng trăm con cọp, cọp đuôi trắng lên tiếng:

- ‘Các bạn cọp thân mến, lâu nay chúng ta vẫn sống êm đềm trong khu rừng của mình mà không ai có thể quấy rầy sự thanh bình thiêng

liêng ấy được. Thế nhưng, thời gian gần đây lũ chó đê hèn xảo huyết ngày một lên mặt lấn lướt. Chúng đã sát hại rất nhiều anh em của chúng ta. Được mệnh danh là những chúa tể của rừng xanh chẳng lẽ chúng ta cam tâm mà đứng nhìn để rồi chính mình bị hại sao?’

- ‘Không bao giờ!’ - cọp đuôi trắng gầm lớn - ‘Rừng già muôn năm vẫn thuộc về loài cọp. Chúng ta phải tiêu diệt cho kỳ hết lũ sói rừng đốn mặt kia.’

Cọp đuôi trắng vừa dứt câu liền ngửa mặt lên trời gầm thật lớn đầy oán hận. Những con khác đồng gầm lên phụ họa theo rung chuyển cả một góc núi rừng hoang dã khiến chim muông giật mình bay lên nháo nhác.

- ‘Vậy bây giờ ta phải làm gì đây?’

Bỗng trong đám đông có tiếng hỏi:

- ‘Ta hỏi các người, vì có gì đàn sói lại nguy hiểm?’

- ‘Bởi vì chúng kết thành bầy’. Một con trả lời:

- ‘Phải, chúng biết dựa vào số đông để uy hiếp đối phương. Để đối phó, ta cũng phải đoàn kết lại.’

Ngừng một chút cọp đuôi trắng nói tiếp:

- ‘Điều trước tiên là chúng ta cần một cọp chúa có khả năng để cầm đàn. Tất cả chúng ta phải nghe mệnh lệnh của cọp chúa mà hành động vì một mục đích chung của bầy. Ai xứng đáng là cọp chúa thì hãy bước lên tảng đá cao này để tất cả tôn vinh.’

Nói rồi cọp đuôi trắng nhảy xuống và lui về phía các con khác đang đứng. Một sự yên lặng bao trùm chung quanh bầy cọp. Chúng nhìn nhau rồi lại nhìn tảng đá cao. Trong mắt vài con đã hiện ra một vẻ thềm thờ. Giây lâu sau một con cọp chân trắng từ đám đông bước ra đồng dục lên tiếng:

- ‘Đã là một cọp chúa thì phải có sức mạnh mới có thể khiến kẻ khác phục tùng mà nghe theo

lệnh được. Với một cái tát của ta đến cả voi cũng phải ngã, vậy ta xứng đáng với địa vị đó chứ?’

Nói dứt lời, nó đưa chân trước tát một cái vào thân cây lớn bên cạnh. Cả thân cây lớn bằng bắp chân của người thế mà phải gãy ngang vì cái tát đó. Cả bầy cọp chưa hết kinh ngạc trước cái tát ghê hồn thì bỗng một con khác bước đến:

- ‘Có sức mạnh thì đã làm được gì nào?’ Bầy cọp nhìn lại thì thấy con vừa nói có bộ lông đen bóng. Cọp đen nói tiếp:

- ‘Người tuy khỏe nhưng nếu đụng phải chó sói nhanh nhẹn thì

dù người có dùng sức vị tát đã đánh trúng được chúng. Nhìn thân hình người nặng nề, hà hà, ta e rằng người chỉ sớm làm mồi cho chúng mà thôi. Ta đây có thể nhảy xa cao và né tránh tất cả những cái tát của người mà không hề tổn một tí sức lực nào cả. Ta mới xứng đáng làm cọp chúa.’

Chỉ thoát một cái, cọp đen đã nhảy vọt từ chỗ đứng của mình lên tảng đá cao mà những con khác thường không thể làm được. Cọp chân trắng vừa định lên tiếng cãi lại thì sau lưng đã có con lên tiếng:

- ‘Cả hai người tuy là có sức khỏe và nhanh nhẹn, song ta thiết nghĩ, đã là cọp đầu đàn để chỉ huy thì điều cần thiết là trí thông minh. Ta có lắm mưu nhiều kế nên mới đáng được tôn làm thủ lãnh.’

Tất cả nhìn về phía con vừa nói thì thấy một con cọp mình bé nhỏ có đôi mắt ti hí láu liếng đầy vẻ nham hiểm. Một vài con trong bầy gật đầu như công nhận lời nó vừa nói là đúng. Cọp chân trắng bèn hất hàm hỏi:

- ‘Người bảo người có lắm mưu nhiều kế thì hãy cho ta xem thử cái mưu mô của người ra sao đi nào.’

Nó cố gằn thật mạnh chữ mưu mô đầy vẻ châm biếm.

- ‘Có chi mà phải vội vàng. Người và cọp đen đúa kia đã tự tiến cử mình trước hết thì cứ tranh tài với nhau đi. Khi nào người thắng được hẳn thì ta sẽ chỉ cho người thấy cái thông minh của ta.

- ‘Người quả nhiên là kẻ nham hiểm’. Một con cọp chợt mất từ trong đám bước ra nói.

- ‘Người muốn cho hai tên kia tranh nhau để người thủ thế ngư ông hưởng lợi ư?’ Người chưa là cọp chúa mà đã xúi giục sự chia rẽ thế kia thì làm sao xứng đáng là kẻ có khả năng

đem lại trật tự và đoàn kết cho đồng loại được? Ta tuy bất tài nhưng cũng có đôi chút kinh nghiệm đối phó với bọn sói, nếu ta là con đầu đàn thì các người sẽ không đến nỗi mất mặt với các loài khác vì bọn sói tanh hôi kia.’

Thế rồi cả bầy cọp tranh nhau nói ra sở trường của mình: nào là có khả năng bắt được nhiều thú, nào là rành đường đi nước bước và hang ổ của bọn sói, nào là có thể treo cây được như loài khỉ v.v... thôi thì đủ thứ các tài vật cũng được nêu lên để đánh bóng lấy bản thân mình.

Nhận thấy sự tranh giành địa vị đầu đàn càng lúc càng gay gắt có thể dẫn đến nguy cơ tàn sát lẫn nhau, cọp đuôi trắng lên tiếng:

- ‘Các anh em hãy nghe tôi nói đã. Trong chúng ta ai cũng có biệt tài cả. Tuy nhiên, chỉ có một hoặc hai biệt tài thì chưa đủ. Theo tôi, cọp chúa cần phải hội đủ tài đức và có kinh nghiệm đối phó với lũ chó sói. Hơn nữa, cọp đó phải có uy tín và được số đông ủng hộ đưa lên. Chúng ta nên vì sự sống còn của giống cọp mà bầu ra một minh chúa chứ đừng tranh giành cho mình địa vị ấy làm gì.’

Nghe nói thế tất cả đều phân vân không biết phải chọn ai. Phải mất một thời gian bàn tán sôi nổi lâu lắm đến cuối cùng thì chúng cũng chọn ra được hai con xem là xứng đáng nhất và số đông ủng hộ.

Đó là một con lông trắng tuyết và một con lông vàng nhạt. Cả hai được số đông ủng hộ vì

chúng vốn có một số thành tích chống sói đáng kể và được liệt vào hàng các con có sức mạnh đáng gờm. Giải pháp để chọn ra chúa tể của loài cọp vẫn phải là sự đọ sức giữa hai con cọp kia. Một trận đấu khốc liệt được diễn ra trên bãi cỏ xanh dưới tảng đá lớn. Tiếng gầm thét của hai con đang quần nhau hòa trong tiếng reo cổ vũ của bầy cọp cả trăm con thật là khủng khiếp. Tiếng của chúng dội vào vách đá theo gió bay xa mãi đến các bản làng xa xôi khiến người, thú đều nhón nháo lo âu.

Cọp trắng tuy già hơn nhưng kinh nghiệm chiến đấu hơn hẳn cọp vàng nên nó biết đường sức không cứ hùng hục lao vào cắn xé lung tung.

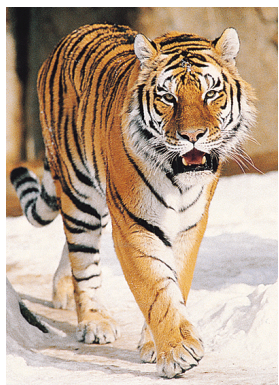
Cọp vàng sau một hồi tấn công chẳng thành công đã núng thế thấy rõ. Tiếng thở dốc ồ ồ của nó dù bị tiếng reo hò của đồng bọn át đi nhưng

những cái tát của nó đã không còn khí lực cũng đủ tiết lộ một sự thua cuộc không thể tránh khỏi. Khi nhận thấy cuộc chiến đã đến hồi phải kết thúc, cọp trắng bắt đầu tấn công kịch liệt. Nó dồn đối phương phải lùi mãi về phía hàng cây tùng bên mé phải. Cọp vàng kiệt sức vừa đánh trả tuyệt vọng vừa loạng choạng lui về sau và cuối cùng như muốn nằm bẹp xuống đất thở không ra hơi.

Thấy đối thủ không còn hơi sức đánh trả nữa cọp trắng ung dung tiến đến đưa nanh ra tát một miếng vào yết hầu cọp vàng để kết liễu thì vút một cái, cọp vàng đã phi thân qua bên rồi nhanh như các nhảy xổ lên mình cọp trắng mà cắn mạnh vào cổ cọp trắng một miếng tối hiểm.

Một điều diễn ra ngoài sức tưởng tượng của tất cả. Thì ra sự kiệt lực chỉ là giả tạo để lừa địch thủ. Thấy cọp trắng lúc ban đầu chỉ tránh né cầm chừng mà không vận hết sức lực để đánh trả, nó liền tương kế tựu kế mà làm ra vẻ như cô hết sức chiến đấu. Cọp trắng đã khinh thường sức khỏe bền bỉ của tuổi trẻ mà phải bị bại. Nó không chết nhưng đã bị thương khá nặng. Khi cọp vàng định tiến lên kết liễu đối phương thì cọp đuôi trắng muốn ngăn lại liền hô lớn:

- ‘Cọp vàng muôn năm, chúa tể của rừng xanh muôn năm. Liền sau đó các con khác đồng thanh hô lớn. tiếng tung hô khiến cho cọp vàng ngừng lại và bỏ ý định giết cọp trắng đi. Nó nhảy lên tảng đá cao đứng ngất ngưỡng, đầu ngược lên mắt lim dim như tận hưởng lấy giây phút vinh quang của kẻ chiến thắng. Tất cả các con cọp khác quỳ xuống mà reo hò.

Chẳng còn ai để ý đến cọp trắng đã bỏ đi đâu. Mang tám thân đầy thương tích, cọp trắng lầm lũi ra đi. Ở mà chi nữa cho thêm nhục. Nó không muốn và không thể chịu nổi khi thấy những bè bạn của nó ném cho cái nhìn thương hại.

Dừng bên khe suối xanh ngắm thân thể đầy máu me bất chợt nó gầm lên một tiếng thê lương. Ôi còn đâu tám thân kiêu hùng lúc đi uyển chuyển đường sóng gợn, lúc chạy như gió cuốn mây trôi. Ôi cái thuở oanh liệt, một tiếng hét là hươu nai đều vỡ mật chết! Nó muốn khóc nhưng một kẻ kiêu hãnh như nó thì làm gì có nước mắt.

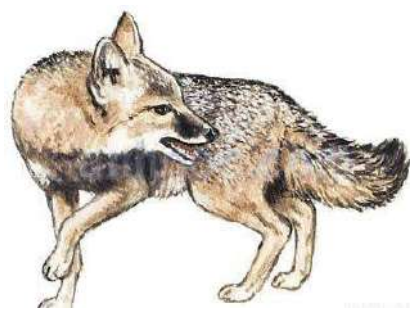
Có tiếng sột soạt từ phía bụi rậm ở gần đó. Thấp thoáng sau hàng cây nó nhận ra bầy sói non

chừng chục con đang mon men đến. Chúng đã ngửi thấy mùi máu tanh từ người nó.

- ‘Đến đây đi rồi tao sẽ cho chúng bây biết tay,’ nó lầm bầm. Ngày thường hề trông thấy lũ sói là cọp trắng đã nhảy sấn đến vô can. Bây giờ thì thân thể nó không cho phép làm điều đó. Lũ sói dường như cũng nhận ra điều đó. Vài con sói trong đàn còn tỏ vẻ lo ngại không dám tiến lên. Một con to lớn nhất đánh bạo tiến lên quan sát hồi lâu rồi quay lại nói với đồng loại:

- ‘Anh em ơi, trời giúp chúng ta rồi. Ta trông vết thương thì dường như hẳn vừa bị đồng bọn đánh cho trọng thương rồi. Đây là dịp may ngàn năm có một đừng để kẻ thù của chúng ta xong mất. Hãy trả thù cho những người anh em của chúng ta đã bị nó hại.’

Con sói vừa nói quả không hổ danh là đầu đàn. Nó biết cọp trắng đã bị trọng thương không còn là mối đe dọa cho chúng nữa.

Lời nói của nó khơi dậy nỗi căm thù của bọn sói lại thêm mùi máu tanh kích thích khiến cả bầy sói mạnh dạn nhảy xổ tới. Cọp trắng bị vây vào giữa, nó gầm lên dùng hết sức tát một con đang sấn đến gần nhưng chỉ trúng vào khoảng không. Ngay lập tức nó đã bị cản trả vào đùi phải rồi một miếng nữa vào vai. Chỉ trong nháy mắt cọp trắng đã nằm dài dưới chân bầy sói, nó rống lên thê thiết:

- ‘Hỡi ôi, ngày thường ta có coi bọn sói tanh hôi này ra gì đâu. Hôm nay vì sa cơ thất thế mà bị hại thế này. Còn cái nhục nào hơn cái nhục bị chết vì lũ sói.’

- ‘Người đừng trách bọn ta làm gì. Có trách chẳng là tự trách lòng kiêu hãnh của người đó. Trước kia người ý sức mạnh xua đuổi giết hại chúng ta khiến chúng ta phải trốn chui trốn nhủi một cách khổ sở. Hôm nay đã đến lúc phải trả món nợ này.’

Nói vừa dứt lời thì cả bầy sói nhảy vào cắn xé cọp trắng ra trăm mảnh. Thế là kết liễu một đời kiêu hùng nơi hoang dã.

Trở lại bầy cọp, công việc đầu tiên của chúng sau đó là dọn dẹp các hang động chung quanh thác nước để làm chỗ trú thân. Hang động lớn nhất để dành cho cọp chúa. Các con khác thì chiếm các hang chung quanh đó. Các cọp cái thì có trách nhiệm đi săn bắt thú rừng. Các con cọp

trẻ được giao cho công việc canh gác ở các khu vực chung quanh để xua đuổi những loài thú dữ khác như gấu, beo v.v...

Từ khi lên ngôi, cọp chúa ra sức kéo vây cánh. Nó rất ghét những phần tử trước kia có cảm tình với cọp trắng và luôn đề tâm rình rập mọi hành động của chúng.

Bầy cọp cái lại ve vãn ôn thót hoặc thêm bớt ngõ hầu lấy lòng chúa khiến mối nghi ngờ đối với các con cọp có tài lại càng tăng. Những con cọp trẻ có nhiều sáng kiến, ngặt nỗi chúng chẳng được ai coi ra gì.

Cọp chúa ghét cay đắng bọn ranh con và luôn áp dụng các hình phạt khi chúng vi phạm một luật gì nó đưa ra. Sự bất mãn ngày một lớn và giữa các cọp luôn có mối nghi ngờ lẫn nhau.

Ngày kia, khi thấy uy tín của mình ngày một giảm dần, nó quyết định sẽ đi tiêu diệt chó sói hầu ra uy với đồng loại. Nó chọn cọp đen đi cùng vì cọp đen nhanh nhẹn có thể tấn công bất ngờ được. Nó chọn cọp mắt hí vì hấn vốn có nhiều mưu kế khả dĩ có thể nhờ được. Nó lại chọn thêm cọp mũi đỏ vì nó có thính giác rất nhạy có thể đánh hơi được lũ sói từ xa mấy trăm thước. Cọp đuôi trắng cổ thuyết phục cọp chúa mang theo nhiều con hơn nhưng bị khước từ. Chúng băng qua một con suối rộng bắt nguồn từ nơi xuất phát rồi tiến sâu vào rừng già. Khi đến nơi mà chúng biết là bầy sói vẫn thường tụ tập thì lại chẳng thấy bóng dáng chúng đâu cả. Ba cái mũi thính của chúng báo cho biết rằng bọn sói chỉ vừa mới đi khỏi nơi đây. Lăn theo mùi của bọn sói mà đi mãi vẫn không sao tìm bắt được chúng. Cọp mắt hí chợt nghĩ ra điều gì đó bèn bảo với cọp chúa:

- ‘Ta thiết nghĩ nếu cứ lần theo mùi của chúng mà kiếm e đến suốt đời cũng không xong. Bởi chúng ta ngửi thấy mùi của chúng thì chúng cũng đã ghi nhận được mùi của chúng ta rồi.’ Đang mệt mỏi và thất vọng vì chưa được gì, cọp chúa gắt lên:

- ‘Không cần người nói ta cũng đã biết rồi, nhưng phải làm gì đây, chẳng lẽ lột hết da chúng ta ra bỏ lại một xó nào đó hay sao?’

- ‘Không cần phải khó nhọc đến thế đâu - Cọp mắt hí vênh mặt lên nói. – ‘Chúng ta hãy lấy bùn mà trét lên mình thì sẽ báng được mùi đấy.’ - ‘Người thật không hổ danh là đa mưu túc kế,’ cọp đen cất tiếng khen ngợi. Cọp chúa cũng gật

đầu đồng ý nhưng miệng vẫn không thốt ra nửa lời tán dương. Trong thâm tâm nó lại càng ghét cọp mắt hí kia hơn.

Chúng đi mãi đến khi mũi của chúng

đánh hơi biết được bầy sói hơn bốn mươi con đang nằm phơi nắng bên dưới một chân núi. Cọp đã đến gần mà loài sói vẫn tuyệt nhiên không hề hay biết gì cả. Bốn cọp bò thật êm đến gần. Gió thu xào xạc cuốn lá khô đi khiến cho tiếng bước chân dưới chân chúng đều bị át đi.

Khi đã đến thật gần, từ ba phía chúng nhảy xổ tới tấn công bất thình lình bầy sói về phía chân núi. Bị bất ngờ, bầy sói hoảng sợ quay đầu chạy tán loạn. Nhưng phía sau lưng là vách núi sừng sững án ngữ đâu còn lối thoát. Mặt trước và hai bên là cái chết đang lù lù tiến dần đến. Bầy sói bèn đứng đầu lưng lại với nhau và nhe nanh gầm gừ quyết bảo vệ cho cùng đồng bọn của mình. Con sói đầu đàn rú lên một tiếng dài rồi nói:

- Các anh em hãy nghe đây, chúng ta đang bị dồn vào đường cùng rồi, nếu không xông ra tấn công chúng thì tất cả bọn mình sẽ bỏ mạng tại đây mất thôi. Hãy liều mạng một phen này, may ra còn có chút hy vọng.’

Quả nhiên, khi đã bị lâm vào nước đường cùng, thì con sói bỗng hung hăng lạ thường. Hưởng ứng lời kêu gọi của con đầu đàn, chúng bắt kẻ sống chết xông lên từng lớp tấn công ba con cọp. Từ thế tấn công, cọp bỗng lâm vào tình trạng bị động thấy rõ. Chúng cứ lùi mãi về sau.

Cọp đen vì sơ ý đã bị một con cắn đứt mất nửa cái đuôi. Nó tức giận tả xung hữu đột vật chết ba con sói đứng gần đó. Bầy sói

hơn mấy mươi con vẫn hùng hục nhảy xổ đến bảo vệ đồng bọn mình đang bị nguy ngập.

Quả là mãnh hổ nan địch quần hồ, dù đã giết hơn chục con sói, rút cuộc, cả bốn con cọp đều bị thương tích cùng mình. Riêng cọp chúa vì

muốn chứng minh sức mạnh của mình mà bị nặng nhất. Ba con kia chỉ đầu cầm chừng để tự vệ lấy thân chứ chẳng đại gì mà mao hiểm cứu chúa. Chúng biết nếu cứ kéo dài mãi thì tính mạng của cả bốn khó mà bảo toàn được.

- ‘Chúng ta hãy mau rút về phía bờ suối mà về thôi.’ Cọp chúa lên tiếng.

Nó nói vừa dứt lời thì đã bị ba con sói nhảy đến cắn lia lịa. Cọp chúa đưa chân phải tát ngang một cái thật mạnh. Xác một con sói văng ngay ra ngoài, nhưng đồng thời nó nghe chân kia của mình và dưới ngực đau nhói lên rồi toàn thân như không đứng vững nữa. Thì ra chân trái và ngực của nó đã bị hai con sói khác cắn trọng thương. May nhờ lúc đó cọp mất hí đến cứu nên cả hai con sói còn lại đã lui về phía đồng bọn an toàn. Với thân đầy thương tích cả bốn con cọp khập khiễng lui về phía dòng suối lớn đang chảy xiết để tìm đường đào tẩu. Cọp đen và cọp mũi đỏ chạy nhanh đến bên giòng suối rồi nhảy trước qua bên kia bờ rồi vọt đi tuốt chẳng buồn quay đầu nhìn lại.

Cọp chúa đã bị thương ở chân khá nặng nên chạy rất chậm. Bờ suối ở trước mặt nó hãy còn xa mà lũ sói đã bám rất gần phía sau. Nó ngần ngừ rồi kêu với ra phía trước bảo cọp mất hí đang sắp sửa nhảy qua bên kia bờ.

- ‘Chân ta đã bị thương rồi không thể nào nhảy qua giòng suối được, người... người hãy công ta qua với.’ Giọng kêu ra chiều rất miễn cưỡng.

Nghe tiếng gọi giật giọng, cọp mất hí quay đầu ngó lại. Trong mắt nó bỗng lóe lên một tia kỳ lạ.

Nó phóng nhanh đến bên cọp chúa rồi bắt thần cắn một cái thật mạnh vào cái chân đang bị thương của cọp chúa. Cọp chúa rú lên một tiếng đau đớn trước khi toàn thân của nó ngã sòng soài trên nền đất. Thi hành xong thủ đoạn của mình, cọp mất hí hồi hả phóng qua bờ suối bỏ lại sau lưng tiếng gào thét vì đau đớn của chúa mình đang bị hàng chục con sói nhảy đến cắn xé như điên dại.

Khi quay đầu lại thì cọp chúa chỉ còn là bộ da đầm máu nằm dưới chân bảy sói đang rú lên những tràng đặc thảng. Khi về gần đến hang động của bảy, cọp mất hí vờ đi tập tễnh ra về khó nhọc lắm và không ngớt kêu rống lên từng hồi như đau lòng lắm:

- ‘Chúa cọp bị hại rồi, chúa cọp bị hại rồi.’

Nghe tiếng kêu, các cọp vội vàng chạy ra bu quanh nó hồi rồi rít cả lên. Đảo mắt nhìn quanh bảy, cọp mất hí không thấy bóng dáng hai con đen và mũi đỏ đâu cả, cọp mất hí đoán chắc

rằng hai con kia sợ bị cọp chúa về trị tội nên đã đào tẩu rồi.

Thấy vậy nó càng cố gào khóc thê thảm và làm như gồng gượng lắm mới kể lại tuần tự mọi diễn tiến với sự thêu dệt của mình. Nó không quên nói đến vết thương của cọp chúa và công lao của mình đã cứu mạng cọp chúa như thế nào.

Nó cũng không quên hải tội hai con kia đã bỏ chúa chạy lấy thân và cuối cùng nó bịa chuyện cọp chúa khi nhảy qua suối trượt chân rơi xuống giòng nước chảy xiết chắc chắn là chết mất xác rồi. Kể xong nó lại khóc rống lên nữa. Chỉ có vài con cọp mũi lòng khóc theo, còn đa số thì trầm ngâm nghĩ ngợi như suy tính điều gì đó. Giây lâu sau, cọp mất hí mới bảo:

- ‘Cái chết của chúa tể là do hai tên cọp kia gây ra, cần phải trừng trị, nhưng bây giờ việc cần kíp là phải kiếm kẻ thay thế chúa mà đề quyết định mọi việc.

Đàn cọp không thể một ngày thiếu chúa, vậy các anh em hãy mau chọn lựa mình chúa khác đi thôi!’

Ở phía dưới bắt đầu chụm lại xầm xì bàn tán với nhau ra chiều hung hăng. Xem lại thì hầu hết những con vốn không ưa chúa đàn trước kia đều tán đồng và nhất loạt đề cử cọp mất hí lên thay thế vì nó đã có công rất nhiều sau kỳ tấn công chó sói này.

Những con khác còn đang băn khoăn thấy số đông ủng hộ nên cũng hòa theo cho yên thân.

Vài con trước kia từng theo cọp chúa, nay đã mất hẳn chỗ tựa chúng muốn lên tiếng phản đối mà không dám vì sợ chúa mới sẽ sinh lòng đố kỵ mà hại nên đành yên lặng, thậm chí có con lại lên giọng chê bai cọp chúa trước để lấy lòng con mất hí.

Cọp đuôi trắng nhìn thối đời đón gió trở cờ đỏ mà ngao ngán. Lên ngôi không được bao lâu, cọp mất hí đã lại đi vào vết bánh xe cũ của con đầu đàn trước.

Việc làm trước tiên mà nó thi hành là loại trừ ngay các con có cảm tình với cọp chúa cũ. Nhận thấy tình hình sẽ nguy hiểm cho mình, vài con trước kia theo cọp vàng lặng lẽ bỏ trốn. Đàn cọp bây giờ chỉ còn hơn một nửa. Nhiều con hung dữ mà cũng phải lo sẽ bị hại nên tìm cách lập

bầy chống đối âm thầm. Sự bất mãn rồi cũng đến lúc như nước vỡ bờ và cọp mất hí phải nhường lại ngôi vị chúa rừng xanh của mình cho con khác. Cứ như thế, đàn cọp liên tiếp thay đổi chúa rồi chẳng còn con nào từng phục con nào nữa. Chúng quên đi mục đích trừ diệt bọn sói là việc chính mà chỉ lo kết bè sát hại lẫn nhau rồi cuối cùng thì sự rã bầy cũng phải đến. Chỉ tội cọp đuôi trắng với ý định hợp quần của mình tuyệt vọng nhìn từng con trong đàn trở về nơi hừng cứ xưa kia của mình, chẳng còn ai quan tâm đến mối đe dọa của đàn sói ngày một lớn. Cọp trên thực tế đã không còn là chúa tể rừng xanh nữa mà là đàn sói. Và cũng từ tích đó mà ngày nay người ta vẫn thường nói với nhau rằng: "một rừng không thể có hai cọp" hay là "rừng nào cọp nấy".

Các em đoàn sinh thân mến,
Trong một tập thể, nếu ai cũng chỉ nghĩ đến mình, muốn mình luôn là trọng tâm của mọi người, và chỉ có mình là hay là giỏi, thì sớm muộn gì mình cũng bị mọi người coi thường. Chúng ta nên học tính khiêm cung và luôn coi quyền lợi của tập thể trên quyền lợi cá nhân thì chắc chắn mình sẽ được sự ủng hộ và kính nể.

Thiện Học - Huỳnh Hồng Ngự Sử

Câu chuyện con Thần Lăn

Lời TS: Đây là một câu chuyện có thật ở Nhật Bản trong đó có lời bàn của tác giả mà BBT đã nhận được từ một đạo hữu gửi cho.

Đọc thấy nó có thể giúp cho chúng ta có một cái nhìn ý thức hơn về sự tương tác giữa chúng ta với nhau, để chúng ta có thì giờ hơn mà vun bón cho mối quan hệ giữa chúng ta với những người thân đang có mặt với chúng ta, từ gia đình huyết thống đến gia đình tâm linh, BBT xin được chia sẻ câu chuyện này cùng tất cả ACE áo lam.

«Một người Nhật muốn sửa lại ngôi nhà đôi chút nên đã phá một bức tường đi. Nhà ở Nhật thường có một khoảng trống nhỏ giữa các bức tường gỗ. Khi phá những bức tường, người đó nhìn thấy một con thần lăn bị mắc kẹt vì có chiếc đinh từ phía ngoài đóng dính vào chân nó.

Người ấy nhìn thấy vậy nên rất thương cảm nhưng cũng hết sức tò mò vì khi kiểm tra chiếc đinh, anh thấy nó được đóng từ khi ngôi nhà mới xây, tức là từ 10 năm nay rồi. Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Con thần lăn sống như thế ở một khoảng trống trong tường trong suốt 10 năm không hề xê dịch: một điều tưởng chừng như quá dị thường, thậm chí là không thể.

Và anh ta tự hỏi làm sao con thần lăn sống suốt 10 năm mà không hề đi một bước chân nào vì chân nó đã bị đóng đinh. Anh ta tạm ngừng làm việc, ngồi một góc quan sát con thần lăn, xem nó làm gì và có gì để ăn. Một lúc sau không biết từ đâu xuất hiện một con thần lăn khác, miệng ngậm thức ăn, bò về phía con thần lăn mắc kẹt.

Không biết con thần lăn mang thức ăn tới có họ hàng gì với con thần lăn mắc kẹt hay chúng cùng một gia đình? Nhưng nó đã mang thức ăn tới trong suốt mười năm, không mệt mỏi, không từ bỏ hy vọng. Và nếu như người Nhật kia không phá bức tường thì không biết sự yêu thương này còn tiếp tục đến bao giờ?

Trong một xã hội đầy đủ những tiến bộ về công nghệ, thông tin, sự tiếp cận của chúng ta đối với tin tức ngày càng nhanh hơn, liên lạc ngày càng dễ hơn. Nhưng khoảng cách giữa con người với nhau ... dường như mỗi ngày một xa hơn» ...

Janet Nguyễn

Tu Dưỡng và Hội Thảo

❖ **08-11 tháng 05 năm 1997**

Khóa Hội Thảo Ngành Thanh Nam tại Aschaffenburg, Đức Quốc

HTr. UV Ngành Thanh Nam Tâm Cù, Trương Tôn Châu điều hợp, tổ chức.

Gọi là Khóa Hội thảo nhưng thật ra các anh em đều ngủ lều và hội thảo trong lều nên gọi là trại Hội thảo ngành Thanh đúng hơn. Qua 4 ngày hội thảo, bàn tán sôi nổi, các anh Thanh Nam nêu rõ lập trường của mình trước tình trạng Pháp nạn và GDPT nạn ở Việt Nam. Với sự tiến bộ khoa học, các anh chủ trương sử dụng tối đa phương tiện truyền thông hiện đại để thông tin, phổ biến những tin tức tại Việt nam mà chính phủ Việt Nam muốn bưng

bít. Với bầu nhiệt huyết của người thanh niên lưu vong, các anh tỏ rõ chính kiến của mình bằng nhiều phương tiện, cũng như cố

gắng bảo tồn văn hoá dân tộc bằng nhiều hình thức khác nhau, ủng hộ phát triển tờ Nội san Sen Trắng Âu châu - tờ thông tin liên lạc các GDPT tại Âu châu.

Kỷ niệm đáng nhớ: Tại trại Hội thảo này, một danh xưng được ra đời: “Thanh niên đảm đang”. Các anh đều thích thú với danh xưng này, xem như là một hoạt động cho thanh niên, hoạt động này bao gồm: gia chánh, may vá, buôn bán, và dĩ nhiên trong tương lai có thể là trông con, cho con bú (chai), ru con ngủ, dạy con học, v.v..., xứng đáng là “Thanh niên đời mới”. Một đoàn sinh thanh niên GDPT như vậy mới thực sự là hữu ích cho gia đình, cho xã hội, thực sự góp phần xây dựng xã hội theo tinh thần Phật giáo. Trong kỳ trại này các anh em ngành Thanh làm một chiếc bánh sinh nhật nho nhỏ, một bó hoa kết từ hoa, cỏ dại để mừng thọ 67 tuổi anh Thị Lộc, tuy đơn sơ nhưng rất ấm áp tình Lam trong căn lều ban Quản trại.

❖ **25-27 tháng 12 năm 1997**

Khóa Hội Thảo Ngành Thanh Nữ GDPT VN Âu Châu tại Chùa Viên Giác, Hannover, Đức Quốc

HTr. UV Ngành Thanh Nữ Tâm Bạch, Trần Huyền Đan điều hợp, tổ chức.

Kỷ niệm đáng nhớ: Khi quý anh nghe tin ngành nữ tổ chức trại hội thảo thì các anh vô cùng tán thán và cổ động hết mình. Quý nam huynh trưởng đã tình nguyện ghi tên làm tài xế để tạo điều kiện cho các chị tham dự. Đặc biệt quý nam huynh trưởng còn tình nguyện lo ẩm thực, nấu ăn và cả “hầu bàn”. Quý chị không được đụng tay vào bất cứ chuyện gì ngoài lo học và hội thảo với nhau. Đến giờ ăn thì tất cả quý chị ngồi vào bàn, thiếu gì thì giờ tay lên...là một đội ngũ hầu bàn chạy đến và phục vụ.... với nụ cười thật tươi.

Quý anh đóng vai “thị giả” thì quý chị đâu dám lơ là, bê trễ trong các buổi học vì sợ tổn phước. Khi quý chị đóng cửa hội thảo thì quý anh lo nấu nướng, dọn dẹp. Còn thì giờ thì tụ tập với nhau và spontan hội thảo.

Đây là một kỷ niệm không những đáng nhớ mà vô cùng đáng quý. Chỉ có trong một tổ chức anh chị em một nhà và cùng một chí hướng cao đẹp.

Ni Sư Thích Nữ Diệu Tâm chứng minh (hiện nay là Sư Bà)

❖ **tháng 6 năm 1998**

Trại Hội thảo Ngành Thiếu tại Glaubenberg, Thụy Sĩ

UV thiếu nữ Từ Đường - Hồ thị Kim Hiếu và UV thiếu nam Minh Thiện- Nguyễn Quang Phục điều hợp.

Trên ngọn đồi Glaubenberg (Thụy Sĩ), trong khuôn viên khoá Giáo lý Âu châu kỳ 10, anh ủy viên ngành Thiếu Nam và chị ủy viên ngành Thiếu nữ BHD Âu châu đã liên hệ tổ chức trại Hội thảo ngành Thiếu. Dĩ nhiên không chỉ các anh chị ủy viên ngành Thiếu tại các BHD cấp quốc gia về tham dự mà trại còn quy tụ các huynh trưởng đang nắm các đoàn ngành Thiếu trên khắp Âu châu. Hội thảo bày tỏ sự quan tâm sâu sắc đến sinh hoạt đoàn sinh ngành Thiếu, nhất là về tâm lý, vì đại đa số các đoàn sinh ngành Thiếu đều sinh tại hải ngoại, rất kém

tiếng Việt và lại rất phóng khoáng trong sinh hoạt hàng ngày, không dễ chịu gò bó dưới bất kỳ hình thức giáo dục nào.

Trại hội thảo diễn ra 2 ngày, rất nhiều ý kiến đóng góp nhưng song song đó cũng rất nhiều trở ngại phát triển sinh hoạt ngành.

Kỷ niệm đáng nhớ: - Ngành Thiếu thiếu thiệt! đến ban Thỉnh sự cung thỉnh quý Thầy cũng thiếu, nên chỉ có hai huynh trưởng: một anh đi trước gõ khánh, Thầy đi giữa, một chị đi sau chấp tay. Vì khuôn viên khoá giáo lý là một trại lính, nên đi từ phòng nọ sang phòng kia phải băng ngang sân rất rộng, mọi người nghe tiếng khánh gõ quay lại nhìn ban Thỉnh sự giống như đang áp tải Thầy vậy đó!!!!

Khi các em ngành Thiếu phát biểu thì toàn thể các anh chị phải tập trung vừa nghe, vừa đoán ý

kiến em đó muốn nói mới hiểu được, các em phát biểu rất hăng hái và không khí rất vui, rất nhộn nhịp.

❖ Từ 28-07 đến 29 – 07 năm 2001 Hội Thảo Huyện Trang I

Hội thảo Huyện Trang 1 Âu Châu được tổ chức trong khuôn viên khoá giáo lý Âu châu lần thứ 13 tại Goteborg (Thụy Điển). Hội thảo nhằm mục đích cho các trại sinh Huyện Trang thuyết trình bài tiểu luận của mình để các trại sinh khác đặt câu hỏi ngay trên những vấn đề được nêu trong tiểu luận, và dĩ nhiên vấn đề được nhìn dưới nhiều hình thức khác nhau. Đây là khâu cuối cùng mà các trại sinh Huyện Trang đều phải hoàn tất khoá huấn luyện của mình.

❖ 19-7 đến 3-8 năm 2006 Tu Dưỡng Huynh Trưởng và Hội Thảo Huyện Trang II

Trại tu dưỡng huynh trưởng và hội thảo Huyện Trang lần 2 được tổ chức trong 6 ngày, song song với khoá giáo lý kỳ 18 tại Tostedt (Đức quốc). Cũng như hội thảo Huyện Trang lần 1, các trại sinh Huyện Trang 2 bàn thảo sôi nổi để tìm ra một bước sinh hoạt mới cho GDPT VN tại Âu châu.

Điểm đáng nhớ: Các ACE cả hai trại Huyện Trang 1 & 2 đều lập ra một nhóm gọi là Nhóm Cải tiến với tiêu chí là: Nghiên cứu, tìm ra một đường lối sinh hoạt mới cho GDPTVN Âu châu

nhằm thích hợp với các em sinh trưởng tại Âu châu.

Hội thảo Huyện Trang 2 là cơ hội để các ACE trại sinh 2 trại Huyện Trang tại Âu châu tâm tình với nhau những niềm vui, nỗi buồn sau một năm Vượt khó (kể từ trại Huyện Trang 2 năm 2005).

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Phẩm APPAMADAVAGGO

người tu trì phước huệ
hoan hỷ như hoa tươi
thiện nghiệp làm tuổi biếc
đưa hoa đến vườn trời

Dù trì kinh nghìn tạng
Tu niệm chẳng y lời
Như hái hoa thả suối
Hoa trôi, ích chi người

tiến tu ba nghiệp vọng
chính niệm một đường lành
nhuần thấm đạo giải thoát
danh hiển thoảng gió lan

tinh tấn giữa buồng lung
tỉnh thức giữa mê ngủ
ngựa hồng tung vô mây
vượt bầy, xa nẻo cũ.

Tu Học Với Bậc Định Âu Châu

Hôm nay đạo tràng tu học bậc Định Âu Châu tụ họp về đây cùng nhau ôn tập những đề tài lớn của chương trình bậc Định.

Chương trình có vẻ hơi “đồ sộ” vì chỉ có 2 giờ 30 đồng hồ mà chúng ta phải hoàn thành 6 đề tài:

1. Người lãnh đạo
2. Tinh thần trách nhiệm
3. Trau dồi đức tính
4. Tứ Niệm Xứ
5. Người PT tại gia
6. Giáo dục thiếu nhi

Tuy nhiên, đây chỉ là phần ôn tập, các thuyết trình viên (TTV) chỉ trình bày những điểm mấu chốt vì đã khai triển trong các buổi học trước; thêm vào đó tài liệu được chuẩn bị chu đáo; ACE phát biểu rất hăng say, nhiệt tình đóng góp xây dựng, MC Nguyên Hoà làm việc rất tốt nên buổi học đem lại kết quả rất khả quan, đó là chưa nói vào giữa buổi, Thầy đã đến và ACE được Thầy chia sẻ về đề tài “người Xuất gia” làm cho buổi học càng thêm phong phú.

Về 3 đề tài đầu tiên, ACE đã cung cấp cho các Huynh trưởng bậc Định các bài viết “Lãnh đạo và quản lý GDPT theo tinh thần Tứ Nhiếp Pháp”; các đức tính “Kiên nhẫn, Điềm đạm” để bổ sung cho tài liệu tu học của GDPT chúng ta.

Về đề tài “Giáo dục Thiếu Nhi” có nhiều tài liệu rất quý như biên bản “Hội thảo Phát triển ngành Oanh Vũ” vào tháng 5 và tháng 10 năm 2010 của các GDPT thuộc BHD/Âu Châu và bài “phương cách dạy Phật Pháp cho Thiếu Nhi” của Dr. Helmuth Karl.

BB Hội thảo nói lên niềm thao thức của ACE/HTr. Âu Châu, trong việc phát triển ngành Oanh Vũ; các Anh Chị phân tích, kiểm điểm, rút ưu khuyết điểm, tổng kết những gì đã làm được và những gì còn tồn đọng, cũng như quan tâm đến những yêu cầu, ước mong của phụ huynh đoàn sinh v.v... Chúng tôi nhận thấy ACE đã học và thực hành đề tài “giáo dục thiếu nhi” bằng chính tự thân mình.

Bài viết của Dr. Karl là một minh chứng là GDPT chúng ta đã đi đúng hướng; mô hình lý tưởng mà Dr. Karl đưa ra phải chăng là sinh hoạt tập thể (Đàn/Đội) của những người tin Phật được giáo dục Phật Pháp từ lúc tuổi còn rất trẻ (Oanh vũ) tiếp tục lên đến khi trưởng thành (Thanh, Thiếu) và cả khi đã lập gia đình, thành người lớn (người PT tại gia) v.v.. Những điều Dr. Karl đưa ra như một đề nghị thì GDPT

chúng ta đã thực hành cách đây hơn nửa thế kỷ rồi (tập cho các em biết niệm Phật, ăn chay, làm việc thiện v.v.. không những vậy, chúng ta còn cho các em ghi sổ Việc Thiện, sổ Hạnh và sổ Dũng nữa). Ngoài ra, những sinh hoạt trại, những bài học về Hoạt động thanh niên v.v... chính là “gần với thiên nhiên” trau dồi đức tính, trí tuệ ... mà Dr. đề nghị. Nói tóm lại, chương trình sinh hoạt và tu học của Đoàn sinh và HTr. chúng ta không phải lạc hậu mà trái lại, rất tiên tiến, chỉ cần hoàn thiện cách truyền đạt, đào tạo đội ngũ huynh trưởng có tay nghề cao, có nhiệt tình với tổ chức với đàn em thân yêu...

Đề tài “Người PT tại gia” đáng lẽ chỉ cần khai triển 5 Giới nhưng ACE trong đạo tràng cũng có nhiều ý kiến, kinh nghiệm để trao đổi và chia sẻ, làm cho không khí buổi học rất vui và đề tài Tứ Niệm Xứ thì ACE không bàn đến những cảnh giới cao siêu của Thiền mà chỉ cùng nhau ôn tập cách thức tu tập, quán chiếu, ngồi thiền, thiền hành ... thiền 24/24 đi đứng, nằm ngồi, ngủ nghỉ, nói năng im lặng ... như thế nào để giữ gìn chánh niệm.

Cảm giác có được sau lớp học là sự an lạc thoải mái, vui vẻ quây quần nhau (vì “những giờ vui qua mau”...) mặc dù đêm đã khuya (đối với Âu Châu) nhưng không thấy hiện tượng mỏi mệt, trì trệ ... chỉ có vài ACE phải xin từ giả lớp trước 1 chút vì ngày mai phải đi làm sớm.

TM xin ghi lại vài cảm tưởng, không ghi chi tiết vì BB buổi họp đã có anh TTK vừa ghi BB, vừa post lên “bảng đen” của lớp học những ý kiến quan trọng của các TTV và những phát biểu của các học viên.

Xin cảm ơn BHD/Âu

châu và BTC Lớp học Bậc Định.

Thân kính chúc ACE Huynh trưởng bậc Định Âu Châu luôn tinh tấn trong tu học để làm tốt công việc hướng dẫn đàn em của chúng ta.

Trân trọng,

Tâm Minh Atn

DÒNG GIAO CẢM VỀ KHÓA TU HỌC TRÊN DIỄN ĐÀN PALTALK GDPTVN ÂU CHÂU

Có thể nói rằng Tâm Minh (TM) quen biết với Anh Chị Em (ACE) Huỳnh trưởng GDPT Âu Châu từ năm 2000 - nhân đại hội GDPTVN tại Hải ngoại, ngày còn anh Cao Chánh Hựu lừng. Nhưng bước đầu, mới chỉ quen với những anh chị có đi Đại hội, rồi với một vài ACE phụ trách đặc san Sen Trắng Âu Châu vì đã bắt đầu nộp bài cho anh Từ Khoa mỗi khi Sen Trắng Âu Châu cần bài (hồi đó TM cũng là 1 thành viên trong BBT và phụ trách Sen Trắng Hoa Kỳ)... Sự quen biết được “nhân lên” và “lan rộng” qua trại Huấn luyện Huỳnh trưởng Huyền Trang mà BHD Âu Châu có nhã ý mời TM qua tham gia vào Ban Giảng huấn của Trại năm 2005 tại chùa Viên Giác - Hanover, Đức quốc. Thế là có cơ hội quen biết thêm, có nhiều kỷ niệm “cụ thể” hơn, biết tên nhiều ACE hơn và liên lạc qua email nhiều hơn v.v...

Cảm tưởng ban đầu của TM đối với GDPT Âu Châu là thấy không khí sinh hoạt, tinh thần tu học, sự liên hệ với chư Tăng Ni ... giống GDPT VN ở trong nước hơn các GDPT ở Hoa Kỳ, Úc Châu hay Canada. Tất nhiên đây chỉ mới là về phương diện hình tướng. Các Huỳnh trưởng lớn cũng như các em đoàn sinh đối với chư Tăng Ni có sự cung kính mà gần gũi, và quý Thầy cũng không “xa cách” với GDPT chúng ta, nhất là các GDPT tại Đức (vì gần như TM được lưu lại đó lâu nhất, ở tại chùa Viên Giác của Thầy Như Điển mỗi lần đi Âu Châu).

TM bắt đầu cảm thấy mình như là một thành viên của GDPT Âu Châu khi nhận được thư mời thuyết trình, tóm lược hay đúc kết ... các đề tài tu học của các khóa Tu học dài hạn của ACE Huỳnh trưởng trên diễn đàn Paltalk. Từ đó, dù TM có tham dự được hay không, TM đều được đọc những email qua lại của ACE Huỳnh trưởng tâm tình, trao đổi kinh nghiệm, bàn thảo chương trình Tu học hay Trại, du ngoạn v.v.. thư từ qua lại làm

cho những người chưa quen biết cũng thành quen biết huống gì ACE Huỳnh trưởng GDPT mình! Cũng từ đó TM có thêm rất nhiều bạn, hầu hết là “bạn vong niên” [ACE Huỳnh trưởng trẻ có người trẻ hơn con của TM nữa - đó là “chuyện nhỏ” và tự nhiên thôi, phải không các bạn?]

Thật ra, TM chỉ mới được mời vào tham gia các lớp học của Bậc Định còn 2 bậc Kiên và Trì chỉ được thư thông báo ngày tu học; nếu có gì đóng góp hay chia sẻ thì chỉ qua email cho thuyết trình viên hay cho ban điều hành lớp học mà thôi. Ưu điểm của Âu Châu là buổi học nào cũng có sự hiện diện của chị trưởng ban hay đại diện BHD/AC và các thuyết trình viên là ban viên BHD hay UV, phụ tá UV Giáo dục v.v... trong BHD Âu Châu. Thứ nữa, nội dung thuyết trình có tính cách ôn tập, chia sẻ và trao đổi kinh nghiệm, dưới hình thức tâm tình với nhau nên các HTr. học viên cũng mạnh dạn chia sẻ, nói lên những khó khăn, thắc mắc, đặc biệt, ... của đơn vị, trùng với những chỗ nào đề tài có lưu ý đến. Thuyết trình viên và Ban Điều hành cũng như BHD Âu châu chuẩn bị bài cho ACE học viên rất đầy đủ: download những bài có liên quan đến đề tài gởi đến các học viên, gởi những biên bản (nếu có) về những buổi họp của BHD hay của Ban Huỳnh trưởng 1 đơn vị nào đó với phụ huynh đoàn sinh, có liên quan đến đề tài, để biết rõ những mong muốn của họ, tìm cách thỏa mãn hay cập nhật hoá phương pháp truyền đạt ... Ngoài ra, buổi học nào cũng có cung thỉnh một vị Thầy chứng minh (như Thầy Cổ vấn giáo hạnh của chúng ta ngày xưa) để Thầy cho thêm ý kiến, bổ sung hay điều chỉnh ... có khi cũng mời Thầy thuyết giảng một đề tài Phật Pháp.

Được biết từ 2007 đến nay Âu Châu đã có 5 khóa tu học dài hạn cho HTr. học trên hệ thống viễn liên Paltalk [2 khoá bậc KIÊN, 2 khóa bậc TRÌ và một khoá bậc Định]; học viên mỗi khóa khoảng 20. Đó là chưa kể ACE Huỳnh trưởng Âu Châu hầu hết đều tham gia các khóa tu học của chư Tăng tổ chức cho đồng hương Phật tử - các vị giảng sư từ khắp nơi trên thế giới được mời về đây. ACE Âu Châu được phước báo này từ nhiều năm nay (vì năm nay đã là khóa học Phật Pháp thứ 22 hay 23 gì rồi, phải không ACE?) Nghe nói phần đông ACE Huỳnh trưởng Âu Châu đều đã được thọ Bồ tát giới; TM xin bái phục!

Cuối cùng, xin gởi đến ACE lời chúc mãi mãi Tinh Tấn như vậy trong tu học và tu tập để vững vàng dẫu dặt dằn em thân yêu của chúng ta.

PL. 2555 - Hoa Kỳ, ngày 24.09.2011
Tâm Minh

Cùng Suy Ngẫm

Tuy gần mà xa ...

Có một vị hiền triết đã hỏi các đệ tử rằng: “Tại sao trong cơn giận dữ người ta thường phải hét thật to vào mặt nhau?”

Sau một lúc suy nghĩ, một trong những đệ tử ấy đã trả lời:

“Bởi vì người ta mất bình tĩnh, mất tự chủ!”

Vị hiền triết không đồng ý với câu trả lời, ngài bảo:

“Nhưng tại sao phải hét lên trong khi cả hai đang ở cạnh nhau, tại sao không thể nói với một âm thanh vừa phải đủ nghe?”

Các đệ tử lại phải ngẫm nghĩ để trả lời nhưng không có câu giải thích nào khiến vị thầy của họ hài lòng.

Sau cùng ông bảo:

“Khi hai người đang giận nhau thì trái tim của họ đã không còn ở gần nhau nữa. Từ trong thâm tâm họ cảm thấy giữa họ và người kia có một khoảng cách rất xa, nên muốn nói cho nhau nghe thì họ phải dùng hết sức bình sinh để nói thật to.

Sự giận dữ càng lớn thì khoảng cách càng xa, họ càng phải nói to hơn để tiếng nói của họ bao trùm khoảng cách ấy.”

Ngưng một chút, ngài lại hỏi:

“Còn khi hai người bắt đầu yêu nhau thì thế nào? Họ không bao giờ hét to mà chỉ nói nhỏ nhẹ, tại sao? Bởi vì trái tim của họ cận kề nhau. Khoảng cách giữa họ rất nhỏ...”

Rồi ngài lại tiếp tục:

“Khi hai người ấy đã yêu nhau thật đậm đà thì họ không nói nữa, họ chỉ thì thầm, họ đã đến rất gần nhau bằng tình yêu của họ. Cuối cùng ngay cả thì thầm cũng không cần thiết nữa, họ chỉ cần đưa mắt nhìn nhau, thế thôi! Vì qua ánh mắt đó họ đã biết đối phương nghĩ gì, muốn gì ...”

Ngài kết luận:

“Khi các con bàn cãi với nhau về một vấn đề, phải giữ trái tim của các con lúc nào cũng cận kề. Đừng bao giờ thốt ra điều gì khiến các con cảm thấy xa cách nhau... Nếu không thì có một

ngày khoảng cách ấy càng lúc càng rộng, càng xa thì các con sẽ không còn tìm ra được đường quay trở về!”

Một vị vua treo giải thưởng cho họa sĩ nào vẽ được bức tranh đẹp nhất về sự bình yên. Nhiều họa sĩ đã cố công ... Nhà vua ngắm tất cả những bức tranh, nhưng ông chỉ thích có hai bức, và phải chọn lấy một ...

Trong hai bức tranh đó, một bức tranh vẽ hồ nước yên ả. Mặt hồ là tấm gương tuyệt mỹ với những ngọn núi cao chót vót bao quanh. Bên trên là bầu trời xanh với những đám mây trắng bông bồng, trôi lững lờ. Tất cả những ai ngắm bức tranh đều cho rằng đây là một bức tranh bình yên thật hoàn hảo. Bức tranh thứ hai cũng có những ngọn núi, nhưng là những ngọn núi trần trụi và lởm chởm đá. Bên trên, bầu trời giận dữ đổ mưa như trút, kèm theo sấm chớp âm ầm. Bên vách núi là dòng thác cuộn cuộn nổi bọt trắng xóa. Thật chẳng bình yên chút nào!

Nhưng sau khi nhà vua ngắm nhìn, ông thấy đằng sau dòng thác là một bụi cây nhỏ mọc lên từ khe nứt của một tảng đá. Nơi đó, giữa dòng thác trút nước xuống một cách giận dữ, có con chim mẹ đang thân nhiên đậu trên tổ của mình, bên cạnh đàn chim con ríu rít ... Bình yên thật sự ...

“Ta chấm bức tranh này!” – nhà vua công bố. “Sự bình yên không có nghĩa là không ồn ào, không giận dữ. Bình yên có nghĩa là ngay chính khi đang ở trong phong ba bão táp, ta vẫn cảm thấy còn có sự yên tĩnh hiện diện trong trái tim mình. Đó mới là ý nghĩa thực sự của sự bình yên”.

Quy Luật Của Xe Rác

Một hôm tôi nhảy vào một chiếc taxi để ra phi trường.

Đang chạy đúng làn bỗng từ bãi đậu xe phía trước một chiếc xe nhà màu đen phóng ra. Người lái taxi thắng kêu một tiếng két và tránh không va chạm xe kia trong đường tơ kẻ tóc!

Người lái xe kia ngoái đầu mắt chúng tôi.

Người lái taxi chỉ cười vẫy tay chào lại. Tôi thấy anh thật là tử tế.

Thế nên tôi hỏi "Sao anh hiền vậy? Anh kia suýt tông hư xe anh và mình có lẽ đã phải nhập viện!"

Bấy giờ anh lái taxi dạy tôi bài học này, tôi gọi nó là:

'The Law of the Garbage Truck.'

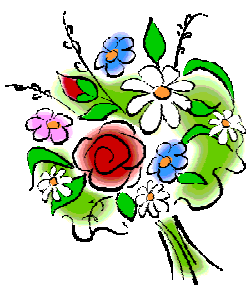
Anh giải thích rằng nhiều người cứ như là xe rác vậy. Họ chạy vòng quanh mang theo đầy rác, đầy bức dọc, đầy nóng giận và chán chường. Vì rác của họ đầy ắp, họ cần nơi đổ rác và đôi khi họ trút lên bạn. Đừng mang nó vào mình. Chỉ cần mỉm cười, vẫy chào, chúc điều tốt lành rồi ta cứ đi tiếp. Đừng thèm lấy rác đó rồi mang rải cho người khác nơi làm việc, nơi dọc đường hay mang về nhà. Người thành đạt quyết không để cho mấy xe chở rác làm hỏng ngày của mình.

Cuộc đời quá ngắn để mà cứ sống trong hối tiếc, vậy nên...

Hãy yêu thương người cư xử tốt với mình và cầu nguyện cho ai xử tệ.

Cuộc sống này ta tạo nên nó chỉ mười phần trăm còn chín mươi phần trăm là tùy thuộc cách ta tiếp nhận nó!

Mến chúc ACE một ngày không có rác!

Thi hành quyết định của Đại Hội Huỳnh Trường Hải Ngoại vào năm 2000 tại Chùa Viên Giác Hannover, Đức Quốc, Huỳnh Trường Chí Pháp và Tâm Ngọc thiết lập dự án tu học hàm thụ cho tất cả Huỳnh trưởng tại Âu Châu vào tháng tư năm 2001. Dự án được gởi đi kêu gọi với nhận định như sau:

Một em bé bảy tuổi đến với GDPT, phải sinh hoạt ở ngành Oanh Vũ cho đến năm mười hai, qua năm bậc: **Sơ Sanh, Mỡ Mắt, Cánh Mềm, Chân Cứng và Tung Bay**. Giai đoạn đó coi như em đã theo học bậc Tiểu học của GDPT.

Năm lên mười hai, em thi lên ngành Thiếu, tại đây em phải tu học trong bốn năm qua các bậc: **Hướng thiện, Sơ thiện, Trung thiện và Chánh thiện**, rồi em lại thi qua ngành Thanh ở hai bậc Hòa và Trục. Em đã có sáu năm ở bậc Trung học trong GDPT.

Bấy giờ em mới chập chững bước vào nghề Huỳnh trưởng. Nếu thuận duyên, trong suốt thời gian làm nghề Huỳnh trưởng lại phải tu học thêm mười năm dài qua chương trình tu học dài hạn: **Kiên, Trì, Định, Lực** (Bậc Kiên một năm, bậc Trì hai năm, bậc Định ba năm và bậc Lực bốn năm) và xen kẽ phải qua bốn Trại huấn luyện **Lộc Uyển, A Dục, Huyền Trang, Vạn Hạnh**.

Bậc Kiên lấy năm hạnh của người Phật tử làm hành trang của người mới cầm còi, lấy niềm tin nơi Tam bảo, nơi tổ chức GDPT làm đuốc soi đường của người mới vào nghề Trưởng.

Bậc Trì góp nhặt thêm hành trang để đi vào thực hành bài học Giáo Thân. Thực hành nhiều về bổn phận của người Phật tử đối với gia đình, đối với xã hội. Kinh Thiện sinh là kim chỉ nam của người cầm đoàn.

Bậc Định và Lực nêu cao bài học giáo thân. Thường xuyên học hỏi và hành trì sự nghiệp gắn liền đời mình với lý tưởng GDPT.

Tại hải ngoại nói chung, Âu châu nói riêng, giai đoạn phôi thai, đã có nhiều cố gắng từ nhiều mặt, như là chư vị Tôn túc, những bậc cha anh hằng quan tâm đến tuổi thơ và những huynh trưởng hằng ôm ấp hoài bão ... mà có được một ít GDPT. Nhằm đáp ứng những đòi hỏi cấp bách ở buổi giao thời mà nhiều huynh trưởng được đào tạo chưa đúng quy cách. Đa phần thì thông cảm nhưng vẫn không tránh được những tiếng bác, tiếng chì về những Huynh trưởng kém khả năng. Nhằm bồi dưỡng cho lớp Trưởng đã được đặc cách trong thời gian qua và chuẩn bị cho lớp Trưởng trong thời gian tới vững tay nghề, Đại hội Huynh trưởng GDPT hải ngoại, họp tại chùa Viên Giác (Đức) vào tháng tư năm 2000, đã quyết định: Tùy hoàn cảnh của mỗi địa phương, tổ chức tu học dài hạn cho Huynh trưởng theo chương trình Kiên, Trì, Định, Lực.

Đến năm 2007. Dự án tu học cho toàn Âu Châu được tiến hành bằng phương pháp mới là gặp nhau trên thính phòng Paltalk. Dự án được Huynh trưởng Nguyễn Hòa và Thị Trục kêu gọi:

Tu học là sự nghiệp trí tuệ hàng đầu của người con Phật nói chung và của tất cả đoàn viên GDPTVN nói riêng, mà từ bấy lâu nay quý Thầy Cô, quý AC Niên Trưởng cũng như ACE trong Ban Hướng Dẫn GDPTVN-ÂC đã hằng lưu tâm. Chương trình tu học dài hạn của GDPTVN-ÂC đã được phát động và xúc tiến từ bao năm qua trên toàn Âu Châu, nhưng vì hoàn cảnh khó khăn cũng như phương tiện truyền thông chưa cho phép, nên chúng ta không thể thực hiện đồng bộ trên toàn địa hạt Âu Châu được.

Để xúc tiến chương trình tu học dài hạn với **Bậc Kiên** cho ngành Thanh và HTr. sơ cấp **Lộc Uyển**, **Bậc Trì** cho HTr. cấp I A Dục, cấp II **Huyền Trang** được tiếp nối theo dự án tu học dài hạn cho Huynh Trưởng GDPTVN-ÂC, do hai anh Chí Pháp và Tâm Ngọc soạn thảo năm 2001 và đồng thời để phát động tinh thần: "Học Phật-Hành Hạnh Phật tức là Báo Ân Phật", luôn phát Bồ Đề Tâm kiên cố, chí tu học vững bền của Lam Viên GDPTVN-ÂC.

Được sự quan tâm của Thầy Tổng Vụ Trưởng - TT Thích An Chí và lời đề nghị của chị Tâm Bạch - Trưởng Ban Hướng Dẫn GDPTVN-ÂC, các BHD Quốc gia (Đức Quốc, Pháp Quốc và

Na Uy), các Ban Huynh trưởng các đơn vị GDPT biệt lập đã cố gắng hợp tác, hỗ trợ, đốc thúc tinh thần ACE để viên thành Phật sự này. Kể từ đó chương trình tu học được sắp xếp liên tục mỗi tháng mỗi lần. Lần đầu với Chương Trình Bậc Kiên từ năm 2007- 2008.

Tiếp tục Bậc Trì từ năm 2008-2009.

Và sau đó là tu học Bậc Định cho đến nay.

Đến năm 2010, sau liên trại A Dục - Lộc Uyển, các huynh trưởng trẻ tham gia lớp học Bậc Kiên, Bậc Trì trên thính phòng toàn Âu Châu. Như vậy là cứ hai tuần một lần, anh chị em Huynh trưởng bảy quốc gia trên Âu Châu lại gặp nhau trên Đạo tràng này để cùng tu học, không gian như thu nhỏ lại, còn Tình Lam càng lớn rộng ra.

Đặc biệt thính phòng tu học được quý Thầy lưu tâm chăm sóc. Bước đầu với sự hiện diện, kêu gọi của Thượng Tọa Thích An Chí và khuyến tấn của Đại Đức Thích Hạnh Tấn. Giai đoạn kế tiếp có sự tham dự thường xuyên của Thượng tọa Thích Thông Trí hướng dẫn lớp học. Được sự quan tâm của Thượng Tọa lớp học càng ngày càng đông. Đại Đức Viên Giác và Đại Đức Pháp Quang cũng không ngại tốn thời gian đã theo chân Thượng tọa TVT vào Đạo tràng để chăm sóc tinh thần cho Huynh trưởng GDPTVN ÂC.

Ngoài ra, Đạo tràng - thính phòng còn được quý Huynh trưởng từ hải ngoại viếng thăm như chị Tâm Minh, Vương Thúy Nga, Phó trưởng Ban BHD HN và anh Chúc Hòa, Phan Hồng Chương, Ủy Viên Giáo Dục BHD HN.

Kinh Pháp Cú

(Phạm Thiên Thư phổ thơ)

Dáng hoa

Như hoa thom cúng Phật

Tam nghiệp giới hương xông

Nguyện khắp ba thời mộng

Bừng nở tâm viên đồng.

Những Mẩu Chuyện của người Huỳnh Trưởng

1/ Chuyện xảy ra trong trại Lộc Uyển, Anoma-Ni Liên do BHD Na Uy tổ chức từ ngày 26 đến 30 tháng 3 năm 1997

Trong lúc ban thư ký trại đang bận rộn với thủ tục nhập trại thì có 3 em trại sinh ngạc nhiên như nai vàng xuất hiện, đứng đã một hồi lâu nhưng không biết bắt đầu như thế nào, anh thư ký mới hỏi:

- Các em muốn ghi danh nhập trại phải không?
- Dạ phải
- Em cho anh biết là sẽ tham dự trại huấn luyện nào? Lộc Uyển hay Anoma - Ni Liên?
- Lộc Uyển là sao và Anoma - Ni Liên là gì anh?
- Ý trời! đi tham dự trại huấn luyện mà cũng không biết là mình tham dự trại gì hở các em? Vậy chứ các em đang sinh hoạt tại GDPT nào?

- Tụi em đâu có sinh hoạt tại GDPT nào đâu anh.

Đến cỡ này thì anh thư ký cũng đành chịu thua. Không biết phải giải quyết như thế nào, đành miễn cưỡng nhờ anh trại phó điều hành cứu bồ.

- Anh Minh Thiện, có 3 em trại sinh “vô gia đình” và không biết là sẽ tham dự trại nào. Em không biết phải giải quyết ra sao cả. Đành phải phiền đến anh.

Lắng nghe tâm tình của các em xong (các em được địa phương không có GDPT sinh hoạt cử đi tham dự trại), anh trại phó mới giải thích về ý nghĩa và mục đích huấn luyện của từng trại, cũng như sự khác biệt của đội chúng trưởng và Huỳnh trưởng tập

sự như tên trại huấn luyện. Cuối cùng anh hỏi:

- Bây giờ các em đã hiểu sơ qua về ý nghĩa và tên trại rồi, vậy các em muốn ghi danh ở trại nào?

Các em nhìn nhau như thăm trao đổi ý kiến để đi đến quyết định cuối cùng. Hồi lâu một em đại diện trong nhóm nhỏ nhẹ nhàng dứt khoát nói:

- Thưa anh, tụi em muốn làm Huỳnh trưởng ...

2/ Vài kỷ niệm khó quên của trại huấn luyện LU tại Paris, GDPT Linh Sơn-Linh Phong năm 1986.

Vào thời đó DH mới vừa gia nhập GDPTLP được chưa đầy một năm. Nghe nói đi trại tại thủ đô tráng lệ Paris, mọi người đều nghĩ là chắc sẽ sướng lắm hoặc ít nhất là không đến nỗi cực.

Nhưng mấy ai học được chữ “ngờ”! Đất trại được đặt tại một khu rừng ở ngoại ô Paris, gần Chùa Linh Sơn. Chánh quyền địa phương rất tử tế, đã cho BQT mượn khu đất sinh hoạt, không lấy tiền, nhưng phương tiện vệ sinh thật là đơn sơ. Có nhà vệ sinh công cộng gần đó, nhưng không có nước nóng!

Tuy là vào mùa hè, trời không lạnh, nhưng ở xứ Âu Châu này nước lạnh từ vòi chảy ra thì cũng có thể lạnh buốt như từ trong tủ lạnh, chứ không được “mát” như ở VN đâu! Nhất là sáng sớm thức dậy 6 giờ để sinh hoạt, phải dùng nước lạnh để rửa mặt và tắm rửa, thì bảo đảm ai cũng đều tỉnh người ngay tức khắc! Vậy mà mọi người phải gồng mình chịu đựng suốt cả một tuần trại, may nhờ Chư Phật gia hộ, nên ACE không ai ngã bệnh cả, brbrrr...

Bài học về “thân giáo”

Thật may mắn cho ace là Thầy Cố vấn Giáo Hạnh (nguyên là cựu LĐT khi xưa tại VN), áp dụng “Lục hòa đến cùng” nên đã ra ở lều tại đất trại, chịu chung hoàn cảnh với ace trại sinh!

Nhờ gương sáng này nên không ai dám than vãn và đều vui vẻ chịu đựng ☺

Trại sinh lại được Thầy âm thầm dạy bài học “ngăn nắp”.

Mỗi sáng ra là đã thấy sự hiện diện chính tể của Thầy từ lúc nào rồi.

Thầy ung dung cầm chổi quét lá trước lều cho sạch sẽ tươm tất trong lúc trại sinh thì cứ ngủ “nường” cho đến khi nghe tiếng còi đánh thức, đẩy sơ sơ mền chiếu qua một góc lều, rồi vừa mau mau “run rẩy” làm vệ sinh với nước “đá”.

Nếu về kịp để tập hợp là đã mừng, nói chi đến việc dọn dẹp trong và ngoài lều.

Ace “tưởng” Thầy không thấy, thế là đến giờ học Thầy cho một bài pháp ngắn về “làm sao dọn sạch thân tâm”, ace nhìn nhau “nhột

nhột”, thắm thía ngay lời dạy và ghi ân Thầy mãi về sau.

Thêm một việc đáng nhớ là Thầy cho thực tập “kiểu xưa”: “đi cắm trại ở rừng thì các Htr phải biết chia nhau gác đêm, để các em của mình được ngủ yên giấc chứ! Mọi người tự lo đi ngủ hết, rồi có chuyện gì thì sao?”

May mắn thay là rừng Paris, không có cọp, nhưng biết đâu... “có ma”, còn ghê hơn cọp! Thế là trại sinh xin phép Thầy được chia ra thành nhóm 2 người để canh 2 phiên liên tục, thay vì mỗi người một phiên đơn độc, trong đêm trường tịch mịch!!

Vừa uống trà, vừa tâm sự, từ khuya cho đến tờ mờ sáng, nên việc gác đêm trở thành thật lý thú và để lại kỷ niệm khó quên cho ace.

3/ Câu “bắt hủ” được ghi lại từ trại huấn luyện

- Trại LU 2, Bỉ quốc, 1996, A.Huệ Kha:

“Anh rất vui và thân mến chào các em thân ái... Vì thời gian có hạn, nên anh không

muốn dài dòng, chỉ có ...20 điều ngắn gọn để nói với mấy em thôi!!!”

4/ Tinh thần trách nhiệm của một người Huỳnh Trường

Thời xưa, cách đây chưa tròn 2 năm, một buổi tối nọ, ace BQT Trại LU – A Dục Neuss, Đức Quốc đang ngồi làm việc, bỗng nhiên thấy anh Thị Thiện, mặt mày hốt hải, chạy đến kể lể sự tình.

Ace vừa ngạc nhiên vừa lo lắng hỏi thăm “sao vậy A. Thị Thiện, có chuyện gì mà thấy anh bất an vậy?”.

- Ô ! ace ơi, may quá, may quá, thật hủ hồn hủ vía! Hồi chiều giờ tự nhiên tui mệt quá nên định vào nằm nghỉ lưng một chút nhe đánh luôn một giấc đến bây giờ.

Đột nhiên giật mình tỉnh dậy, tui liếc nhìn đồng hồ, thì ôi thôi, chết rồi! 7giờ rồi, hôm nay mình được phân công làm chủ lễ mà giờ này mới ngủ dậy thì làm sao bây giờ, chết chết, chắc phải nhờ ace nào tỉnh táo hơn làm thế quá!

Tui vội chạy đi rửa mặt thì may quá thấy A.Từ Khoa đang ung dung đi đến, mừng quá tui nhờ liền:

“Ông ơi ông làm ơn làm chủ lễ thế tui bữa nay được không, tui ngủ quên nên chưa được tỉnh táo lắm, ông làm dùm nha?”

A.TK: ??? “Ủa, A. Thị Thiện, chủ lễ chuyện gì? Bây giờ sắp tối rồi, em chuẩn bị đi đánh răng đi ngủ đây mà?”.

A.TT: “À, à... ủa vậy hả, vậy là 7giờ tối chứ không phải 7 giờ sáng hả!”...

Mọi người vỡ lẽ ra, phá lên cười, không phải trước sự “đau khổ” mà là trước sự “thờ phào nhẹ nhõm” của A. Thị Thiện, một Htr đầy “tinh thần trách nhiệm”, tuy có lúc mệt cần đi ngủ nhưng hể tỉnh giấc là nghĩ ngay đến bốn phận của mình! ☺

Đôi nét về giới luật và một vài suy nghĩ về ngũ giới qua Kinh Ưu Bà Tắc

Lời người viết: Bài viết nhỏ này được hoàn tất trong tinh thần vô cùng tri ân đến chư vị ân sư. Thành tâm kính lễ niệm ân Hòa Thượng Bốn Sư, người đã đưa con vào đạo. Thành tâm kính lễ niệm ân Thượng Toạ Y Chỉ Sư, người đã tận tâm dìu dắt con từng bước một trên bước đường tu học ở hải ngoại này.

- Thích Pháp Quang -

Đức Phật đề cập ở Luật Tứ Phần rằng các loại hoa được rải trên mặt bàn, nếu không được dùng sợi chỉ để khâu lại, gặp cơn gió thổi, hoa sẽ bay tán mát, phân tán, rơi rụng khắp nơi. Từ hình ảnh đó, Ngài đã kể lại rằng, đức Phật nào trong thời quá khứ có công bố rộng rãi Khế kinh, có kết giới, có thuyết giới thì sau khi vị Phật quá khứ đó diệt độ, Phật pháp mới được tồn tại lâu dài.

Thao thức với mạng mạch Phật pháp, khi nghe Đức Thế Tôn dạy những lời như thế, Tôn giả Xá Lợi Phất đã cầu thỉnh Phật thuyết giới, chế luật. Ba lần thưa thỉnh, ba lần Đức Phật từ chối, vì trong tăng đoàn ngay thời điểm ấy, chưa có các pháp hữu lậu nảy sinh.

Trong suốt 12 năm đầu, chư vị đệ tử của Phật đều là những vị thánh giả, căn cơ sâu dày, hoàn toàn thanh tịnh, không bị những cấu trần, lợi dưỡng, dục vọng, danh tiếng thế gian tác động. Đời sống tu tập, phạm hạnh của các ngài vẫn nằm trong cương tỏa của giới luật. Các ngài đã hành trì như lời Đức Thế Tôn đã dạy:

*Thiện hộ ư khẩu ngôn
Tự tịnh kỳ chỉ ý
Thân mạng tác phóng dật
Thử tam nghiệp đạo tịnh
Năng đắc như thị hành
Thị đại tiên nhân đạo. (1)*

Tăng đoàn ngày càng phát triển, Tăng chúng càng lúc càng đông với những giai cấp gồm nhiều căn cơ và trình độ khác nhau từ đó nảy sinh các pháp hữu lậu ảnh hưởng đến hình ảnh trong sáng của Tăng già. Đức Phật đã nhân đó bắt đầu kết giới. Với phương châm “tùy phạm, tùy chế”, nên nhiều điều giới luật chỉ thật sự được hoàn chỉnh sau hai hoặc ba lần được Đức Phật điều chỉnh cho thích hợp với nhu cầu sinh

hoạt trong Tăng đoàn. Giới luật được Phật chế định đều nhằm đến mười điều lợi ích như sau:

1. Nhiếp thủ đối với Tăng.
2. Khiến Tăng hoan hỷ.
3. Khiến tăng an lạc.
4. Khiến người chưa tin có lòng tin.
5. Người đã tin khiến tăng trưởng.
6. Điều phục người chưa được điều phục.
7. Người có tâm quý được an lạc.
8. Đoạn hữu lậu đời hiện tại.
9. Đoạn hữu lậu đời vị lai.
10. Chánh pháp được tồn tại lâu dài.

Giới, tiếng Phạn gọi là Sila, phiên dịch là Thi - la. Giới như phương thuốc do Phật chế định cho hàng Phật tử xuất gia và tại gia nhằm ngăn ngừa những tham sân si, chữa trị những tội lỗi của ba nghiệp thân khẩu ý. Giới như bờ đê ngăn chặn những dòng nước bản chảy tràn không ngừng nghỉ của tâm thức. Giới như khối giáp ngăn ngừa những mũi tên độc của dục lạc của thế gian. Giới như làn gió thanh lương, mát mẻ, thanh tịnh hoá những tham sân si. Giới cũng chính là nền tảng nâng đỡ, tịnh hoá thế gian đầy phiền trần này. Giới chính là nền tảng, là phẩm chất đạo đức của một hành giả tu tập, nương tựa vào giáo lý siêu việt của Phật đà. Giới chính là thêm là thang cho những pháp lành, nhờ đó mà hành giả có thể bước từ địa vị phàm phu vượt lên thánh quả.

Còn Luật tiếng Phạn gọi là Vinaya, phiên âm là Tì-nại-da, nói gọn là Tì-ni. Luật nghĩa là những điều khoản. Luật do Phật chế định dành cho hàng Tỳ kheo, Tỳ kheo ni. Nó chính là những nguyên tắc áp dụng trong sinh hoạt của tăng đoàn. Cũng chính là những hướng dẫn cần thiết trong việc nghiêm trì giới cấm và là những

phương thức xử lý một khi có sự vi phạm giới pháp (4).

Như vậy, giới như “thang thuốc”, luật như “dược tánh”. Đức Phật kê thang thuốc năm vị, bát vị cho người tại gia, 10 vị cho Sa di, 250 vị cho Tỷ kheo. Tuy nhiều thang với vị bất đồng nhưng cùng một “dược tánh” chữa bệnh sanh tử cho tất cả chúng sanh. Giới và Luật đều có một tính chất chung, giúp người hành trì rèn luyện phẩm chất đạo đức, tịnh hóa cả thân lẫn tâm để từ đó phát sinh trí tuệ giải thoát. Cùng mang một đặc tính đó, nên thường được gọi chung với một danh từ kép là Giới Luật.

Nhiều hàng Phật tử tại gia cũng như xuất gia đã được Ngài hóa độ. Tự trung có thể chia làm 7 chúng: Tỷ kheo, Tỷ kheo ni, Thức xoa ma na, Sa di, Sa di ni, Ưu bà tắc, Ưu bà di. Chúng đệ tử xuất gia thì có những giới pháp xuất gia. Chúng đệ tử tại gia, Phật đã nhiều lần giảng thuyết về ngũ giới, về bát quan trai giới, về thập thiện giới và Ngài cũng đã kiết Bồ tát giới cho hàng Phật tử tại gia. Trong khuôn khổ còn lại của bài viết này, chúng tôi xin chỉ đề cập vài khía cạnh về Ngũ giới của chúng Ưu bà tắc và Ưu bà di, nhân một buổi đọc lại bài Kinh Ưu Bà Tắc (3) trong Bộ Trung A Hàm.

Kinh kể lại câu chuyện một ngày nọ, tại Kỳ viên tịnh xá trong thành Xá vệ, cư sĩ Cấp Cô Độc cùng năm trăm người nam Phật tử tại gia đi đến tịnh thất của Tôn Giả Xá Lợi Phất. Sau khi thăm hỏi, 500 vị Ưu bà tắc này được Tôn giả thuyết pháp. Mọi người hoan hỷ, an lạc sau bài pháp đầy hương vị giải thoát của Tôn giả. Tiếp đó, Ngài Xá Lợi Phất đi về chỗ Phật. Các vị Ưu bà tắc này nói bước theo sau. Đánh lễ Đức Thế Tôn xong, tất cả đều ngồi xuống một bên. Nhân đây, Đức Phật đã giảng cho mọi người rằng, nếu có hàng bạch y, cư sĩ gìn giữ và hành trì năm pháp (5) một cách hoàn hảo thì sẽ được bốn tầng thượng tâm (6), hiện tại sẽ được trú trong pháp lạc. Phật cũng xác nhận, nếu hàng bạch y thánh đệ tử này hành trì rốt ráo như vậy sẽ không bị đọa địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh hoặc trầm luân trong các đường ác khác, ngược lại họ sẽ đạt được các thánh quả.

Thứ nhất là phải xa lìa sự sát sanh, xa lìa dao gậy, phải có tâm tầm quý, có tâm từ bi làm lợi ích cho mọi loài chúng sanh; ngay cho đến việc sát sanh loài côn trùng, tâm cũng phải tịnh trừ.

Thứ hai, phải xa lìa việc lấy của mà người khác không cho, dứt trừ việc lấy của không cho. Thường ưa bố thí, không tham lam, hoan hỷ, không keo kiết, không mong sự đền trả. Tất cả những việc không cho mà lấy, tâm phải hoàn toàn tịnh trừ.

Thứ ba, xa lìa sự tà dâm, dứt trừ sự tà dâm. Đối với tà dâm, tâm phải tịnh trừ. Bạch y thánh đệ tử phải gìn giữ, thực hành một cách toàn hảo.

Thứ tư, xa lìa nói dối, dứt trừ nói dối. Nói lời chân thật, ưa sự chân thật, an trụ nơi sự chân thật, không dời đổi sai chạy. Đối với sự nói dối, tâm phải tịnh trừ.

Thứ năm, lìa rượu, bỏ rượu. Đối với việc uống rượu, tâm phải tịnh trừ.

Nếu hàng bạch y thánh đệ tử hành trì năm pháp như thế một cách nghiêm mật sẽ được bốn tâm tăng thượng. Nói cách khác, đó chính là đạt được tứ bất hoại tín. Đó chính là niêm Phật, niêm Pháp, niêm Tăng, niêm Giới.

Niêm là tưởng, là nghĩ nhớ. Tin tưởng vững chắc vào Phật. Một khi trong tâm móng khởi những bất thiện pháp, như nhớp, sâu khô, nghĩ tưởng đến Như Lai thì những ác dục đó sẽ được tiêu trừ.

Thứ đến, nghĩ nhớ, tin tưởng vào Pháp mà Đức Thế Tôn đã giảng thuyết. Giáo pháp này không bị lệ thuộc vào thời gian. Tin tưởng vững chắc những giáo pháp đó sẽ đưa đến cứu cánh, sẽ tiêu diệt được những phiền trược, những như nhớp, những ác dục, những lo âu sâu muợn trong tâm. Niêm pháp như thế sẽ thành tựu được niềm tin bất động.

Nghĩ nhớ, tin tưởng vào chúng Tăng, Thánh chúng của Như Lai, đó là những bậc thành tựu giới, thành tựu định, thành tựu giải thoát tri kiến. Họ là những bậc đáng kính trọng, đáng phụng cúng và là ruộng phước an lành của thế gian. Tin tưởng vào hàng thánh chúng đó thì một khi những điều bất thiện, ác dục, như nhớp, âu lo sâu khô dấy lên trong tâm sẽ được tiêu diệt.

Niêm tưởng, nghĩ nhớ đến giới, giới này không bị sứt mẻ, không rách nát, không ô uế, không cấu bẩn, không hư vọng mà vững chắc như mặt đất. Niêm giới như vậy thì những điều bất thiện, ác dục, sâu khô, như nhớp trong tâm sẽ được diệt trừ.

Bài kinh trên được Phật xác quyết rằng hàng bạch y - cư sĩ thực hành năm pháp trên một cách hoàn hảo, được bốn tâm tăng thượng. Nói cách khác, hành trì rốt ráo ngũ giới là sẽ thành tựu được tứ bất hoại tín, nghĩa là thành tựu được tín căn kiên cố vào Phật, Pháp, Tăng và Giới, thì ngay trong đời hiện tại này an trú được trong sự hỷ lạc của giáo pháp và vị lai sẽ đạt được quả vị giải thoát.

Giới luật đóng một vai trò vô cùng quan trọng trong đời sống tu tập của hàng xuất gia lẫn tại gia. Giới là căn bản của sự giải thoát. Trong Kinh Di Giáo, Phật đã dạy rõ phải tôn trọng,

trần quý tịnh giới như người mù gặp được ánh sáng, người nghèo mà được vàng bạc (7). Phải luôn luôn ý thức rằng tịnh giới cũng như là một đức thầy cao cả của chính mình. Thọ trì và giữ gìn giới pháp không khác gì pháp thân huệ mạng của Như Lai. Ngài khẳng định rõ, người trì giới nghiêm mật thì sẽ được các thiện pháp và mọi thứ công đức sẽ từ đây mà phát sinh ra. Công đức không thể nghĩ bàn của việc hành trì giới luật đã được Phật dạy rất nhiều lần bàn bạc trong ba tạng kinh điển.

Kinh Trường A Hàm có kể câu chuyện về công đức giữ giới. Ngày nọ, Phật cùng đại chúng tỳ kheo đến thành Ba-lăng-phát, ngồi dưới gốc cây ba-lăng (8). Lúc đó các vị thanh tín sĩ, tức là các cư sĩ, nhìn thấy được dung mạo Đức Điều Ngự vừa đoan chính, vừa trang nghiêm, và các căn thì vắng lặng. Các vị cư sĩ này đã thành tâm đánh lễ Phật và thỉnh cầu ngài giáo huấn. Sau thời thuyết pháp, mọi người vô cùng an lạc, tất cả thành tâm xin được quy y và thọ trì ngũ giới. Rồi họ cung thỉnh Đức Thế Tôn và tăng đoàn thọ trai tại gia đình họ vào ngày hôm sau. Sau buổi trai tăng này, họ đã được Đức Thế Tôn từ bi giảng thuyết về năm công đức của việc hành trì giới luật:

- 1- Mọi mong cầu đều được toại nguyện.
- 2- Tài sản đã có thì luôn được tăng thêm chứ không bị hao hụt.
- 3- Trú ngụ chỗ nào cũng được mọi người kính mến.
- 4- Danh thơm tiếng tốt lan tỏa khắp nơi.
- 5- Thân hoại mệnh chung sẽ được sanh lên cõi trời.

Người nghiêm trì tịnh giới của Đức Phật thì hương thơm của giới lan tỏa khắp mười phương, mọi người quý kính. Trong Kinh Pháp Cú có ghi lại về tích truyện này (9). Một buổi chiều tại thành Xá vệ, Tôn giả A-nan trong khi thiền quán, chợt nghĩ rằng Thế Tôn có đủ ba loại hương ưu việt: hương gỗ chiên đàn, hương rễ cây và hương hoa. Cả ba thứ hương này có thể bay đi, lan tỏa được đến những nơi khác thuận theo chiều gió. Không biết có thứ hương nào trong thế gian này có thể vừa bay thuận gió, vừa bay nghịch gió được không. Suy tư mãi vẫn không tìm ra câu trả lời. Ngài tìm đến Đức Thế Tôn, Phật cho biết có một loại hương bay ngược được chiều gió. Đó là giới hương. Tức là hương của những bậc có đức hạnh. Những người tại gia đã thọ tam quy, hành trì ngũ giới, tâm không tham nhiễm, có lòng vị tha, có lòng hoan hỷ

trong hạnh bố thí, trong tâm cúng dường thì cả chư thiên và nhân loại đều tán thán.

Liên đó, Phật đọc bài kệ số 54, trong Kinh Pháp cú:

*Hương các hoa thơm
không thể bay được
ngược với chiều gió.
Chỉ có hương thơm
của hoa đức hạnh
bay ngược được gió.
Thế nên hương thơm
của người đức hạnh
mới lan tỏa ra
khắp cả mọi nơi. (10)*

Ý thức được rằng giới luật là nền tảng của sự tu tập. Không có giới luật thì sự nghiệp tu tập không thể nào thành tựu được. Và lại giới luật chính là mạng mạch của Phật pháp. Giới luật còn thì Phật pháp còn.

Nên là người con Phật, bản thân mỗi người chúng ta đều có bổn phận góp phần vào việc phát triển và duy trì ngôi nhà Phật pháp - cụ thể là qua sự tinh tấn tu tập, qua việc nghiêm trì những giới luật mà bản thân mình đã hơn một lần quỳ trước Tam bảo phát nguyện xin thọ nhận.

Đan-mạch – Mùa thu 2011

Chú thích:

- (1) Khéo giữ gìn lời nói. Tự thanh tịnh ý mình. Thân không làm việc ác. Ba nghiệp này thanh tịnh. Làm được hạnh như thế. Là đạo bậc đại tiên.
- (2) Theo Luật Tứ Phần, Phật chế giới sau 12 năm. Theo Luật Ma Ha Tăng Kỳ, sau 6 năm. Theo Luật Thiện Kiến thì sau 20 năm thành đạo, Phật mới chế giới.
- (3) Kinh Ưu Bà Tắc là kinh số 128 trong Bộ Trung A Hàm số 2, Ôn Tuệ Sỹ dịch và chú giải.
- (4) Tỳ Kheo Thích Phước Sơn: Một số vấn đề giới luật, cuốn 1, Nhà xuất bản Phương Đông.
- (5) Ngũ giới
- (6) Bốn tầng thượng tâm, ở đây là bốn chứng tịnh hay bốn bất hoại tín (tín Phật, tín Pháp, tín Tăng, tín Giới), theo Kinh Trung A Hàm, Ôn Tuệ Sỹ dịch và chú giải, quyển 2, trang 419.
- (7) Kinh Di Giáo.
- (8) Bộ Trường A Hàm, Kinh Du Hành, mục số 4, tại Gia Trì Giới.
- (9) Tích truyện Pháp Cú, tập 1, Viên Chiếu.
- (10) Trích Pháp Cú Nam Tông, Hòa Thượng Trí Quang biên tập, Phật lịch 2544.

Lời kết

Mới đó mà đã hai mươi năm rồi, các Anh Chị trưởng tuy tuổi có già hơn, sức có yếu đi, nhưng tấm lòng và lý tưởng phục vụ cho tổ chức GDPT vẫn còn nguyên vẹn với năm tháng vì nó được trao truyền lại cho ACE chúng ta, những Lam viên của Đức Minh, Đức Dục, Chánh Đạo, Thiện Tâm, Thiện Chánh, Đức Dũng tại Na Uy, của Giác Viên tại Phần Lan, của Vạn Hạnh tại Đan Mạch, của Chánh Tín tại Hòa Lan của Pháp Quang, Chánh Tín, Chánh Niệm, Chánh Dũng, Tâm Minh, Chánh Giác, Minh Hải tại Đức quốc, của Quảng Đức, Thiện Minh, Phổ Hiền, Vạn Hạnh, Kim Quang, Linh Sơn tại Pháp quốc và của Thiện Trí, Linh Phong tại Thụy Sĩ.

Hai mươi năm cùng nhau học và hành Đạo, dưới sự chứng minh của Hòa thượng Trưởng Ban điều hành Giáo Hội PGVNTN ÂC, ACE chúng ta được sự hướng dẫn của quý Thầy Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên Thích Trí Minh, Thích Như Điền, Thích An Chí đến Thầy Thích Thông Trí hiện nay, được sự chỉ dạy của quý Thầy Cô, cố vấn giáo hạnh tại từng địa phương, ACE chúng ta đã cùng nhau có mặt từ các Khóa học Phật Pháp Âu châu, các khóa tu học tại địa phương, đến những chương trình cứu trợ trong và ngoài nước.

Hai mươi năm cùng sinh hoạt với nhau trong Lục Hòa, từ giai đoạn hình thành của các đơn vị địa phương, của các BHD quốc gia, cho đến ngày hôm nay, 24 đóa sen đã nở trên đất Âu. Dưới sự chỉ đạo của BHD GDPTVNÂC, từ nhiệm kỳ của quý anh Thị Lộc, Huệ Kha, Chí Pháp đến chị Tâm Bạch hiện nay, ACE chúng ta đã cùng sống với nhau tại các trại huấn luyện Lộc Uyển, A Dục, Huyền Trang, ở các trại họp bạn, trong những chương trình thi đua sáng tác văn mỹ nghệ, đóng góp bài vở cho NSST, tham gia các chương trình tu học các bậc Kiên, Trì, Định trên thính phòng Paltalk...

Trong thời gian hình thành chung Kỷ Yếu này, chúng ta đã gọi lại cho nhau rất nhiều kỷ niệm, đã chia sẻ với nhau những thao thức mà đã lâu rồi chưa có dịp tỏ bày, cũng như nói ra lòng biết ơn, nhờ đó chúng ta vững tin nơi hơn nơi tương lai vì biết rằng lúc nào mình cũng có Anh có Chị có Em bên cạnh, thấy rõ hướng đi tới vì có lòng tin nơi Tam Bảo, nơi chí nguyện lợi tha, biết được những việc cần phải làm để nuôi dưỡng Bồ Đề Tâm, hoàn thành sứ mệnh của người Huynh Trưởng GDPTVN.

Tâm nguyện sống trong BI, TRÍ, DŨNG mà mỗi chúng ta đang trưởng dưỡng hôm nay là tâm nguyện của bao nhiêu thế hệ các Anh Chị đi trước đã vun bồi để trao truyền lại. Nguyên cầu cho mỗi ACE chúng ta được nhiều thắng duyên, tinh tấn và dũng lực để tiếp nối sự nghiệp của tiền nhân.

Trang cuối của Kỷ Yếu 20 năm GDPTVN-ÂC được khép lại nơi đây với tất cả sự trân trọng và lòng biết ơn của toàn thể đại Gia Đình Áo Lam tại Âu Châu, chúng con, chúng tôi xin thành kính tri ân:

- Quý Chư Tôn Đức trong Hội Đồng Điều Hành Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Âu Châu
- Quý Thầy Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên từ bước đầu cho đến ngày hôm nay
- Quý Thầy Cô Cố vấn giáo hạnh BHD Âu Châu và BHD các Quốc Gia cũng như từng GDPT
- Quý bác và quý phụ huynh trong các Ban Bảo Trợ GDPT, Quý Thiện Tri Thức
- Quý bác Gia Trưởng
- Quý anh chị Huynh Trưởng và tất cả Lam viên trên toàn Âu Châu

Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Âu Châu

Thành kính cúng dường lên

Chư Thầy Tổ, Chư vị tiền bối, quý Cố Gia Trưởng, cố Huynh Trưởng các Cấp

Thương mến trao đến

Toàn thể Huynh trưởng và Đoàn sinh GDPTVN tại Âu Châu

